

Sumari

el Periódico	El nombre de morts en els atemptats s'eleva a 16	1
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	Rajoy reclamara el reforç de la cooperació antiterrorista europea	2
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	BCN confia en el seu atractiu per mantenir el turisme	3
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	Per una Barcelona encara millor	4
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	El Marroc	5
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	Herois de la Rambla	6
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	A la manifestació en metro o a peu	7
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	Ryanair abaixa preus a Barcelona per l'atac de la Rambla	8
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	La secta de l'imam	9
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	Els Mossos no van investigar l'imam després de la petició informal de Bèlgica	10
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	Càmeres de seguretat a la Rambla	11
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	La imprescindible col·laboració policial	12
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	Els punts negres de la investigació	13
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	Barcelona tindrà més policia als centres turístics	14
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	La cella es disposava a atacar contra la Sagrada Família	15
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	La BCN del turisme, unida després de l'atac	16
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	Traperó te la paraula	17
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	Sense un imprevist accident a l'AP-7 els gihadistes haurien pogut atacar ara	18
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	Els terroristes de Ripoll es declaraven soldats de l'EI	19
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	I les barreres?	20
	Mitjà: El Periódico en Català	

el Periódico	Transparencia	21
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	La graduació dels Mossos	22
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	Defensa del model d'integració	23
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	Els quatre detinguts declaren avui a l'Audiència Nacional	24
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	Younes, el final de l'escapada	25
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	Sense teories de la conspiració	26
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	Units en el dolor i en la resposta	27
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	Esquer per a altres	28
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	Interior confirma la mort del nen de 7 anys australià	29
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	Missatges de guix, cants i oracions	30
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	El grup preparava atemptats amb bombes a Barcelona per al 17-A	31
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	Prioritat màxima: cacar Younes	32
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	Bartra dedica un gol a les víctimes de l'atemptat	33
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	Fe d'errates	34
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	Un terrorisme amb arrels internes	35
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	Puigdemont i Colau convoquen una marxa de repulsa el dia 26	36
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	La víctima barcelonina morta treballava a la Boqueria	37
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	Màxima unitat institucional en l'homenatge als afectats	38
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	Una cella singular	39
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	Puigdemont i Colau	40
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	L'imam, relacionat amb un investigat per gihadisme de l'11-M	41
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	Sense por, sense divisions	42
	Mitjà: El Periódico en Català	

el Periódico	La premsa mundial s'estremeix amb Barcelona	43
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	En l'epicentre gihadista	44
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	La reaccio digital davant el terror	45
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	Identificades 13 de les 14 víctimes mortals dels atacs	46
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	Una Rambla sense vida	47
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	La mutacio de Moussa	48
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	L'unic gihadista fugit seria qui va atemptar a BCN	49
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	El mort a Sant Just va ser apunyalat	50
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	La direccio	51
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	La policia mata 4 gihadistes a Cambrils i frustra una massacre	52
	Mitjà: El Periódico en Català	
el Periódico	El terror gihadista sega la vida de 13 persones al cor de Barcelona	53
	Mitjà: El Periódico en Català	

eP Panorama **POLÍTICA**

El repte independentista ► L'inici del nou curs polític

Rajoy i Puigdemont reprenen el pols després del dol terrorista

El líder del PP treu importància a la xiulada al Rei a la manifestació de BCN

El president català aposta per una «transició curta» si guanya el 'sí' l'1-O

IOLANDA MÁRMOL
BARCELONA

Final de la treva. El parèntesi de pau política

que Mariano Rajoy i Carles Puigdemont van obrir per la necessitat de resposta conjunta davant el terrorisme es tanca. Cap dels dos va utilitzar aquest cap de setmana l'atac gihadista com a arma llancívola, però tots dos van voler evidenciar que, passat el pitjor dels atemptats, el pols pel desafiament independentista continua vigent. Els dramàtics esdeveniments a Barcelona i Cambrils no han variat els seus divergents fulls de ruta.

Per si hi havia cap dubte, Rajoy va fixar la seva posició en el míting d'inici del nou curs polític ahir a Cotubedo (Pontevedra). El president va evitar furgar en la polèmica esbrancada que el Rei i el Govern s'havien emportat unes hores abans, a la manifestació de dissabte a Barcelona.

«Les ofenses d'alguns, no les hem escoltat», va minimitzar. Conscient

el balanç**NOVA VÍCTIMA**

El nombre de morts en els atemptats s'eleva a 16

Una dona de 51 anys i de nacionalitat alemanya que es trobava ingressada en estat crític a l'uci de l'Hospital del Mar de Barcelona després de l'atropellament mortal de la Rambla va morir ahir al matí, de manera que ja són 16 les víctimes mortals dels atemptats gihadistes de Barcelona i Cambrils, incloent-hi el noi assassinat per un dels terroristes en la seva fugida per la Diagonal.

Pel que fa al balanç de ferits dels atemptats del 17 d'agost, en aquests moments queden ingressades 24 persones (20 a Barcelona i quatre a Cambrils) en nou cen-

tres sanitaris catalans i un de Saragossa. Dels ferits ingressats a la capital catalana, cinc estan encara en estat crític, tres de greus i 12 de menys greus. I dels que es troben ingressats a Cambrils, un està en estat greu i els altres tres, menys greu.

De les 16 víctimes mortals, sis eren de nacionalitat espanyola (una amb doble nacionalitat, espanyola i argentina); tres, de nacionalitat italiana; dues eren portugueses; una, belga; una, nord-americana; una, canadenca; una tenia nacionalitat australiana i britànica, i una altra era alemanya.

que la societat penalitza l'ús partidista del terrorisme va llançar la seva advertència al president des de l'arena política: «El que hauria de passar és que algunes polèmiques rànies que no aporten res a la convivència s'oblidessin». Va sostenir que «Espanya no es pot parar ni es pararà pels fets de Barcelona» i va assegurar que si Puigdemont continua el seu pla cap a l'1-O el Govern actuarà per defensar la sobirania nacional, la Constitució i l'Estatut.

Si algunes esferes havien especulat amb la idea de congelar els plans independentistes, el president la va tallar a l'anunciar al *Financial Times* –just el dia abans de la concentració en què havia de coincidir amb Rajoy– que la Generalitat ja té 6.000 urnes preparades per a l'1-O. Va ser el seu missatge de resposta a Rajoy, que s'havia avançat amb la mateixa estratègia. Puigdemont va treure importància a les xiulades que hi va haver a la manifestació i les va circumscriure a la llibertat d'expressió. Però, també va mostrar al món que els

Rajoy, amb Núñez Feijóo a l'acte amb què el PP va obrir ahir el curs polític.

Una pancarta contra el Rei i Rajoy a la manifestació de dissabte a Barcelona.

I quan ens vam despertar, tot estava polititzat

Anàlisi

Jordi Évole

PERIODISTA

No puo evitar que se m'escapi el riure quan sento algú dir «no s'ha de polititzar tal cosa o tal altra», perquè normalment des del moment que es pronuncia la frase comença la politització. Està polititzat el futbol, estan polititzats els noms dels carrers, els mitjans de comunicació, la memòria històrica, els aeroports, els concerts a favor dels refugiats (sé de què parlo), fins i tot les platges estan polititzades. Sí, les platges: l'altre dia en una de la Costa Daurada va passar una avioneta publicitària amb la paraula «Democràcia», crec que patrocinada per Omium

Cultural, i l'endemà n'hi va passar una altra amb el «Sí» del referèndum, crec que patrocinada per l'Assemblea Nacional de Catalunya. Llàstima que no tiressin pilotes, com abans. El més polític que havia vist en avionetes de platja era el missatge dels 80 de «Rumasa, 5 anys de lluita», pagat per José María Ruiz-Mateos. Jo vaig fer EGB.

Amb aquests precedents, ¿com podem no polititzar un atemptat? Amb l'experiència a polititzar atemptats que tenim. Si Espanya fos una marca comercial podria portar com a eslògan *Espanya, polititzant atemptats des del 1897*. L'atemptat de la Rambla es va polititzar la mateixa tarda dels fets, encara que els líders de primera fila –Mariano Rajoy, Carles Puigdemont i Ada Colau– guardessin les formes. L'endemà, articles i editorials van decidir barrejar –oh, sorpresa– procés amb atemptats.

Va seguir la politització amb po-

lítics de segona línia i articulistes de primera proclamant que Catalunya, amb la gestió dels atemptats, ja havia actuat com un Estat. Fins fa poc aquests mateixos deien que Espanya era un Estat opressor. Curiós estat autoritari que mentre oprimeix permet al territori oprimit comportar-

Qualsevol cosa que es faci –fins i tot aquest article– va acompanyada de l'ombra del recel, del prejudici

se com a estat independent. Després es va polititzar una roda de premsa quan un periodista holandès va demanar a l'MVP d'aquests dies –el major Josep Lluís Trapero– que contés en castellà i molts vam celebrar

el *Buenapuesmoltbépuesadiós*. I va seguir la politització: com que els Mossos rebien molts elogis, i el relat estava penetrant, alguns mitjans van decidir desprestigiar-los, encara que el motiu de fons era simplement polític: que els independentistes que governen a Catalunya no es poguessin apuntar un gol.

I l'últim episodi de politització de l'atemptat (però, tranquils, no serà l'últim) va ser la manifestació de dissabte. No va ser una manifestació, va ser una altra cosa. Ja des del principi. Perquè la seva gestació ha sigut un part amb dolor. No es pot pretendre una manifestació unitària quan el que hi ha és de tot menys unitat. Tot i així, milers de ciutadans hi van anar amb l'únic propòsit d'homenatjar els morts i rebutjar qualsevol tipus de violència. Ni més ni menys. Però altres, amb tot el seu dret però dubto si triant el millor escenari, ho van aprofitar per parlar del seu llibre. Temien tant ser manipulats per l'altre, que alguns (insisteixo, alguns) devien pensar: «Abans que ens manipulin, manipulem nosaltres».

Divendres ja vaig sentir una tertúlia on s'especulava amb la possibilitat que hi hagués manifestants que s'hi presentessin amb banderes estelades i espanyoles. Es veu que hi havia xup-xup. Els juro que no m'ho

Felip VI, amb Puigdemont a la marxa contra el terrorisme.

Minicimera a París

Rajoy reclamarà el reforç de la cooperació antiterrorista europea

Els líders de França, Alemanya, Itàlia i Espanya es reuneixen per analitzar la lluita antigihadista

La investigació dels atemptats de Barcelona i Cambrils ha mostrat fissures en la coordinació

EVA CANTÓN
PARÍS

Programada inicialment per abordar la governança de la zona euro, la minicimera que avui celebraran a París els líders de França, Alemanya, Espanya i Itàlia dedicarà una part substancial de l'agenda a revisar els mecanismes europeus de cooperació en matèria de lluita contra el terrorisme.

Va ser el mateix president del Govern espanyol, Mariano Rajoy, qui, després dels atemptats de Barcelona i de Cambrils, va demanar a l'amfitrió de la trobada, Emmanuel Macron, donar prioritat a la coordinació internacional per combatre l'amenaça gihadista. Espanya desitja traslladar el missatge que aquesta qüestió és «urgent» arran dels atacs terroristes produïts a Catalunya, segons fonts governamentals, i que la Unió Europea (UE) ha d'intervenir en aquest assumpte.

«He demanat al president francès, Emmanuel Macron, abordar aquesta qüestió durant la cimera que celebrarem a París. Tinc la intenció d'analitzar els mecanismes de cooperació al si de la Unió Europea i d'estudiar les opcions per reforçar-los i millorar-los», va assenyalar Rajoy divendres al final del Consell de Ministres.

EL CAS DE L'IMAM DE RIPOLL // Igual que ha passat en altres capitals europees castigades pel gihadisme, com són els casos de París i Brussel·les, la investigació dels atemptats de Catalunya ha deixat al descobert l'existència d'algunes fissures en els instruments de coordinació i intercanvi d'informació, cosa que ha permès en ocasions als terroristes desaparèixer amb més facilitat dels radars policials.

Així, per exemple, l'imam de Ripoll, Abdelbaki Es Satty, presumpte cervell dels atacs de la Rambla i Cambrils, va passar per la localitat belga de Vilvoorde entre el gener i el març de l'any passat, en la qual el seu radicalisme va aixecar sospites en l'imam de la mesquita d'aquella població pròxima a Brussel·les. No obstant, el ministre de l'Interior, Juan Ignacio Zoido, va negar que les autoritats belgues haguessin alertat les espanyoles, tal com va afirmar l'alcalde de Vilvoorde, Hans Bonte.

► Col·locació, dijous, de jardineres als carrers de Torí (Itàlia) per prevenir atemptats com el de Barcelona.

trobada amb líders africans

El desafiament de la immigració

El president francès, Emmanuel Macron, es reunirà així mateix avui a París amb els presidents del Níger, Mahamadou Issoufo, i el Txad, Idriss Déby, i amb el president del Consell d'Unió Nacional de Líbia, Fayez el-Sarraj, per reiterar el suport europeu en el control dels fluxos migratoris procedents d'aquests tres països nord-africans, principals vies de trànsit dels que arrisquen les seves vides per arribar a Europa fugint de les guerres i la pobresa.

Malgrat que suposa un desafiament per a la Unió Europea (UE) en el seu conjunt, els països medi-

terrànies, especialment Itàlia, són els més afectats per la pressió migratòria procedent del nord de l'Àfrica. Segons dades de l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats (ACNUR), només en el primer trimestre d'aquest any van arribar a les costes italianes gairebé 84.000 persones, les mateixes que en tot el 2016.

Espanya, per la seva part, va registrar al mes de juliol l'arribada de 2.300 migrants, quatre vegades més que en el mateix mes de l'any anterior, d'acord amb l'Agència Europea de Fronteres (Frontex), informa Efe.

A més del repte humanitari que

implica, la UE busca, sovint sense èxit, atacar el problema als països d'origen per evitar que molts migrants acabin ofegant-se al Mediterrani. Segons l'ACNUR, el primer semestre del 2017 van morir o van desaparèixer 2.253 persones intentant arribar a Europa.

El president francès ha defensat un control més estret de les fronteres exteriors de la UE reforçant Frontex i anar a l'arrel del problema als països del Sahel. No obstant, la inestabilitat política en aquella regió, especialment la caòtica situació líbia, no facilita en absolut les coses.

«Segons tinc coneixement en el moment d'avui, no han rebut cap comunicació», va assegurar Zoido el 23 d'agost a París després d'una reunió amb el seu homòleg francès, Gérard Collomb.

Durant aquella mateixa trobada, el titular espanyol d'Interior va posar de relleu la transcendència de la cooperació operativa, un element clau en la prevenció i la repressió del terrorisme gihadista, i va destacar la importància de l'intercanvi d'informació i dels serveis d'intel·ligència, així com l'enfortiment dels controls a les fronteres exteriors de la Unió Europea, la gestió de documents així com l'intercanvi de dades de passatgers en temps real.

CONVENI INÈDIT // En el terreny de la cooperació bilateral, Espanya i França van firmar durant aquella

EFE / ALESSANDRO DI MARCO

POLÍTICA ► Rajoy i Puigdemont reprenen el seu pols després del dol terrorista → P. 14

ECONOMIA ► El Corte Inglés millora les vendes malgrat el pla de baixes → P. 18

Catalunya

CAP MISSATGE SOBRE L'1-O

PRIORITAT: EL TERRORISME

► El president del Govern, Mariano Rajoy, vol que la cimera quadripartida d'avui a París tracti de forma prioritària l'amenaça gihadista a Europa. Per això, tot i que es tracti d'un altaveu internacional potent per a la seva estratègia d'assetjament i càrrega contra el procés independentista català, fonts de la Moncloa asseguren que el cap de l'Executiu no té previst demanar als seus homòlegs de França, Alemanya i Itàlia un suport explícit a la unitat d'Espanya i contra l'1-O.

POSICIÓ MOLT CLARA

► Els estratègs del Govern consideren que tant la UE com els seus interlocutors d'avui (Emmanuel Macron, Angela Merkel i Paolo Gentiloni) han fixat des de fa temps amb meridiana claredat la seva posició en contra del procés. Les citades fonts són partidàries de no barrejar en un moment tan sensible el conflicte polític amb l'alerta terrorista.

AVAL A LA UNITAT

► Tota una altra cosa serà si en la roda de premsa se'ls pregunta als mandataris per aquesta qüestió. En aquest cas, amb tota probabilitat repetiran els missatges favorables a la unitat d'Espanya que han llançat en el passat. L'últim a fer-ho va ser Macron al juny: «Conec un soci i un amic, que és Espanya en el seu conjunt, i un interlocutor que és aquí al meu costat i es diu Mariano Rajoy». I. MÁRMOL

visita un conveni de col·laboració inèdit a Europa, per formar a partir del mes de setembre alumnes de la Gendarmeria francesa juntament amb alumnes de la Guàrdia Civil a l'Acadèmia de Valdemoro (Madrid).

A més a més de la lluita contra el terrorisme, en el programa per als futurs gendarmes i guàrdies civils hi figura el control dels fluxos migratoris i la lluita contra la delinqüència organitzada. El Govern d'Espanya considera que aquesta iniciativa obre la porta a noves col·laboracions amb altres forces de seguretat europees.

A la cimera que tindrà lloc avui també hi assistiran la cancellera alemanya, Angela Merkel; el primer ministre italià, Paolo Gentiloni, i l'alta representant de la Unió Europea per a Afers Exteriors, Federica Mogherini. ≡

► Dues persones intenten posar-se fora de perill de les inundacions a bord d'un caiac inflable en un carrer de Houston.

DEVASTACIÓ ALS ESTATS UNITS

Les inundacions del 'Harvey' causen cinc morts a Texas

► Totes les víctimes s'han produït a Houston, la quarta ciutat del país

► Les autoritats calculen que faran falta «anys» per reparar els danys

RICARDO MIR DE FRANCIA
WASHINGTON

La quarta ciutat dels Estats Units es va llevar ahir parcialment submergida, amb els aeroports tancats, alguns hospitals convertits en illots i centenars de veïns reclamant desesperadament ajuda als serveis d'emergència. A l'acostar-se a les costes texanes, l'huracà Harvey va perdre força per convertir-se en una tempesta tropical, però el seu poder devastador es va mantenir intacte. «És catàstròfic, sense precedents, èpic, utilitzin l'adjectiu que vulguin», va dir un professional del Servei Nacional de Meteorologia. Ahir a la nit s'havien registrat cinc morts a Houston, on més de 60.000 persones estaven sense electricitat. La previsió és que aug-

menti la xifra a mesura que amaini el temporal.

Les autoritats van demanar als ciutadans que es quedessin a casa i poguessin al punt més alt, fins i tot les teulades, si les vivendes s'inundaven. Al matí, els serveis d'emergència havien portat a terme més d'un miler de rescats, la majoria de vehicles que van quedar bloquejats en carreteres transformades en rius quan pretenien fugir cap a l'interior de l'estat. «I Quatre nens i els seus pares necessiten ser rescatats!», va escriure algú a Twitter. Un altre internauta va dir que es preparaven per utilitzar matalassos inflables com a últim recurs. «Les inundacions són per tota la ciutat», va alertar el cap de policia de la ciutat. La Guarda Costanera va despatxar cinc helicòpters i les autoritats esperaven que arribessin durant la jornada 40 embarcacions més de salvament.

AUTORITATS DESBORDADES // «Aquesta és la pitjor tempesta que Houston ha experimentat mai. És un fet. Pitjor que Allison. Està molt estesa», va sentenciar Brock Long, el cap de l'agència federal d'emergències (FEMA). «És un desastre devastador. Passaran molts anys perquè ens en recuperem». Tot fa indicar que les autoritats estan desbordades. El telèfon

Tillerson suggereix que Trump «no representa els valors» dels EUA

►► A Donald Trump li segueixen caient crítiques, però no només entre la classe dirigent del país, sinó també en el si de la seva Administració. En unes declaracions que quedaran per a l'hemeroteca, el secretari d'Estat, Rex Tillerson, va tornar a condemnar els incidents racistes de Charlottesville i va assegurar que «no hi ha cap dubte» pel que fa «als valors del poble americà» en la seva defensa de la tolerància i la convivència.

►► Però el presentador de Fox News li va preguntar aleshores pels valors del president, i el canceller va respondre: «El president parla per si mateix». Les seves declaracions s'han interpretat com una bufetada a Trump, un distanciament del comandant en cap, que va equiparar la violència dels grups racistes i els contramanifestants abans de condemnar-la amb extrema tebior.

d'emergències, 911, va advertir que no donava l'abast i va demanar a la ciutadania que només hi truqués «en cas de perill imminent». També des d'ahir a primera hora l'hospital Lyndon B. Johnson va deixar d'admetre pacients després d'haver quedat completament inundats els seus accessos, va informar el *Houston Chronicle*. Els dos aeroports de la ciutat estaven paralitzats, amb multitud de passatgers refugiats a dins, incapaços de sortir per les inundacions.

VENTS HURACANATS // En alguns punts del comtat de Harris, al qual pertany la ciutat petrolera, es van registrar fins a 76 centímetres d'aigua per milla quadrada en 24 hores. A les precipitacions es va haver d'afegir l'impacte dels vents huracanats que es registren des de dissabte i que han arrencat teulades i tombat arbres i pals de la llum, cosa que ha causat una enorme destrucció.

El president Trump va alabar la feina de les autoritats texanes i va prometre viatjar a Houston quan les condicions ho permetin. «La bona notícia és que tenim un extraordinari talent sobre el terreny», va tuitejar. El Centre Nacional d'Huracans preveu que la tempesta duri fins a mitja setmana, desplaçant-se progressivament cap al sud-est de Texas. ≡

Tema del dia

BCN

Pàgines 2 a 4

CONSEQUÈNCIES DE LES MATANCES TERRORISTES

BCN confia en el seu atractiu per mantenir el turisme

El sector reitera que gairebé no hi ha hagut cancel·lacions per l'atemptat

Congressos i turoperadors no han variat els seus plans a curt termini

JOSEP M. BERENGUERAS
BARCELONA

És la gran pregunta per a un sector que representa al voltant del 12% del PIB a Catalunya: ¿afectaran els atemptats de la Rambla i Cambrils l'arribada de turistes? La resposta no és fàcil, però pot intuir-se per

l'experiència d'altres ciutats que han patit barbàries: afectarà, però la clau és el grau i el període de temps. No obstant, tant el sector turístic com experts coincideixen: l'atractiu de Barcelona pot ajudar a minimitzar-ne les conseqüències.

Atacs indiscriminats com els que van patir en el passat Londres

o París van causar un descens del turisme a causa de la por que hi pogués haver noves accions terroristes. Durant els dies següents, hi sol haver cancel·lacions. No obstant, el temps tot ho cura, i la majoria de ciutats que han sigut objectiu de terroristes han recuperat el nivell previ als atacs.

A Barcelona els atemptats són molt recents. Fonts del sector afirmen que hi ha hagut cancel·lacions, però que han sigut mínimes. «És normal que hi hagi una reacció immediata. Però ha sigut menor del que imaginàvem», afegeixen les mateixes fonts. Les pròximes fires, com el congrés de cardiologia (30.000 visi-

altres ciutats atacades

IAFP / ANTHONY DORFMANN

Atac en un cafè de París, el 2015.

REUTES / PASCAL ROSIGNOL

Soldats patrullen a Notre Dame, a París.

AP / MARKUS SCHREIBER

Atemptat a Berlín, el 20 de desembre.

PARÍS

Entre triomfalisme i fragilitat

IRENE CASADO SÁNCHEZ
PARÍS

L'any passat, el turisme a París va caure en picat. Dos atemptats terroristes consumats i l'amenaça latent no només van castigar l'ànima de la capital francesa, també van suposar una caiguda de visitants.

França va perdre el seu lideratge com a primer destí turístic mundial: japonesos, russos i americans, determinants per al turisme gal pel seu volum i el seu poder adquisitiu, evitaven viatjar a París, un destí marcat per la inseguretat i marcat per la constant amenaça

terrorista. No obstant, un any després, quan l'estat d'emergència continua present i el nivell d'alerta per atemptat no s'ha reduït, París recupera la seva bona estrella.

Segons les dades facilitades pel Comitè Regional del Turisme (CRT), 16,4 milions de turistes han freqüentat els

França va perdre el lideratge mundial del turisme l'any passat pels atacs terroristes

hotels parisencs en el primer semestre del 2017. Unes dades gens menyspreables que mostren una inèdita progressió: en comparació amb les xifres del 2016, París ha acollit 1,5 milions de turistes més aquest últim any, el nombre de pernотacions a la capital francesa han augmentat 3,3 milions. Els turistes estrangers augmenten un 14,9%, el turisme intern un 6,4%. «Xifres que, indiscutiblement, mostren una recuperació extraordinària, però no s'ha d'oblidar que l'amenaça continua present (...) El sector del turisme és més fràgil que mai», estima l'Oficina de Turisme i Congressos d'Illa de França.

Un turisme fragilitzat amb una evolució que pot veure's soscavada per un nou atemptat, «no només a París, o en territori francès, també en qualsevol punt d'Europa (...) Els turistes russos, asià-

tics o americans relacionen l'amenaça amb tot el continent europeu, no només amb una ciutat específica», recalquen des de l'Oficina de Turisme de la regió parisencsa.

La prudència que s'estén fins a Niça, castigada l'estiu passat per un atemptat que es va saldar amb la mort de 86 persones. La ciutat costanera veu com, a poc a poc, el turisme comença a recuperar-se: «L'abril va ser excepcional aquest 2017, el millor des del 2001, i les reserves per a l'estiu han augmentat un 3% en comparació amb l'any passat», va informar al juliol Denis Cippolini, president del Sindicat d'Hostalers de Nice-Côte d'Azur. Unes xifres que consolen el sector turístic a la Costa Brava, que va perdre 400.000 pernотacions en el segon semestre del 2016.

BERLÍN

Fre al fort atractiu berlinès

CARLES PLANAS BOU
BERLÍN

L'atemptat de Berlín tenia com a objectiu el cor turístic de la ciutat. Malgrat que l'atac del desembre que va deixar fins a 12 morts i mig centenar de ferits no es va produir en un lloc emblemàtic de la capital, el camió es va estavellar contra un mercat nadalenc al carrer molt concorregut.

Oberta i modernitzada a partir de la caiguda del mur el 1989, Berlín no ha parat de guanyar turistes en els últims 25 anys. La seva recent popularització també l'ha portat a ser la ciutat més vi-

sitada d'Alemanya, un dels tres destins favorits a Europa i una de les urbs en què les pernотacions creixen a un ritme més alt. El 2016 es van disparar fins a la xifra rècord de 31 milions, i va acollir 12,7 milions de visitants.

Berlín és el motor del creixent turisme alemany, co-

La capital capta aquest any un augment més baix de viatgers que la mitjana alemanya

XIFRES D'UN
SECTOR
CLAU

1 Espanya va rebre el 2016 un total de 75,3 milions de turistes, el 10% més que un any abans

2 Catalunya va ser la comunitat preferida pels visitants forans, amb més de 18 milions de viatgers

3 Barcelona va batre l'any passat el seu rècord amb 9 milions de turistes allotjats en hotels, el 9,2% més

ALBERT BERTRAN

Viatgers a la Rambla de Barcelona, ahir.

tants) segueixen vigents, i els grans turoperadors europeus mantenen els viatges. La imatge de la ciutat recuperant la normalitat i omplint la Rambla l'endemà no és només simbòlica: el *no tinc por* pot ajudar a decidir no canviar de plans després dels atacs.

La ràpida actuació policial també ajuda a crear sensació de seguretat, així com la presència més gran d'agents. «La marca Barcelona té molta força al món. La coordinació ha sigut total, i en 12 hores la Rambla estava oberta. Nos'han tancat monuments, i s'ha intentat que els turistes patissin els mínims inconvenients possibles. Això és clau perquè se segueixi considerant Barcelona com a destí turístic per als turoperadors», diu Martí Sarrate, president de l'Associació Corporativa d'Agències de Viatges Especialitzades (ACAVE).

«Per desgràcia, els ciutadans s'estan acostumant que hi hagi

PAÏSOS AMB MÉS TURISTES

EN MILIONS DADES DEL 2016	VARIACIÓ 2014-2016
França	83 -0,8%
EUA	75,6 0,8%
Espanya	75,3 16,0%
Xina	56,7 2,0%
Itàlia	52,4 7,8%
Regne Unit	37,3 14,4%
Alemanya	35,5 7,6%
Mèxic	35 19,5%
Turquia	25,3 -36,4%
Rússia	24,6 -17,4%

Font: OMT (2014 i 2015), organismes oficials de Turisme dels diferents països (2016)

aquest tipus d'accions. El *podria passar* s'ha instaurat, cosa que fa que la gent no canviï tant de plans», explica Jorge Traver, representant a Espanya de l'Associació Europea de Turisme (ETOA), amb 900 associats.

Les pròximes setmanes i mesos seran clau. Que no hi hagi altres atacs, que es doni sensació de seguretat. «Oferir una imatge de seguretat serà crucial a partir d'ara», assegura Albert Saló, responsable d'Investigació a l'Escola de Turisme i Direcció Hotelera de la UAB. «La demanda es recupera en el període d'un o dos anys, sempre que no hi hagi més atacs», completa.

Sarrate aposta perquè es facin campanyes d'imatge, sobretot als països d'on procedien les víctimes mortals. La prova de foc serà al mes de gener: quan els turoperadors facin les reserves per a l'any. ≡

EFE / FELIPE TRUEBA

Recital a Berlín de l'orquestra palestinoisraeliana Divan, el dia 13.

REUTERS / TOBY MELVILLE

Una ferida, assistida després de l'atac.

AFP / ADRIAN DENNIS

Vianants fent-se 'selfies', en la reobertura del pont després de l'atemptat.

sa que explica l'interès dels gihadistes a perpetrar el seu atemptat més gran a la capital. Malgrat aquesta intenció, el turisme no ha decaïgut sinó que ha seguit el seu camí ascendent, encara que amb fre.

Berlín va rebre del gener al juny d'aquest any fins a 6,2 milions de turistes, fet que suposa un 2,7% més que durant el mateix període del 2016. El turisme encara creix però lleugerament per sota de la mitjana alemanya. En la presentació de l'informe, Burkhard Kieker, responsable de la companyia turística VisitBerlin, va assegurar que podia deure's al terrorisme i a l'arribada de refugiats, que han frenat la demanda del turisme asiàtic.

L'economia berlinesa va guanyar fins a 11.600 milions d'euros amb el turisme, fet que suposa un 8,7% més que el 2014. Així, entre taxistes, serveis d'hostaleria, mu-

seus i congressos, un total de 235.000 berlinesos viuen d'un turisme que segueix creixent malgrat els atacs amb rerefons gihadista. Durant la primera meitat del 2017 fins a 779 hostals van obrir a la capital alemanya i van oferir uns 142.000 llits, fet que també suposa un augment del 2,1% respecte als primers sis mesos de l'any anterior. L'oficina estadística de Berlín també ha registrat 14,7 milions de pernoctacions, fet que el 2005 suposava el total anual.

Malgrat que tot el país ha viscut atacs radicals a menor escala, el turisme segueix creixent a Alemanya fins a xifres històriques. Els atemptats han afectat però tot i així les xifres apunten que, més enllà del terrorisme i de la preocupació per la seguretat, Berlín segueix sent molt atractiva.

LONDRES

La lliura a la baixa
atrau viatgers

POL GUSTEMS
LONDRES

El pes de Londres com a plaça turística mundial no s'ha posat en dubte després dels atacs terroristes que ha patit el Regne Unit. La capital anglesa s'havia reforçat progressivament des dels Jocs Olímpics i Paralímpics celebrats el 2012. El turisme ha pujat un 25% en aquests últims cinc anys, amb especial èmfasi recent degut a la caiguda del valor de la lliura.

L'impacte econòmic dels atemptats a França, Tunísia o Egipte, que sí que van presentar descensos, invitaria

a la preocupació. Però en el cas anglès, el còctel de circumstàncies polítiques i econòmiques que travessa el país apunta a un impacte anual lleu.

La reacció de Londres per seguir venent-se al món va ser reactivar la campanya London is Open (Londres es-

L'alcalde laborista
Sadiq Khan va protagonitzar una campanya de promoció

tà oberta). L'alcalde laborista Sadiq Khan va protagonitzar el missatge, que en un primer moment va ser ideat en resposta al referèndum del brexit, assegurant que Londres seguia donant la benvinguda als estrangers. Al districte comercial del West End s'han instal·lat 374 banderes amb el lema «Tots Benvinguts», en 12 idiomes.

L'agència turística VisitBritain pronostica un augment del 6% del nombre de visitants, amb una especial pujada de turistes francesos, xinesos i nord-americans. La devaluació de la lliura un 16% respecte a l'euro en l'últim any i un 23% respecte al dòlar nord-americà converteixen el Regne Unit en una plaça més assequible.

En canvi, el portal líder en reserva d'hostals Hostelworld i l'agència Merlin, que controla atraccions lon-

dinenques com el London Eye i Legoland, han presentat xifres més modestes després del 1 de juliol. El portaveu de Hostelworld, Feargal Mooney, no concreta la causa: «És a causa de la incertesa general, sigui Trump, Corea del Nord, el Brexit o el terrorisme». En qualsevol cas, esperen presentar resultats anuals d'acords amb el que s'esperava.

El 9 de setembre es reobre l'estadi del Manchester Arena amb l'espectacle *We are Manchester*, un concert benèfic per homenatjar els afectats per les atrocitats del 22 de maig. S'han venut totes les entrades. La regidora Suè Murphy va anunciar la voluntat de l'acte: «Obrim les portes a un lloc que rep milers de visitants, com un símbol de fortalesa i desafiament. Manchester ha reaccionat amb amor, solidaritat i determinació».

ENTRE TOTS

Podeu llegir més cartes de lectors i publicar els vostres articles a **entretots.elperiodico.cat**
Contacte: cartalector@elperiodico.com | @Epentretots

El Periódico de Catalunya, SL, editora del diari **EL PERIÓDICO DE CATALUNYA**, s'oposa expressament a la reproducció comercial dels continguts d'aquest diari, en la modalitat de revistes o recopilacions de premsa (press-clipping), sense comptar amb l'autorització escrita de la seva editora, als efectes del que estableix l'article 32.1, paràgraf segon, de la Llei de Propietat Intelectual.

ATAC TERRORISTA A CATALUNYA

Escombrar cap a casa

José Luis Flores
L'Hospitalet de Llobregat

Trump: «¿Heu vist això de Barcelona? S'han d'enviar més tropes a l'Afganistan». Rajoy: «Si ens mantenim units els vencerem». Puigdemont: «Això ens farà més forts per construir un país». Mayor Oreja: «D'un atemptat que ha tingut lloc a Espanya se n'ha de parlar en espanyol». La CUP: «Escombrarem els que tenen l'escombra pel mànec». Els nostres: «Si els Mossos tinguessin accés a Europol potser s'hauria evitat». Els seus: «Si haguessin seguit les recomanacions d'Interior potser s'hauria evitat». Imams amagats semblant l'odi contra els infidels. Capellans i bisbes incitant a l'odi contra els gais. Musulmans afirmant que l'islam és pau perquè així ho diu l'Alcorà. Antimusulmans assenyalant els versicles de l'Alcorà que fomenten el gihad. Lema oficial: *No tinc por*. Doncs jo sí que tinc por, perquè tots acaben sempre escombrant cap a casa.

Bondat contra barbàrie

Joan Palacín
Caldes de Montbui

Tinc por de la desraó i de l'odi. Passen moltes coses al món de les quals no estem ben informats. ¿Quantes persones han mort a Síria?, ¿i a l'Iraq? Tot és tan tremendament confús que fa que no sapiguem què pensar. La història de la humanitat és plena d'autèntiques barbaritats: la guerra del Vietnam, les dues guerres mundials, la guerra civil espanyola, els assassinats d'ETA... El mal sempre present. Una esperança: no més la bondat ens pot salvar de la barbàrie.

Maleïts terroristes

Pau Ferrer
Barcelona

En l'atemptat del 17 d'agost he trobat a faltar apel·lar a la unitat per part de la premsa nacional i dels columnistes unionistes. Ha importat més criticar les rodes de premsa en català, parlar de víctimes catalanes i dels bollards o esmentar la Policia Nacional en comptes dels Mossos. Jo us maleixo terroristes. Rajoy va trigar set hores a arribar a Barcelona, després del succés, ja en un tuit havia afirmat que deixava en mans de les forces de seguretat autonòmiques tota l'operativa. Els Mossos, els mateixos que no formen part de l'Europol i sí l'Ertzaintza. L'Europol, que assegura, contràriament al que afirma Soraya Sáenz de Santamaría, que la integració

Per una Barcelona encara millor

Les víctimes de l'atemptat de la Rambla de Barcelona i de Cambrils es mereixen molt més que homenatges. Es mereixen que ens estimem més, que construïm un espai de convivència en el qual predominin la llibertat, el diàleg, la comprensió i, sobretot, l'amor. Es mereixen que intercanviem somriures, que integrem el respecte i la tolerància com a fórmula per combatre l'odi, que preguntem tot allò que no entenem per no caure en la trampa del discurs del rebuig. Es mereixen que convisquem i ens estimem sense tenir en compte el co-

lor de la nostra pell, el nostre origen o el nostre accent. Tothom s'estima en el mateix idioma. Em plantejo una Barcelona més bonica del que era abans, em plantejo un món millor. D'aquesta manera, les víctimes que van patir aquest atac atroç haurien continuat passejant per la Rambla d'aquesta ciutat. Haurien gaudit d'un gelat en una parada de degustació i potser ho haurien aprofitar per comprar també un record en un quiosc. Haurien continuat el seu camí fins a la plaça de Catalunya i les nenes i els nens haurien donat menjar als coloms mentre els pares

els feien fotografies per immortalitzar una bonica tarda als carrers de Barcelona. Ara, més forta que mai, més valenta i més bonica. Barcelona, et prometo passejar i gaudir dels teus carrers i respirar la pau que es mereixen totes i cadascuna de les persones que el dijous 17 d'agost es van veure obligades a marxar.

Cautar Brakkoun

Estudiant.
Manresa

¿Per què en nom de l'islam?

Em dic Bouchra i soc musulmana, atípica per a alguns perquè no porto vel, però musulmana com qualsevol altra dona que pugui anar coberta completament. Per a mi, l'aparència no té res a veure amb la fe, una no és més o menys musulmana per la seva indumentària. El que determina la religió són les creences i els actes de cada un. Tinc 30 anys, soc farmacèutica i els meus pares són d'origen marroquí. M'he criat, he crescut, m'he format i educat a Catalunya, en un petit poble del Pla de l'Estany. Soc catalana. Aquesta és la meua terra, casa meua, i ara tinc por a casa meua. Com tots, jo podia haver estat passejant per la Rambla aquell dijous. No puc parar de do-

nar-hi voltes. ¿Per què? ¿Com ho poden fer? Què els ha portat a cometre aquesta matança? És la terra que els va acollir, com a mi i a la meua família, ¿per què?. ¿I en nom de l'islam? ¿Quin islam? El meu segur que no, ho tinc claríssim. Sento una profunda tristesa. Ho estan aconseguint: sento por. Però no és l'únic sentiment que em remou. Sento ràbia, impotència, incertesa i una profunda frustració. En moments així intento recordar les paraules de la Georgina, la meua millor amiga: «Hi ha esperança Bouchra». Aparentment ningú diria que soc d'origen marroquí o musulmana, no ho semblo. Quan em pregunten el meu nom la resposta és: «¿Com? ¿D'on és aquest nom? Ah, ets del

Marroc. No ho sembla.» A l'aparència l'acompanya un accent català, gironí, impecable. Alguns em diuen que «per sort» no semblo de fora, no semblo musulmana, però ho soc, i aquesta situació em sap greu i em preocupa. S'acosten temps difícils, ara tot és molt tendre, però tinc fe que el poble català i la comunitat musulmana podrem reconduir i reconstruir aquesta convivència que ara trontolla. Com molts, no vull renunciar al que soc, catalana i musulmana o musulmana i catalana, com vulguin.

Bouchra Fahssi

Farmacèutica.
Pla de l'Estany

Un silenci llarg i profund

Potser no necessitem diferenciar entre nosaltres i vosaltres i si reunir-nos en un tots. Potser no necessitem uns mitjans de comunicació, ni periodistes -d'una banda i de l'altra- que espremin el suc ideològic davant d'uns esdeveniments de tant dolor sense cap tipus d'escrúpols i sí un territori comú de comunicació oberta i de debat per construir societats més madures. Potser no necessitem imatges explícites per entendre un acte d'una violència brutal i atroç quan podem sentir testimonis respectuosos i solidaris. Potser no necessitem elevar a la categoria d'heroica una conducta humanament lògica, sensible i pròxima i sí predicar amb l'exemple. Potser no necessitem aplaudir desmesuradament la feina dels cossos de seguretat que, si

bé en gran part van alleujar el terror d'una societat, no oblidem que també van exercir la violència sobre altres éssers humans i sí qüestionar-nos quina és la resposta adequada per no generar més odi. Potser no necessitem que ens tanquin per a la nostra seguretat i sí confiar plenament en el fet que cada un de nosaltres serà responsable de la seva seguretat i el seu benestar sense assumir riscos innecessaris. Potser no necessitem blindar-nos a allò desconegut i sí afrontar la realitat com passa i omplir els carrers de vida. Potser no necessitem cridar «No tinc por» quan no podem estar més espantats i sí reconèixer la fragilitat, afirmant baixet i serenament «accepto la meua por». I, per sobre de tot, potser sí que necessitem un silenci llarg i profund. Trobar-nos amb nosaltres ma-

teixos, amb el nostre cos, i respirar l'aquí i l'ara, perquè en cada inspiració i exhalació tinguem la certesa que estem vius, en aquest instant precís, i celebrar-ho amb gratitud. I així, poder sentir amb plenitud el dolor, la por i la ràbia, però també la felicitat, la força, el coratge i l'alegria de viure. Sentiments que a poc a poc apaivagaran el dolor, permetran buidar la tristesa, asserenaran la ira i seran el motor per començar a viure, actuar lliurement i construir els fonaments d'un canvi necessari en la convivència entre éssers humans.

Llorenç González

Actor.
Madrid

és un problema d'índole nacional. Mossos, als quals s'ha demanat la integració de 500 nous agents i Hisenda només n'ha acceptat 50, però sí que ha acceptat l'augment de 1.000 efectius més de l'Ertzaintza. Respirar i trepitjar terra catalana és un plus encara més alt que patir atemptats. Jo us maleixo terroristes.

El repte de la integració

Josep Gregori
Terrassa

Hi ha molta feina per fer respecte de la integració dels nens i adolescents que poden ser susceptibles de combregar amb idees extremistes. Escola, compromís de la família amb l'educació, planificació laboral, coneixement de la llengua. Molta feina per fer, és clar, però el professorat sempre està al servei de l'alumnat i això és un fet. Catalunya és un país d'acollida i cal una cooperació més real entre tota la comunitat.

L'objectiu de l'EI

Jaume Vellés
Sant Adrià de Besòs

Dramàtic i espantós els criminals atemptats a Barcelona i a Cambrils perpetrats per joves terroristes gihadistes preparats per l'islamisme radical. Personalment, crec que l'Estat islàmic té més interès a rebenotar i avortar els programes d'integració dels immigrants musulmans que a publicitar el seu poder religiós al món. Pensen que amb la integració, a la llarga, naixerà un islamisme moderat que serà difícil de manipular.

Crida a la pau social

Gerardo Hernández
Getxo (Biscaia)

Després de veure un reportatge de televisió amb entrevistes en un barri musulmà, comprovo que les coses estan calentes. Una crida a la pau social seria més que interessant. L'enfrontament entre musulmans i cristians s'hauria de tractar informativament de manera molt diferent, ja que s'incideix massa en les friccions, promovent que l'enfrontament s'aguditz. Hauríem de mostrar més les nostres similituds com a éssers humans als quals el naixement ens ha separat en cultures, adoctrinaments i creences, de la qual cosa els interessos creats s'han servit per treure'n avantatge estratègic, per confondre'ns i enfrontar-nos en les seves lluites pel poder. I ja és hora d'espavilar-nos.

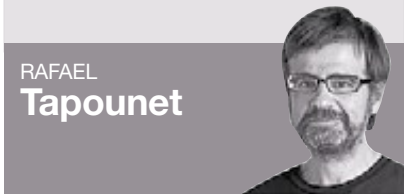
La clau

Quan **Ramón Pérez**, avi de **Muhammad Yasin Ahram Pérez** (àlies el Cordobés), afirma que no es pot creure «en què s'ha convertit» el seu net, està pensant sens dubte en la seva condició de combatent de l'Estat Islàmic, però bé podria referir-se a una altra cosa: en les últimes 48 hores, aquest gihadista estret d'espatlles que en un pintoresc vídeo amenaça Espanya amb «venjar» els abusos de la Inquisició s'ha convertit també en la riota número u de Twitter. A cap avi el complau veure una cosa així.

Aquesta és una de les lliçons d'aquesta setmana dolorosa plena de soroll i fúria: als espanyols no els uneix la tragèdia ni l'horror, sinó el

El riure mata la por

RAFAEL
Tapounet

riure i la broma. En els dies que van seguir l'atac, quan qualsevol reacció jocosa semblava completament fora de lloc, les xarxes socials eren un bullidor de mal cafè: catalano-

fòbia, crides al tancament de diaris, disputes entre cossos policials, la conjura dels bollards, delirants homilies de capellans fatxes, **Hermann Tertsch** desencadenat...

«Terrorista youtuber»

Fins que amb l'aparició del Cordobés es va encendre de nou la llum verda de la conya i l'escarni i Twitter es va omplir d'acudits i *mems* ridiculitzant el fill de la **Tomasa** (alguns d'ells molt brillants, com l'hilarant vídeo d'*El Mundo Today* sobre l'influencer de l'Isis: «Terrorista youtuber. Té milions de reproduccions però no monetitza»).

Riure's del terror sense trivialitzar el patiment de les víctimes sembla una forma saludable de respon-

dre als que ens volen acollonits. «El riure mata la por», diu el monjo cec Jorge de Burgos a Guillem de Baskerville a *El nom de la rosa*. Els terroristes poden ser temibles, però també són grotescos. Ho sap bé el còmic britànic **Chris Morris**, que el 2011 va estrenar *Four lions*, una divertidíssima comèdia sobre un grup de gihadistes maldestres que, entre altres ocurrències, planen atemptar en la marató de Londres disfressats de tortugues ninja. En les entrevistes, **Morris** va defensar la pertinència de la seva visió bufonesca amb un argument inapel·lable: «El terrorisme té a veure amb la ideologia, però també amb la imbecilitat».

@Rafatapounet

El pitjor president

L'efecte Trump

Entre les conseqüències del govern erràtic i demencial de **Donald Trump** n'hi ha una que fins fa poc era impensable: ha fet bo **George W. Bush**. O, dit d'una altra manera, ha aconseguit que el prestigi de **Bush** fill sembli intacte. No fa ni 15 anys, **Bush** era el president més odiat; mig món es manifestava pel *no a la guerra* i ningú, excepte el trio de les Açores, s'empassava les mentides sobre les armes de destrucció massiva. Fa poc, en canvi, vaig estar a Nova York i en més d'una conversa amb amics va sortir el seu nom. D'acord, deien, les seves decisions eren terribles i s'envoltava d'una cort de sàtrapes (**Rumsfeld, Cheney, Karl Rove**). Potser era un titella, però com a mínim no era populista, masclista i racista com **Donald Trump**.

Després resulta que **Bush** va trencar acords sobre el canvi climàtic que estan en la línia de **Trump**, i que va mantenir una posició crítica en temes com l'eutanàsia, la investigació en cèl·lules mare o l'avortament que **Obama** només va poder revertir amb penes i treballs. El més curiós és que la restauració de la popularitat de **Bush** s'hagi produït per la via de l'art. Un cop retirat, l'expresident s'ha dedicat a pintar retrats. Primer va pintar líders mundials amb qui havia tractat, noms com **Putin**, el **Dalai Lama** o **Sarkozy**. L'èxit, però, li ha arribat amb un llibre de retrats de soldats del seu país, veterans de la guerra de l'Iraq o l'Afganistan, amb ferides físiques o mentals. ¿La qualitat artística? Es pot considerar, sí. Busqueu-los a internet. Algun crític ha dit que té influència de **Lucian Freud**, però això és fer-li un favor excessiu. En tot cas, per sota hi ha el cinisme de pintar aquells soldats que ell va enviar a l'escorxador de la guerra i en van tornar vius.

Entre **Trump** i l'excusa de l'art, doncs, qui ho havia de dir que **Bush** seria el primer del trio de les Açores a restablir alguna mena de prestigi. De **Tony Blair** ni se'n parla, i a la Gran Bretanya només se'l cita per acusar-lo de crims de guerra i intentar que el jutgi la Cort Penal Internacional. Pel que fa a **Aznar**, s'ha afaitat el bigoti i conspira, i el seu mal és que ni tan sols algú com **Rajoy** li va poder procurar un *efecte Trump*. ≡

L'atemptat de la Rambla

El Marroc

Els veïns de la medina truquen plorant a la porta i ens recorden que l'Alcorà vol el bé de tothom

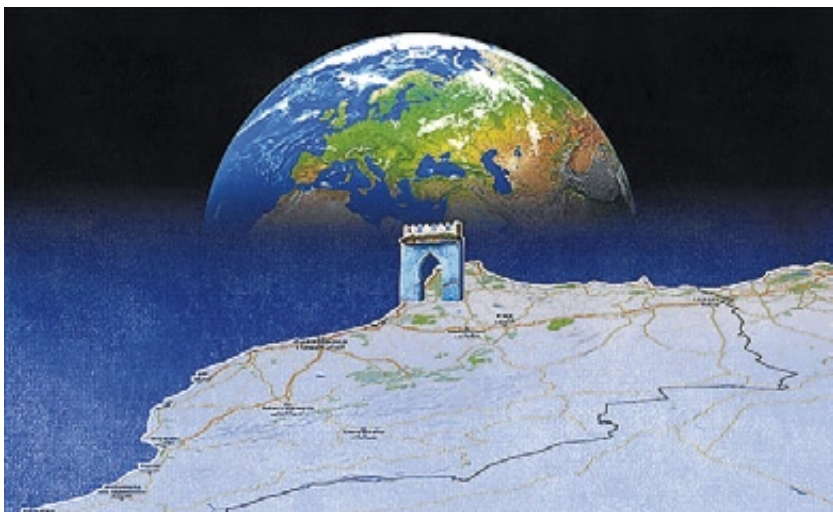
JOAN
Ollé

Però, ¿com podeu anar de vacances al Marroc? ¿No us fa por? Al cap de pocs minuts del maleït trajecte de la furgoneta blanca pel passeig central de la Rambla –a un minut i mig d'on vivim– comencem a rebre una allau de trucades i SMS d'amics de tot arreu. «Sí, estem bé, al Marroc. ¿No us fa por haver-vos quedat a Europa?». I, immediatament, els nostres veïns de la medina truquen a la porta, plorant, abraçant-nos, recordant-nos que l'Alcorà vol el bé de tothom.

La veritat: no m'ha afectat més l'atemptat comès a les portes de casa que els d'Atocha, Niça o el parisenc Bataclan. És la quota que ens toca pagar per pertànyer a la societat en què hem decidit viure. La diferència és que un ferit o mort dels nostres rep moltíssims més minuts d'adjectius, premsa i televisió que les atteridores matances que es produeixen gairebé diàriament fora dels límits de la nostra finca.

ELS QUALIFICATIUS escoltats a través de TVE Internacional van ser ni més ni menys els que el moment exigia: vil, covard, assassí, canalla, bàrbar, execrable... I, els uns molt més que els altres, van pronunciar fins a l'extenuació la paraula *unitat*, expressió de la qual no es parlarà de parlar tornant de vacances, quan s'anirà

NUALART

extingint el record de morts i ferits. Ferides, ferits, mortes i morts de 34 nacionalitats, i fins i tot una més, segons el poc hàbil conseller d'Interior. Decididament, Barcelona és al mapa.

I, a partir d'ara, també ho seran Cambrils, Alcanar, Ripoll, Subirats... Innocents poblets de pessebre que només salten a primera plana quan els toca el Gordo, la Grossa o quan s'hi vessa sang, passional o gihadista. Segons els veïns, els terroristes eren gent normal, més aviat afectuosa, que deien bon dia i bona nit, que jugaven al futbol i venien cireres, potser robades al súper, va insinuar la veïna d'escala d'un dels catalanomarroquins. Sí, en la barbàrie de la Rambla hi va participar un terrorista català.

Sembla que en aquesta ocasió no es pot parlar de fam, misèria i marginació com a causa principal de l'atemptat; imagino que aquests joves van estudiar en escoles catalanes i en català i van veure els partits del Barça per TV-

3. ¿Fracàs escolar? ¿Fracàs de control dels imams que atrauen petits trossets de ferro cap al crim i el suïcidi assegurant-los que al paradís d'Al·là hi ha barra lliure d'odalisques, pernil ibèric i alcohol? Ja de nit, asseguts al carrer davant d'un te, el meu amic **Adil**, periodista de la cadena televisiva Al-Arabia, va proposar una teoria

Occident va sentenciar que les persones érem iguals i ara els diu a molts que no són ningú

molt més ràpida i eficaç que l'alliçonament: la hipnosi.

COM TOTES les coses complexes, la dissecció del planeta entre civilització i barbàrie em sembla poc fiable, i encara menys des que sabem que abans les armes eren per fer la guerra i ara les guerres són per vendre armes. Si

la civilització fos realment civilitzada –i ara parla Mafalda– no permetria de cap manera que alguns gossos llueixin collars de diamants quan per a milions d'humans un got d'aigua bruta i un rosegó de pa segueixen sent el seu plat del dia. [Llegiu *El pa de cada dia*, de **Mohamed Xukri**, una de les grans novel·les de la literatura àrab contemporània, en què l'autor, després amic de **Tennessee Williams** i de **Jean Genet**, explica la seva miserable infància i adolescència fins que va decidir aprendre a llegir i escriure.)

OCCIDENT es va equivocar al sentenciar que totes les persones érem iguals, quan ara els diu a moltes, a milions, que no valen res, que no són ningú. I és llavors quan en alguns cervells neix l'atroc idea de canviar la seva merda de vida per la mort d'altres que sí que valen.

Me'n vaig amb **Mohammad**, el meu amic taxista, a Larraix, en què hi ha un cementiri espanyol («És dur el fossat, és dur el paisatge impersonal, és dur l'adeu») on estan enterrades les restes de **Jean Genet** («El que necessitem és l'odi. D'ell neixen les nostres idees») i de **Juan Goytisolo** («Espanya, terra ingrata, entre totes espúria i mesquina, mai tornaré a tu»), dos europeus que van escollir el Marroc com a terra on viure i morir. M'aturo en silenci davant les seves humils tombes, com de tornada a Barcelona també m'aturaré davant els altars de peluixos, espelmes i flors de la Rambla. ≡

Director teatral.

BCN Professionals i solidaris

Herois de la Rambla

El cor de l'emergència

Retrats en primera persona del treball dels cossos involucrats en la gestió del 17-A

MAURICIO BERNAL
BARCELONA

N'hi haurà pocs que donin per exagerat l'ús d'«impecable» com a adjectiu per qualificar la feina dels cossos i institucions involucrats en la gestió de l'emergència del 17-A. A hores de la manifestació a Barcelona que encapçalaran integrants d'aquests col·lectius, EL PERIÓDICO ha volgut retratar la seva feina en els relats personals dels que van estar el dia dels atemptats en primera línia de l'atenció a les víctimes. Un guàrdia urbà, un metge del SEM, el cap d'Urgències de l'Hospital de Sant Pau, una voluntària del servei d'assessoria psicològica de la Creu Roja, un taxista i un escombriaire municipal expliquen com van fer pinya aquell dia i els següents perquè la tragèdia ho fos menys.

1. MARC

El guàrdia urbà que va arribar primer

L'agent Marc, assignat a la comissaria de la Guàrdia Urbana de Ciutat Vella, patrulla amb la seva companya Anna per darrere del mercat de la Boqueria -busquen un carterista- quan entra l'avís que una furgoneta atropella gent a la Rambla. Són els primers d'arribar: allà hi ha la furgoneta, parada, traient fum per davant; i gent, molta gent a terra. «En segons passes de ser policia a ser persona i comences a atendre ferits». L'agent s'inclina sobre una dona inconscient i intenta reanimar-la, però està morta; ho intenta amb un home que està al costat. «Amb la impressió que si deixava de fer-ho, es moria. Només li demanava que es quedés amb mi».

L'agent va de ferit en ferit, ajudant. «Hi havia una dona gran a terra. El seu marit estava a pocs metres, mort, i mentre jo li netejava la cara, ella només preguntava per ell. Jo només vaig poder dir-li que tenia uns ulls molt bonics, i ella va somriure». La comissaria de Ciutat Vella està tan a prop que llavors

hi ha guàrdies urbans per tot arreu, els companys del Marc. «Vaig tenir sort d'estar a prop i arribar de seguida, però tots vam donar aquell dia el 200%. No importa el que jo vaig fer, sinó el que vam fer tots».

2. MANEL RIUDOR

El metge que va evacuar els ferits

El dia 17 a la tarda, el cap operatiu i assistencial del Sistema d'Emergències Mèdiques (SEM) a Barcelona Manel Riudor és al carrer de Sant Quintí atenent una alerta per incendi quan entra l'avís del que passa a la Rambla; llavors, al vehicle en què es mobilitza amb un tècnic, surt disparat cap a la Rambla. «Vam fer un recorregut ràpid fins al Liceu per saber què hi havia, a què ens enfrontàvem. Va ser molt impactant: trobar-te tota aquella quantitat de ferits a la Rambla, normalment un lloc de vida, de bullici, de color...»

D'aquella primera ullada, el doctor Riudor treu les seves primeres conclusions; després baixa i inspecciona a peu. «Lavors es van muntar dues àrees mèdiques, i a partir d'aquí es va procedir al triatge i al trasllat dels ferits als hospitals. Hi havia molta coordinació i en una hora i 50 minuts s'havia fet el trasllat de tots els ferits». El doctor Riudor va estar tota l'estona allà, i encara que té 53 anys i en suma 25 al SEM i ha vist coses terribles, abans d'anar-se'n a casa va passar un moment per assessoria psicològica. «Els et diuen el que et pot passar després, i la veritat és que va anar bastant bé». Va intentar dormir, però no ho va aconseguir.

3. MIGUEL MARTÍN

L'escombriaire que passava per allà

Miguel Martín està escombrant la vorada: quan Younes Abouyaaqoub puja la seva furgoneta al passeig central de la Rambla, el Martín està passant l'escombra per la vorera del davant, la que dona al Zuric i a la bo-

ca dels Ferrocarrils. El Martín veu tota l'escena i instintivament corre en direcció a la Rambla. Allà veu una noia estirada a terra i un home que sembla el seu pare intentant reanimar-la. Com que fa uns anys va ser voluntari de Protecció Civil sap de primers auxilis, i adverteix que ho fa malament. «Va ser difícil apartar-lo, però hi havia més ferits a la seva família i quan va veure que jo ho estava fent bé, ell se'n va anar a atendre'n un altre. Anava i tornava, anava i tornava». La noia no respira. El Martín, l'home que estava allà,

l'operari de neteja de l'Ajuntament de Barcelona al qual l'atzar ha posat en aquest moment i lloc, practica una maniobra de reanimació i aconsegueix que torni a respirar. Per això estava allà, es diria. Per salvar una vida.

4. FERRAN CABALLERO

El cap d'Urgències al Sant Pau

Ferran Caballero, coordinador de Processos Quirúrgics de l'Hospital

de Sant Pau, es troba aquest dijous al capdavant del servei d'Urgències. Al saber el que passa posa en marxa el protocol per a aquestes situacions: el Pla d'Atenció Hospitalària per a Emergències Externes que l'hospital va adoptar fa cinc anys, el 2012. «Que consisteix a alliberar i redistribuir els recursos per treballar en l'emergència. Va ser el que ens va permetre donar una resposta ràpida: en dues hores i mitja tots els ferits estaven sent tractats». Al final de la jornada hauran entrat 18 persones amb diversos traumatismes,

JOAN PUIG / ÁLVARO MONGE / JOSÉ CARLOS LEÓN

El passeig més emblemàtic de Barcelona va ser el mateix dia escenari del pitjor i el millor que pot donar de si la societat dels nostres temps. Immediatament després de l'atemptat terrorista, els cossos de seguretat i els serveis d'emergència van actuar de forma

impecable per atendre les víctimes i potser reduir la magnitud de la tragèdia, ajudats per la solidaritat espontània de desenes de ciutadans que eren allà i es van arremangar per ajudar. Van ser els herois del dia, i es mereixen reconeixement.

12 d'elles greus. Les xifres, que són volum de treball, Caballero les veu amb ulls pràctics, professionals: és el que fan cada dia multiplicat per 18. «**No vam fer res d'extraordinari**», diu. Com ell, desenes d'integrants del personal del Sant Pau han tornat als seus llocs de treball, o truquen i pregunten si haurien d'anar-hi i Caballero gestiona la situació segons les necessitats. «**Tots els que ens van portar vius segueixen vius i això es deu al treball de l'hospital en el seu conjunt**».

5. LOURDES CARRASCÓN

Una psicòloga de la Creu Roja al Prat

La referent provincial de suport psicològic de la Creu Roja a Tarragona Lourdes Carrascón es troba a l'aeroport del Prat: forma part de l'equip que atén els familiars de les víctimes que arriben a Barcelona. És divendres a la tarda; la Lourdes parla amb ells en una sala especial. «**Valores psicològicament el familiar. Valores com es mou, estudies els seus gestos, vas determinant com està. Si ve alterat, intentes calmar-lo**». La Lourdes passa gairebé 30 hores seguides a l'aeroport, des de les tres de la tarda de divendres fins a les vuit de dissabte. No dorm. «**No et passa pel cap dormir. I a més, crec que la gent de Creu Roja té un ADN especial**». Durant els dies àlgids de l'emergència, la Lourdes haurà estat en tots els escenaris de la tragèdia: la Rambla, Cambrils aquella mateixa nit, l'aeroport els dies següents i també a Alcanar.

6. CESC ROCA

El taxista que va venir de Caldes de Montbui

Cesc Roca està de vacances a Caldes de Montbui però deixa d'estar-ho quan rep notícia del que ha passat a la Rambla. L'associació de taxistes Élite –a la qual pertany– té un protocol per a aquestes situacions que s'ha posat en marxa i Roca corre a incorporar-se al dispositiu. «**La gent estava atordida, perduda, la majoria eren turistes i no sabien què fer, i aquí vam entrar nosaltres**». Roca es divideix entre les feines de coordinació i el treball de portar gent a casa o a l'hospital. «**Però el servei més impactant el vaig fer cap a les nou**». A l'hospital de Sant Pau puja una família. «**Dos adults i dos nens, crec que eren holandesos. Tots estaven com absents, ella amb la mirada perduda. Els vaig portar fins a Cerdanyola, allà van baixar i la dona em va fer una abraçada, em va donar les gràcies i se'n van anar**». ≡

D'esquerra a dreta, Ferran Puig, Joan Madorell, Carolina Martignetti, Jorge Cuevas, Oriol Rubio, Rosa Maria Carbonell i Jaume Doncos.

Els àngels de la guarda

Veïns i treballadors de restaurants, botigues i hotels van aixoplugar a les seves cases i locals els que buscaven refugi fugint de l'atemptat ≡ **Les tancades** van durar prop de cinc hores

CRISTINA SAVALL
BARCELONA

Diuen que qualsevol en el seu cas hauria fet el mateix. La veritat és que no, que hi ha persones que davant una situació de gran perill queden atrapades en un atac de pànic que els impedeix reaccionar. L'atemptat de la Rambla va provocar als que el van patir de prop, i als que van refugiar persones als seus locals o cases, una reacció emocional extrema. Però molts ciutadans que es trobaven a prop, en el desgraciat moment en què el terrorisme va atacar el cor de Barcelona, van assumir una responsabilitat col·lectiva, van aconseguir infondre calma i es van entregar a ajudar els ferits i els que fugien de la barbàrie.

Jaume Doncos va mantenir la sang freda quan gent corrent amb la cara descomposta va entrar a Casa Beethoven, al centre de la Rambla. «**Vaig sentir uns cops forts i repetitius. Vaig sortir a la vorera. Vaig veure una dona inconscient estirada al pas zebra**», relata Dancos.

Al seu establiment es van refugiar 15 persones, la majoria turistes, entre ells Guy, un policia belga, amb dos fills, Vici i Gus, d'11 i 13

anys. «**El pare va mantenir la compostura. Estaven pendants de saber si la mare, Elke Vanbockrijck, s'havia pogut salvar. L'havien perdut de vista al fugir de la furgoneta. Van passar més de quatre hores fins que van arribar els agents amb la documentació d'ella. Així es van assabentar de la seva mort. Si un pare en aquestes circumstàncies té un comportament tan exemplar, ¿com et pots permetre decaure?**», expressa el propietari. Després van arribar tres psicòlegs per atendre la família. «**Va ser terrible, però tothom va donar el millor de si**», explica.

Joan Madorell, arquitecte de paisatges, va baixar al Chelo Café, a la plaça de Vicenç Martorell, per oferir un lloc més segur als que s'hi havien refugiat. «**Eren 13 dones**», comenta. Una d'elles va ser Carolina Martignetti, l'encarregada del local, que en el moment de l'atac es trobava a la caixa del Carrefour de la Rambla. «**Hi havia quatre alemanyes d'entre 15 i 16 anys que s'allotjaven a Platja d'Aro. També una dona de Vilanova i la Geltrú amb tres nebodes, de 4, 9 i 18 anys, i una ho va passar malament perquè pateix fòbia social**», relata Madorell i Martignetti.

L'amfitrió va demanar que nin-

gú comentés en veu alta les notícies que arribaven. «**Els alterava molt. Vaig decidir apagar la televisió i treure el parxís**», recorda ell, que intentava connectar amb el consolat alemany, ja que tenia a casa quatre alemanyes menors d'edat. «**Saltava el contestador. Al final, quan tot estava més tranquil, dos mossos les van acompanyar cap al Macba. Allà, una**

El policia belga i els seus dos fills es van assabentar a la Casa Beethoven de la mort de la mare

associació es va fer càrrec de les noies», relata.

Jorge Cuevas és recepcionista de l'Hotel Bagués: «**Van poder entrar uns 30 turistes fins que un policia ens va demanar que tanquéssim les portes i que ningú estigués darrere del vidre. Els vam ubicar en una sala de reunions. Vam estar cuidant-los a tots. I els que ho van voler els vam facilitar gratuïtament habitacions lliures. Al vestibul sempre hi havia personal per deixar entrar al lavabo els**

agents de servei, als quals donàvem ampolletes d'aigua».

La Biblioteca Sant Pau-Santa Creu va ser una fortalesa que va albergar més de 150 persones. Rosa Maria Carbonell, vigilant de seguretat, es va situar a la porta. «**Va entrar una noia alemanya histèrica. No parava de cridar, però jo no entenia res –relata–. Van venir els bibliotecaris i la van atendre, i va començar a arribar gent que havia travessat la Boqueria. Vaig fer entrar molts turistes espantats pels trets**».

Oriol Rubio i Ferran Puig, els dos bibliotecaris auxiliars, van transmetre seguretat als refugiats fins i tot sabent que la policia estava buscant pel Raval l'autor de l'atemptat. Rubio assegura que no va arribar a sentir por. «**Era una tarda per actuar, no per pensar en un mateix**», considera el bibliotecari. «**Ens va ajudar que tots sabem idiomes. Una senyora embarassada estava molt nerviosa. Li va canviar la cara quan li vaig parlar en francès. La va tranquil·litzar**», explica el seu col·lega Puig, que tenia clar que hi havia nens i en cas necessari es posaria de barrera humana. «**Hi va haver un moment en què vaig pensar que moríem allà tancats**», confessa. ≡

JORDI COTRINA

BCN

Units contra el terrorisme

A la manifestació en metro o a peu

► L'ajuntament demana evitar el vehicle privat a partir de les tres de la tarda

► Colau fa una crida a la gent a «desbordar» els carrers sota el lema 'No tinc por'

BEATRIZ PÉREZ // MARIA GIRONA
BARCELONA

El 12 de març del 2004, 1,2 milions de catalans van sortir als carrers de Barcelona per manifestar-se contra el terrorisme. Un dia abans, Al-Qaida havia assassinat 192 persones en quatre trens de rodalies de Madrid. Va ser el pitjor atac terrorista en la història espanyola. Avui, a les sis de la tarda, la capital catalana està convocada a manifestar-se un altre cop contra el terror i en repulsa als atemptats de la Rambla i Cambrils (Tarragona), que van causar la mort de 15 persones el dia 17.

Tot apunta que la marxa –que organitzen l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat i a la qual s'han adherit 878 entitats– serà multitudinària, per la qual cosa el consistori recomana desplaçar-se a peu o en metro i demana evitar el vehicle privat pel centre a partir de les tres de la tarda.

Que sigui realment multitudinària és el que desitja l'alcalde, Ada Colau, que ahir va fer una crida a la unitat i a la participació massiva. «Volem que els carrers de Barcelona es desbordin», va subratllar Colau, que va fer extensiva la seva convocatòria a tots els barcelonins, als ciu-

tadans de la resta de l'Estat i als estrangers.

L'alcalde, també va destacar que serà «una manifestació de la gent», per això la capçalera de la marxa, que transcorrerà sota el lema *No tinc por*, estarà ocupada per policies, personal sanitari, membres del servei d'emergències i comerciants. Els representants institucionals –inclos el Rei– es mantindran en una segona fila.

FLORS, POESIA I MÚSICA // La manifestació arrencarà a les sis de la tarda als jardins de Salvador Espriu (també coneguts com a Jardinet de Gràcia, al creuament del passeig de Gràcia amb la Diagonal) i recorre, al llarg d'un quilòmetre i mig, el passeig de Gràcia fins a arribar a la plaça de Catalunya. Allà estarà instal·lat un escenari –decorat amb flors i el *Barcelona* amb crespó negre disse-

LA MARXA

INICI

18.00 h

FINAL

entre les
20.00 h
21.00 h

LEMA

"No tinc por"

LECTURES

Rosa Maria Sardà

Míriam Hatibi

MÚSICA

'El cant dels ocells'

Una altra cèl·lula lligada a l'imam de Ripoll va ser absolta per un error policial

► El Suprem va anul·lar una causa el 2006 per l'obtenció il·legal d'algunes proves

► Vuit magistrats de 19 van objectar que no es condemnés alguns acusats

ÁNGELES VÁZQUEZ
MADRID

Després dels atemptats de l'11-M, les forces i cossos de seguretat de l'Estat van centrar els esforços a detectar i desarticular tota cèl·lula terrorista capaç de repetir el que havia passat a Madrid. L'esforç va suposar el desenvolupament de diverses operacions, sobretot a Madrid i Catalunya, contra el terrorisme gihadista. En una, l'operació Xacal, del 2006, aquell impuls investigador es va acabar frustrant per haver-se iniciat per una intervenció il·legal de les comunicacions d'un membre de la cèl·lula, fet que va conduir a l'absolució per part del Tribunal Suprem (TS).

En aquella operació va ser investigat l'imam de Ripoll Abdelbaki Es Satty, que, a diferència del seu cosí, no es va asseure mai al banc dels acusats. La sentència de l'Audiència Nacional només

esmenta l'imam entre una vintena de persones dels quals va aparèixer documentació fotocopiada a casa de Mohamed Mrabet Fashi, president de l'associació de la mesquita Alfurkan de Vilanova i la Geltrú, de professió carnisser. Mrabet, com la resta d'acusats, va ser absolt pel TS.

En la instrucció del Jutjat Central d'Instrucció número 5 es va arribar a acordar la intervenció de les comunicacions d'Es Satty, condemnat per tràfic d'haixix quatre anys després. Però les indagacions no van conduir a res i la sentència de l'Audiència no li atribueix cap vinculació amb el terrorisme. Sí que va tenir en compte, en canvi, el gran nombre de documents que tenia de Bellill Belgacem per determinar que Mrabet el va ajudar a anar a l'Iraq, on es va suïcidar matant 19 soldats italians i nou d'iraquians.

Quan aquesta sentència va arri-

Salh el Karib, propietari del locutori de Ripoll posat en llibertat, ahir amb el fill.

testimoni del pare de dos terroristes morts

«Es Satty tenia dues cares»

La imatge d'El Ghazi Hychami és la viva estampa de la desolació. El pare d'Omar i Mohamed, que van ser abatuts pels Mossos quan es disposaven a escampar el pànic a Cambrils, assegura desconèixer què maquinaven els seus fills. «¿Tu creus que si jo arribo a saber el que estaven pensant no hauria trucat a la policia? i jo mateix els hauria de-

nunciat per evitar tota aquesta desgràcia, perquè ningú hagués patit tant!», assegura, emocionat, mentre es dona cops al pit. Al seu bloc hi vivia Moussa Oukabir, també mort a trets i germà de Driss, encara detingut per haver llogat al seu nom les furgonetes.

Hychami nega que els seus fills fossin assidus a la mesquita, com sí

que ho és ell, però corrobora la versió de la comunitat islàmica que dins del temple, l'imam, Abdelbaki Es Satty, despertés el més petit recel: «Sembla que l'imam tenia dues cares, però ningú de la comunitat islàmica en té la culpa, perquè ningú pot saber què passa pel cap d'un altre. El que és segur és que ho va haver de fer tot fora de la mesquita».

El focus a Ripoll també es dirigeix al responsable del locutori posat en llibertat dijous, Salh El Karib. A mig

Seguretat Social

A L'AGOST

La despesa en pensions creix el 3%

La Seguretat Social va destinar en el present mes d'agost la xifra rècord de 8.790,6 milions d'euros al pagament de les pensions, un 3% més que en el mateix mes del 2016, segons dades publicades ahir pel Ministeri d'ocupació i Seguretat Social. La despesa global del conjunt de pensions va arribar a superar el 8% interanual en l'antesala de la crisi (2008). Després de 14 mesos pujant a taxes interanuals inferiors al 3%, ja són 16 els mesos consecutius en què la despesa creix a taxes del 3% o superiors. La taxa d'agost és la mateixa que es va registrar al juliol (3%).

La part més gran dels més de 8.790 milions d'euros destinats a pagar la nòmina de les pensions va anar a parar a les pensions de jubilació, amb 6.220,8 milions d'euros (el 3,6% més), seguides de les pensions de viudetat, a les quals es van dedicar 1.528,9 milions d'euros (l'1,4% més). La pensió mitjana de jubilació es va situar a l'inici del present mes en 1.065,53 euros mensuals, gairebé un 2% més que en el mateix mes del 2016. A més a més, el nombre de pensions va avançar a l'agost un 1,1% fins a 9.532.495 pensions, nou màxim històric.

Les dones segueixen percebent una quantia molt inferior als homes. La pensió mitjana de jubilació percebuda per les primeres va arribar a l'agost a la quantia de 783,49 euros, en contrast amb els 1.234,96 euros mensuals que reben de mitjana els homes. La bretxa entre els dos sexes, en valors absoluts, és de gairebé 452 euros.

Per comunitats autònomes, la pensió mitjana més alta va ser per al País Basc (1.144,61 euros), seguida de Madrid (1.089,20) i Astúries (1.087,25). La més baixa va ser per a Extremadura (766,79 euros), seguida de Galícia (779,18) i Múrcia (810,53).

una desacceleració en la inversió (passa del 2,1% al 0,8%), un creixement trimestral més baix de les exportacions (passen del 3% al 0,7%) i un retrocés en les importacions, del 0,2%.

Per sectors, el principal impuls trimestral es concentra en la indústria (la taxa de creixement passa del 0,4% al 0,8%), en el comerç, en les activitats professionals i en el sector públic. La construcció és el sector que anota un avanç trimestral més elevat (1,5%), encara que una mica més baix que en el primer trimestre (2,9%).

► El ministre d'Economia, Luis de Guindos, ahir, a la roda de premsa.

VENDA D'ACCIONS DEL BANC PÚBLIC

El Govern reprèn la privatització de Bankia

► El FROB contracta el banc de negocis Nomura per sondejar els inversors

R. M. S.
MADRID

El ministre d'Economia, Luis de Guindos, va confirmar ahir la contractació dels serveis del banc japonès de negocis Nomura per sondejar els inversors davant la possibilitat de privatitzar un altre tram de capital de Bankia. En principi, el Govern planeja treure a borsa un paquet d'accions «similar» al que va sortir a la venda en l'anterior col·locació (7%) «en funció de les circumstàncies dels mercats», segons va admetre el ministre en una roda de premsa al Ministeri d'Economia. El febrer del 2014 el FROB (Fons de Reestructuració Ordenada Bancària) va vendre un 7,5% del capital de Bankia, de manera que l'Estat va ingressar una mica més de 1.300 milions d'euros. L'acció de Bankia va tancar ahir a 4,114 euros el títol.

«El FROB ja ha contractat asses-

► Guindos sospesa treure al mercat un altre 7% d'accions de l'entitat pública

sor per a la continuació del procés de privatització de Bankia», va dir el ministre. «És una cosa que es produirà, lògicament, en funció de les circumstàncies del mercat, per intentar maximitzar el retorn» del diner públic invertit en el rescat de l'entitat que presideix José Ignacio Goirigolzarri.

Segons el ministre, el volum d'accions que sortirà a borsa en aquesta ocasió «serà un paquet que s'haurà de determinar», si bé va admetre que «no serà molt diferent del que es va vendre ja fa uns anys», tot plegat «per continuar amb el procés de privatització de Bankia» que, segons el ministre, «és l'objectiu fonamental».

Encara que De Guindos va evitar posar dates a la privatització de l'entitat, la idea és reprendre-la després de l'estiu, segons va anunciar el mateix ministre en una entrevista

amb ABC a finals del mes de juny. El FROB, dependent d'Economia, disposa d'una participació en el capital de Bankia del 65,9%. La quota de l'Estat a Bankia no canviarà significativament després de la fusió de l'entitat amb Banco Mare Nostrum (BMN) –en què el Frob compta amb un 65%–, operació que ha de rebre llum verda per part dels accionistes de les dues entitats en les seves juntes generals extraordinàries el pròxim 14 de setembre.

1.838 MILIONS RECUPERATS // L'Estat ha recuperat un total de 1.838 milions d'euros dels 22.424 milions que va injectar a Bankia i en la seva matriu BFA quan la va nacionalitzar el 2012. En els 1.838 milions recuperats fins ara s'hi inclou la quantitat ingressada amb la privatització del 2014 (1.304 milions), i la suma dels tres dividendes pagats de moment per l'entitat i que puja a 534 milions.

En concret, l'Estat va ingressar 128 milions d'euros del pagament de dividend amb càrrec als beneficis de Bankia el 2014, 195 milions més amb càrrec al 2015 i, per últim, 211 amb càrrec al 2016.

AEROLÍNIES

Ryanair abaixa preus a Barcelona per l'atemptat de la Rambla

MERCEDES JANSA
MADRID

El trànsit de passatgers de Ryanair a Barcelona no ha patit cancel·lacions després dels atemptats de la setmana passada a la Rambla i a Cambrils, i l'aerolínia ha aplicat la seva política d'abaixar el preu del bitllet «automàticament», segons va assenyalar ahir a Madrid el conseller delegat de la companyia de baix cost irlandesa, Michael O'Leary.

Amb l'objectiu de mantenir el trànsit, l'aerolínia ha reduït les tarifes entre el 5% i el 7%, «en lloc d'esperar a veure què passa», va afirmar O'Leary, que va arribar a la següent conclusió: «No veiem que la gent hagi deixat de viatjar a Barcelona».

A Europa, «lamentablement estem acostumats a conviure amb el terrorisme», va dir, després de recordar els 30 anys de violència a Irlanda. «L'important és que la gent no ha canviat la seva forma de viure», va subratllar.

«No veiem que la gent hagi deixat de viatjar a BCN», afirma O'Leary

El directiu de Ryanair té la vista posada en Air Berlin des del primer moment en què la seva competidora alemanya va entrar en fallida, la setmana passada, però ha criticat l'«opacitat» de les negociacions amb aquesta companyia davant la «transparència» mostrada per Alitalia, en la qual també està interessat. En tot cas, O'Leary va deixar clar que optaria a la totalitat d'Air Berlin i no contempla una compra trossejada i repartida amb altres aerolínies.

AMPLIACIÓ A MADRID // Ryanair ha començat el procés de contractació de 250 empleats experts en tecnologia per al seu nou centre d'innovació digital i tecnològic, Travel Lab Spain, que té previst inaugurar el mes d'octubre a Madrid. Aquest serà el tercer centre d'aquestes característiques després dels de Dublín i Wrocław (Polònia). Quan finalitzi la selecció, l'aerolínia comptarà amb un total de 600 especialistes tecnològics.

El perfil del futur empleat d'aquest centre està orientat a les xarxes socials, ja que Ryanair vol incorporar l'espanyol al seu perfil de Twitter i Facebook, tant per a la gestió de la imatge corporativa de l'empresa com dels viatges a través de la seva pàgina a internet.

BCN

L'origen de la violència

La secta de l'imam

Investigadors i l'entorn dels terroristes de Ripoll consideren que Es Satty «va rentar el cervell» als nois fora de la mesquita

VÍCTOR VARGAS LLAMAS
RIPOLL

Un xaval amb samarreta grisa supera dos contraris i empalma un xut que pica contra les xarxes metàl·liques de les porteries de la plaça de la Sardana, a Ripoll. L'impacte fa vibrar amb tremenda intensitat l'estructura de les porteries, gairebé tan violentament com s'han vist sacsejades les estructures cíviques d'aquesta localitat després de saber-se l'origen dels atemptats terroristes de Barcelona i Cambrils. Poques setmanes enre, molts dels gihadistes que han sembrat el pànic entre l'opinió pública integraven els equips que es desafiaven en aquesta pista. Fins que un mal dia van deixar de fer-ho, es van oblidar de ser ells mateixos, van abandonar la pista i van canviar l'obsessió pel gol per la de castigar la confiança de tota una societat. Els seus llavors companys i rivals sobre el terreny de joc van ser potser els únics que es van adonar que alguna cosa havia canviat.

«En els últims mesos ja no es relacionaven amb nosaltres com sempre. Van deixar de venir a la pista, podia passar una setmana sense veure'ls i això abans era impensable. I quan te'ls trobaves pel carrer, feien el gest amb el cap de saludar-te, de lluny, però poc més. Marcaven distància, no eren els mateixos», relata un noi que els coneixia a tots. «Et quedaves descol·locat. Al principi pensaves que potser era que estaven cansats, o ratllats. Anaven a la seva. I et xocava, sobretot de [Mohamed] Houli, ¡tan afectuós que era sempre! I d'Omar [Hychami], un altre tio genial. També Moussa [Oukabir] i Said [Aallaa] eren molt habituals», afegeix. «Eren com qualsevol de nosaltres. Sortien de festa, encara que jo mai els vaig veure beure ni fumar. I no vegis si lligaven, ¡alguns un munt! Fins i tot moltes de les seves novietes eren espanyoles», afegeix un altre noi.

Canvi progressiu

El canvi va anar arribant de manera gradual, fins que es va fer evident «la primavera passada», segons descriu un adult que observa el seu fill que està jugant a la pista. «El que t'expliquen els mateixos xavals de la seva comunitat és que no anaven gaire a la mesquita, però que l'imam els agafava a part. Que aquest home feia la seva feina a la mesquita davant els més grans, i després quedava fora amb els més joves», diu el pare. «Era una tapadora. Els va rentar el cervell, però fora del tem-

ple, perquè ells no eren gaire religiosos. Seguien la religió dels seus pares, però no eren assidus a les pregàries», explica un jove marroquí que els coneixia bé. Al carrer, ells dissimulaven la seva relació amb l'imam.

Encara que no tan taxativa, la versió d'Ali Yassine, president de la comunitat islàmica Annour, reforça aquesta tesi, si bé blinda la responsabilitat del col·lectiu. «El que va passar va ser fora de la mesquita, segur. L'imam no aixecava sospites, però no podem controlar el que feia fora del temple», explica. Yassine detalla que hi havia dos grups de menors a l'entorn de la litúrgia: «Als que sabien una mica d'àrab els impartia ensenyances l'imam; als que no en sabien,

Els membres de la cèl·lula gihadista van començar a relacionar-se només entre ells

«Tots treballaven o estudiaven; només un era usuari de serveis socials», diu una regidora

«De Moussa només arribaven bones notícies dels professors», indica la seva germana

els fèiem classe una professora, o jo mateix o un altre membre de la junta».

El testimoni dels xavals i pares de la pista de futbol encaixa amb les línies que segueixen els investigadors, que van arribant a la conclusió que els nois no tenien un estret vincle amb l'islam i que fins i tot portaven «un tipus de vida occidental», segons fonts coneixedores de les indagacions que han entrevistat familiars dels terroristes. És per la influència de l'imam que es van començar a allunyar dels seus coneguts i famílies i «a tractar-se només entre ells». Ara se sap, per exemple, que alguns dels més joves van començar a recriminar als seus germans grans que beguessin alcohol.

Reaccions que revelen un aspecte clau a l'hora de desentranyar la metamorfosi d'aquests nois, que porta-

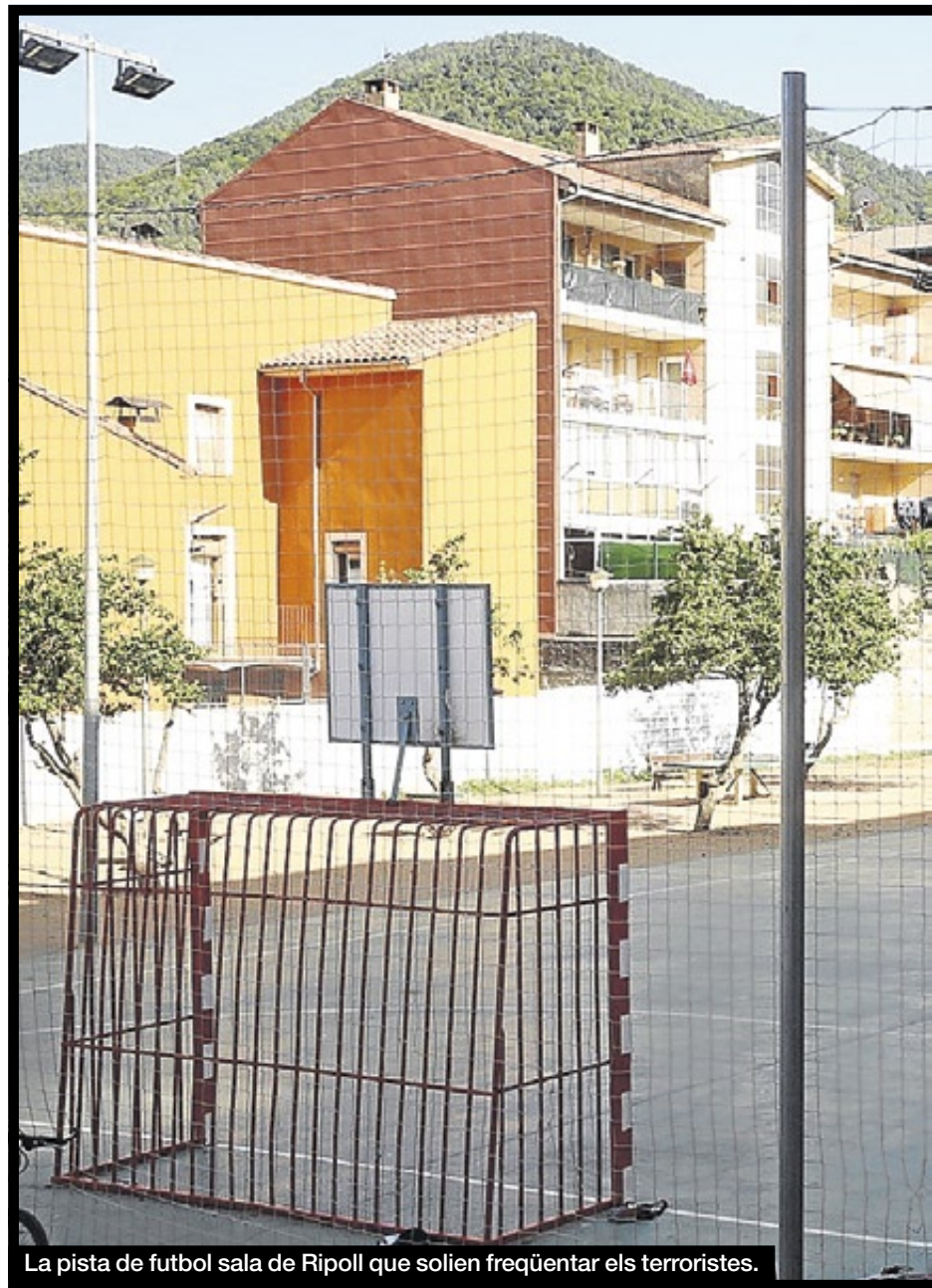
ven una vida aparentment integrada entre els seus conciutadans. El patró que es va seguir sembla allunyat dels actuals models de captació de l'Estat Islàmic, basats en la seva poderosa maquinària propagandística a través de vídeos, o bé mitjançant la figura de ciberreclutadors que entren a les xarxes socials per persuadir joves musulmans occidentals. En aquest cas, no. Als investigadors els ha xocat la recuperació d'una fórmula que es creia desfasada, la de la manipulació psicològica, seguint un full de ruta propi de les sectes. Així va ser com l'imam els va reclutar, sobretot als més joves, «els més influenciables i vulnerables», afegeixen fonts de la investigació.

I si la gestació de la cèl·lula sorpren els investigadors, aquesta sensació arriba al grau d'estupor a l'abordar el cas des d'un punt de vista social, des de la quotidianitat d'una localitat en la qual la comunitat musulmana, uns 600 dels poc més de 10.500 habitants, estava ben assimilada, sobretot les generacions més joves. «Aquí no hi ha cap gueto. El model de convivència funcionava, estaven integrats. Tots ells treballaven o estudiaven, només un era usuari de serveis socials», detalla Maria Dolors Vilalta, regidora de Convivència i tercera tinenta d'alcalde.

Companys de classe

Hafida, germana de Moussa i Driss Oukabir, no és l'excepció pel que fa a la imprevisible reacció dels joves. «De Moussa només ens arribaven bones notícies per part dels professors. Tenia bones notes, era amable i educat al carrer. Ningú a la família esperava una cosa així», diu. Tampoc ho podien preveure els seus companys de classe, com el Marc, nom fictici de qui va coincidir amb Omar Hychami, Houssaine Abouyaaqoub i Mohamed Houli en un grau d'electromecànica. «Els dos primers eren molt disciplinats, correctes, amables. Omar, fins i tot va ser delegat de classe algun curs. Mohamed tenia un caràcter una mica més complicat, però tampoc es ficava en problemes seriosos», diu.

Cau la tarda i els xavals reprenen el partit després d'una breu pausa. Al voltant, tot un poble mira de seguir el seu exemple. Volen tornar a ser un equip, però mai abans s'havien enfrontat a un rival com el d'ara. Un adversari tan poderós com desconegut, que sembla alguna cosa més que inquietud entre les files locals. Saben que aquest partit només el poden guanyar ajuntant forces, sumant esforços, jugant com un equip. No serà gens fàcil, però queda a les seves mans. La pilota torna a rodar pels carrers de Ripoll. ≡

La pista de futbol sala de Ripoll que solien freqüentar els terroristes.

LA CÈL·LULA DE RIPOLL

Tots els relacionats amb els atemptats giraven al voltant de l'imam de Ripoll

Abdelbai es Satty

- 42 anys
- Mort en l'explosió d'Alcanar
- Líder de la cèl·lula terrorista
- Imam de Ripoll
- Nascut a Bab Taza (Marroc) va arribar a Ripoll el 2015
- Va estar empresonat dos anys (2012-2014) a la presó de Castelló per tràfic de drogues
- Va mantenir contacte amb un detingut relacionat amb els atemptats de l'11-M

GERMANS ABOUYAAQOUB

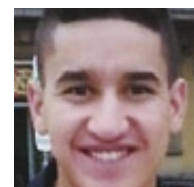

Houssaine Abouyaaqoub

- 17 anys
- Mort a Cambrils
- Nascut a Mriat (MAR)

ENTRE
ELS 17
I ELS
20 ANYS

ENTRE
ELS 21
I ELS
25 ANYS

Younes Abouyaaqoub

- 22 anys
- Mort a Subirats després de passar quatre dies fugit
- Nascut a Mriat (MAR)
- Autor de l'atropellament massiu a la Rambla
- Autor de l'assassinat de Pau Pérez a la Zona Universitària

MÉS GRANS
DE 25

eP

Tema del dia

BCN

Pàgines 2 a 9

DIJOUS, 16.40 H. UNA SETMANA DESPRÉS Les ofrenes a les víctimes seguien ahir al mosaic de Miró, a la Rambla.**LES RELACIONS ENTRE ELS COSSOS DE SEGURETAT**

Els Mossos no van investigar l'imam després de la petició informal de Bèlgica

El cos desconeixia els antecedents penals d'Es Satty i el seu vincle amb l'operació Chacal

El discurs del cervell dels atemptats del 17-A va inquietar l'imam de Diegem i la policia belga

GUILLEM SÀNCHEZ
BARCELONA

Abdelbaki Es Satty, l'imam de Ripoll, abans de crear la cèl·lula gihadista que va cometre els atemptats del 17 d'agost a Barcelona i Cambrils, va fer saltar tres alarmes que no van suposar que entrés en el radar de cap policia.

Sí que va inquietar, en canvi, les autoritats belgues amb el seu aterratge a Vilvoorde el gener del 2016. Des d'allà va demanar feina a un imam de Diegem, una altra localitat situada a 10 quilòmetres de l'anterior. Aquest segon imam li va demanar, abans d'acceptar-lo, un certificat d'antecedents penals. Però Es Satty es va negar a entregar-li (perquè en tenia). Va estar a la presó de Castelló entre el 2010 i el 2014 per traficar amb haixix a Ceuta. L'imam de Diegem va sospitar d'Es Satty i va contactar amb la policia. En aquest

El correu del policia belga a un mosso

«Volia demanar-te si hi ha la possibilitat d'indagar sobre una persona que vol treballar aquí, a Vilvoorde, com a imam. Al fitxer adjunt trobaràs la seva identitat. Sé que s'està plantejant anar a Barcelona al febrer i que està casat allà. Com més informació puguis compartir sobre aquest individu, ¡millor!», «Espero tenir notícies teves molt aviat. 'Muchos gracias senior ;-)' (sic). Salutacions.»

context, un agent de proximitat de la policia belga va enviar un correu a un sergent adscrit a l'àrea d'Informació dels Mossos d'Esquadra que havia conegut en un congrés mesos abans.

Li va escriure això: «Volia demanar-te si hi ha la possibilitat d'indagar sobre una persona que vol treballar aquí, a Vilvoorde, com a imam. En el fitxer adjunt trobaràs la seva identitat. Sé que s'està plantejant anar a Barcelona al febrer i que està casat allà. Com més informació puguis compartir sobre aquest individu, ¡millor!», indicava el policia belga en el seu missatge, en relació amb la seva petició d'informació sobre Abdelbaki Es Satty.

El correu electrònic va ser remès a un policia no adscrit a l'àrea anti-terrorista, subratllen fonts del cos català. Després de rebre'l, el sergent va consultar la base de dades de la policia autonòmica. Va respondre

La investigació serà realitzada a partir d'ara **per la Policia Nacional i la Guàrdia Civil**, segons es va acordar ahir

que no constava cap precedent (ja que no havia estat en cap presó catalana) però va afegir que Es Satty tenia un cosí -Mostapha Es Satty- que havia sigut investigat en el marc de l'operació Xacal, una de les operacions activades a Espanya després dels atemptats del 11-M. Mostapha no va arribar a ser condemnat perquè la fiscalia va retirar l'acusació contra ell. Al tractar-se d'una comunicació que no es va articular a través dels canals oficials, els Mossos no van activar cap investigació.

ELS ANTECEDENTS D'ES SATTY // El nom de l'imam de Ripoll també apareix a l'operació Xacal. La seva documentació es va trobar durant el registre que el Cos Nacional de Policia (CNP) va portar a terme al domicili de Mohamed Mrabet Fhasi, un carnisser de Vilanova i la Geltrú, que sí que va ser condemnat en el judici de la Xacal per

REACCIÓ
DAVANT EL
GIHADISME**1 Cambrils augmenta** la seguretat en l'inici de la festa major amb un reforç dels efectius policials**2 Zoido, ministre de l'Interior,** demana més protagonisme dels cossos locals contra el terrorisme**3 El president** del Parlament Europeu, Antonio Tajani, proposa crear un FBI comunitari contra l'EI

JOAN PUIG

l'Audiència Nacional –encara que anys més tard seria absolt pel Tribunal Suprem– per reclutar terroristes, entre ells, Bellil Belgacem, que, després de marxar a l'Iraq, el 2003 es va suïcidar assassinant 19 soldats italians i 9 d'iraquians a Nasiriya.

Durant aquell registre a casa de Mrabet, la d'Abdelbaki Es Satty no va ser l'única documentació que va aparèixer. No consta si els agents van estirar aquest fil i si van arribar a investigar Es Satty. Si ho van fer, aquelles indagacions no van ser trasllades als Mossos. Aquestes dades formen part de la sentència de l'operació Xacal, una informació pública.

Els Mossos no tenien constància que un imam amb antecedents penals per tràfic de drogues exercia a Ripoll. No sabien que el seu nom havia aparegut a Xacal, una investigació antigihadista. Per últim, al tractar-se d'una comunicació informal, tampoc es van interessar per ell quan un policia local els va enviar el correu electrònic. Tres alarmes que ningú va escoltar.

La segona fase de la investigació oberta després dels atemptats se centrà en les connexions que la cèl·lula gihadista tenia a l'estranger i serà portada a terme per la Policia Nacional i la Guàrdia Civil, sense que hi intervinguin els Mossos, al no tenir competències en aquest àmbit. Així es va acordar ahir en una reunió convocada pel jutge de l'Audiència Nacional Fernando Andreu. ≡

els explosius

HIPÒTESI POLICIAL

La cèl·lula va anar a París a buscar detonadors

La policia investiga si el viatge llampec que els terroristes van fer a la regió de París entre els dies 11 i 12 d'agost va ser per aconseguir detonadors per als explosius que fabricaven a Alcanar, un artefacte que no és fàcil de fer de forma casolana i que resulta necessari per activar les bombes. Aquesta és una de les hipòtesis amb què es treballa sobre les motivacions del viatge a França, on l'Audi amb què els terroristes van perpetrar l'atemptat de Cambrils va ser detectat per excés de velocitat el 12 d'agost.

Al vehicle hi viatjaven dos o tres dels terroristes de la cèl·lula forjada a Ripoll, i per tant s'estan investigant les possibles connexions del grup a l'estranger i que podrien haver prestat suport logístic als seus membres per als seus plans d'atemptar contra monuments i esglésies de Barcelona, entre ells la Sagrada Família.

Els terroristes havien emmagatzemat a la casa d'Alcanar 500 litres d'acetona, aigua oxigenada i bicarbonat per produir els explosius, materials que es poden comprar en comerços i barrejar-se de forma casolana, mentre que fabricar detonadors de forma artesanal implica més complicacions. De fet, en altres atemptats que l'Estat Islàmic (EI) ha perpetrat a Europa es van utilitzar detonadors robats de pedreres o d'instal·lacions militars.

Amb el material que havien reunit, els terroristes podrien haver fabricat entre 100 i 150 quilos d'explosius de TATP, conegut com la *mare de Satan*, i que sol ser l'utilitzat per l'EI en els seus atemptats a Europa. L'explosiu, que és molt sensible i efectiu, sol fabricar-se en petites quantitats i en temperatures fredes. Als terroristes els va esclatar en ple procés de fabricació, segons fonts de la investigació.

La *mare de Satan* pot presentar morfologia de pols seca o de gel, encara que és en el primer format quan té més potència i, al mateix temps, més facilitat per esclatar. En el cas dels gihadistes de Catalunya, es disposaven a usar l'explosiu sec, tal com es desprèn de la declaració del l'únic supervivent d'Alcanar, que va detallar als Mossos que estaven esperant que s'assequés per carregar les furgonetes i atemptar en monuments de Barcelona com la Sagrada Família.

LA CONNEXIÓ INTERNACIONAL

Bèlgica investiga el 'mail' als Mossos

GETTY IMAGES

► La Fiscalia estudia la comunicació amb la policia catalana sobre l'imam

► Els musulmans de Diegem van rebutjar Es Satty pel seu discurs radical

EFE
BARCELONA

La Fiscalia Federal de Bèlgica està investigant l'intercanvi d'informació entre la policia belga i els Mossos d'Esquadra sobre l'imam de Ripoll, Abdelbaki Es Satty, a qui els musulmans de la població de Diegem van rebutjar per predicar a la seva mesquita per la seva incitació a la violència i a l'odi. Fonts de la Fiscalia Federal belga van assenyalar a aquest diari que en el marc de la investigació judicial en curs sobre la presència d'Es Satty al seu país el 2016, a petició de l'Audiència Nacional espanyola després dels atemptats de Barcelona i Cambrils, s'està investigant la consulta feta per un policia belga a un mosso.

Segons la policia autonòmica es va tractar d'una petició informal d'informació i per això no es va investigar el cervell dels atemptats de Barcelona i Cambrils. Es Satty va residir del gener al març del 2016 a Vilvoorde, on viu un cosí seu, i va buscar feina a Diegem.

La comunitat musulmana de Diegem, una petita població del Brabant flamenc que pertany al municipi de Machelen, a prop de Brussel·les, va rebutjar els serveis de predicació que oferia Es Satty, que aspirava a ser el seu imam, perquè no els va agradar la seva línia ideològica. «No s'ajustava a les ensenyances del profeta, anava més enllà en violència i era més extrem», va explicar el president de la mesquita, Soliman Akaychouch.

A Es Satty, mort en l'explosió de la casa d'Alcanar on el grup de Ripoll preparava explosius, li van permetre fer uns quants sermons com a prova per veure si els agradava el seu estil i van decidir que «no eren les prediques adequades per a una comunitat com la de Diegem», va afegir Akaychouch. «Ens va venir a demanar feina com a imam. I quan li vam demanar els documents per comprovar-ho [el certificat de penals], es va comportar de

L'alcalde de Vilvoorde, Hans Bonte, segon per l'esquerra.

El propietari del locutori de Ripoll, lliure per falta d'indis «sòlids»

►► Salah el Karib.

►► El jutge de l'Audiència Nacional Fernando Andreu va decretar ahir llibertat provisional per a Salah el Karib, el propietari del locutori de Ripoll a través del qual l'imam Abdelbaki es Satty va adquirir diversos bitllets per viatjar a l'estranger. El Karib havia al·legat que els van comprar amb la seva targeta de crèdit perquè sortia més barat.

►► Les indagacions, segons la decisió judicial, «no permeten establir [...] l'existència d'elements indicis prou sòlids» perquè ingressi a la presó. Com a mesures cautelars, el jutge li va imposar l'obligació de comparèixer cada dilluns al jutjat, fixació de domicili i la prohibició de sortir d'Espanya, i per això haurà d'entregar el passaport.

manera molt sospitosa», va assenyalar el president de la comunitat. Es Satty havia estat a la presó a Espanya quatre anys per un delicte de tràfic de drogues. En concret per intentar introduir a Espanya a través de Ceuta 121 quilos d'haixix procedents del Marroc.

DECLARACIONS DEL MINISTRE // La mesquita va rebutjar llavors contractar-lo. «Com a responsables de la mesquita li vam indicar clarament que no tenia lloc aquí i que havia de marxar. La nostra comunitat musulmana col·labora amb les autoritats competents per afavorir la convivència», va afirmar Akaychouch.

Diegem, d'on van sortir alguns dels primers combatents europeus cap a l'Estat Islàmic a Síria, ha viscut una transformació important aplacant la radicalització a base d'implicar la comunitat musulmana en el control del discurs de l'odi.

El ministre belga de l'Interior, Jan Jambon, va afirmar al seu torn que «hi ha hagut contactes» entre la policia belga i els seus homòlegs espanyols sobre Es Satty, a partir de l'episodi que va despertar les sospites de les autoritats locals. Segons va assegurar Jambon, les autoritats espanyoles «no havien tingut notícia de cap pràctica incitant a l'odi o al reclutament per part d'Es Satty a Bèlgica» i l'imam de Ripoll no estava «assenyalat per terrorisme». ≡

ENTRE TOTS

Podeu llegir més cartes de lectors i publicar els vostres articles a entretots.elperiodico.cat
Contacte: cartalector@elperiodico.com | [@Epentretots](https://twitter.com/Epentretots)

El Periódico de Catalunya, SL, editora del diari EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, s'oposa expressament a la reproducció comercial dels continguts d'aquest diari, en la modalitat de revistes o recopilacions de premsa (press-clipping), sense comptar amb l'autorització escrita de la seva editora, als efectes del que estableix l'article 32.1, paràgraf segon, de la Llei de Propietat Intelectual.

ATEMPTATS A CATALUNYA

Educació, la recepta contra el terrorisme

He llegit el perfil dels terroristes que han perpetrat els atemptats de la Rambla de Barcelona i Cambrils i m'ha deixat commocionat. Jo sempre els encaixava com a persones sense futur, que havien perdut el rumb de les seves vides, que no tenien res a perdre i, per algun motiu (que no entenc), decideixen descarregar el seu odi i rancor en la societat d'una manera inhumana. Però aquests nois tenien estudis, educació, tenien molt a perdre i ho van perdre tot per una idea. Una idea que algú els va instaurar de manera que pensaven que feien una cosa bona, quan per a qualsevol persona amb dos dits de front és una acció més que horrible.

Per acabar amb tot això no n'hi ha prou amb pre-

sons, bons Mossos i pistoles, necessitem persones amb coneixement que acabin amb aquestes idees que es basen en la venjança, l'odi i el rancor envers Occident, en una mala interpretació d'una religió la salutació de la qual és: «Pau». Necessitem educació, l'únic fàrmac que prevé la infecció. I la comunitat musulmana –on m'incloc-ha de fer un pas endavant i elegir com a imams gent amb un coneixement consolidat que representi les nostres verdaderes idees, que siguin un exemple per als joves i no un perill.

Ahmed el Maadioui
Farmacèutic.
Mataró

Polítics, no generin més problemes

De les poques coses bones, si és que n'hi ha alguna, en el que ha passat aquests dies a Barcelona i Cambrils, em quedo amb el següent: primer, que davant adversitats com aquestes la majoria de persones traïem el costat humà que conservem. Petits gestos com comerciants que han acollit vianants espantats, taxistes que han portat gratis la gent, persones que han obert casa seva a turistes, sense oblidar l'enorme tasca que han portat a terme els Mossos i les forces de seguretat, sanitaris, protecció civil, voluntaris i la resta de persones que han aportat el seu petit granet de sorra. Segon, que som una societat unida. Hauríem d'estar-ne orgullosos i defensar les diferències culturals,

perquè allà és on radica la nostra riquesa més gran, i avergonyir públicament les masses i els seus seguidors que per interessos aliens es passen la vida vomitant missatges que intenten trencar l'equilibri perquè les dues Espanyes s'enfrontin una vegada més. I tercer, ja és hora d'exigir als polítics i administracions que solucionin els problemes, no que els generin. Ens enfrontem a un munt de reptes (terrorisme, canvi climàtic, crisi econòmica...) que exigeixen gestors que estiguin a l'altura.

Diego Arce
Tècnic de màrqueting.
Madrid

Càmeres de seguretat a la Rambla

Davant els recents atemptats terroristes de Barcelona i Cambrils, em sorgeix una qüestió que seria convenient replantejar-se de cara a un futur no gaire llunyà. ¿Com pot ser que en una via pública com la Rambla de Barcelona, on es coneix de sobres que hi ha furts reiterats, prostitució i venda il·legal de determinats productes, no es replantegi la necessitat d'ubicar càmeres de seguretat?

El tema de les càmeres de seguretat sempre ha generat un debat entre partidaris de seguretat i garants de llibertat, però tal com he sentit el president Puigdemont en recents declaracions, no hi ha llibertat sense seguretat. Crec que seria interessant replantejar-se

aquest tema. ¿No creieu que seria un bon mitjà de dissuasió d'actes que atempten contra la seguretat pública i un bon mitjà de prova en casos de denúncia?

L'actuació dels cossos de seguretat de Catalunya en resposta als atemptats ha sigut i està sent brillant, però seria interessant que les administracions es replantessin millorar els mitjans que tenen per a futures investigacions. No tenim por, però ens hem de prevenir i hem de ser conscients que sense seguretat no hi ha llibertat.

Alejandro Gayà
Polític.
Barcelona

JUANA RIVAS

Justícia desigual

Noemí Expósito
Barcelona

El cas de Juana Rivas ha sacsejat l'opinió pública. Ella és mare de dos nens i està separada del que va ser el seu marit, que la maltractava i va ser condemnat a Itàlia. La sentència està pendent de traducció de l'italià a l'espanyol. No obstant, una altra sentència espanyola l'obliga a entregar els fills al pare, i per això s'ha amagat per evitar-ho. ¿Per què la justícia ha sigut tan ràpida per atorgar-li la custòdia al pare i tan lenta per jutjar si és un maltractador? Hauria de ser al revés, per garantir la seguretat dels menors.

VACANCES

A casa dels avis

Lourdes Camps
Barcelona

La casa dels avis és el punt de reunió familiar durant les vacances. Anar a visitar-los és com anar a un hotel de cinc estrelles amb tot inclòs, amb servei de cangur si hi ha nens petits i amb disponibilitat les 24 hores. Als avis se'ls desmunten els horaris dels àpats i fins i tot el que acostumen a menjar. La tele i el sofà passen a ser domini dels nets. De la nit fan dia i del dia fan nit, i al

final, els avis acaben per deixar les claus de la casa o l'apartament als fills perquè si no ells acaben passant les vacances al supermercat del poble.

SOBIRANISME

Ens giren l'esquena

Carmen Alemany
Barcelona

Em sembla que el senyor Rajoy i altres membres del Govern espanyol no estan actuant intel·ligentment en el tema de Catalunya. No soc una experta en política, però com a catalana, els entenc. És evident que no volen deixar anar «la gallina dels ous d'or» que sempre ha sigut Catalunya en les seves aportacions a l'Estat, el retorn de les quals ha sigut tan mal gestionat. Si haguessin sigut més intel·ligents haurien fet algunes coses més, com per exemple infraestructures, molt necessàries, i la gent veuria com els diners que aporta a l'Estat tornen d'alguna manera. Les autovies gratuïtes sense cotxes, els aeroports sense avions o els AVE sense passatgers que s'han fet a tot l'Estat quan aquí tenim carències –desdoblament de la N-2, obres de la Sagrera, gestió de l'aeroport...– no fan res més que augmentar el nombre de persones que creuen que si nosaltres gestionem els nostres diners podrem millorar moltes coses. Encara que d'inde-

AUTOESCOLES

Desencallin la vaga

Soc propietari de tres autoescoles a la província de Barcelona i vull exposar la nostra queixa arran del que estem patint per la vaga d'examinadors de Trànsit. Nosaltres examinem en el grup quatre de Mataró i, durant els mesos juny i juliol, només hem examinat una vegada, i ens han reduït la quota a dos alumnes per professor, amb la conseqüència que aquests alumnes no es podran examinar fins al setembre, o qui sap quan, ja que ara han declarat vaga indefinida; a més a més de la quantitat d'alumnes que estan preparats per fer l'examen pràctic i no hem pogut presentar. Hem portat a terme tres proves teòriques, dues de les quals han sigut derivades a la Prefectura Provincial de Sabadell. Nosaltres hem portat els alumnes i hem contractat els serveis d'una empresa d'autocars per poder traslladar-los fins allà.

En la vaga del 2015, l'antiga directora de la DGT va prometre i va acceptar quatre punts de les condicions que demanaven els examinadors. Un d'ells, l'econòmic, no es va arribar a firmar i no s'ha complert, i per això els examinadors han decidit fer aquesta vaga salvatge durant els mesos més forts per al sector. Si no s'arriba a un acord, molts centres es veuran obligats a tancar. Autoescoles que fa anys que estan en el sector no poden oferir un servei en condicions i molts alumnes han perdut llocs de treball per no poder realitzar l'examen pràctic. Per favor, una mica de sentit comú. Arribin a un acord. Hi ha més de 120.000 alumnes que no s'han pogut examinar.

Juan Calvo

Director d'autoescola.
Mataró

Un a zero

Rafael Fernández
El Boalo (Madrid)

Si bé hi ha una majoria que està a favor del dret a decidir, no tothom està a favor de la independència. El Go-

vern de la Generalitat intenta legitimar-se accedint als desitjos d'una part de la població convocant una consulta que el Govern central considera il·legal i en la qual, previsiblement, no participarà gran part de la societat per considerar que no té les garanties suficients. Junts pel Sí podria haver col·laborat perquè a Espanya hi hagués hagut un Govern d'esquerres que hagués sigut més procliu a autoritzar una consulta amb garanties. Si l'1-O arriba a celebrar-se, contribuirà a emboïcar encara més el panorama sobiranista i es pot convertir en un 1-0 (un a zero) a favor del Govern central.

SOCIETAT

Prendre decisions

José M. Rodríguez
L'Hospitalet de Llobregat

Cada vegada més, la vida em recorda aquells llibres infantils en què al final d'una pàgina havies de prendre la decisió d'anar cap a una idea, que tenia les seves conseqüències, o cap a una altra, que et remetia a un final diferent. Això ens ensenyava que no coneixem les certeses de les nostres decisions fins a descobrir les seves conseqüències. A la vida, no es poden prendre decisions pensant només en les conseqüències i avaluant-ne els resultats, han d'incorporar-se les variables de cada persona.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La imprescindible col·laboració policial

Cal llegir amb la màxima atenció la nota conjunta dels sindicats majoritaris de la Policia Nacional i de la Guàrdia Civil sobre els atemptats de Barcelona i Cambrils. No només per trobar arguments en la miserable batalla política que s'està organitzant sobre els fets ocorreguts, sinó per anar al fons de la qüestió: la coordinació entre les policies a Espanya. Els sindicats recorden, entre altres coses, que la norma legal que regula actualment la coordinació entre cossos policials és anterior al traspàs de competències al País Basc i a Catalunya en matèria de seguretat ciutadana. I diuen que tan errònia és la falta de presència de la Guàrdia Civil a Alcanar després de l'explosió com la falta d'informació als Mossos sobre els antecedents de l'imam de Ripoll. Els sindicats acaben lamentant, amb raó, que s'utilitzi la seguretat ciutadana com a instrument polític per

simular un «estat autosuficient».

Lamentablement, no els falta raó. Malgrat la contundent actuació dels Mossos després del atemptat de la Rambla i de la seva conducta en el de Cambrils, flota en l'ambient un ressentiment latent que no té res a veure amb les proclames públiques d'unitat. Ja hi haurà temps d'analitzar què ha passat, però és evident que una situació extrema com aquesta posa al descobert mancances de fons. Una part de l'administració de l'Estat continua sent reticent a conside-

La seguretat ciutadana

no es pot utilitzar per simular l'existència d'un «estat autosuficient» català

rar les institucions autonòmiques com a pròpies. I en la mateixa mesura, alguns partits prefereixen gestionar-les com l'embrió d'un «estat propi» en comptes de considerar-se corresponsables de l'actual Estat. Aquesta dinàmica, com denuncien els sindicats, contamina l'activitat dels cossos, que sovint, no ens enganyem, actuen també amb certes dosis de corporativisme, respecte dels Mossos i l'Ertzaintza, però també entre Policia Nacional i Guàrdia Civil.

La seguretat dels ciutadans hauria de quedar al marge d'aquestes dinàmiques. Aquesta és la millor lliçó de Barcelona i de Cambrils. Com demanen els sindicats, seria necessària en aquest cas una nova llei. I també gestos de distensió política. Fins i tot en la hipòtesi d'un estat independent tindria tot el sentit que el Parlament recongués la Policia Nacional i la Guàrdia Civil juntament amb els Mossos i les policies municipals.

Els atemptats i l'ús de les xarxes socials

Que Twitter és una gran àgora pública de la qual es fa un ús extrem, per bé i per mal, és una evidència palmària que s'ha manifestat amb total rotunditat des dels atemptats de la setmana passada. Els famosos 140 caràcters han servit tant perquè el compte dels Mossos d'Esquadra hagi portat a terme un rigorós i mesurat exercici de comunicació pública, com perquè amb moltíssima menor mesura (o cap) des d'infinat de comptes personals

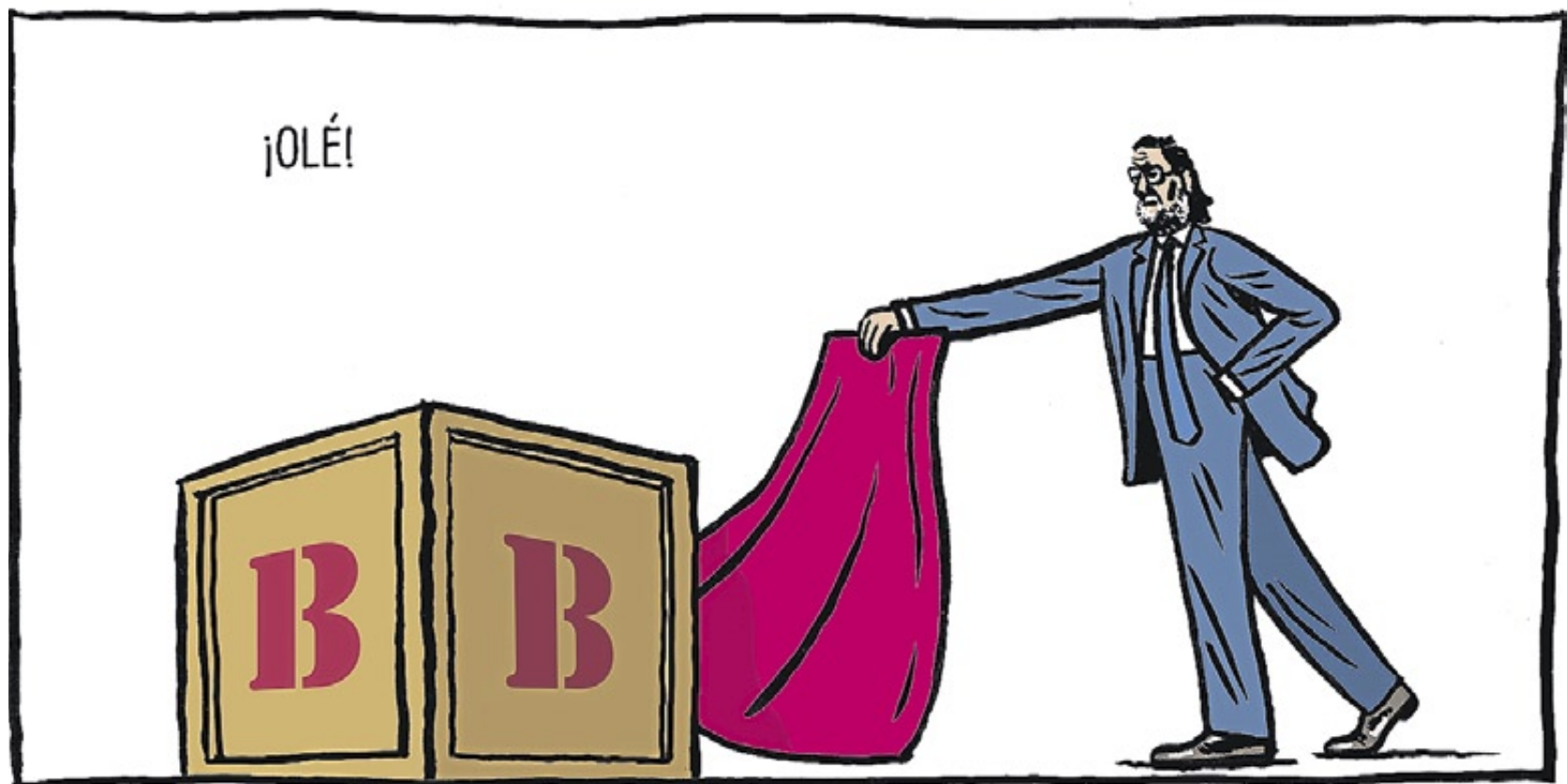
s'hagin despatxat tota mena d'insinuacions, notícies sense confirmar, mentides i opinions variades, moltes d'aquestes sota el signe de la venjança o d'altres motivacions encara més inquietants, com l'actitud més intolerant o fins i tot el racisme. És en aquesta última situació quan es revela com a necessària l'actuació de la justícia per evitar que es converteixi en moneda corrent. No es tracta, com diu el tòpic, de posar portes al vast camp de Twitter, sinó d'apel·lar al seu ús responsable, i encara més en el context

d'unes circumstàncies tan tràgiques. Sens dubte, no és una tasca fàcil, perquè sempre hi haurà qui estigui disposat a sobrepassar límits raonables.

Cal reiterar per això l'aplaudiment per al desplegament fet des del compte dels Mossos, com passa també amb el de la Policia Nacional, pel seu tractament comunicatiu en una situació de crisi i emergència. I no només per la seva utilitat per als mitjans. Per sobre de tot, ha representat un gran servei de suport a la ciutadania.

Aftersun

Leonard Beard

Noms propis

David Pérez
Alcalde d'Alcorcón

El regidor de la localitat madrilenya no desisteix de la gosadia d'afirmar que Ada Colau va facilitar l'atemptat del 17-A per no instal·lar bollards als accessos a la Rambla. La insistència de Pérez ha obligat el seu partit, el PP, a aclarir que no comparteix l'excèntrica tesi.

► Pàg. 8

Donald Trump
President dels EUA

Les alarmes per la conducta de la Casa Blanca sonen fins i tot a l'ONU: el comitè que vetlla contra la discriminació racial ha denunciat l'absència d'una condemna inequívoca i incondicional «al més alt nivell polític» dels EUA dels actes de Charlottesville.

► Pàg. 12

Amber Rudd
Ministra britànica d'Interior

Un centenar de ciutadans de països de la Unió Europea residents al Regne Unit han rebut per error una carta en la qual se'ls commina a abandonar el país en un mes. Un lapsus que aviva els recels en la negociació del brexit.

► Pàg. 15

Pep Segura
Màner de futbol del FC Barcelona

Regular a última hora en el fitxatge del centrecampista Seri, quan les negociacions estaven gairebé tancades, posa en qüestió la planificació dels fitxatges al Barça a pocs dies del tancament del mercat, el dia 31 d'aquest mes.

► Pàg. 29

George Clooney
Actor i advocada

La parella ha deixat una altra empremta del seu compromís ètic i solidari al donar un milió de dòlars a una organització que lluita contra el racisme als EUA.

► Pàg. 37

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA
DIRECTOR: Enric Hernández.
Adjunt al director: Albert Sáez.

EDICIÓ DIGITAL: Xurxo Martínez.
Coordinadors: Joan Cañete, Bernat Gasulla, Olga Grau, Albert Guasch, Marta López, Rafael Tapounet, Iosu de la Torre.
Delegada a Madrid: Gemma Robles. On Barcelona: Pau Arenós.
Xarxes socials: Sílvia Cobo.

EDICIÓ IMPRESA: Juancho Dumall.
Coordinador: Luis Mauri.
Director d'art: Ferran Grau.
Tancament: Alfons Ribera. Edició gràfica: Xavier Jubierre. Diagramació: Ricard Sans.
Infografia: Ricard Gràcia. Documentació: Miren Casado. Edició en català: Ricard Fitó.

Mostra d'un clàssic

A **Chirico** m'he resignat a anomenar-lo així, tal com sona, perquè si el seu cognom es pronuncia com correspon en italià, *quirico*, sembla que ens estiguem referint a un gall. No hi ha res de dolent en els galls. Des dels Evangelis fins a Eurovisió, la nostra cultura està plena de galls.

És el **Chirico** vell, ancià, el que predomina en l'exposició de CaixaForum, la més gran que s'ha fet a Espanya d'aquest clàssic de les avantguardes. Al veure-la un creu que li han donat gat per llebre, que falta el **Chirico** inicial, el metafísic de la dècada de 1910. Però quan vaig tornar a casa vaig veure que tenia un lli-

De Chirico no és un gall

bre sobre ell amb text de **Pere Gimferrer** i em vaig adonar al llegir-lo de fins a quin punt un pot tenir prejudicis encara que sempre es proposi no tenir-ne mai més. **Gimferrer** és un premi Nobel d'incògnit. És un poe-

ta rar i maleït que té tots els reconeixements literaris, i això el fa encara més misteriós, fosc i profund. El que explica Gimferrer en aquest llibre és que no s'ha de tenir prejudicis amb el **Chirico** de maduresa, i ho diu al·ludint al que va escriure el crític de cine **André Bazin** sobre *Monsieur Verdoux*, una de les obres tardanes de **Chaplin**: que potser davant artistes que manifesten tant geni a l'inici de la seva carrera el més prudent sigui «considerar provisionalment els defectes aparents com a virtuts».

En moltes obres d'aquesta exposició hi ha un punt de desgavellat, de lleig. ¿Ja estava gagà **De Chirico**, tirava de veta per vendre qualsevol

cosa? **Tina Gil**, la meua amiga rockera, anava dient-me que tenia la impressió que aquests quadros estaven pensats per ser impresos en làmines, en cromos, que era així quan cada obra quedava perfectament integrada en la seva totalitat. Gimferrer aventura en el seu llibre que no es tracta de decadència, sinó que l'artista s'havia llançat de ple a l'exploració del món *kitsch* sense que ni en el seu moment ni ara ens n'adonéssim. El mateix va fer **Susan Sontag** en aquells dies amb el *camp*, però, com que era un assaig, ho va posar al títol. Hi ha una escultura a l'expo que sembla el model del robot C3PO de *La guerra de les galàxies*. Probablement va ser així. ≡

La Mercè i el 17-A

Reorientar les festes

Hem transitat massa de pressa, massa, del dol pels morts als plats pel cap a banda i banda del procés. Però els morts són persistents, i encara que busquem excuses per no afrontar la tragèdia de cara, el dolor barrina per emergir. L'acompanya l'amenaça del terror reiterat que no abandona els ànims malgrat que repetim el mantra oportunistíssim del «no tinc por». L'alegria i la mort són incompatibles. El vel del dol, proporcional a la proximitat dels atemptats, enfosqueix sempre el bon humor.

¿VAL MÉS suspendre les festes o fer el cor fort amb l'argument que no ens deixarem intimidar pels assassins? Encara que fos possible empassar-se el nus a la gola i divertir-se com si res, no és gens respectuós aparentar normalitat. Per molt que visquem temps de lleugeresa, som sensibles. O adolorits o inhumans. En conseqüència, és encomiable l'actitud dels que han suspès o ajornat actes públics, de manera especial els més festius, que ens inviten a saltar, ballar i fer el que sigui per oblidar les penes.

SI BARCELONA vol prosseguir pel camí de l'exemplaritat, no pot deixar de replantejar-se la seva festa major i reconvertir-la tant com convingui per homenatjar les víctimes, rebutjar el terror i refermar actituds contràries a la por. Això significa suspendre una part del programa i reconvertir-ne una altra.

¿Què hem de fer amb el famós piromusical de la Mercè? Trobar una resposta justa és molt delicat. No plantejar-s'ho amb l'argument que el terror no ha d'alterar gens les nostres vides, fora una mostra d'insensibilitat i de frivolitat.

El barri de Gràcia ha donat una resposta espontània d'alt nivell ètic i cívic. Un model per inspirar els responsables de la Mercè, una festa molt més complexa i extensa. En l'obligada circumstància de la qual convindria reservar un espai protagonista perquè s'hi expressin els musulmans amb qui compartim societat i valors. ≡

Els nous lideratges

El camí a la victòria (momentània)

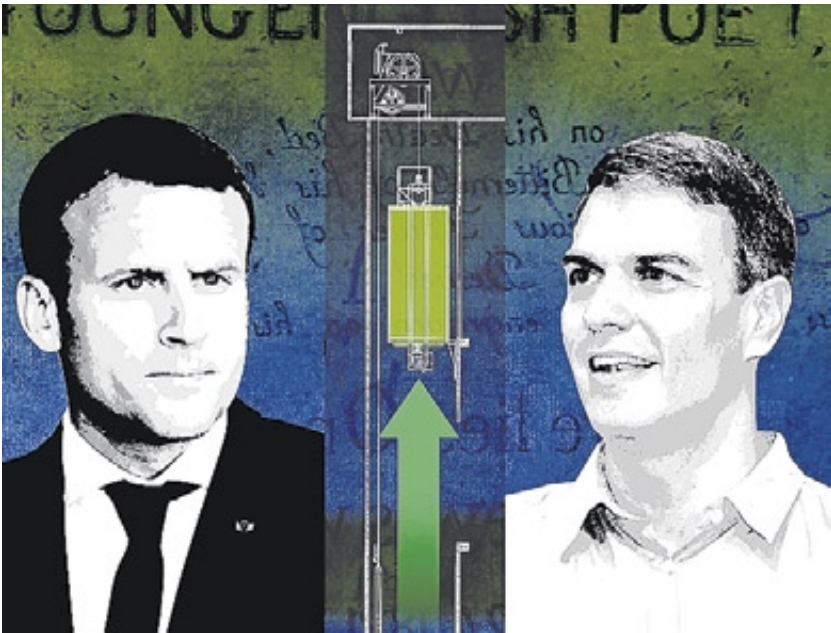
Macron i Sánchez encarnen la política d'avui: expectatives de curt abast i relat 'de baix a dalt'

TONI
Aira

En el curs 2016-17, ¿un lideratge polític estrella del nostre entorn europeu? **Emmanuel Macron**. ¿Un ressorgiment polític estrella del mateix període i context? **Pedro Sánchez**. Dos líders que descriuen bé, cada un a la seva manera, la política i part del món en què vivim: la importància de la generació d'expectatives de curt abast, el relat del discurs de baix a dalt, i sobretot el moment antipolític que es viu encara avui, i que ens acompanyarà un cert temps com l'ona expansiva de la brutal crisi econòmica que la major part d'indicadors ens diuen que hem superat.

DES DE JA FA unes setmanes, a la plataforma Netflix es pot trobar *Macron: el camino a la victoria*, no només per als apassionats per la política i els jonquis de la comunicació i les campanyes electorals. I sí, es tracta d'un reportatge sobre el fulgurant ascens al poder de **Macron**. La seva precampanya i la seva batalla electoral per dins, on es pot observar un home que certament té capacitats extraordinàries en diferents fronts, però que respira certa normalitat, evidències de realitat i fins i tot un punt de fragilitat en la seva condició de jove i inexpert líder polític. Les expectatives que va despertar aquest executiu d'èxit convertit en polític per accident van comportar després que hagi sigut el president de la Cinquena República que ha experimentat la més ràpida caiguda en la valoració

NUALART

i confiança dels seus ciutadans. Una dada, de fet, fruit bàsicament de les desmesurades expectatives que van generar al seu dia ell i el seu equip, molt a l'estil d'aquell **Barack Obama** del 2008 (a qui, per cert, podem escoltar al reportatge, en conversa telefònica de suport al llavors aspirant a l'Elisi).

Pedro Sánchez aquí ho ha tingut més fàcil, ja que de moment no administra més que el lideratge d'un partit en l'oposició. Encara conserva (de fet, com **Macron**) la confiança d'una majoria dels que el van recolzar al poder. Però això cada vegada és més volàtil, menys durador, més fruit d'un moment, d'un context que passa ràpid al *time line* de l'actualitat. La línia de temps s'estreny, també per als lideratges polítics. **Macron i Sánchez** en són una mostra. Això sí, amb un líder socialista que, amb menys poder i per tant menys exposat, avui té més marge.

Macron i Sánchez, a més, també

són una mostra clara d'aquesta política que ha emergit en els temps de la crisi i que es reivindica *de baix a dalt*. L'actual president francès també, encara que no ho sembli a partir de l'estigma de «banquer» que li van penjar els seus més acèrrims adversaris. Perquè és veritat que el

Identificar-se amb el poble per arribar al poder va passar de moda, però ha tornat amb força

francès no va decidir imitar en campanya la classe d'**Espartac** que **Pedro Sánchez** va interpretar a la perfecció per a les bases indignades d'un PSOE en primàries. Però el líder del moviment En Marxa! va proposar, ni més ni menys, una «revolució» des del centre polític, allà on hi ha la gran base ciutadana, allà on per exemple hi ha la majoria

d'integrants de les classes mitjanes que pateixen més la precarització de la vida a les nostres (fins fa poc) confortables societats del benestar. *De baix a dalt*. Els ha funcionat, com a mínim per arribar al poder. I algú podria dir que això és més vell que anar a peu, però sens dubte també aquesta manera de procedir havia passat de moda i ha tornat amb força.

IDENTIFICAR-SE amb el poble per treure els de dalt ho ha aconseguit fins i tot **Donald Trump**, un fidel imitador, per cert, del protagonista d'un altre reportatge polític consultable aquests dies per tele a la carta: *My way. Ascenso y caída de Silvio Berlusconi*. Ell va ser un innovador en molts aspectes, no només els televisius, també en política. Va enlluernar com el desinteressat home d'èxit que aspira a servir el poble sense semblar polític. De fet, el 1994, quan va entrar en política i va guanyar les eleccions, era l'empresari d'èxit que havia de girar full d'una classe política podrida i conjurar l'accés dels comunistes al poder. *Veni, vidi, vici*. I després va caure ràpidament, i va tornar-hi i es va convertir en el primer ministre que ha governat a Itàlia més temps seguit. Però, al capdavant, va ser una mena d'antipolític ficat en política. Com després tants altres, sempre salvant les distàncies i cada un a la seva manera. Per exemple, també un **Macron** que es va presentar com el miracle antigreix de la política instal·lada i d'unes institucions esclerotitzades i insostenibles. Per exemple, també un **Sánchez** que va impedir que el PSOE es reversionés al seu àlter ego de fa 40 anys. Coses que sumen. De moment. ≡

Periodista.

BCN Les indagacions

Els punts negres de la investigació

Una setmana després dels atemptats persisteixen les incògnites sobre l'eficàcia de l'operatiu policial previ i posterior als atacs

EL PERIÓDICO
BARCELONA

Quan es compleix una setmana dels atemptats de Barcelonai Cambrils, la investigació encara té punts foscos per resoldre i moltes incògnites que s'han de plantejar al voltant de l'actuació dels terroristes, de les forces de seguretat i de les autoritats polítiques i judicials.

1 ¿Es va reaccionar bé arran de l'explosió a la casa d'Alcanar?

La casa d'Alcanar on es va registrar la deflagració del material explosiu que emmagatzemava la cèl·lula terrorista de Ripoll va estar ocupada il·legalment per l'imam i diversos dels seus companys durant gairebé un any, en què anaven i venien i on van anar emmagatzemant més d'un centenar de bombones de butà i explosius i material químic sense despertar sospites.

La vivenda era una torre unifamiliar en una urbanització poc transitada i propietat d'un banc que havia sigut ocupada il·legalment pels membres de la cèl·lula sense que ningú els fes fora, els molestés ni els denunciés. Segons sembla ni tan sols punxaven la llum o l'aigua. I com que no hi havia problemes de convivència, els pocs veïns –moltes cases són segones residències– no van alertar del constant moviment de bombones.

Dimecres passat a la nit es va produir una explosió accidental

en què van morir dues persones: l'imam Abdelbaki Es Satty i el jove Youssef Aallaa, de 20 anys, el germà del qual va ser detingut i va declarar aquest dimarts a l'Audiència Nacional. Va sobreviure Mohamed Houli Chemlal, que en aquell moment era al porxo i que ja és a la presó.

L'explosió només es va relacionar amb els atemptats després de trobar a la furgoneta de la Rambla la seva documentació. Fonts de la investigació assenyalen que a causa de la forta pudor d'acetona que hi havia a la zona és fàcilment comprensible que els primers agents, una vegada descartada l'acumulació de gas butà, la relacionessin amb un laboratori de drogues, ja que és un producte necessari per tallar cocaïna.

I probablement, tret que hi haguessin anat membres dels Tèdax de la Guàrdia Civil, agents de l'institut armat d'alguna localitat pròxima haurien arribat a la mateixa conclusió que els Mossos. Fins i tot amb els experts en explosius, la relació directa hauria sigut complicada, ja que les 120 bombones que acumulaven, no totes plenes, estaven sota la runa.

El Marroc ha detingut tres persones per la seva presumpta relació amb els atemptats. Una d'elles és de professió butaner i havia viscut fins fa poc a Ripoll, al mateix bloc que Younes Abouyaaqoub, l'autor de l'atemptat de la Rambla. Si les autoritats marroquines informen de la vinculació d'alguns d'ells amb els atemptats del dia 17, l'Audiència Nacional cursarà la corresponent comissió rogatòria per completar la investigació. Com que el Marroc no entrega nacionals, si aparegués aquesta relació, se'l jutjaria allà.

2 ¿Per què ningú va posar fre a l'imam de Ripoll?

Abdelbaki Es Satty era l'imam de Ripoll des del 2015 i fins fa tot just dos mesos, quan va demanar tres mesos de permís –els imams estan legalment contractats per la comunitat que els acull– per anar al Marroc i l'hi van denegar. Ja se n'havia anat el 2016 tres mesos per viatjar a Bèlgica. Es va enfadar i es va acomiadar de la feina. Des d'aleshores, els musulmans de Ripoll asseguren que no en sabien res. Però se segueixen reunint amb els que havien sigut els seus acòlits.

A Bèlgica, on va intentar buscar feina el 2016, va ser la mateixa comunitat musulmana la que el va expulsar. Per exercir, un imam ha de provar que no té antecedents. A Es Satty li van demanar el certificat de penals i no el va voler donar. Havia estat condemnat a Espanya el 2010 a quatre anys de presó per tràfic d'hàixix i va complir condemna a Castelló. Un jutge va anul·lar la seva expulsió d'Espanya –freqüent després d'una condemna judicial– per considerar que estava «arrelat a Espanya» i no haver-se acreditat que suposés una «amença real i prou greu per a l'ordre públic o la seguretat pública».

El nom d'Es Satty havia aparegut en la sentència de l'operació Xacal, investigació desenvolupada el 2006 contra un grup gihadista a qui s'acusava d'ajudar a fugir un dels vinculats a l'11-M. En concret, la seva documentació va aparèixer entre els papers de Mohamed Mrabet Fhasi, un carnisser de Vilanova i la Geltrú que va ser condemnat per l'Audiència Nacional

ALCANAR Estat en què va quedar la casa en una foto captada el 17 d'agost.

COL·LABORACIÓ Els ministres d'Interior espanyol i francès, després de la roda de premsa conjunta d'ahir.

el flanc feble

Bèlgica va alertar els Mossos sobre l'imam

La policia belga va alertar fa 17 mesos un comandament dels Mossos d'Esquadra sobre l'imam de Ripoll Abdelbaky es Satty, considerat el líder dels atemptats comesos a Barcelona i Cambrils. L'agent va rebre l'avís durant l'estada de l'imam a la població belga de Vilvoorde, segons publica el diari *El País*. Es dona la circumstància que els Mossos havien negat ahir mateix que les autoritats de Bèlgica els haguessin advertit del perill que l'imam representava.

El desmentiment havia arribat després de les declaracions de l'alcalde de Vilvoorde, Hans Bonte, que va afirmar que l'any passat va comunicar a les forces de seguretat espanyoles, sense detallar a quin cos policial, les seves sospites sobre l'imam, que va viure a la localitat, situada a 12 quilòmetres de Brussel·les.

Bonte va insistir després en el fet que la policia del seu municipi va contactar amb la policia de Barcelona quan va tenir coneixement del comportament sospitosos de

Satty. «Ho confirmo», va respondre a Europa Press. I va detallar que l'avertència es va traslladar a la «policia barcelonina».

La informació que publica el diari, que cita fonts de la lluita antiterrorista, assenyalava que Daniel Canals, cap de la Unitat d'Anàlisi Estratègiques de la Comissaria General d'Informació dels Mossos d'Esquadra, va respondre per correu electrònic, el 8 de març de l'any passat, a l'avís que havia traslladat la policia de Vilvoorde sobre possibles llaços terroris-

El número dos del servei d'informació va respondre el 2016 a la policia belga que Es Satty no era «conegut»

tes de Satty.

El comandament policial va contestar, afegeix, que l'imam no era «conegut», si bé una persona amb el mateix cognom havia sigut investigada pels seus vincles gihadistes en una altra operació.

Fonts de la policia catalana havien afirmat que ningú des de Bèlgica va contactar amb el cos per avisar sobre el suposat perill que representava Es Satty. Tant el ministre de l'Interior, Juan Ignacio Zoido, com fonts de la lluita antiterrorista van assegurar també que ni la Policia Nacional ni la Guàrdia Civil tenen constància d'haver rebut cap pregunta de Bèlgica sobre l'imam.

AP (JOAN REVILLAS) / EFE (CHRISTOPHE PETIT TESSON)

per reclutar terroristes. El Tribunal Suprem va anul·lar la sentència per falta de proves.

3 ¿La cèl·lula va rebre ajuda abans o després dels atacs?

Una vegada abatuts o detinguts els 12 membres que suposadament constituïen la cèl·lula gihadista, els Mossos investiguen ara si tenien connexions o suport logístic. La policia catalana ha localitzat documentació de diversos d'ells en una masia de Riudecanyes (Baix Camp) i la furgoneta de l'imam aparcada a Sant Carles de la Ràpita.

També s'investiga quina ajuda va tenir l'autor de l'atemptat de la Rambla de Barcelona, Younes Abouyaaqoub, després de la seva fugida des de la Diagonal, per a la qual va segrestar i va matar el veí de Vilafranca del Penedès (Alt Penedès) Pau Pérez. El terrorista va ser abatut quatre dies més tard en una vinya de Subirats (Alt Penedès). S'havia canviat de roba i duia un ampolla d'aigua a la mà.

Amés, els terroristes havien anat a París pocs dies abans. L'Audi A3 en què viatjaven –i que es va saltar el control policial a Cambrils, després del qual van ser abatuts pels Mossos– va ser detectat per un radar a prop de la capital francesa. S'investiga el motiu de la visita.

4 ¿Hi ha hagut falta de cooperació entre policies?

Els atemptats de Barcelona i Cambrils qüestionen la cooperació entre els diferents cossos de seguretat. Els Mossos d'Esquadra han liderat la investigació dels atemptats a Barcelona i Cambrils, sota la supervisió del jutge de l'Audiència Nacional Fernando Andreu, però, segons fonts jurídiques, policies i guàrdies civils han participat en les indagacions des que es va constatar que era un atemptat.

Entre els polítics hi ha hagut acusacions mútues. La Generalitat no ha aclarit en quines circumstàncies li va arribar l'avertència

de la CIA sobre el risc d'un atemptat a la Rambla de Barcelona, com va publicar aquest diari. El Govern també ha denunciat que els Mossos no estiguin presents en el CITCO o en organitzacions policials de caràcter internacional com Europol. Tampoc fins al juliol s'havia reunit la Junta de Seguretat, que convoca el Ministeri de l'Interior, com havia demanat repetidament Catalunya. L'anterior vegada va ser el 2009.

La Generalitat sosté que s'ha compartit tota la informació amb la Policia Nacional i la Guàrdia Civil, en resposta a l'acusació de sindicats dels dos cossos.

5 ¿Hi va haver prou mitjans en el control de la Diagonal?

El desplegament dels Mossos per als atemptats de Barcelona ha sigut el més gran fet per la policia catalana. Un esforç realitzat malgrat les retallades salarials que pateixen i el dèficit d'efectius que denuncien sindicats i, últimament, també el Govern. Els controls policials s'han revelat eficaços, com prova que un sol agent dels Mossos abatés quatre terroristes a Cambrils, però que Younes Abouyaaqoub se saltés el control de la Diagonal fa dubtar dels mitjans disposats en aquest filtre.

6 ¿Són necessaris els bol·lards per prevenir atemptats?

La conveniència de l'ús de bol·lards i altres barreres arquitectòniques, com grans portatestos, per obstaculitzar l'accés de vehicles a passejos i recintes en què es congreguen moltes persones també està sent objecte de debat. Diversos partits, entre ells el PP, han acusat l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, d'haver-se negat a instal·lar bol·lards «per no convertir la ciutat en una fortalesa». Dilluns passat, Adif va optar per posar-los a l'exterior de l'estació de Sants. Ahir Colau va anunciar que uns experts estudiaran quan i on posar-los. ≡

Anàlisi

Carles Feixa

CATEDRÀTIC D'ANTROPOLOGIA UNIV. POMPEU FABRA

Terroristes generació 2.0

Un dels elements dels atemptats del 17-A que més han xocat ha sigut l'extrema joventut dels perpetradors. Si n'exceptuem el presumpte líder i inspirador intel·lectual –l'imam, de 44 anys–, els altres 11 victimaris identificats, morts o detinguts, són tots joves: tres són adolescents menors de 18 anys (tots de 17), abatuts a Cambrils; cinc són joves (de 19, 21, 22 i 24 anys), incloent-hi el conductor de la furgoneta que va causar la massacre i va ser abatut a Subirats, el ferit greu i el mort en l'explosió d'Alcanar i els altres dos abatuts a Cambrils; els tres restants són joves adults (de 27, 28 i 34 anys), detinguts a Ripoll. La mitjana d'edat és de 22,6 anys (19,5 si comptem només els que van participar directament en els atemptats).

Segons les dades que han sigut facilitades pels mitjans de comunicació, la majoria van néixer a Ripoll de pares marroquins o van arribar a la localitat en la seva etapa infantil: van créixer, doncs, a Catalunya, i es podrien agrupar dintre del que es considera –malgrat ser un terme discutit– segona generació (fills de pares estrangers nascuts al país d'acollida) o generació 1,5 (nascuts al país d'origen i immigrants durant la minoria d'edat).

Tot i que encara no hi ha dades clares, sembla que la majoria han cursat o estaven cursant estudis secundaris o professionals, treballaven i vivien aparentment una situació normalitzada (encara que la processó anava per dins).

10 anys més grans

Si comparem aquestes dades amb les dels autors de l'atemptat de l'11-M del 2004 a Madrid, apareixen diferències significatives. L'edat mitjana en el moment de cometre l'atemptat dels 13 morts a Leganés o condemnats l'edat dels quals he pogut localitzar és de 30,8 anys. Tots els morts en tenien més de 25, i entre els condemnats només consta un jove de 21. La majoria eren immigrants de prime-

ra generació, és a dir, van arribar a Espanya com a majors d'edat –joves o joves adults– pels seus propis mitjans, no acompanyats per familiars, i no van cursar estudis bàsics o mitjans al nostre país, encara que diversos van fer estudis universitaris a Espanya i en altres països europeus.

Així doncs, sembla que hi ha diferències generacionals significatives entre els victimaris de l'11-M i els del 17-A. Els primers estaven en la trentena i pertanyien a la generació 1.0 en un doble sentit: perquè havien emigrat com a majors d'edat i perquè formaven part de la primera generació digital, que he denominat generació @ o arrova, és a dir, la generació digital educada a través dels videojocs, del correu electrònic, del xat, i dels telèfons cel·lulars (amb què van detonar les mortíferes bombes d'Atocha). A més, uns quants havien tingut contacte directe amb el gihadisme al Pròxim Orient o a Bòsnia com a voluntaris.

Els autors del 17-A es van criar entre nosaltres i pot ser que es radicalitzessin, a més de per l'imam, a les xarxes socials

Hi ha diferències generacionals significatives entre els victimaris de BCN i els de la massacre de l'11-M a Madrid

Els perpetradors del 17-A del 2017 són joves en la vintena pertanyents a la generació 2.0, també en un doble sentit: perquè van néixer o es van criar entre nosaltres i perquè pertanyen a la segona generació digital, que he denominat generació # o hashtag, educada a través dels smartphones, de Facebook i de Youtube; és possible que la seva radicalització, a més de la influència de l'imam, es gestés a les xarxes socials (on el gihadisme ha trobat un poderós caldo de cultiu). El contacte directe no sembla imprescindible: amb un imam i les xarxes és suficient.

Serà necessari analitzar aquestes diferències en profunditat per entreveure què hi ha de continuïtat i què hi ha de ruptura entre les dues generacions. I sobretot per trencar l'espiral de l'odi i evitar que segueixi causant mal. ≡

Bronca per l'accés a dades

El conseller de Presidència i portaveu del Govern, Jordi Turull, va assegurar ahir que, des del moment en què es va comprovar que un dels ferits en l'explosió de la venda d'Alcanar havia llogat una de les furgonetes relacionades amb l'atemptat de Barcelona, es va compartir tota la informació entre cossos de seguretat. Turull responia així a un comunicat conjunt emès pels principals sindicats de la Guàrdia Civil i de la Policia Nacional, AUGC i SUP, en què consideraven

que se'ls va mantenir apartats de les investigacions. També criticaven el «desconeixement per part de les autoritats catalanes del fet que l'imam de Ripoll fos deixeble d'un dels principals detinguts en l'operació de la Policia Nacional contra el terrorisme gihadista Xacal I, de l'any 2007».

Per la seva part, els sindicats de mossos SME i USPAC també van lamentar el comunicat. La USPAC, per exemple, el va considerar «lamentable» i es va preguntar per què no es

va passar a la policia autonòmica informació sobre l'imam de Ripoll.

Pel que fa a la condecoració que atorgarà el Parlament als Mossos d'Esquadra –i que no es farà extensible ni a la Guàrdia Civil ni a la Policia Nacional–, Turull va asseverar que «sembla que sàpiga greu» l'actuació «tan brillant» que han tingut els Mossos i que hagin desarticulat la cèl·lula terrorista en cinc dies. «Una medalla es dona quan algú sobresurt respecte a l'actuació normal», va afegir.

eF

Tema del dia

BCN

Pàgines 2 a 7

La cèl·lula es disposava a atemptar contra la Sagrada Família

El ferit a Alcanar afirma que només esperaven que els explosius s'assequessin

L'Estat Islàmic amenaça amb més atacs a Espanya en un vídeo en castellà

Foto del vídeo que EI va difondre ahir anunciant més atemptats a Espanya.

ANGELES VÁZQUEZ
MADRID

Una persona viva més pròxima als terroristes de Ripoll era Mohamed Houli Chemical. Per això estava ambells quan va esclatar el xalet d'Alcanar on la cèl·lula preparava explosius. Ell va tenir més sort que l'imam Abdelbaki Es Satty i Youssef Aalla (germà d'un dels cinc gihadistes abatuts pels Mossos a Cambrils i de l'únic detingut que ha quedat en llibertat), morts en l'explosió, i només va resultar ferit. Per això la seva declaració davant els Mossos, que dimarts va ratificar davant el jutge del l'Audiència Nacional Fernando Andreu, resulta tan important. Houli hi va afirmar que els seus amics li van dir que els explosius per atemptar contra monuments i esglésies, entre els quals només va citar la Sagrada Família, no estaven preparats perquè s'havien d'assecar. El temple de Gaudí apareixia a més d'altres icones internacionals en un muntatge que l'Estat Islàmic (EI) va difondre l'agost del 2016 per assenyalar objectius del gihadisme.

Va explicar que li havien dit que per a l'islam destruir monuments i esglésies està bé i que ell és un ignorant de l'islam i no sabia si era així. Segons la seva declaració, li van dir que els explosius s'havien d'assecar abans de ficar-los a les furgonetes. Fonts presents en la declaració asseguren que davant el jutge va ser una persona que es va limitar a respondre amb monosíl·labs o paraules soltes a les preguntes, dirigides a ratificar les declaracions que va fer davant dels Mossos.

Per la seva part, el Jutjat d'Instrucció número 2 d'Amposta ja ha remès a l'Audiència Nacional les actuacions que va obrir després de l'explosió de la casa de la urbanització Montecarlo. Són les diligències obertes quan es pensava que l'incident es devia a una acumulació de gas o a un laboratori de drogues, per la forta pudor d'acetona que se sentia.

Segons fonts de la investigació, aquest producte, usat per fabricar l'explosiu característic de l'EI, anomenat *mare de Satan*, també s'utilitza per tallar cocaïna, per això és comprensible que els primers agents que es van acostar al lloc ho relacionessin amb drogues.

L'explosió no es va vincular amb l'atemptat de la Rambla fins que a la furgoneta que va causar 13 morts es va trobar la documentació de Houli, que estava ingressat a l'Hospital de Tortosa.

LLOALS TERRORISTES // En una segona inspecció de la vivenda d'Alcanar es va produir una nova explosió. Per això les tasques d'investigació s'estan desenvolupant amb extrema cautela i fins dimarts no es va descobrir entre la runa un cinturó d'explosius real, a diferència dels que portaven els terroristes abatuts a Cambrils i Subirats. Houli va dir que des de feia dos mesos sabia que l'imam tenia intenció d'immolar-se, cosa que ha sigut corroborada per l'última troballa.

El ja va reivindicar oficialment els atemptats i en la sentència del jutge Andreu hi consta que una no-

ta manuscrita de l'imam presenta el grup com a «soldats de l'EI». L'organització va difondre ahir un vídeo en castellà en què amenaça amb nous atacs a Espanya si el país no es retira de la coalició internacional i alaba els terroristes de la cèl·lula forjada a Ripoll. El vídeo es titula *La conquesta de Barcelona* i dura tres minuts.

Un dels dos terroristes que surten al vídeo va a cara descoberta i l'altre porta un passamuntanyes. El primer diu: «Si no es pot fer la *hijra* [emigració] a l'Estat Islàmic, el gihad no té fronteres», per això «feu el gihad on sigueu, *in-xaa-Ahlà* [si Déu vol], Ahlà estarà complagut amb vosaltres». I afegeix: «Espanyols, us oblideu de la sang vessada dels musulmans en la inquisició espanyola. Venjarem la vostra matança (...), que s'està fent ara actual contra l'EI». Així mateix, afirma que «amb el permís d'Ahlà, Al-Andalus tornarà a ser el que era, la terra del califat».

EN TAXI A RIPOLL // El jutge Andreu va enviar a la presó dimarts els dos detinguts amb més participació: Houli, que va ingressar a la d'Alcalá de Henares, i Driss Oukabir, germà gran de Moussa, un altre dels abatuts a Cambrils, a la de Soto del Real. Oukabir va llogar la furgoneta de la Rambla, però la investigació haurà de determinar la seva participació real en l'atemptat, perquè ell no va estar en cap dels atacs. Aparentment es va limitar a llogar el vehicle al ser necessari tenir més de 25 anys. El seu germà Moussa només en tenia 17 i els altres integrants de la cèl·lula tampoc arribaven a aquesta edat, excepte l'imam.

La resolució va prorrogar la detenció de Salah El Karib durant 72 hores per comprovar la versió que va oferir en el sentit que feia compres per internet per a clients del seu locutori sense targeta de crèdit a canvi d'una petita comissió.

Mohamed Aalla va quedar en llibertat dimarts a la nit, el qual va agafar un taxi per anar a Ripoll. Aalla va ser detingut quan va anar a comissaria per informar que el cotxe de l'atemptat de Cambrils estava al seu nom però era del seu germà. Davant el jutge ho va justificar per l'assegurança, ja que al ser ell més gran li sortia més barata. ■

EL SANTUARI DE LA CÈL·LULA A LA CASA DE RIUDECANYES

Riudecanyes o La cèl·lula utilitzava una masia abandonada de Riudecanyes (Baix Camp) com a centre de seguretat on refugiar-se i reunir-se per planificar les seves accions. La masia, a la urbanització Mar, s'ha revelat

Anàlisi

Cristina Pardo

PERIODISTA

El bol·lard abans de parlar

Treballar a l'estiu. Que insignificant que em sento al costat del que ha passat els últims dies, al costat del que han hagut de treballar els Mossos, la resta de forces de seguretat, els serveis d'emergència, els polítics, després dels atemptats de Barcelona i Cambrils. I quina manera de treballar tan eficaç, tan mereixedora del respecte de tothom. Hi incloc els polítics, sí, perquè no són gaires les ocasions que tenim en el dia a

dia d'elogiar la seva tasca. I francament, almenys fins avui la majoria ha estat a l'altura. És veritat que la unitat és molt precària, però a mi em sembla emocionant. Què hi farem.

En aquests dies tan durs hi ha hagut excepcions. En molts àmbits i en temes potser menors, però les polèmiques que s'han produït són certament lamentables. Puc començar pels que van criticar que les autoritats parlessin en les seves compareixences primer en català i des-

VIVER
DEL
SALAFISME**1 Quatre de cada 10** gihadistes condemnats entre el 2004 i el 2012 vivien a la província de Barcelona**2 Un de cada 4 detinguts** a Espanya entre el 2013 i el 2016 ho va ser a BCN i l'àrea metropolitana**3 Mohammad Atta**, cap de l'11-S, va contactar a Catalunya amb un enllaç d'Al-Qaida el 2001

EFE / JAUME SELLART

com un centre d'operacions de la cèl·lula. Diversos indicis apunten que els terroristes van estar a la masia hores abans de l'atac de Cambrils i que, després de comprar una destrall i quatre ganivets, van tornar a la casa per cremar-ne els comprovants,

abans de posar-se novament al volant de l'Audi que van utilitzar en l'atemptat a la població tarragonina. Uns nois de Riudecanyes van ser els que van alertar, l'endemà dels atemptats, que havien trobat als voltants de la masia les restes d'una foguera

en què, a més a més dels comprovants, hi havia mig cremats el passaport i el carnet de conduir de Younes Abouyaaqoub, autor de l'atropellament de Barcelona, i de Mohamed Hichami, un dels abatuts a Cambrils.

prés en castellà. És el que han fet sempre. ¿Pot ser més incòmode per a qui no entengui la seva llengua? D'acord. Però d'aquí a deduir que hi ha una intenció política, un ànim de fastiguejar, una reivindicació soterrada després d'uns atemptats, em sembla que hi va un món. Perquè, a més, crec que no és cert. És veritat que el conseller d'Interior va escalfar els ànims al diferenciar entre víctimes catalanes i espanyoles. Però fa vergonya llegir algunes interpretacions, quan hi ha un consens general en l'eficàcia i la brillantor de la política de comunicació dels Mossos des de l'atemptat fins avui.

Els atacs a Colau

Puc seguir amb altres polèmiques, com la que ha protagonitzat un capellà de Madrid a l'assegurar que **Ada Colau** és en part responsable dels atemptats per negar-se a col·locar bol·lards. L'alcalde de Barcelona ha hagut d'explicar que ella va seguir les recomanacions. Va

posar obstacles a les calçades només per Nadal, perquè així ho va suggerir Interior. A més a més, els experts coincideixen que no es poden tancar tots els carrers i que ni tan sols en aquest cas estariem completament fora de perill. L'Arquebisbat va matisar poc després les declara-

Val la pena recordar qui aquests dies s'ha comportat com un drap brut i qui no

cions del seu rector, i va recordar que els únics culpables de l'atemptat són sempre, sempre, els terroristes. ¿Com és possible que a aquestes altures hàgim de recordar una cosa tan evident? ¿Com pot ser que se'ls doni als violents el gust de l'esquerra en el bàndol dels bons? A aquesta teoria del capellà madrileny s'hi ha sumat l'alcalde d'Alcorcón, el popular **David Pérez**. Aquest home té un llarg historial de declara-

cions controvertides. També ha acusat **Colau** d'«aplanar el camí als terroristes» per no posar bol·lards. S'oblida que la presidenta de Madrid va posar portatestos al carrer Preciados un dia després dels atacs de Barcelona i Cambrils. Per tant no estaven posats. ¿Hem de deduir d'això que **Ci-fuentes** també estava cometent una negligència? Entenc que no.

I després també hi ha la CUP i la seva pretensió de decidir qui pot anar a la manifestació contra el terrorisme d'aquest dissabte. El Rei no perquè, segons diu, és en part culpable de l'atemptat per la seva relació amb l'Àrab Saudita. Es pot debatre sobre els vincles d'Occident amb determinats països, però aquest traç gruixut és infumable.

Sent totes aquestes actituds minoritàries, penso que val la pena recordar qui s'ha comportat com un drap brut i qui no. Per favor, no ens donin més motius per a la decepció, que ho estaven fent molt bé. ≡

Barcelona tindrà més policia als centres turístics

► La presència policial també augmentarà en nuclis de transport i concentracions

► Un comitè tècnic estudiarà en quins punts es poden posar barreres físiques

GUILLEM SÀNCHEZ
BARCELONA

La Junta Local de Seguretat de Barcelona va decidir ahir reforçar la presència policial d'agents a la capital. El conseller d'Interior, Joaquim Forn, va aclarir que s'augmentarà el presupost destinat a la lluita antiterrorista i que això permetrà incrementar en un 10% les patrulles regulars i en un 20% els especialistes en ordre públic.

La ubicació d'aquests reforços, segons va detallar al sortir d'una reunió amb l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, serà als punts que decideixi el comitè tècnic encarregat de millorar la protecció de la capital catalana. Forn va avançar que les prioritats són blindar els punts d'interès turístic, les estacions de transport –també l'aeroport del Prat– i les aglomeracions derivades d'esdeveniments culturals o esportius.

La manifestació de dissabte, de condemna als atemptats del 17-A, requerirà que es teixeixi un dispositiu de seguretat a mida. Passarà exactament de la mateixa manera amb la mobilització prevista per a l'Onze de Setembre, festa nacional de Catalunya que, en els últims anys, ha tret més gent al carrer que qualsevol altre esdeveniment. Les festes de la Mercè, amb nombrosos actes a l'aire lliure en molts espais de la ciutat, també obligaran a extreure la protecció.

GOVERN I CONSISTORI, UNITS // Colau, per la seva part, va felicitar les forces de seguretat i els serveis d'emergència que han actuat durant els atemptats per la seva «excel·lent reacció» en un escenari «terrible». La feina que van portar a terme aquests funcionaris va llançar als ciutadans un «missatge d'unitat i coordinació» que ara s'ha de reforçar entre la Generalitat i l'Ajuntament de Barcelona. Segons Colau, les dues institucions estan «més unides que mai».

Així mateix el comitè tècnic haurà de decidir a quins llocs es col·loquen barreres físiques que impedeixin un atropellament massiu com el de la Rambla (amb 13 morts). Tant els Mossos com la Guàrdia Urbana sempre s'han mostrat coincidents en el fet que els bol·lards po-

den resultar interessants en alguns casos.

«Però no en tots», matisa una font del consistori. «¿Què passaria si envolten tots els espais de bol·lards i es talla l'accés als vehicles d'emergència?», es pregunta. Per taponar vies molt freqüentades per vianants hi ha altres opcions com les jardineres, les barreres New Jersey, la col·locació estratègica i temporal de vehicles policials o jugar amb els elements arquitectònics de la ciutat. La polèmica dels bol·lards –basada en la hipòtesi que si s'haguessin col·locat a la Rambla haurien evitat els atacs– es jutja oportunista. «El blindatge de la Rambla l'únic que hauria fet és traslladar l'acció [ter-

Les manifestacions

de dissabte pel 17-A i de l'Onze de Setembre tindran dispositius de seguretat a mida

Forn afirma que

«tal com estava plantejat l'atemptat de la Rambla, els pilons no haurien garantit res»

rorista a altres llocs tan o més concorreguts. Tal com estava plantejat l'atemptat, aquests obstacles no haurien garantit res», va raonar el conseller.

Durant la reunió es va anunciar que la sala conjunta de prevenció i gestió d'emergències, un centre des del qual es coordinen els Mossos, la Urbana, els bombers i el SEM, canvia de lloc i s'ubicarà a l'antic Palau d'Esports de Barcelona. Aquesta decisió resol una demanda antiga dels treballadors que operen al gabinet perquè l'espai actual és un soterrani mal ventilat que, segons sostenen els sindicats, ha afavorit que diversos d'ells acabin desenvolupant càncer. Una denúncia que, per un altre costat, no ha pogut ser contrastada amb cap estudi. ≡

Més informació en la pàgina 24

eF

Tema del dia

BCN

Pàgines 2 a 7

La cèl·lula es disposava a atemptar contra la Sagrada Família

El ferit a Alcanar afirma que només esperaven que els explosius s'assequessin

L'Estat Islàmic amenaça amb més atacs a Espanya en un vídeo en castellà

Foto del vídeo que EI va difondre ahir anunciant més atemptats a Espanya.

ANGELES VÁZQUEZ
MADRID

Una persona viva més pròxima als terroristes de Ripoll era Mohamed Houli Chemical. Per això estava ambells quan va esclatar el xalet d'Alcanar on la cèl·lula preparava explosius. Ell va tenir més sort que l'imam Abdelbaki Es Satty i Youssef Aalla (germà d'un dels cinc gihadistes abatuts pels Mossos a Cambrils i de l'únic detingut que ha quedat en llibertat), morts en l'explosió, i només va resultar ferit. Per això la seva declaració davant els Mossos, que dimarts va ratificar davant el jutge del l'Audiència Nacional Fernando Andreu, resulta tan important. Houli hi va afirmar que els seus amics li van dir que els explosius per atemptar contra monuments i esglésies, entre els quals només va citar la Sagrada Família, no estaven preparats perquè s'havien d'assecar. El temple de Gaudí apareixia a més d'altres icones internacionals en un muntatge que l'Estat Islàmic (EI) va difondre l'agost del 2016 per assenyalar objectius del gihadisme.

Va explicar que li havien dit que per a l'islam destruir monuments i esglésies està bé i que ell és un ignorant de l'islam i no sabia si era així. Segons la seva declaració, li van dir que els explosius s'havien d'assecar abans de ficar-los a les furgonetes. Fonts presents en la declaració asseguren que davant el jutge va ser una persona que es va limitar a respondre amb monosíl·labs o paraules soltes a les preguntes, dirigides a ratificar les declaracions que va fer davant dels Mossos.

Per la seva part, el Jutjat d'Instrucció número 2 d'Amposta ja ha remès a l'Audiència Nacional les actuacions que va obrir després de l'explosió de la casa de la urbanització Montecarlo. Són les diligències obertes quan es pensava que l'incident es devia a una acumulació de gas o a un laboratori de drogues, per la forta pudor d'acetona que se sentia.

Segons fonts de la investigació, aquest producte, usat per fabricar l'explosiu característic de l'EI, anomenat *mare de Satan*, també s'utilitza per tallar cocaïna, per això és comprensible que els primers agents que es van acostar al lloc ho relacionessin amb drogues.

L'explosió no es va vincular amb l'atemptat de la Rambla fins que a la furgoneta que va causar 13 morts es va trobar la documentació de Houli, que estava ingressat a l'Hospital de Tortosa.

LLOALS TERRORISTES // En una segona inspecció de la vivenda d'Alcanar es va produir una nova explosió. Per això les tasques d'investigació s'estan desenvolupant amb extrema cautela i fins dimarts no es va descobrir entre la runa un cinturó d'explosius real, a diferència dels que portaven els terroristes abatuts a Cambrils i Subirats. Houli va dir que des de feia dos mesos sabia que l'imam tenia intenció d'immolar-se, cosa que ha sigut corroborada per l'última troballa.

El ja va reivindicar oficialment els atemptats i en la sentència del jutge Andreu hi consta que una no-

ta manuscrita de l'imam presenta el grup com a «soldats de l'EI». L'organització va difondre ahir un vídeo en castellà en què amenaça amb nous atacs a Espanya si el país no es retira de la coalició internacional i alaba els terroristes de la cèl·lula forjada a Ripoll. El vídeo es titula *La conquesta de Barcelona* i dura tres minuts.

Un dels dos terroristes que surten al vídeo va a cara descoberta i l'altre porta un passamuntanyes. El primer diu: «Si no es pot fer la *hijra* [emigració] a l'Estat Islàmic, el gihad no té fronteres», per això «feu el gihad on sigueu, *in-xaa-Ahlà* [si Déu vol], Ahlà estarà complagut amb vosaltres». I afegeix: «Espanyols, us oblideu de la sang vessada dels musulmans en la inquisició espanyola. Venjarem la vostra matança (...), que s'està fent ara actual contra l'EI». Així mateix, afirma que «amb el permís d'Ahlà, Al-Andalus tornarà a ser el que era, la terra del califat».

EN TAXI A RIPOLL // El jutge Andreu va enviar a la presó dimarts els dos detinguts amb més participació: Houli, que va ingressar a la d'Alcalá de Henares, i Driss Oukabir, germà gran de Moussa, un altre dels abatuts a Cambrils, a la de Soto del Real. Oukabir va llogar la furgoneta de la Rambla, però la investigació haurà de determinar la seva participació real en l'atemptat, perquè ell no va estar en cap dels atacs. Aparentment es va limitar a llogar el vehicle al ser necessari tenir més de 25 anys. El seu germà Moussa només en tenia 17 i els altres integrants de la cèl·lula tampoc arribaven a aquesta edat, excepte l'imam.

La resolució va prorrogar la detenció de Salah El Karib durant 72 hores per comprovar la versió que va oferir en el sentit que feia compres per internet per a clients del seu locutori sense targeta de crèdit a canvi d'una petita comissió.

Mohamed Aalla va quedar en llibertat dimarts a la nit, el qual va agafar un taxi per anar a Ripoll. Aalla va ser detingut quan va anar a comissaria per informar que el cotxe de l'atemptat de Cambrils estava al seu nom però era del seu germà. Davant el jutge ho va justificar per l'assegurança, ja que al ser ell més gran li sortia més barata. ■

EL SANTUARI DE LA CÈL·LULA A LA CASA DE RIUDECANYES

Riudecanyes o La cèl·lula utilitzava una masia abandonada de Riudecanyes (Baix Camp) com a centre de seguretat on refugiar-se i reunir-se per planificar les seves accions. La masia, a la urbanització Mar, s'ha revelat

Anàlisi

Cristina Pardo

PERIODISTA

El bol·lard abans de parlar

Treballar a l'estiu. Que insignificant que em sento al costat del que ha passat els últims dies, al costat del que han hagut de treballar els Mossos, la resta de forces de seguretat, els serveis d'emergència, els polítics, després dels atemptats de Barcelona i Cambrils. I quina manera de treballar tan eficaç, tan mereixedora del respecte de tothom. Hi incloc els polítics, sí, perquè no són gaires les ocasions que tenim en el dia a

dia d'elogiar la seva tasca. I francament, almenys fins avui la majoria ha estat a l'altura. És veritat que la unitat és molt precària, però a mi em sembla emocionant. Què hi farem.

En aquests dies tan durs hi ha hagut excepcions. En molts àmbits i en temes potser menors, però les polèmiques que s'han produït són certament lamentables. Puc començar pels que van criticar que les autoritats parlessin en les seves compareixences primer en català i des-

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Imams fora de control

La investigació dels atemptats de Barcelona i Cambrils situa Abdelbaki Es Satty, imam de Ripoll fins al mes de juny, en l'epicentre de la cèl·lula terrorista formada per una dotzena de joves als quals hauria radicalitzat en menys d'un any malgrat estar aparentment ben integrats en la comunitat. Resulta molt difícil d'entendre el que va passar. Ni la família, ni els mestres ni els educadors que van tractar amb els joves saben trobar les raons de la seva aberració. Costa més entendre-ho als que no els coneixien. De manera dolorosa però inexorable s'ha de començar a mirar cap al futur sense oblidar el dolor de les víctimes i dels seus familiars. ¿Què es pot fer per detectar aquests ràpids processos de radicalització? Segurament invertir més en els serveis d'intel·ligència i coordinar-los millor. ¿Què es pot fer per evitar que l'arribada d'un nou imam canviï l'orientació d'una comunitat de fi-

dels musulmans fins que alguns acabin com els nois de Ripoll? La realitat que anem descobrint és que no hi ha gaires mecanismes establerts per dificultar l'arribada d'aquest tipus de líders religiosos. A diferència d'altres països, i malgrat estar en contacte amb joves, no se'ls exigeix ni un simple certificat d'antecedents penals. Bèlgica va evitar que Es Satty hi exercís amb aquesta mesura. En aquests moments a Espanya no hi ha cap registre dels imams que ensenyen la doctrina alcorànica a les mes-

El líder religiós de Ripoll va haver de renunciar a exercir a Bèlgica al no poder presentar un certificat de penals

quites. Ho fan simplement a través d'un contracte privat entre la comunitat i l'imam al qual tampoc se li exigeix cap tipus de formació específica. El treball d'«acompanyament» que fa la Generalitat de Catalunya tampoc s'ha demostrat especialment efectiu. Serà, doncs, un dels assumptes que caldrà revisar.

L'impacte emocional d'aquests atemptats no ens pot portar a mesures de traç gruixut. Criminalitzar tots els fidels d'una religió o tots els seus dirigents –en aquest cas els imams– resulta una actitud molt poc intel·ligent perquè probablement només indueix a la seva búnquerització. Però és evident que activitats com les d'Abdelbaki Es Satty s'han de detectar abans que provoquin, com en aquest cas, un dany irreparable. La intel·ligència policial ho pot fer però la normativa administrativa ha de poder, com a mínim, dificultar-ho, com ja està passant en altres països.

La BCN del turisme, unida després de l'atemptat

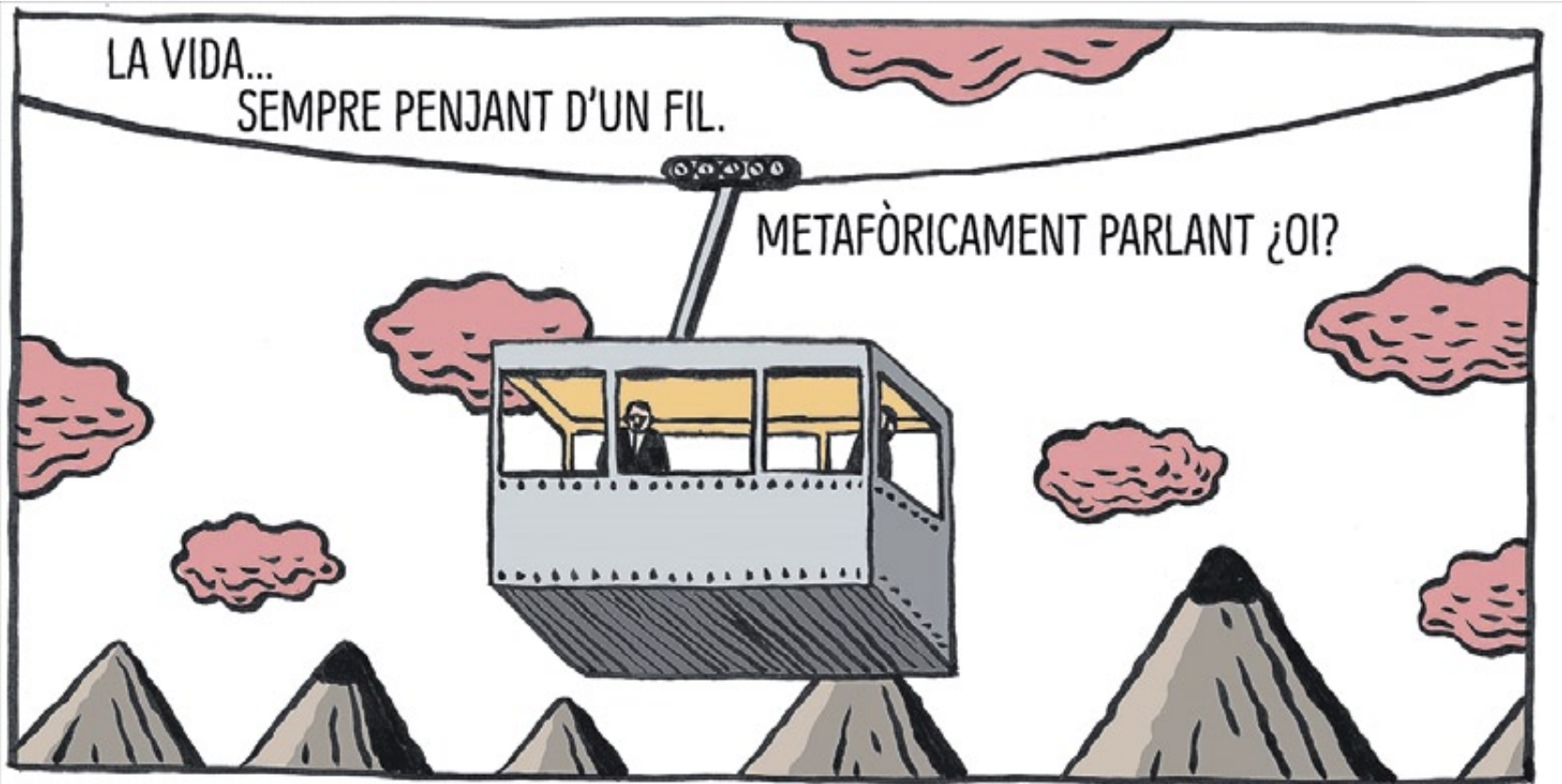
Una de les diverses incerteses que ha obert la matança de la Rambla és la del seu impacte en el flux de turisme a Barcelona. Precisament l'estiu que el debat sobre la saturació de visitants de la ciutat s'ha tornat més agre, l'atemptat sembla el dubte de si significarà un punt d'inflexió negatiu en una activitat que és determinant per a l'economia de Barcelona. I el mateix cal dir de Cambrils i la Costa Daurada. De moment, transcorreguda

menys d'una setmana des de l'atemptat, les anul·lacions de reserves hoteleres han sigut molt escasses, i cap dada condueix a presagiar una caiguda important en les pròximes setmanes. Però els efectes d'aquest tipus d'accions terroristes no són només –ni fonamentalment– a termini immediat. Caldrà deixar passar uns quants mesos per veure l'impacte real de la por entre els que tenien previst visitar Barcelona. La ciutat no deixarà de ser la gran encisera, però la disminució de visitants dependrà

del grau de perill que intueixin, fins i tot sabent tots que ni aquí ni enlloc del món existeix el risc zero. Ahir, l'ajuntament i l'ampli ventall de sectors relacionats amb el turisme van donar un bon exemple d'unitat davant l'adversitat i de posar els interessos estratègics generals al davant dels conjunturals i particulars. L'Administració i el sector ara han d'actuar coordinadament més que mai, sense ignorar el que els separa però vetllant perquè el mal del 17-A sigui el més baix possible.

Aftersun

Leonard Beard

Noms propis

Hamza
Yalçın
Periodista

★★★★

Pres a Brians i reclamat per Turquia, l'intel·lectual kurdosuec assegura que Erdogan el persegueix per motius polítics i lamenta la postura d'Espanya, «contrària als drets humans», pel seu empresonament i perquè també recolzi la seva extradició. ►Pàg. 16

Juana
Rivas
Víctima de
violència sexista

★★★☆☆

La mare del poble granadí de Maracna va tornar a l'esfera judicial, després de 28 dies fugida per evitar que els seus fills tornin a Itàlia amb el pare –condemnat per mals tractes–, i el jutge va dictar la seva llibertat condicional. Seguirà des de casa seva la batalla legal amb el seu exmarit. ►Pàg. 26

Gregorio
Serrano
Director general
de Trànsit

★★★★

La DGT ha buscat un mecanisme jurídic per pal·liar la durada i amplitud de la vaga d'examinadors de trànsit, a partir de 4 de setembre, amb la idea d'aplicar serveis mínims, encara que no es tracti d'un servei essencial. ►Pàg. 29

Neymar
Da Silva
Futbolista

★★★☆☆

La seva sortida del Barça continua creant polèmica. El club va anunciar una demanda en què reclama al brasiler la xifra liquidada de prima de fitxatge per incompliment de contracte, més 8,5 milions per danys i perjudicis. ►Pàg. 34

Isidre
Fainé
Pres. Fundació
Bancària La Caixa

★★★★

Més de 46.000 espectadors s'han citat en la 17a edició del festival de Cap Roig, que patrocina la fundació, cosa que suposa un rècord en la història del certamen que ahir es va clausurar. En 16 dels 25 concerts es van esgotar les entrades. ►Pàg. 42

BCN

L'actuació policial

Matinada del divendres 18

1.45 h

A Cambrils, un Audi gris atropella uns vianants davant del club Nàutic i envesteix un cotxe dels Mossos. Una dona mor atropellada

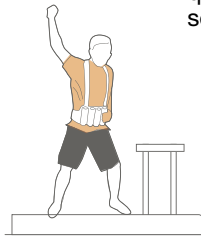
La 15a víctima

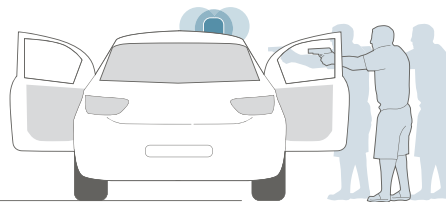
Ana María Suárez
SARAGOSSA, 67 ANYS

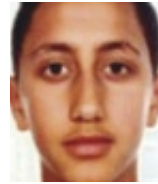
Quatre dels cinc ocupants gihadistes són abatuts. El cinquè fuig a peu pel passeig marítim

Els Mossos l'intercepten i li demanen que s'estiri a terra. El terrorista se'ls acosta i és abatut a trets

MORTS A CAMBRILS

Moussa Oukabir
Germà de Driss
Menor d'edat

Mohamed Hychami
24 anys

Trapero té la paraula

El cap dels Mossos ha brillat com a comunicador durant la gestió del 17-A

GUILLEM SÀNCHEZ
BARCELONA

La nota va aparèixer enganxada a la porta d'un cotxe patrulla. Estava escrita en català i deia: «**Gràcies Mossos, aneu amb compte**». Aquell tros de paper anònim, de preocupació i agraïment als agents de la policia catalana, era impensable abans del 17 d'agost. Però el desembarcament d'assassins gihadistes al centre de Barcelona ha fet que els ciutadans deixin de reduir els policies a simples funcionaris que posen multes o dissolten manifestacions. Ara també són percebuts com un escut protector de la barbàrie.

El Govern escull un tècnic per informar, al contrari que el PP a Madrid l'11-M

L'incident amb un periodista per respondre en català dispara la seva popularitat

Dos han sigut els episodis que han marcat la diferència. El primer a Cambrils quan una agent va ser atropellada pel cotxe en què viatjaven cinc gihadistes i el seu company en va abatere, en solitari, quatre. Pretenien portar a terme una massacre allà, possiblement apunyalant tantes persones com els resultés possible, i un policia els ho va impedir. Agents de paisà van acabar la feina donant caça a l'últim en una seqüència salvatge de trets contra un gihadista que s'encomanava a Al·là i que es negava a morir. La mossa ferida no era la primera dona atropellada en els atemptats. Era la segona. A la Di-

agonal una altra agent es va interposar en el camí del cotxe de Younes Abouyaaqoub –el terrorista de la Rambla– quan fugia i la va atrapellar i li va partir el fèmur.

El segon episodi va ser a Subirats, quan dos agents van anar a la recrea del fugat Abouyaaqoub, el malson que mantenia neguitosa tota la societat catalana, i el van matar mentre aquest corria cap a ells amb un suposat cinturó d'explosius i armat amb ganivets.

Els atemptats del 17-A van convertir Barcelona en el centre del món occidental. La pressió per als policies era enorme, perquè els mitjans nacionals i internacionals necessitaven confirmar com més aviat millor què havia passat, qui havia sigut i si quedaven terroristes per trobar. L'estratègia comunicativa es va articular en dos canals: el Twitter dels Mossos i les rodes de premsa.

Model anglosaxó

En el primer el flux d'informació era constant i obert al públic. Era una via que prescindia dels periodistes per informar. En les compareixences públiques s'ha adoptat un model oposat al de l'11-M, el 2004. Llavors el portaveu va ser un polític, el ministre Ángel Acebes del PP, que va escollir, partint dels interessos del seu partit, la informació que es donava. Per al 17-A s'ha optat per un model més similar a l'anglosaxó, en què els polítics deleguen en els tècnics. L'elegit va ser el cap dels Mossos, el major Josep Lluís Trapero.

El protagonisme de Trapero en cadascuna de les compareixences no ha admès cap discussió. L'estratègia del gabinet policial de comunicació, liderat per la periodista Patricia Plaja, ha sigut la de fer pinya perquè només s'escapés la informació que ells donessin per contrastada. Trapero va actuar de la mateixa manera, distingint entre el que sabia i el que no sabien, amb total transparència. No hi va haver cap conjectura. Cap afirmació que no estigués

Josep Lluís Trapero amb el conseller Forn i el president Puigdemont, ahir.

Medalla del Parlament per als Mossos, la Urbana i els serveis d'emergència

► La Mesa del Parlament va decidir ahir atorgar la medalla d'honor, en la seva distinció d'or, al cos dels Mossos d'Esquadra, per la seva tasca en l'extinció de la cèl·lula islamista que va atemptar en la capital catalana, així com als serveis d'emergència que van atendre les víctimes i també a la Guàrdia Urbana de Barcelona i a la policia local de Cambrils.

► La Mesa va proposar, a més, celebrar divendres un ple extraordinari per mostrar el rebuig al terrorisme i el suport a les víctimes. En l'ordre del dia, segons va detallar la presidenta Carme Forcadell, s'hi inclourà una declaració institucional i un minut de silenci. El Parlament, així mateix, s'ha sumat a la marxa unitària contra el terrorisme de dissabte que ve. XABI BARRENA

recolzada sobre les evidències que recollien sobre el terreny els investigadors.

Trapero, creat a Santa Coloma de Gramenet, va ingressar a l'Escola de Seguretat Pública de Catalunya el 1989 i es va estrenar com a agent ras a la comissaria de Girona. Amb formació en criminalitat informàtica, finançament del terrorisme i un curs a l'FBI, Trapero és llicenciat en Dret i ha estat gairebé sempre fent funcions d'investigador criminal. Per això últim escollir-lo a ell com a portaveu, durant la crisi, ha aconseguit transmetre la tranquil·litat d'algú que sap del que parla. Ell va

Dilluns, 21 d'agost

▼ Al matí

Els Mossos confirmen que Younes és el conductor de la furgoneta de la Rambla i demanen col·laboració ciutadana

EL TERRORISTA DE LA RAMBLA

Younes Abouyaaqoub
22 anys

També assenyalen que els indicis indiquen que l'imam de Ripoll és un dels dos morts en l'explosió d'Alcanar

MORTS A ALCANAR

A. es Satty
Imam de Ripoll
42 anys

Youssef Aallaa
20 anys

Omar Hychami
Menor d'edat

Said Aallaa
19 anys

Houssaine Abouyaaqoub
Menor d'edat

Els Mossos anuncien dues noves detencions

NOUS DETINGUTS

Mohamed Aallaa
Amo de l'Audi

Said el Karib
Regenta un locutori

EFE / MARTA PÉREZ

AGENDA PÚBLICA

Després de l'operació policial per desmantellar la cèl·lula terrorista que va atemptar a Barcelona, **Carles Puigdemont** afirmava que els Mossos d'Esquadra s'han guanyat per mèrits propis col·laborar directament amb l'Europol i, arran d'això, l'Estat espanyol permetrà aquest contacte directe a partir del setembre.

Cap cos policial ha d'estar sotmès a examen per demostrar la seva capacitat per tenir l'autorització per part del seu Estat a tenir contacte directe amb l'Europol com a autoritat competent. Espanya ja tenia, des de fa temps, l'obligació d'autoritzar les policies autonòmiques a tenir un accés directe a l'Europol com a «autoritats competents», sobre la base del mateix marc jurídic de l'agència que reconeix aquest estatus a totes les forces i tots els serveis amb funcions de policia.

A través de l'UNE

Els estats membres tenen obligació de garantir una comunicació i cooperació eficaces entre les seves respectives autoritats i l'Europol, cosa impossible de fer a través d'intermediaris, com li ha passat a Espanya, fet que obliga les policies autonòmiques a passar les seves sol·licituds d'informació a l'Europol a través de l'UNE (Unitat Nacional d'Europol).

El desconeixement profund del mateix funcionament de l'Europol és clarament la barrera que ha impedit que les policies autonòmiques puguin desenvolupar el seu paper i les seves obligacions igual que qualsevol altre cos policial sense el més mínim risc de sobrepassar les seves competències, tenint en compte que en l'intercanvi directe d'informació entre les autoritats nacionals i l'Europol l'UNE rebrà sempre una còpia de tota la informació intercanviada i l'Europol serà l'encarregada de fer-l'hi arribar.

L'Estat espanyol sembla que aplica un raonament diferent respecte de la importància de la immediatesa de l'accés a la informació quan es tracta de les policies autonòmiques i les forces i cossos de l'Estat. La instrucció núm. 3/2014 de la Secretaria d'Estat de Seguretat, de 28 de gener del 2014, estableix que

Anàlisi

Andreea Marica

PROFESSORA DEL DEPARTAMENT DE CRIMINOLOGIA I SEGURETAT DE LA UNIVERSITAT CAMILO JOSÉ CELA DE MADRID

Policies autonòmiques i la col·laboració amb Europol

ÁLVARO MONGE

► Tres mossos a Subirats, dilluns.

L'accés directe és un avanç, però no suficient al no tenir funcionaris d'enllaç

els contactes directes entre l'Europol i el Cos Nacional de Policia i la Guàrdia Civil «permetran racionalitzar i incrementar l'eficàcia dels intercanvis d'informació, especialment en els supòsits en què la immediatesa pugui representar un element crucial per al bon fi de les investigacions».

'Directament dirigible'

L'accés directe a l'Europol es fa a través del sistema SIENA d'intercanvi d'informació i la configuració Always Acces (accés permanent) està reservat a l'UNE i a la seva respectiva oficina d'enllaç a la Haia, de manera que les policies autonòmiques es configuraran amb el codi de Directly Addressable (directament dirigible) i en funció del tipus d'informació podran tenir accés o consultar

la informació conservada per l'Europol, o simplement tenir un accés indirecte sobre la base d'un sistema de resposta positiva o negativa (Hit-No Hit).

La possibilitat d'accés o consulta es farà només respecte a la informació tractada per l'Europol per fer controls creuats o anàlisis estratègiques o temàtiques, mentre que pel que fa a les dades tractades per fer anàlisis operatives, tindrà accés indirecte per detectar si la informació buscada es troba emmagatzemada per l'Europol i en cas que s'hagi generat resposta positiva (Hit), l'agència, prèvia consulta i de conformitat amb la decisió del proveïdor de la informació (un altre Estat membre), obrirà el procediment perquè es faci l'intercanvi de la informació.

L'accés directe a l'Europol és un avanç, però no és suficient. És impensable que davant un fenomen delictiu globalitzat i interrelacionat com el que ens enfrontem, les policies autonòmiques no comptin amb funcionaris d'enllaç a l'Europol i puguin col·laborar directament amb els seus tres centres d'especialització. ≡

començar d'investigador en les unitats territorials i va acabar en la direcció de la comissaria general d'investigació abans de ser el cap dels Mossos.

Malgrat que amb els periodistes manté una relació discòlta, sovint per culpa d'un caràcter fort que reacciona volcànicament davant algunes crítiques, durant totes les conferències de premsa s'ha destapat com un comunicador honrat, precisament perquè ha reconegut el que no sabia.

L'incident amb un corresponent holandès ha disparat la seva popularitat en l'entorn indepen-

dentista. Quan el redactor estranger li va retreure que fes servir la llengua catalana i, tot seguit, va abandonar la sala en senyal de protesta, el major el va acomiadar amb una frase planera, poc acadèmica, que ha sigut tendència a les xarxes socials: «**Bueno, pues molt bé, pues adios**».

La figura de Traperó havia despertat dins dels Mossos alguns sentiments tan contraposats com els que fins ara el cos català havia suscitat entre els ciutadans als quals serveix. De la crisi del 17-A, tant Traperó com els Mossos, merescudament, en surten reforçats. ≡

ATROPE-
LLAMENTS
MASSIUS

1 **Niça** va patir el 14 de juliol del 2016 l'atemptat més letal (85 morts) d'aquest tipus comès a Europa

2 **Berlín, Londres i Estocolm** van patir atropellaments amb 12, 5 i 3 morts des del desembre passat

3 **La capital britànica** va registrar el 3 juny l'últim d'aquests atacs, sols tres mesos després de l'anterior

Dimecres 16 d'agost

--
Les càmeres d'un caixer automàtic de Ripoll recullen una imatge de qui resultaria ser l'autor de l'atemptat de la Rambla vestit amb la mateixa samarreta amb la qual cometria l'atropellament

23.30 h
Una explosió, inicialment atribuïda a la manipulació d'unes bombones de butà, destrueix completament la casa d'Alcanar

EFE / J.J. GUILLÉN

passaport i el carnet de conduir de Mohamed Hichamy i el passaport d'Abouyaaqoub, han aparegut els comprovants de compra dels litres d'acetona i de 15 fundes de coixí i brides que, segons el jutge, devien comprar «molt probablement» per «guardar els artefactes explosius al seu interior» i tenir-los «a punt per ser utilitzats».

HORES SIMULTÀNIES // La resolució inclou una dada molt interessant, que fa pensar que els terroristes van seguir endavant improvisant una vegada rere l'altra, després de l'explosió del seu centre d'operacions: l'atropellament de la Rambla va començar cap a les 16.30 hores d'aquell dia i a les 15.25 hores d'aquell mateix dia una altra de les furgonetes llogades pel comando, en concret per Mohamed Hichamy, va tenir un accident amb un altre vehicle a l'autopista AP-7, a l'altura de Cambrils, en sentit sud. El conductor el va identificar sense dubtes. Totes dues les va pagar Abouyaaqoub. La tercera furgoneta llogada per Hichamy es va trobar a Vic.

El jutge no treu cap conclusió de la coincidència d'hores entre els moviments de les dues furgonetes, pe-

Sense un imprevist
accident a l'AP-7
els gihadistes haurien pogut atemptar alhora a la Rambla i a Cambrils

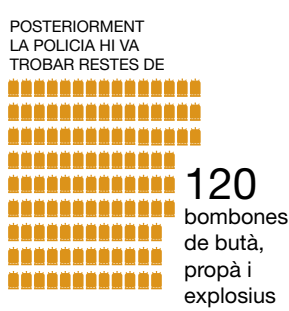
rò sense aquest imprevist, l'atemptat al passeig marítim de Cambrils es podria haver comès simultàniament al de Barcelona i també amb una furgoneta.

Al final es va fer cap a la una de la matinada. Hores abans, cap a les 21.26 hores, els membres de la cèl·lula havien comprat els ganivets i una destrat en un establiment de la població, en el que sembla una altra maniobra improvisada.

Els cinc terroristes es van desplaçar a l'Audi 3 d'Aalla contra la multitud del passeig marítim de Cambrils fins que van col·lisionar amb un cotxe patrulla. Va ser llavors quan quatre es van dirigir cap al sud i van ser abatuts per un mosso. El cinquè es va dirigir al nord i va córrer la mateixa sort a mans d'agents de paisà. Són Moussa Oukabir, Houssine Abouyaaqoub, Said Aalla i Mohamed i Omar Hichami. ≡

Dijous, 17 d'agost

Al matí
Els Mossos informen que a la casa d'Alcanar hi havia desenes de bombones de butà emmagatzemades

Primera hora de la tarda
Segona explosió a la runa de la casa d'Alcanar al manipular els Mossos la zona amb una retroexcavadora

INCÒGNITES PER RESOLDRE

Fugitiu sense telèfon mòbil

Els Mossos investiguen on va estar i què va fer Younes durant els quatre dies de fugida

GUILLEM SÀNCHEZ // BARCELONA
XABIER BARRENA // VILAFRANCA

Younes Abouyaaqoub, després de conduir la furgoneta amb què va portar a terme l'atropellament massiu de la Rambla el 17 d'agost i va assassinar Pau Pérez per fugir per la Diagonal, va desaparèixer a Sant Just Desvern. El dilluns 21 d'agost, quatre dies després, va reaparèixer al municipi de Subirats (Alt Penedès). Allà va ser abatut a trets per dos agents dels Mossos d'Esquadra, quan es va abalancar sobre ells mostrant-los un cinturó explosiu fals.

Els investigadors de la policia catalana estan intentant descobrir ara què va fer Abouyaaqoub des que van perdre el seu rastre a Sant Just. De moment, no hi ha cap evidència que expliqui com va aconseguir evitar durant quatre dies i quatre nits el dispositiu que la policia catalana va muntar per capturar-lo, el més gran que fins ara ha desplegat aquest cos de seguretat.

Caminar de nit

La clau, remarquen fonts pròximes a la investigació, és que Abouyaaqoub tenia clar que no havia de portar a sobre el telèfon mòbil. Si l'hagués portat, la policia l'hauria rastrejat. Sabia també que se l'hauria detectat si feia ús de la targeta de crèdit. La seva estratègia, possiblement, va ser moure's de nit i amagar-se durant el dia. És probable també que es mogués a peu, sense ajuda de cap transport.

Quan va reaparèixer dilluns, no vestia la mateixa roba que el 17 d'agost. És segur que durant aquest temps també s'havia alimentat. Al ser localitzat, per exemple, tenia a la mà una am-

polla d'aigua. Els esforços se centren a saber si algú l'ha ajudat en la seva fugida. L'última operació relacionada amb els atemptats va registrar ahir un domicili de Vilafranca del Penedès, una acció policial que va desencadenar entre els veïns la sensació que Abouyaaqoub havia estat per la població.

El pis inspeccionat pels Mossos i per la Guàrdia Civil, ubicat al número 45 del carrer d'Ignasi Iglesias, era un domicili ocupat il·legalment. A la bústia no hi haurà explosiu fals.

L'última operació a Vilafranca fa creure els veïns que va passar per allà

via cap nom. A la mateixa planta d'aquest edifici, tres de les quatre cases ho són.

Entre els veïns s'ha estès la sensació que Abouyaaqoub possiblement hauria passat alguna nit allà. No està gaire lluny del punt on dilluns va ser abatut a trets. Es tracta d'una zona pròxima a l'entrada de Vilafranca des de l'autopista però allunyada del casc antic. Segons relaten algunes persones que viuen a prop de l'immoble registrat, les anades i vingudes de gent desconeguda són «freqüents» en aquesta vivenda.

El registre policial va començar ahir abans de les 19.00 hores i es va durar més de tres hores. Va finalitzar poc abans de la mitjanit. Quan els agents se'n van anar del pis portaven nombroses capses amb objectes i documentació que pot resultar d'interès per a la investigació dels atemptats. ≡

eF

Tema del dia

BCN

Pàgines 2 a 10

2015
Abdelbaki es Satty
és contractat com a imam d'una de les dues mesquites de Ripoll

Abdelbaki es Satty
42 anys

2016
Abdelbaki es Satty
viu durant tres mesos a Vilvoorde, ciutat belga que és un dels viviers del gihadisme

Febrer 2017.
Algun membre de la cèl·lula gihadista lloga una casa en una urbanització d'Alcanar (Montsià)

Fa dos mesos
L'imam de Ripoll deixa la ciutat. Explica als veïns que vol tornar al Marroc

El 12 d'agost
L'Audi negre amb què posteriorment cometrien l'atemptat de Cambrils és captat per un radar a París

LA INSTRUCCIÓ JUDICIAL

Els terroristes de Ripoll es declaraven «soldats de l'EI»

Presó per a 2 dels 4 detinguts per pertànyer a banda armada i assassinat

Els abatuts a Cambrils van comprar ganivets a la població hores abans

ÁNGELES VÁZQUEZ
MADRID

Entre la runa del xalet d'Alcanar s'ha trobat una nota manuscrita «dels soldats de l'Estat Islàmic en la terra de l'Al-Andalus per als croats, els odiosos, els injustos, els corruptors». Era dins d'un llibre verd, a la primera pàgina del qual figura la firma de l'imam de Ripoll, Abdelbaki Es Satty, que es volia immolar, segons va ratificar davant el jutge Fernando Andreu l'únic supervivent de l'explosió, Mohamed Houli Chemical.

El magistrat reproduceix el text, que s'encapçala per un «en nom d'Al·là, el misericordiós, el compassiu», per acreditar la integració a l'Estat Islàmic dels membres de la cèl·lula, en les actuacions en què envia a la presó Houli i Driss Oukabir. Aquest últim va ser qui va llogar la furgoneta que Younes Abouyaaqoub –abatut a trets pels Mossos a Subirats– va conduir a tota velocitat per la Rambla per causar el màxim dany possible. Els delictes que s'imputen a Houli i Driss són integració en organització terrorista, assassinats i lesions. Al primer el magistrat també l'acusa de dipòsit d'explosius i d'estralls.

En aquesta mateixa resolució el jutge deixa en llibertat Mohamed Aalla, que haurà de comparèixer setmanalment al jutjat, a l'entendre que no hi ha indicis que formi part de la cèl·lula i sí, en canvi, que l'Audi 3 amb què es va cometre l'atemptat de Cambrils fos en realitat propietat del seu germà Youssef, que es presumeix que va morir a Alcanar. El seu altre germà va morir a la localitat costanera.

Al quart detingut, el propietari del locutori de Ripoll, Said El Karib, se li prorroga la detenció durant 72 hores abans de decidir sobre la seva situació, per a la qual cosa seran cru-

L'Audi utilitzat a Cambrils

El grup terrorista va fer una visita llampec a París

Terroristes implicats en els atemptats de Barcelona i Cambrils van fer un viatge «extremadament ràpid» a París les motivacions del qual s'estan investigant, segons va confirmar ahir el ministre francès de l'Interior, Gérard Collomb, que va assegurar que els serveis secrets francesos no tenien controlada aquesta cèl·lula.

Collomb, en una entrevista radiotelevisada per BFMTV i RMC, va reconèixer que la investigació encara no ha determinat la raó d'aquell viatge, que va tenir lloc menys d'una setmana abans que es produïssin els atacs a Barcelona i Cambrils.

«Va ser un viatge d'anada i tornada extremadament ràpid», va

L'Audi dels terroristes.

subratllar després d'haver indicat que havien anat a la capital francesa «a treballar». El ministre va confirmar a més que un radar va detectar, per un excés de velocitat, l'Audi dels terroristes.

L'arrestat va viure a Ripoll

Detingut al Marroc un butaner pròxim a la cèl·lula

Les autoritats marroquines van detenir ahir en aquest país Hicham Ennadih, un home que era butaner i va residir al domicili de Ripoll (Ripollès) on podria haver viscut o almenys tenir estada temporal Younes Abouyaaqoub, abatut dilluns pels Mossos d'Esquadra i autor de l'atemptat de Barcelona. L'home ha sigut arrestat a Casablanca després d'haver sigut identificat durant el registre

d'una vivenda del carrer del Raval de Ripoll. Ennadih, que té un germà que també treballava com a butaner, vivia al mateix edifici on es va portar a terme el registre referit i havia sigut veí d'Abouyaaqoub. Amb la seva detenció són tres les persones arrestades al Marroc després dels atemptats de Barcelona i Cambrils (Baix Camp). Els altres dos van ser detinguts a Nador i Oujda.

cials els resultats dels registres realitzats ahir a la nit. Driss va comprar els bitllets d'avió del seu viatge al Marroc, que va pagar l'imam, al seu locutori. El Karib assegura que feia compres per internet als clients sense targeta de crèdit a canvi d'una comissió.

Les actuacions també afirmen que a la casa d'Alcanar hi havia bitllets a Brussel·les a nom d'Es Satty, cosa que sembla un clar indicatiu de les connexions internacionals que tenia la cèl·lula. Una vegada detinguts o morts tots els membres de la cèl·lula la investigació se centra just ara a desembolicar la troca que pugui conduir a qualsevol vinculació sigui al país que sigui.

Encara que la resolució no concreta els atemptats i tan sols diu que l'explosió d'Alcanar «truncaria el pla inicial dels terroristes», consistent en «una acció terrorista de gran envergadura», Houli davant el jutge va ratificar la declaració que va prestar davant els Mossos, en què va admetre que l'objectiu era cometre atemptats de més entitat contra monuments de Barcelona. El magistrat qualifica de «significatiu», per endevinar l'atemptat que podrien haver comès, el «núvol en forma de fong» que es va veure a diversos quilòmetres de distància d'Alcanar.

EXPLOSIUS // Que les seves intencions eren encara més ambicioses queda també reflectit pel magistrat quan descriu les bombones de butà, l'acetona (de la qual en van comprar 500 litres a principis de mes), l'aigua oxigenada i la «gran quantitat de claus, utilitzats com a metralla i polsadors per a l'explosió» que han aparegut a Alcanar. Són els elements necessaris per fabricar l'explosiu de l'Estat Islàmic conegut com la *mare de Satan*.

En una masia de Riudecanyes (Baix Camp), en què s'han trobat les restes d'haver intentat cremar el

Mohamed Houli Chemical surt, ahir, de la caserna de Tres Cantos cap a l'Audiència.

ATROPE-
LLAMENTS
MASSIUS

1 **Niça** va patir el 14 de juliol del 2016 l'atemptat més letal (85 morts) d'aquest tipus comès a Europa

2 **Berlín, Londres i Estocolm** van patir atropellaments amb 12, 5 i 3 morts des del desembre passat

3 **La capital britànica** va registrar el 3 juny l'últim d'aquests atacs, sols tres mesos després de l'anterior

Dimecres 16 d'agost

--
Les càmeres d'un caixer automàtic de Ripoll recullen una imatge de qui resultaria ser l'autor de l'atemptat de la Rambla vestit amb la mateixa samarreta amb la qual cometria l'atropellament

23.30 h
Una explosió, inicialment atribuïda a la manipulació d'unes bombones de butà, destrueix completament la casa d'Alcanar

EFE / J.J. GUILLÉN

passaport i el carnet de conduir de Mohamed Hichamy i el passaport d'Abouyaaqoub, han aparegut els comprovants de compra dels litres d'acetona i de 15 fundes de coixí i brides que, segons el jutge, devien comprar «molt probablement» per «guardar els artefactes explosius al seu interior» i tenir-los «a punt per ser utilitzats».

HORES SIMULTÀNIES // La resolució inclou una dada molt interessant, que fa pensar que els terroristes van seguir endavant improvisant una vegada rere l'altra, després de l'explosió del seu centre d'operacions: l'atropellament de la Rambla va començar cap a les 16.30 hores d'aquell dia i a les 15.25 hores d'aquell mateix dia una altra de les furgonetes llogades pel comando, en concret per Mohamed Hichamy, va tenir un accident amb un altre vehicle a l'autopista AP-7, a l'altura de Cambrils, en sentit sud. El conductor el va identificar sense dubtes. Totes dues les va pagar Abouyaaqoub. La tercera furgoneta llogada per Hichamy es va trobar a Vic.

El jutge no treu cap conclusió de la coincidència d'hores entre els moviments de les dues furgonetes, pe-

Sense un imprevist
accident a l'AP-7
els gihadistes haurien pogut atemptar alhora a la Rambla i a Cambrils

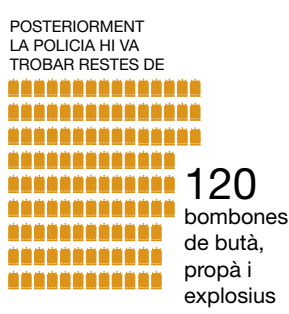
rò sense aquest imprevist, l'atemptat al passeig marítim de Cambrils es podria haver comès simultàniament al de Barcelona i també amb una furgoneta.

Al final es va fer cap a la una de la matinada. Hores abans, cap a les 21.26 hores, els membres de la cèl·lula havien comprat els ganivets i una destrat en un establiment de la població, en el que sembla una altra maniobra improvisada.

Els cinc terroristes es van desplaçar a l'Audi 3 d'Aalla contra la multitud del passeig marítim de Cambrils fins que van col·lisionar amb un cotxe patrulla. Va ser llavors quan quatre es van dirigir cap al sud i van ser abatuts per un mosso. El cinquè es va dirigir al nord i va córrer la mateixa sort a mans d'agents de paisà. Són Moussa Oukabir, Houssine Abouyaaqoub, Said Aalla i Mohamed i Omar Hichami. ≡

Dijous, 17 d'agost

Al matí
Els Mossos informen que a la casa d'Alcanar hi havia desenes de bombones de butà emmagatzemades

Primera hora de la tarda
Segona explosió a la runa de la casa d'Alcanar al manipular els Mossos la zona amb una retroexcavadora

INCÒGNITES PER RESOLDRE

Fugitiu sense telèfon mòbil

Els Mossos investiguen on va estar i què va fer Younes durant els quatre dies de fugida

GUILLEM SÀNCHEZ // BARCELONA
XABIER BARRENA // VILAFRANCA

Younes Abouyaaqoub, després de conduir la furgoneta amb què va portar a terme l'atropellament massiu de la Rambla el 17 d'agost i va assassinar Pau Pérez per fugir per la Diagonal, va desaparèixer a Sant Just Desvern. El dilluns 21 d'agost, quatre dies després, va reaparèixer al municipi de Subirats (Alt Penedès). Allà va ser abatut a trets per dos agents dels Mossos d'Esquadra, quan es va abalancar sobre ells mostrant-los un cinturó explosiu fals.

Els investigadors de la policia catalana estan intentant descobrir ara què va fer Abouyaaqoub des que van perdre el seu rastre a Sant Just. De moment, no hi ha cap evidència que expliqui com va aconseguir evitar durant quatre dies i quatre nits el dispositiu que la policia catalana va muntar per capturar-lo, el més gran que fins ara ha desplegat aquest cos de seguretat.

Caminar de nit

La clau, remarquen fonts pròximes a la investigació, és que Abouyaaqoub tenia clar que no havia de portar a sobre el telèfon mòbil. Si l'hagués portat, la policia l'hauria rastrejat. Sabia també que se l'hauria detectat si feia ús de la targeta de crèdit. La seva estratègia, possiblement, va ser moure's de nit i amagar-se durant el dia. És probable també que es mogué a peu, sense ajuda de cap transport.

Quan va reaparèixer dilluns, no vestia la mateixa roba que el 17 d'agost. És segur que durant aquest temps també s'havia alimentat. Al ser localitzat, per exemple, tenia a la mà una am-

polla d'aigua. Els esforços se centren a saber si algú l'ha ajudat en la seva fugida. L'última operació relacionada amb els atemptats va registrar ahir un domicili de Vilafranca del Penedès, una acció policial que va desencadenar entre els veïns la sensació que Abouyaaqoub havia estat per la població.

El pis inspeccionat pels Mossos i per la Guàrdia Civil, ubicat al número 45 del carrer d'Ignasi Iglesias, era un domicili ocupat il·legalment. A la bústia no hi haurà explosiu fals.

L'última operació a Vilafranca fa creure els veïns que va passar per allà

via cap nom. A la mateixa planta d'aquest edifici, tres de les quatre cases ho són.

Entre els veïns s'ha estès la sensació que Abouyaaqoub possiblement hauria passat alguna nit allà. No està gaire lluny del punt on dilluns va ser abatut a trets. Es tracta d'una zona pròxima a l'entrada de Vilafranca des de l'autopista però allunyada del casc antic. Segons relaten algunes persones que viuen a prop de l'immoble registrat, les anades i vingudes de gent desconeguda són «freqüents» en aquesta vivenda.

El registre policial va començar ahir abans de les 19.00 hores i es va durar més de tres hores. Va finalitzar poc abans de la mitjanit. Quan els agents se'n van anar del pis portaven nombroses capses amb objectes i documentació que pot resultar d'interès per a la investigació dels atemptats. ≡

ENTRE TOTS

Podeu llegir més cartes de lectors i publicar els vostres articles a **entretots.elperiodico.cat**
Contacte: cartalector@elperiodico.com | @Epentretots

El Periódico de Catalunya, SL, editora del diari **EL PERIÓDICO DE CATALUNYA**, s'oposa expressament a la reproducció comercial dels continguts d'aquest diari, en la modalitat de revistes o recopilacions de premsa (press-clipping), sense comptar amb l'autorització escrita de la seva editora, als efectes del que estableix l'article 32.1, paràgraf segon, de la Llei de Propietat Intelectual.

ATAC TERRORISTA A CATALUNYA

Ajudarem a guanyar la pau

Quan t'adones que qualsevol d'aquests terroristes pot haver estat vivint al teu poble i que fa pocs anys l'hauries pogut tenir a classe, et venen al cap unes quantes reflexions. D'entrada, els explicaria que jo soc xarnego i que segurament ells no deuen conèixer aquesta paraula. Els diria que fa anys també va venir gent d'altres terres amb una llengua i una cultura diferents, que molts d'ells es van casar amb gent d'aquí i que molts som fruit d'aquelles relacions. Els diria que eren temps difícils, però malgrat tot en aquesta terra hi van trobar el seu futur. Som terra d'acollir

da. Som un país per on passen persones de totes les cultures. Precisament, la Rambla és una mostra de la nostra diversitat. ¿Heu declarat la guerra al món sencer? ¿A tothom qui sigui diferent? No crec pas que això sigui el que diu el vostre déu. Molts heu crescut a les nostres escoles, ja ens coneixeu. No deixarem de lluitar perquè la nostra sigui una societat tolerant, en què tothom visqui amb llibertat i en pau. Potser amb vosaltres hem perdut la partida, però no renunciarem a seguir intentant-ho. Aquestes victòries proven que hi ha altres vies possibles: la de cadascuna de les per-

sones que fan el seu projecte de vida entre nosaltres i són felices. Possiblement vosaltres heu escoltat altres veus que s'han aprofitat de la vostra feblesa. Avui costa; però, com hem fet sempre, els mestres iniciarem el curs amb el ferm propòsit que la nostra societat es basi en el respecte a la diferència. Els mestres som tossuts i ajudarem a guanyar la pau.

Josep M. Castaño
Dir. de l'escola de Ribes de Freser on va estudiar un dels terroristes

No hi ha sentit ni raó

Entendre les causes de la violència terrorista és començar a resoldre-la, però en aquesta qüestió el món està dividit. Passa el mateix amb mals mundials com l'espoli dels recursos naturals als països més febles, les guerres que s'emprenen des dels centres més armats, l'extrema desigualtat en la distribució de la riquesa del planeta i la imposició d'una ideologia regressiva i exterminadora: la irremeiable acceptació per part de la humanitat que cal sotmetre's al sistema capitalista. ¿És aquest sistema, amb la seva elecció de vida tinguda com a insostenible per a tots, el que ens està portant a aquesta catàstrofe planetària que estem vivint? Quan sentim tant l'horror dels atemptats terroristes a Nova York, Madrid, París, Londres, Brussel·les, Niça, Berlín, Barcelona, Kabul, Bagdad, Trípoli, Damasc, Alep, Homs, Ankara, Istanbul, el Caire, Tunis, Mali i en tants altres llocs que havien de ser de pau, ¿què pensem? Pel que sembla se'ns esgota el pensament. No hi ha sentit, no hi ha raó.

Andrés Mari
Escriptor. Calella

Tots som Síria

Em pregunto què és el que passa al nostre món perquè un jove, que encara no ha complert els 18 anys, envesteixi amb una furgoneta desenes de persones que transiten tranquil·lament per la Rambla de Barcelona a primera hora de la tarda d'un calorós dia d'agost. El que es va viure el dia 17 a Barcelona reproduceix el mateix que va succeir no fa gaire temps a Berlín, Londres, Niça, Estocolm o Madrid, i és una expressió de les *noves croades* del segle XXI que porten fins als nostres carrers occidentals el drama que es viu dia a dia en qualsevol indret de l'Iraq o Síria, exportant-nos dolor des de ciutats com Alep o Mossul. O, més aviat, del que en queda. Plorem per aquestes 15 persones mortes i més de cent de ferides, però no se'ns han d'oblidar els milers de drames diaris que succeeixen a Síria, verda der origen del dolor, que arriba fins a les mateixes portes de casa nostra. Avui cridem #TotsSomBarcelona, però amb la mateixa força i determinació proclamem que, també, #TotsSomSíria.

Mario Martín
Salardú. Formador

Soc musulmà i també soc BCN

Soc musulmà i, primer de tot, vull condemnar l'atemptat terrorista de Barcelona i qualsevol acte terrorista i expressar així la meva condolença a totes les famílies i persones afectades. Aquest atemptat ens ha tocat molt de prop. Barcelona, i especialment la Rambla, és un gran exemple de ciutat cosmopolita, de veïnatge universal, que es reflecteix molt bé en les diferents nacionalitats de les víctimes del macabre atemptat. Passejant per la Rambla pots sentir parlar qualsevol idioma. De petit, els meus pares em van ensenyar que l'islam és una religió de pau, fins i tot la salutació dels musulmans comença amb un desig

de pau (salam), i aquest és el missatge que he tingut de la religió musulmana durant tota la meua vida i així ho seguiré creient. El gihad, en el sentit de guerra o lluita, és un concepte que ens queda lluny a qualsevol practicant. El monopoli del gihad només el posseeix l'Estat o potència reconegut entre els seus iguals. Per tant, aquestes accions terroristes són actes criminals que no tenen res a veure amb la religió o Estat digne de ser considerat com a tal. No obstant, els musulmans som un dels principals col·lectius víctimes d'aquest tipus de terrorisme. En l'atemptat de Barcelona també hi ha hagut víctimes musulmanes. Per això faig una crida a totes

les entitats públiques i associatives i dels col·lectius d'immigrants i musulmans perquè treballin junts i defineixin un full de ruta en la lluita contra l'extremisme, l'odi, el racisme, la discriminació o la islamofòbia, que poden ser el caldo de cultiu del terrorisme. I exigir a les entitats que treballen amb el col·lectiu musulmà que destinin tots els seus esforços a evitar que els joves caiguin en l'extremisme odiós.

Ahmed Benamar
Estudiant. Sant Celoni

en essència

► **És important recordar** que aquests actes de violència no són comesos per cap poble ni cap religió. Que la por i l'odi no es girin en contra de tot el que rebutgem.
Associació de Dones Marroquines a Catalunya
► **La xenofòbia** és l'egoisme de grup i, per combatre-la, s'ha creat l'hospitalitat, que permet arribar a la solidaritat. El racisme es refereix a les formes de relacions culturals i econòmiques que impliquen discriminació. Per combatre'l, s'han d'admetre altres alternatives culturals.
Luis Crespo
Alcalá de Henares.

► **Estic orgullós** de pertànyer a una societat rica en valors, amb llibertat, on puc protestar, on un exiliat és acollit i on es comet errors, és clar. I és que és una societat que es pot millorar, però vull aquesta, no cap altra.
Christian Riolo
Castelldefels.

► **La comunitat musulmana** no va cometre l'atemptat, el van cometre uns assassins que dubto molt que segueixin la paraula d'Al·là i, si no, facin una ullada a l'Alcorà i potser hi descobriran la religió musulmana.
Ramon Antolí
Tarragona.

► **No deixaré de ramblar** per Barcelona, ara més que mai. Com qualsevol altre destí turístic mundial, Barcelona és un objectiu per amplificar el missatge del terrorisme. Els serveis d'intel·ligència de tots els països destinen persones i recursos a preveure i evitar aquests crims, però no podem deixar de viure amb normalitat. Em sumo al condol dels familiars i amics de les víctimes i dono les gràcies als que han treballat per ajudar els que ha patit aquest terror. Ara, més que mai, no deixaré de ramblar per Barcelona.
Josep Cassany
Girona.

► **Barcelona plora**, no tan sols pels que van perdre la vida sinó per la incertesa de no saber què hauria pogut passar. També hi ha ràbia, pels perversos que es burlaven del plor d'algunes persones darrere d'una pantalla o pels que difonien imatges sense cap mirament envers les víctimes.
Irene Roque
Cerdanyola.

Els Mossos, un orgull

Albert Altés
Vic

Han hagut de passar uns fets tan esgarifosos com els atemptats de Barcelona i Cambrils per adonar-me que a Catalunya hi ha uns controls increïbles per part dels Mossos i altres agents de seguretat. En menys de 24 hores ja coneixem l'organització d'aquesta cèl·lula assassina. Parlo com a ciutadà que ha passat de l'horror i tristesa més absoluta a creure que estem més protegits del que em pensava. M'imagino que aquests atacs es poden repetir, però una cosa ha canviat a dins meu. Quan veia els agents de seguretat pensava d'una manera i ara els sento com a veraders protectors de la societat civil. Els catalans que tenim una edat ens mirem les forces de seguretat pública i recordem un passat de repressió. Dies enrere, també vaig sentir per la ràdio un superior de la Guàrdia Civil que em va deixar una molt bona impressió. Potser estem més ben defensats del que ens pensem.

¿I les barreres?

Raquel C. Cañellas
Barcelona

El Ministeri de l'Interior ja va instar l'any passat a col·locar barreres a les zones de vianants més concorregudes, cosa a la qual els Mossos es van negar, al·legant que a Catalunya no s'havia detectat «cap amenaça concreta» i aquest fet generava «alarmisme». A Sevilla hi ha bollards i jardineres gegants als accessos a les zones de vianants des de fa mesos i no crec que aquesta elemental mesura de precaució generi cap alarma. Després dels atropellaments massius de Berlín i Niça és increïble que sigui tan fàcil l'entrada de qualsevol vehicle a un dels carrers de vianants més transitats a la ciutat de Barcelona com és la Rambla.

Despesa antiterrorista

Sergio Serrano
Barcelona

El ministre de l'Interior ha dit que no es donen els elements per canviar el nivell d'alerta antiterrorista. Un nivell 5 és un dispendi desmesurat per a una economia tan centrada a salvar bancs com la nostra. Posar l'exèrcit al carrer, multiplicar serveis extraordinaris de la Policia Nacional, local i Mossos d'Esquadra, invertir més en els seus recursos incrementant el nombre de vehicles, armes llargues... i, sobretot, ¿fins quan? Són despeses que altres països es poden permetre, però Espanya no.

La clau

El cap dels Mossos, **Josep Lluís Traperó**, ha emergit com una nova estrella de la comunicació corporativa. La seva veu greu, el seu to serè, el seu seny en el moment de desmuntar tòpics («la immensa totalitat de les persones van a les mesquites a resar»), la seva prudència («hem detingut, abatut o identificat les 12 persones que buscàvem, no puc dir si els hem desarticulat») i, especialment, el seu exercici de transparència (dues rodes de premsa diàries des de dijous sense traficar amb la informació amb els mitjans) li han merescut l'admiració de la ciutadania, el respecte dels seus col·legues policies dins i fora dels Mossos, i diria que la simpatia de la premsa tant local com internacio-

Transparència

ALBERT
Sáez
ADJUNT AL
DIRECTOR

nal. **Traperó** ha transmès aplom i no li ha importat rectificar quan ha calgut, com en l'encara controvertit episodi del control de la Diagonal que va acabar amb la mort de **Pau**

Pérez a Sant Just Desvern. Això dona seguretat a la ciutadania. **Traperó** no es mereix que el converteixin en un heroi només els *indepes*, s'ha guanyat el respecte de tots i també el de la ciutadania, que continuarà sent igual d'exigent amb la seva policia com ho ha sigut en casos com el d'**Ester Quintana** o de **Juan Andrés Benítez**.

Hi haurà temps en les instàncies que toquin perquè **Traperó** expliqui els mesos anteriors als atemptats, els protocols aprovats, les investigacions de dijous al matí a Alcanar o l'operatiu sobre el terreny a la Rambla o a Cambrils. L'hi demanarà la mateixa transparència que ara ha exhibit perquè l'era digital és essencialment transparent respecte al poder.

Amb tot, la sortida de l'armari de **Traperó** com a responsable últim de la policia catalana també hauria de servir perquè tant els seus caps polítics com l'oposició i el conjunt de l'opinió pública tractin els Mossos amb el mateix respecte –sense abandonar l'exigència– que ho fan amb la resta de cosos de la seguretat de l'Estat. Això exigeix també més transparència per part del mateix Govern, que no ha d'intentar ni apropiarse ni condicionar l'actuació dels professionals. I també de l'oposició, que sovint els mira com si fossin militants del partit que governa. Més transparència és igual a més exigència.

@albertsaez

Diversitat i igualtat

MARTA
Roqueta

Google i la llibertat

James Damore va ser acomiadat fa uns dies de Google perquè parts d'un document en què criticava les polítiques de l'empresa per fomentar la diversitat violaven el codi de conducta de la companyia. Amb una argumentació pobra, l'enginyer atribueix la poca presència de dones en la indústria tecnològica i en posicions de lideratge a diferències biològiques.

Molts han presentat l'acomiadament com un atac a la llibertat d'expressió, sense valorar que el discurs de **Damore** consolida estereotips que coarten la llibertat d'elecció i el desenvolupament professional de les dones. *Science* va publicar el 2015 un estudi que indicava que estan infrarepresentades en disciplines on es valora la genialitat, associada als homes. Aquest any, la revista publicava un altre article que apuntava que les nenes de 6 anys ja assumien que els nens eren més brillants. Segons l'OCDE, les nenes, fins i tot les que treuen millors notes, tenen poca confiança en les seves habilitats matemàtiques i científiques i pateixen més ansietat al posar-les a prova.

Damore l'encerta al parlar de la pressió dels estereotips de gènere en els homes, però falla en les seves conclusions al no tenir en compte ni els estudis al respecte ni com aquests estereotips consoliden el privilegi masculí. Això li fa veure les accions pro diversitat com una discriminació envers l'home blanc, i part de les seves propostes per *corregir* el pla d'igualtat de Google són un fre per posar remei a dinàmiques que faciliten la sobrerrepresentació masculina.

LES POLÍTIQUES d'igualtat en l'àmbit laboral busquen millorar l'accés al treball, les condicions laborals i la salut mental de moltes persones –a Silicon Valley, diverses emprenedores han denunciat casos d'assetjament sexual–. Tan necessari és avaluar empíricament les mesures com identificar els discursos que, com el de **Damore**, pretenen justificar desigualtats i evitar mesures per corregir-les. La idoneïtat del seu acomiadament es pot qüestionar, però és un debat sobre com gestionar equips amb integrants les opinions dels quals es basen en idees que perjudiquen les companyes. ≡

Després de l'atemptat de Barcelona

Encadenats al terror

Cal sobreposar-se a l'horror mitjançant un desig i un compromís de continuïtat en la quotidianitat

XAVIER
Bru de Sala

No sabem si són milers o dotzenes de milers els habitants d'Europa susceptibles de radicalitzar-se fins a convertir-se en assassins, però encara que els disposats a immolar-se per escampar el terror no passessin d'uns quants centenars, la conclusió és tan desagradable com òbvia: hem de viure encadenats al terror. No a la por, si ho podem evitar, i hem de fer el possible per evitar-ho, però sí al terrorisme. Per desgràcia, els fets de Barcelona i de Cambrils no seran els últims, sinó una baula, la més dolorosa perquè ens ha copejat més de prop, d'una llarga cadena, la que va començar a Niça i va prosseguir per altres capitals europees.

La capacitat de matar dels llops solitaris, que al nostre país han introduït la variant d'atacar en quadrilla, supera de llarg la de les forces policials i d'intel·ligència per seguir tots els passos dels milers i milers de sospitosos. Cal suposar que el control, legal o no, de les comunicacions, dificulta en gran manera la formació de cèl·lules capaces d'organitzar atemptats a gran escala, però els llops passen pel tamís més fi. Per tant, els ciutadans exposats, que som tots, fins i tot els correligionaris dels terroristes, no tenim més remei que viure amb la possibilitat de convertir-nos en víctimes del fanatisme assassí. Ningú ho hauria dit fa quatre dies, però és així. I si hem de jutjar per la seqüència dels últims me-

TRINO

sos, no va per curt.

Per més que dolgui, i encara que abans de reconèixer-ho sigui important destacar de l'islam que es tracta d'una religió fonamentalment tolerant, és imprescindible recordar el que sempre han dit els estudiosos del terrorisme: sense humus social no hi ha terroristes, de la mateixa manera que sense aigua no hi ha peixos. ETA es va acabar, encara que més que per la persecució policial, tan difícil d'esquivar en l'era de l'espionatge tecnològic, pel final de l'aplaudiment dels centenars de milers de bascos que havien votat sense immutar-se a favor dels terroristes, que consideraven *gudaris*, o soldats de la pàtria basca.

AMB AQUESTA experiència a la vista, és imprescindible que dins de les mateixes comunitats musulmanes s'estengui, no només el rebuig sinó la força del rebuig, la intolerància envers qualsevol forma de radicalisme en la interpretació de l'Alcorà. En paral·lel, la idea que, almenys a l'interior d'Europa, l'espai

més feliçment plural del món, no hi ha guerra de religions ni de civilitzacions sinó canals per resoldre les tensions de forma pacífica i democràtica. Encara que costi dir-ho, faríem molt mal fet si deixéssim aquesta exigència de condemna interna a tota forma de radicalisme en mans de

La capacitat de matar dels llops solitaris supera la de les forces policials per seguir-los

l'extrema dreta antidemocràtica.

Encara és més difícil intentar posar-se en la pell ideològica i emocional de l'assassí disposat a immolar-se, perquè el grau de fanatització és extrem, però també cal intentar-ho, perquè compartim la condició humana amb aquestes bèsties. Si el precedent més antic, i el més aplaudit, és el de Samsó, l'heroi bíblic que es va immolar a canvi de causar una matança en massa entre els enemics

filisteus, el més pròxim són els kamikazes en la segona guerra mundial. Aquells nois estaven convençuts de participar en un sacrifici suprem, exigit per l'hora greu del seu país. L'adoctrinament arribava als nivells de rentat de cervell. La consideració d'herois, exalçada i amplificada per tots els mitjans. Cal insistir-hi, sense humus social favorable són impossibles aquestes formes tan extremes de conductisme assassí.

ELS EUROPEUS, amb l'única excepció de l'extrema dreta, no ens podem exigir ser encara més tolerants, però sí més inclusius. En les societats multiculturals, és natural que els ciutadans s'agrupin per raons d'ètnia o religió. Per això ha de posar-se especial atenció en la permeabilitat entre comunitats, contra l'aixecament de fronteres socials. Per això cal mantenir i incrementar les oportunitats de pujar en l'ascensor social, o crear-les en els països on no han existit mai, de manera singular a França.

Apart d'això, que depèn de tots, queda un treball individual. Qui no s'hagi commogut per la tragèdia de dijous passat és un malànim. Però cal sobreposar-se a l'engorgiment del cor mitjançant un desig i un compromís de continuïtat en la quotidianitat. És imperatiu, mentre duri l'amenaça, encadenar-se de la por, fortificar-se interiorment, per conviure amb la possibilitat de ser víctima sense que res canviï, ni el comportament, ni en els hàbits, ni en els valors ni en les idees. ≡

@Xbrudesala

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La graduació dels Mossos

El conductor de la furgoneta que va matar dijous 14 persones a la Rambla de Barcelona va ser abatut finalment ahir a la tarda a Subirats pel cos dels Mossos d'Esquadra. Es tanca així –a l'espera d'un nou fugitiu– el setge a la cèl·lula d'una dotzena de terroristes que van preparar els atemptats de Barcelona i Cambrils. D'ells, els Mossos n'han abatut sis, dos o tres van morir en les explosions d'Alcanar i quatre han sigut detinguts. Ara sí que pràcticament es pot donar per finalitzada aquesta operació des del punt de vista policial. Queda un llarg recorregut judicial al davant i moltes ferides en la convivència social i política per tancar en les pròximes setmanes i mesos.

Aquests atemptats i les operacions per reduir els terroristes i presentar el cas a la justícia han significat la posada de llarg dels Mossos com a policia integral, de la

qual fins ara coneixíem la seva activitat en matèria de seguretat ciutadana i ordre públic. Assumptes en què el seu expedient presentava uns resultats desiguals. Han sigut protagonistes en un episodi de lluita antiterrorista, possiblement la tasca policial més complexa i desagradida. Els Mossos han rebut aquests dies un cert grau de suport popular per la manera com van avortar l'atemptat de Cambrils, encara que hi va haver una víctima mortal, i per com han gestionat la informació a la població

La població està agraïda amb l'actuació a Cambrils i la resta d'episodis s'han d'analitzar serenament

sobre les operacions per desarticular la cèl·lula. Alguns ho han vist com un símptoma de normalitat. Una normalitat que serà plena si en les pròximes setmanes, com ha passat en altres atemptats i amb altres policies, som capaços d'analitzar totes les seves actuacions, les tasques preventives a la mateixa Rambla, les primeres hores després de l'explosió d'Alcanar o el control de la Diagonal. Un examen que s'ha de fer sense apriorismes, des de la voluntat de millorar la seguretat dels ciutadans. El clima de coordinació d'aquests dies no pot ser una treva sinó un canvi de cicle. L'amenaça terrorista, que ara ja és una realitat, no permet cap frivolitat ni amb la convocatòria de la Junta de Seguretat ni amb la presumpta ocultació d'informacions de la CIA que fa uns mesos era presentada en privat com un greuge i ara gairebé es nega en públic. El president Puigdemont ha de reflexionar sobre això molt seriosament.

La necessària unitat contra el terrorisme

Resulta certament preocupant que els partits polítics només siguin capaços de superar les seves diferències quan el sentiment comú de la ciutadania els hi obliga en moments d'alta emotivitat com són els dies posteriors als atemptats. Ahir es va reunir el Pacte Antiterrorista, posat en marxa després dels atemptats de Charlie Hebdo i que no es convocava des dels fets de Niça. Hi van anar els partits inicialment firmants, els que s'hi han sumat aquests anys

i alguns que ho feien per primera vegada, com Esquerra, el PDECat i el PNB. Es va acceptar finalment que la unanimitat en el repudi del terrorisme ha d'exigir un mínim de pluralitat en les respostes. El que és desitjable seria que el que va començar ahir pogués fructificar en els pròxims mesos, potser amb una reformulació del manifest fundacional. Això només serà possible si els uns i els altres entenen que les diferències han de ser superables en favor d'un bé superior com és el de generar un clima social que

deixi molt clar als terroristes que no aconseguiran res del que es proposen: ni acovardir la població, ni canviar el sistema democràtic, ni tan sols trencar la convivència per més que alguns descontrolats estiguin decidits a donar-los ales. Els actuals observadors en el pacte haurien de deixar clar en quines condicions estan disposats a firmar-lo al marge dels apriorismes que fins ara els han impedit fer-se unes determinades fotos. Hem passat de l'estadi d'amenaça al dels fets luctuosos. Res és igual.

AfterSun

Leonard Beard

Noms propis

Pedro Rubira
Fiscal de l'Audiència Nacional

★★★★

La fiscalia s'oposa a la posada en llibertat del periodista i escriptor suec Hamza Yalçın, detingut el 3 d'agost a instàncies de Turquia a l'aeroport del Prat, escala del seu viatge a Londres. Les explicacions tècniques de Rubira per a la seva posició són poc convinctes. ►Pàg. 16

Àngel Velasco
Torrons Vicens

★★★★

La firma d'Agramunt fa un pas més en la seva política d'innovació i llança al mercat unes barretes energètiques de 30 grams, dirigides fonamentalment a practicants d'esports d'alt desgast, com ciclistes i maratonians. ►Pàg. 24

Marina Álvarez
Consellera de Salut d'Andalusia

★★★★

L'horrible mort d'una pacient d'un hospital de Sevilla a l'accionar-se abans d'hora l'ascensor en què era traslladada és un greu accident que ha de ser investigat amb rapidesa i pel qual s'han de deduir responsabilitats. ►Pàg. 29

Carla Carbonell **Gemma Solsona**
Festes majors de Gràcia i Sants

★★★★

Com a caps visibles de les festes de dos barris tan emblemàtics de Barcelona han sabut adaptar la celebració estival a la tragèdia provocada per l'atemptat. ►Pàg. 30

Rafael Nadal
Tennista

★★★★

L'esportista balear, de 31 anys, estrena el seu quart període en el lloc més alt d'un tennis mundial en mans d'estrelles veteranes. Ja havia sigut el número u durant 141 setmanes en tres èpoques anteriors, l'última fa més de tres anys. ►Pàg. 37

La manifestació, al passar per la Rambla.

dia dels atemptats: ser considerat com una part del tot afectat, del tot ofès, del tot afligit. Doncs aquest desig era allà. En les abraçades a Habi i a Kawthar.

«GENERALITZAR ÉS ESTÚPID» // Centenars de persones havien acudit a la crida d'unes 150 entitats musulmanes de Catalunya i s'havien ajuntat per rebutjar els atemptats terroristes i solidaritzar-se amb les víctimes. En l'acte de la plaça de Catalunya s'havia desplegat una gran pancarta («La comunitat musulmana contra el terrorisme») i al micròfon s'havia posat la portaveu de la Fundació Ibn Battuta, Miriam Hatibi, per llegir –en impecable català– el manifest conjunt en què els musulmans catalans van proclamar: «El dolor és comú, tots hem plorat. La incomprensió pel que ha passat és compartida. Hem de treballar tots junts perquè no torni a passar mai més». Després, el manifest va ser llegit en castellà i àrab.

«Fadies que ens estem expressant per diferents llocs de Catalunya de manera clara contra la barbàrie i l'absurditat –continua l'escrit–, però avui volem dir amb el conjunt de la ciutadania, musulmans i no musulmans, en veu alta: no al ter-

comunicat

ENTITATS SOCIALS

Defensa del model d'integració

La Taula de Ciutadania i Immigració de Catalunya i el Consell Municipal d'Immigració de Barcelona van condemnar els atemptats terroristes de Barcelona i Cambrils i van defensar el model de convivència existent a Catalunya en un manifest fet públic ahir. L'Ajuntament de Barcelona (on es va llegir el manifest) va acollir la reunió d'una trentena d'entitats socials que van exigir que es continuï treballant sobre un model de convivència de la diversitat que aposti per l'acollida d'immigrants i refugiats. «Seguirem defensant el model de convivència que és antagònic a l'odi que volen implementar aquests actes terroristes», va declarar la consellera de Treball, Afers Socials i Famílies, Dolors Bassa.

rorisme, no a la violència i sí a la pau». Directament o de manera obliqua, les pancartes insistien en l'anhel d'un gran *nosaltres*: «Musulmans de Catalunya contra el terrorisme». «L'islam condemna la mort de persones innocents». «Islam vol dir pau». «Soc musulmà i no soc un terrorista».

Tots els musulmans són terroristes. Tots els catalans són pesseters. Tots els colombians trafiquen. «Generalitzar és estúpid», deixava anar un Pau barrejat entre la multitud.

En el manifest, les entitats han demanat un esforç conjunt («institucions, Govern central, Generalitat i municipis, conjuntament amb la comunitat musulmana, entitats religioses, socials i culturals») per afrontar el futur i evitar la radicalització dels «joves catalans musulmans». «Que sentin que Catalunya és la seva terra, de manera que siguin capaços de rebutjar qualsevol missatge radical o extremista». El manifest és explícit en aquest sentit: hem de treballar junts per la integració. Els concentrats van guardar un minut de silenci i van baixar després per la Rambla, que van recórrer entre aplaudiments dels vianants fins al Pla de l'Os. Allà van deixar una ofrena floral. ≡

Oracions a la cocteleria

Boadas va oferir barra lliure als vianants que s'hi van refugiar després de l'atemptat de la Rambla

CRISTINA SAVALL
BARCELONA

Boadas, la cocteleria més famosa de la Rambla i la més antiga de Barcelona, està situada davant de l'epicentre del recorregut de la furgoneta amb què dijous passat es va perpetrar l'atemptat terrorista. Entre els seus tamborets, la seva barra de fusta i els seus prestatges plens d'ampolles, es van refugiar els clients que prenen una copa i persones que van aconseguir salvar-se de ser atropellades, la majoria turistes molt afectats per les víctimes que van quedar esteses a terra.

Un ciutadà francès va entrar amb les mans plenes de sang. No estava ferit, però als seus braços havia mort una dona a qui va intentar salvar. En les més de quatre hores que va passar sense poder sortir del local, va demanar en dues ocasions a tots els presents que fessin una rotllana, s'agafessin de les mans i resessin. I van pregar, i després van posar música per evitar sentir les sirenes i poder mantenir la calma.

No era la primera vegada que aquest senyor, d'uns 40 anys, veia de prop els ulls del monstre més temut. «Em va explicar que també havia sobreviscut a l'atemptat del Bataclan [la sala de concerts parisenca on 89 persones van ser assassinades el 13 de novembre del 2015]. Que almenys a Barcelona havia pogut salvar una noia a qui va aconseguir apartar del recorregut de la furgoneta, però que després una dona va deixar de respirar mentre la portava en braços», relata Marta Rollan, lingüista de Televisió de Catalunya, que havia anat al Boadas a celebrar el seu aniversari amb els seus pares.

«El cor em saltava»

«La meva mare està acabada d'operar i no camina bé. El pitjor no va ser la por que vam passar a dins. El pitjor va ser quan, per fi, a les vuit tocades, la policia ens va dir que podíem sortir. Ja al carrer Tallers vam sentir trets, o ho vam pensar. Els

agents van treure les armes i ens van dir que ens amaguéssim on poguéssim, però la meva mare no podia córrer. Va ser espantós. El cor em saltava. En aquell moment vaig pensar que morírem», explica Rollan. «Ara m'està sortint tot, només tinc ganes de plorar. No paro de pensar en les persones que viuen aquest terror cada dia», confessa. Mai oblidarà la seguretat que van transmetre Pol Sampere i Adal Márquez, els dos bàrmans del Boadas que no paraven d'atendre'ls, ni les converses amb els que compartien la tancada. «Hi havia un grup d'indonesis que no entien res, i unes italianes molt afectades», descriu.

POL SAMPERE

Agafats de la mà a la cocteleria.

«**Demanaven sobretot aigua. Nosaltres mai bevem, però ens vam prendre un Negroni**», diu un bàrman

Sampere, amb només 21 anys, va mantenir la calma. «Era la nostra responsabilitat», reconeix. La barra era lliure, però ningú en va abusar. «El que més demanaven era aigua», explica el bàrman, que va presenciar el tràgic recorregut de la furgoneta des del carrer Tallers just quan entrava a treballar. «Em vaig refugiar en una botiga i al cap de poc vaig entrar al Boadas. Era on havia d'estar. Això sí, encara que els bàrmans no bevem quan treballem, aquell dia ens vam prendre un Negroni», diu.

El grup es va dispersar amb els presumptes trets. Ara, Sampere i Rollan intenten connectar per Facebook per celebrar junts que la vida segueix i brindar perquè mai tornin a sentir aquella por. ≡

BCN Les indagacions

La maratón del terrorista

Younes va fugir a peu i corrent fins a la zona universitària, on va assassinar Pau Pérez

GUILLERMO SÁNCHEZ
BARCELONA

Younes Abouyaaqoub, després d'atropellar més de 100 persones a la Rambla de Barcelona –i matar-ne 13 d'aquestes–, va baixar de la furgoneta blanca davant del Liceu. Va fugir per la Boqueria, travessant l'emblemàtic mercat i sortint per la plaça posterior fins al cor del Raval. D'allà va començar a pujar per l'Eixample.

Anava a peu, amb ulleres de sol, vestit tal com van dir els ciutadans que van informar els Mossos d'Esquadra, que estaven desembarcant al districte de Ciutat Vella per trobar-lo, amb samarreta de ratlles blanques i blaves. Es va tapar els ulls amb unes ulleres de sol. Així el van captar les càmeres del mercat i així apareix gravat per altres dispositius de seguretat d'altres comerços.

Va matar el noi a la zona de la facultat de Farmàcia i va conduir amb el cos fins a Sant Just

L'ADN confirma que l'imam que va radicalitzar el grup es va volatilitzar a la casa d'Alcanar

Després de sortir de l'Eixample, es va endinsar pel barri de les Corts i el va travessar pel carrer de Nicaragua. El major dels Mossos, Josep Lluís Trapero, va explicar ahir al migdia que va fer alguns trams caminant i altres «corrent». Ningú el va detenir perquè ningú sabia que en aquells moments aquell jove de 22 anys, originari del Marroc però criat a Ripoll, era l'home més buscat després de sembrar l'horror al passeig barceloní.

L'assassinat del Pau

Abouyaaqoub va trigar més d'una hora a arribar des de la Rambla fins a la zona universitària. Al pàrquing de la facultat de Farmàcia, a escassos 100 metres del Camp Nou, va atacar Pau Pérez. Aquest enginyer de 35 anys de Vilafranca del Penedès estava aparcant el seu Ford Focus en una zona lliure de

pagament i va ser la víctima escollida pel terrorista. El va apunyalat i el va deixar tombat, sense vida, entre el seient posterior i els dos del davant. La falta d'evidències científiques que connectessin aquest fet amb l'atemptat de la Rambla va provocar que la policia catalana trigués a confirmar el que havia passat, i en conseqüència, al Pau no se'l va incloure fins a uns dies més tard de la seva mort entre les víctimes d'aquesta tragèdia. Ell és la número 15.

La Diagonal fins a Sant Just

Amb el cadàver de Pau Pérez a l'interior, Abouyaaqoub va conduir per la Diagonal fins que va topar amb un control policial a l'altura de l'edifici del RACC, a la sortida de la ciutat. Quan va arribar davant dels policies, va accelerar i va atropellar una agent. Li va trencar el fèmur. L'altre policia del control va treure l'arma i va disparar contra el cotxe. Però el Ford Focus va seguir el seu camí en direcció sud.

Va conduir un parell de quilòmetres i va agafar el desviament de Sant Just Desvern. Es va aturar davant de l'edifici Walden. Va sortir del cotxe i va deixar el cos del Pau allà. Això va confondre els Mossos que van arribar fins al lloc dels fets, que van pensar que el cadàver era el del conductor que s'havia saltat el control a la Diagonal i que les ferides que presentava eren de bala.

No ho eren, eren els talls del ganivet d'Abouyaaqoub. Possiblement un dels ganivets que ahir portava a sobre quan va avançar corrent cap als mossos de Sant Sadurní que el van abatre. L'embolic el va desfer el forense que li va practicar l'autòpsia. Però llavors ja era massa tard per trobar l'autèntic homicida a Sant Just. La confusió va permetre a Abouyaaqoub fugir de la zona.

Durant quatre dies va estar desaparegut, deixant amb el seu silenci tota la societat catalana en suspens, cada vegada més conscient que el terrorista de la Rambla era l'únic dels integrants de la cèl·lula de Ripoll que havia aconseguit fugir i que seguia en parador desconegut. El líder de l'esquadró, l'imam Abdelbaki Es Satty, tal com van confirmar ahir les proves d'ADN, va morir a la casa d'Alcanar preparant els explosius amb què pretenia atemptar a Barcelona aquell mateix 17 d'agost. La seva mort no va aturar els atacs, el verí que havia inoculat al cervell dels joves de Ripoll va seguir fent efecte. Ha fet falta que morissin tots per erradicar-lo. ≡

Els quatre detinguts declaren avui a l'Audiència Nacional

El supervivent de l'explosió té més implicació en la cèl·lula

ÁNGELES VÁZQUEZ
MADRID

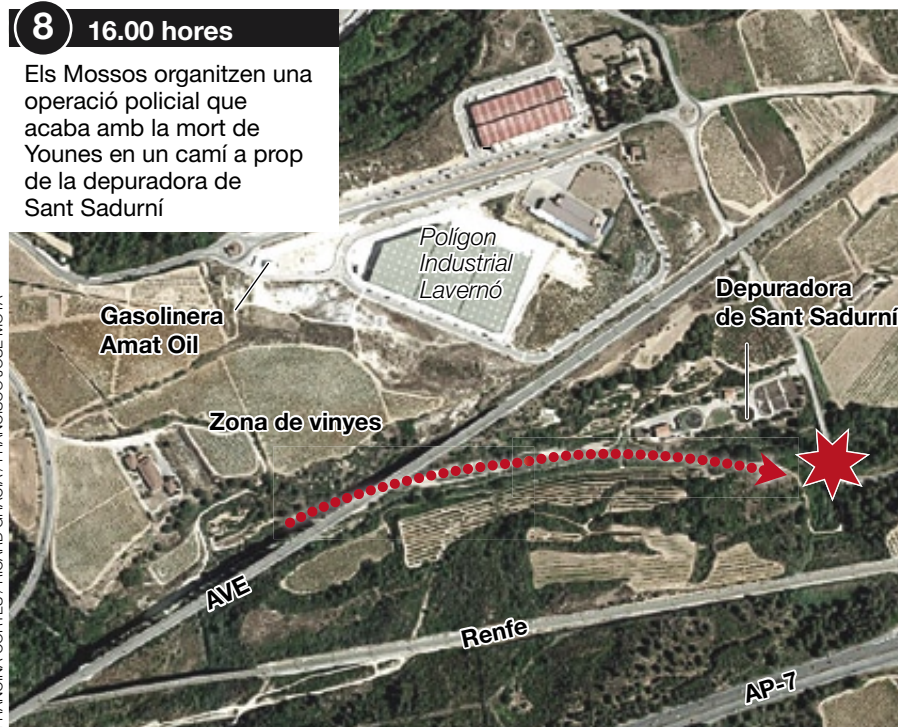
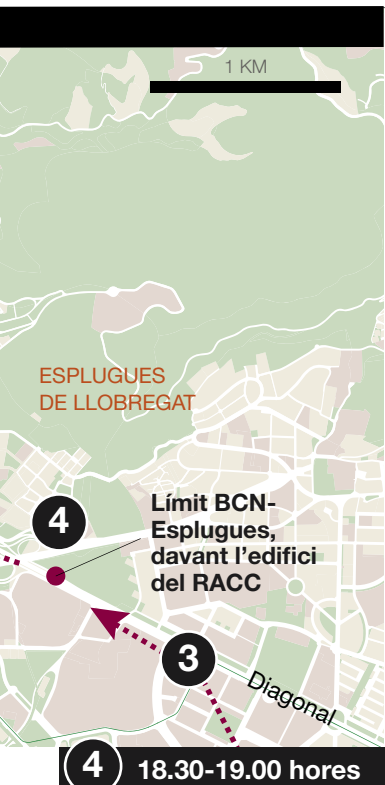
Els quatre detinguts pels atemptats de Barcelona i Cambrils declararan avui davant el jutge de l'Audiència Nacional Fernando Andreu. També serà conduït al tribunal Mohamed Houli, que va resultar ferit en l'explosió d'Alcanar (Montsià), on es manipulava l'explosiu amb què la cèl·

lula pretenia cometre atemptats encara més greus a la capital catalana.

El trasllat té lloc un cop esgotat el termini màxim de detenció, que en casos de terrorisme és de cinc dies. Durant aquest temps els han interrogat els Mossos, que van remetre ahir el corresponent atestat a l'Audiència Nacional, perquè estigués en poder del magistrat i de la fiscalia abans que comencessin les declaracions.

La fiscal que assistirà a la compareixença és Ana Noé, que, al saber el que havia passat a Catalunya i cor-

respondre-li el cas, va preferir avançar el retorn de les seves vacances per participar en les diligències judicials des del principi. La nit dels atemptats, el fiscal en cap de l'Audiència Nacional, Jesús Alonso, va acompanyar el jutge Andreu en la inspecció ocular a la Rambla. Tots dos es van reunir amb el gabinet de crisi de la Generalitat per conèixer de primera mà els detalls de l'atropellament que va segar la vida de 13 persones a Barcelona. En els interrogatoris s'asseurà al costat de Noé la fiscal coordinadora de terro-

risme gihadista a l'Audiència, Dolores Delgado.

Entre els detinguts pels atemptats destaca Mohamed Houli Chemial, únic supervivent de l'explosió del xalet d'Alcanar. Per això el seu grau de participació en els atacs terroristes se suposa superior al dels altres arrestats. En aquella explosió també hi va morir, segons va confirmar ahir la Conselleria d'Interior, l'imam de Ripoll Abdelbaki Es Satty, considerat la persona que va dinamitzar i va aconseguir radicalitzar en un temps rècord els joves que constituïen la cèl·lula.

Es creu que va córrer la mateixa sort Youssef Aalla, germà d'un altre dels detinguts, Mohamed Aalla, propietari de l'Audi 3 amb què els terroristes van atemptar a Cambrils i que un mossos va fer que bolqués, de ma-

nera que va poder matar a trets quatre dels ocupants del vehicle. El cinquè gihadista va ser abatut després per agents de paisà. Un d'ells era Said Aalla, la targeta del qual va aparèixer a la furgoneta que va quedar abandonada al municipi tarragoní.

DENÚNCIA PER ROBATORI // Driss Oukabir va ser el primer arrestat. Segons va dir, la detenció es va produir quan es dirigia a comissaria a denunciar que el seu germà petit, Moussa –de 17 anys i mort a Cambrils–, li havia robat la documentació. Amb aquesta es va llogar la furgoneta que va matar 13 persones i va causar més d'un centenar de ferits a la Rambla. El quart detingut és Salih El Karib, propietari del locutori de Ripoll, la localitat gironina on vivien la majoria dels terroristes. ≡

Anàlisi

Cristina **Manzano**

PERIODISTA. DIRECTORA D'ESGLOBAL'

¿Es possible desradicalitzar?

¿En quin punt una persona radicalitzada decideix fer el gran salt i convertir-se en terrorista? No és una acció lineal, ni clara, encara que pugui semblar-ho. De radicals n'hi pot haver molts, però de persones disposades a matar, i fins i tot a morir, en nom de determinades idees n'hi ha moltes menys de les que l'impacte dels actes de terror podria fer-nos pensar.

Investigadors d'arreu del món miren de trobar una resposta a aquesta pregunta, sense aconseguir atrapar-la. Sí que es coneixen les múltiples causes d'una frustració que està en l'origen de tot: d'un costat, la falta d'oportunitats, els sentiments de marginació, de desarrelament, la recerca d'una identitat fabricada i idealitzada; de l'altre, l'ús de l'odi com a motor de la manipulació, l'oferiment d'un fi últim, la falsa promesa de fer història, de convertir-se en herois...

Com impedir aquest salt s'ha convertit en part inherent de la lluita antigihadista en els últims anys. En nombrosos països s'han posat en marxa programes de desradicalització, tot i que amb resultats encara més que mediocres. Possiblement el cas més notable és el sonat fracàs de França, que acaba d'anunciar –a penes uns dies abans dels atemptats de Barcelona i Cambrils– el tancament del seu únic centre experimental de desradicalització. Segons sembla, l'aïllament físic –enmig del camp–, el fet de no oferir un programa individualitzat i el caràcter voluntari han pesat en la seva falta d'eficàcia. Les autoritats franceses iniciaran a la tardor un nou procés per analitzar altres possibles models per aturar l'extremisme.

Donades les circumstàncies, és probable que no optin pel model danès, conegut per la seva tolerància a l'hora de buscar la rehabilitació d'individus amb tendències radicals i tam-

bé dels excombatents retornats. De fet, Dinamarca va ser escollida ja el 2008 per la Unió Europea com a país pilot en programes de desradicalització.

També al Regne Unit funciona des de l'any 2012 un esquema d'aquest tipus, Prevent, que està bolcat en la prevenció.

Encara que pugui semblar paradoxal, països com l'Aràbia Saudita i el Pakistan, bressol i escola de les ideologies que han donat pas al gihadisme de caràcter modern, també tenen potents programes dirigits a frenar la radicalització dels seus. Encara que, de nou, la seva eficàcia està per ser demostrada.

A Espanya, el Reial Institut Elcano té previst llançar al setembre un projecte, en el marc de la Unió Europea, per investigar formes eficaces, ètiques i innovadores per acabar amb la radicalització lligada a l'extremisme, i en què participaran institucions i forces de seguretat de 18

Els resultats dels programes que han posat en marxa molts països encara són mediocres

països. Un objectiu generalitzat és posar fi al problema a les presons, on la confluència de delinqüents i radicals ofereix el caldo de cultiu ideal. Allà, com en altres casos, són determinants el paper d'imams moderats, capaços de desmuntar amb arguments teològics les falsedats dels extremistes i d'oferir una visió alternativa de l'islam, dels psicòlegs i, sobretot, de l'entorn més pròxim: la família i els amics. Arribar a ells, en comunitats freqüentment marginades, no és una tasca senzilla, ni gens ràpida. ≡

eF Tema del dia

BCN

Pàgines 2 a 11

LA CAÇA DE L'ASSASSÍ DE LA RAMBLA

Younes, el final de l'escapada

Dos mossos maten a trets l'últim membre de la cèl·lula gihadista de Ripoll

Les autoritats marroquines van detenir un home per la seva relació amb el grup

GUILLEM SÀNCHEZ // BARCELONA
PATRICIA CASTÁN // SUBIRATS

L'home més buscat pels Mossos d'Esquadra, Younes Abouyaaqoub, va ser finalment abatut ahir a trets en una zona de caves pròxima a Sant Sadurní d'Anoia, a les quatre de la tarda tocadetes. Dos agents de la comissaria d'aquest municipi de l'Alt Penedès el van descobrir ajupit en una vinya. Van desenfundar l'arma i li van donar l'alto des d'unes desenes de metres, al voltant de 80. El jove, de 22 anys, es va aixecar, amb la camisa oberta, i va mostrar un cinturó explosiu com els que portaven els cinc terroristes neutralitzats a trets a Cambrils. Va cridar en àrab «iAl·là és gran!» i va començar a córrer cap als agents. Els policies van obrir foc i l'home va caure mort quan estava a 10 metres d'ells. El terrorista va rebre nombrosos trets, almenys dos al cap, com s'aprecia en una fotografia del cadàver que es va viralitzar minuts més tard i que aquest diari ha decidit no publicar.

Abouyaaqoub és l'autor material de la matança de la Rambla i és també l'assassí de Pau Pérez, un home a qui va apunyalat per robar-li el Ford Focus que estava estacionat a prop de la zona universitària i emprendre així la fugida de Barcelona. Dijous al voltant de les 18.30 hores, va aparcar a prop de l'edifici Walden de Sant Just Desvern i va desaparèixer, abandonant el cadàver del Pau a l'interior del seu cotxe.

ALA MATEIXA HORA // Va passar quatre dies ocult i va reaparèixer gairebé a la mateixa hora –abans de les 17.00 hores– en què va cometre el macabre atropellament de més de 100 viants i que va segar la vida de 13 d'ells. La inquietud que s'havia apoderat dels ciutadans, conscients que el terrorista continuava en llibertat, es va anar tornant ahir en alleujament quan va arribar la notícia de la seva captura.

La confirmació oficial no es va produir fins que els artificiers van comprovar que el suposat cinturó amb explosius que vestia era fals –com ho eren també els dels seus cinc companys de Cambrils– i els agents

van poder certificar la seva identitat. Primer la van confirmar visualment i, després, amb les seves empremtes.

El gran dispositiu dels Mossos, amb dos helicòpters, antiavalots i artificiers, es va allargar fins a descartar que el terrorista mort anés acompanyat. Abouyaaqoub portava una camisa sobre una samarreta de màniga llarga, fet que va cridar l'atenció d'una veïna, i pantalons rogencs. Portava ulleres de sol, possiblement les mateixes amb les quals va travessar a pas lleuger Barcelona fins als voltants del Camp Nou després de conduir la furgoneta blanca amb la qual va envestir tots els que va poder caçar per la Rambla, i una ampolla d'aigua.

Els Mossos van distribuir ahir al migdia, després d'obtenir evidències científiques que Abouyaaqoub era l'autor material de l'atemptat de Barcelona, fotos del sospitós. «Hem demanat la col·laboració ciutadana» per trobar-lo, va subratllar el major

El terrorista va mostrar un cinturó d'explosius, **que després es va saber fals**, i es va posar a córrer cap als agents

La policia catalana dona per desarticulat **l'esquadró que va cometre els atemptats de Barcelona i de Cambrils**

Josep Lluís Trapero. Va funcionar.

Els primers a veure'l, però, van ser dos comandaments del mateix cos que van coincidir amb ell quan tornaven del complex central d'Egara. El segon avís sí que va ser d'una dona que va trucar al 112 per assegurar que acabava de trobar-se amb aquell individu, oferint com a garantia del seu testimoni que tenia amplis coneixements de fesomia. Els dos agents de la comissaria de Sant Sadurní que el van trobar el buscaven en aquell camp de vinyes gràcies a aquestes trucades.

Abouyaaqoub havia canviat de roba i anava sol. Tenia una mica de barba, una possibilitat que havia deixat caure Trapero. Estava a uns 45 quilòmetres del lloc en què havia sigut vist per última vegada. Anava a peu. Els investigadors catalans miraran d'esbrinar ara on ha estat els últims cinc dies. Aclarir-ho permetrà també saber si alguna persona el va ajudar a fugir de Sant Just Desvern. De moment, segons va reconèixer el major, no compten amb cap element per omplir aquest buit.

A LA RECERCA DE SUPORTS // Els Mossos donen per desarticulada la cèl·lula gihadista de Ripoll. Sis terroristes han sigut abatuts a trets, quatre arrestats i dos –o tres, està per veure– van morir a la casa d'Alcanar en la qual estaven preparant els explosius. L'imam de Ripoll, Abdelbaki Es Satty, és un d'aquests últims.

Els investigadors treballen ara per saber quin tipus de suport ha rebut l'esquadró de la mort des de l'exterior. Les autoritats marroquines van comunicar a la policia espanyola ahir a la tarda que ja han detingut una persona per la seva presumpta vinculació amb els atemptats comesos a Barcelona i Cambrils, informa **Ángeles Vázquez**.

No està descartat que en els pròxims dies aquest cas faci un salt internacional i acabin aflorant col·laboracions llunyanes que s'han brindat a l'imam de Ripoll per convertir aquests joves en gihadistes amb capacitat per portar a terme el primer atemptat islamista a Barcelona. La mort ahir d'Abouyaaqoub només ha posat un punt i a part. ≡

TENSIÓ Mossos experts en desactivació d'explosius a Subirats, ahir.

PERFIL YOUNES ABOUYAAQOUB ▶ L'autor de

l'atemptat de la Rambla treballava a la construcció i els últims mesos havia deixat la seva estimada pilota

Del futbol sala al terrorisme

VÍCTOR VARGAS LLAMAS
RIPOLL

«Si volies trobar Younes [Abouyaaqoub] o el seu germà [El Houssaine, mort a Cambrils], només haves de passar per la pista de futbol sala. Tan sols es treien la roba d'esport per anar a treballar o per posar-se la túnica, en el Ramadà i les seves celebracions», descriu un dels veïns del domicili famili-

ar, a Ripoll, del gihadista de 22 anys que va cometre l'atemptat de la Rambla. Younes i El Houssaine van néixer a la ciutat marroquina de Mrirt, com els germans Hychami, que també van morir a Cambrils.

Amb xarxes metàl·liques a la porteria, a l'estil de les cistelles al Bronx, els xavals de la pista matissen la versió del veí. «Ja no venien tant. Últimament es van separar del

LES
PRÓXIMES
CITES**1 La Junta de Seguretat** de BCN es reunirà demà, amb Forn i Colau, per avaluar més mesures**2 Una manifestació** contra el terrorisme començarà dissabte a les 18.00 h al passeig de Gràcia**3 L'Ajuntament de Ripoll** ha convocat una altra marxa el mateix dia i a la mateixa hora que Barcelona

AFP / LLUÍS GENÉ

grupet, tant ells com altres magribins, alguns que no han sortit als mitjans. Ja només saludaven, però no era com abans», diu un jove dominicà. «Ha sigut ràpid, inesperat. Des de la primavera que no actuen com sempre, no venien a xutar la bola», aclareix un noi de pares catalans. Per a un altre habitual dels partidets improvisats, l'origen de tot «ve dels germans grans, com Younes», que «van canviar i van fer canviar els més petits». «Housa [El Houssaine] va ser l'últim a deixar de ser el de sempre», apunta un tercer xaval amb la samarreta del Reial Madrid.

La pista era, és, el centre neuràlgic intercomunitari. «Mira ara. Aquí estan jugant nois dominicans, magribins, espanyols... Això és com l'ONU, però en pla esportiu. Aquí tots érem de l'equip, un més, vinguessis d'on vinguessis. I ells també. Eren part del grup fins que fa pocs mesos es van anar retirant. Younes, abans que els més petits»,

Younes Abouyaaqoub.

manifesta.

Un altre veí del barri parla de l'autor de la matança de la Rambla com «un xaval callat, tímid» i que no acostumava a anar acompanyat pel carrer. «Com a molt, amb la mare, que té problemes per comunicar-se perquè a penes parla català ni castellà», explica. L'Eduard hi coincideix i assegura que era habitual veure Younes ajudant persones grans de l'escala a carregar la compra, «amb una educació exquisida».

Afirma que coincidia amb el gihadista en «treballs de la construcció», on tenia un rendiment «excepcional». «Ell i tots els xavals magribins s'integraven, dinàvem junts, fèiem broma. Només Mohamed [Aallaa, detingut] era més especial, i per exemple no seia a la taula si hi havia una dona», detalla. A sota, a l'entrada de la porteria dels Abouyaaqoub, una dona amb túnica tan sols encerta a repetir que no entén «què els ha passat per sortir del camí». ≡

IMPACTE A L'ALT PENEDÈS

Sang entre les vinyes

La caça del terrorista més buscat convulsiona Subirats i Sant Sadurní d'Anoia

PATRICIA CASTÁN
SUBIRATS

Fins avui només els catalans i els amants del cava situaven amb rigor al mapa la localitat de Sant Sadurní d'Anoia i el municipi de Subirats, sembrats de vinyes i aquests dies de veremes primerenques. Però aquest territori de l'Alt Penedès que ja va demostrar bravura per liderar la croada catalana contra la plaga de la fil·loxera fa 130 anys, acaba d'encunyar una altra pàgina èpica en la seva història: la sang de Younes Abouyaaqoub, el terrorista més buscat, ja flueix per les seves terres. La seva detecció i captura entre les vinyes, a menys de 60 quilòmetres de Barcelona, van convertir la zona en focus de l'atenció mundial durant una tarda d'alta tensió davant la por que el presumpte autor de l'atropellament mortal de la Rambla comptés amb còmplices a la comarca.

Un pagès de la zona es meravella al relatar com havia sigut possible que una veïna sorprendés i, sobretot, «reconegué» la cara de l'home més odiat del moment entre les vinyes. Amb la verema en marxa, són molts els marroquins que aquests dies hi treballen, molt de tràfec i moltes cares. Però la testimoni no va vacillar i va obrir la caixa dels trons amb una trucada als Mossos.

Eren les quatre de la tarda tocades quan la Vanessa, una noia que just ahir començava a treballar a l'empresa de logística Ceva, al polígon de Can Bas, sortia del recinte i sentia amb tota nitidesa un tiroteig. «Ha sigut tot rapidíssim, els trets, les sirenes i de cop i volta tot pres pels Mossos», va relatar a aquest diari. Els fets tenien lloc al municipi de Subirats, compost per 15 nuclis de població i urbanitzacions, al voltant d'un polígon conegut per ubicar-hi una planta de Mercadona.

Entre helicòpters i furgonetes de la policia autonòmica, aquest tranquil paratge d'indústries (moltes tancades per vacances) i caves es va posar en màxima alerta. «Ens han dit que ens quedem dins, que és perillós sortir», indicava una treballadora d'un dels pocs tallers oberts al polígon Laverno. Precisament, en aquella zona, aproximadament a un quilòmetre del tiroteig, i al costat de la gasolinera d'autoservei Amat Oil,

els Mossos es desplegaven i buidaven de pressa carretera i els accessos cap a dos quarts de sis de la tarda. Se sentien rumors sobre una furgoneta sospitosa i un possible còmplice fugat, tot i que posteriorment es va explicar que formava part de les comprovacions que seguien altres trucades de ciutadans. Vist el bingo de la primera, res es podia descartar.

Desplegament mediàtic

Aquestes indagacions van posar també en alerta Sant Sadurní d'Anoia, població d'uns 12.600 habitants i amb diversos carrers sotmesos a controls policials per la mateixa causa. Nerviosisme entre els veïns davant el rumor d'un terrorista fugit, que l'alcalde Maria Rosell mirava de suavitzar assegurant

La detenció va convertir la zona en focus de l'atenció mundial durant una tarda

Se sentien rumors d'una furgoneta sospitosa i d'un possible còmplice fugat

rant a peu de vinyes que «la situació està controlada» i el criminal jaia a pocs metres, sense que llavors hi hagués sospites fundades de més ramificacions. «És una localitat tranquil·la i segura», repetia com un mantra, felicitant les forces de l'ordre i envoltada per periodistes i càmeres de mig món.

A les caves Castellroig, a la finca Sabaté i Coca, una de les més prestigioses de la zona, entre el tràfec de raïm Marcel Sabaté veia sobrevolar els helicòpters i, a instàncies de les autoritats, el seu personal es mantenia als cellers i alerta a qualsevol soroll al costat de la carretera. «No havíem començat mai tan aviat la verema i no ens havíem imaginat mai veure una cosa així», deia. La collita del 2017 serà de les que no s'obliden. ≡

Després de l'atemptat de Barcelona

Units en el dolor i en la resposta

Prevenir, combatre i erradicar el terrorisme gihadista ha de ser la prioritat per sobre de les diferències

MARIANO
Rajoy

La lluminosa Barcelona, l'acollidora, la vibrant; la protagonista de tantes històries de la nostra literatura, de tantes obres del nostre art i de tantes pàgines de la nostra història; la ciutat de **Gaudí** i dels millors Jocs de la història; la «flor de les belles ciutats del món» avui s'alça adolorida, però sencera, després del brutal atac del terrorisme gihadista de dijous passat.

És molt difícil trobar paraules de consol per al dolor que sentim, per explicar-se la falta d'humanitat que retraten els atemptats de Barcelona i Cambrils. Hem perdut moltes vides innocents amb la crueltat que només pot incubar el fanatisme assassí i no és fàcil trobar algun alleujament davant una tragèdia de tanta magnitud.

Al mateix temps, en moments tan durs, hem tornat a descobrir els gestos, les actituds i la temperància que retraten una societat solidària i madura. Comportaments amb un coratge i humanitat que ens reconforten. Penso en el civisme exemplar i en la viva solidaritat que –des del primer instant– hem vist sorgir, tant a Barcelona com a Cambrils o entre els veïns d'Alcanar. Són comportaments, en moltes ocasions heroics, que han fet la volta al món, igual que el crit unànime que, al costat de **Felip**, el president **Puigdemont** i l'alcalde de Barcelona, vam poder sentir tots junts a la plaça de Catalunya: «No tinc por, no tenim por».

Dolor compartit

Al mateix temps, resulta no menys emocionant constatar l'onada d'afecte que arriba a Catalunya i a Espanya des de l'últim racó del globus. Tots els espanyols compartim avui el mateix dolor dels catalans, i agraïm sincerament la mateixa solidaritat que ens arriba de tants països amics, especialment dels nostres socis europeus. Perquè qualsevol de nosaltres sap que Barcelona, autèntica capital del Mediterrani, és una de les ciutats més vitals i obertes d'Espanya i d'Europa. I si el fanatisme i el terror la van escollir com a objectiu de la seva bogeria irracional és perquè el bullici dels seus carrers i la seva alegria encarnen tots els valors, drets i llibertats que el gihadisme detesta.

Llocs tan simbòlics com la Rambla o el passeig marítim de Cam-

brils, transitats per persones de les nacionalitats més diverses, parlen del país tolerant, obert i acollidor que som i que, tot i la barbàrie dels terroristes, seguirem sent.

Encara queden incògnites per aclarir i encara queden, en primer lloc, criminals per detenir i posar a disposició de la Justícia perquè sobre ells recaigui tot el pes de la llei. Sens dubte pagaran pels seus crims tard o d'hora. Vull reiterar el meu suport més ferm tant als Mossos d'Esquadra, la Guàrdia Urbana, a totes les policies locals, així com a la Guàrdia Civil i la Policia Nacional. Els espanyols els estem agraïts i som conscients de comptar amb

Estem cridats a lluitar junts contra la barbàrie del fanatisme, l'odi i el terror

En moments durs, hem tornat a descobrir una societat solidària i madura

uns serveis de seguretat que es troben entre els millors del món. De la mateixa manera és necessari reconèixer el paper de tots els membres del sistema de salut i Protecció Civil en la seva fonamental tasca d'assistència als ferits. A ells vull reiterar el suport i el reconeixement del Govern.

Hem de ser conscients de la magnitud de la tasca que afrontem. Abans de Barcelona i Cambrils hem patit atemptats a Madrid, a París, a Londres, a Brussel·les, a Niça i a molts altres llocs. El terrorisme gihadista és la principal preocupació dels ciutadans europeus i, per tant, prevenir-lo, combatre'l i erradicar-lo ha de ser la prioritat absoluta dels que tenim l'encàrrec dels ciutadans de gestionar els assumptes que són comuns a tot hom. Tinguem les idees que tinguem, votem a qui votem, i discrepem en el que discrepem, els que creiem en la democràcia i en les societats lliures i obertes estem cridats a seguir units en la defensa del llegat de la civilització contra la barbàrie del fanatisme, l'odi i el terror. Aquest és el tema del nostre temps. I estem obligats a guanyar aquesta batalla.

Valors i unitat

El terrorisme que avui afrontem és de caràcter global. És una amenaça conjunta que ens exigeix una resposta conjunta. No existeixen ni la seguretat absoluta ni el risc zero, com tràgicament hem pogut comprovar. Però si volem ser veritablement eficaços contra el terrorisme, hem d'estar units no només en el dolor sinó, com hem fet aquests dies, també en la resposta. Per això estic convençut que les diferents institucions i forces polítiques seguirem estant a l'alçada de la responsabilitat a què estem obligats. Estic convençut que veurem reforçats aquests valors i aquesta unitat en el que és fonamental durant la reunió del Pacte Antiterrorista que aquest matí se celebra a Madrid.

Mai oblidarem les víctimes d'aquests atemptats ni el dolor que sentim, però tampoc les escenes de solidaritat, d'emoció i de grandesa que hem viscut tots aquests dies. Barcelona, Cambrils i tot Espanya tornaran a somriure perquè l'alegria i les ganes de celebrar la vida en plena llibertat formen part de la identitat de Barcelona, Catalunya i d'Espanya. Recuperarem la nostra vida, en llibertat i concòrdia, perquè aquest és el millor homenatge que podem fer als que avui ja no són amb nosaltres. ≡

La clau

Sense teories de la conspiració

JUANCHO
Dumall

Així que s'han anat coneixent detalls de la investigació dels atemptats de Barcelona i Cambrils, s'han subratllat algunes coincidències entre l'acció terrorista que s'acaba de perpetrar a Catalunya i la que va desencadenar l'horror als trens de Madrid l'11 de març del 2004. En efecte, la utilització d'una casa a Alcanar per preparar una explosió de grans proporcions, el nombre de terroristes participants en l'organització dels atemptats (12, possiblement, a Catalunya) i el temps de planificació de l'acció donen idea que ara, com en l'11-M, no estem davant llops solitaris, sinó davant un comando organitzat i amb infraestructura sofisticada.

Però on no hi ha paral·lelisme possible entre els atemptats de Catalunya i de Madrid és en la gestió de les autoritats després del cop terrorista. Per fortuna, després dels atacs de la Rambla i de Cambrils hem tingut una informació raonable, dins de les comprensibles dificultats, per part dels investigadors, sense que en cap moment s'hagi donat pàbul a versions alternatives ni a teories conspiratives.

La informació dels tècnics ha sigut unànimement respectada i cap grup polític ha intentat instrumentalitzar el dolor. I tot això, malgrat la duresa del pols que mantenen els governs de Catalunya i d'Espanya a propòsit del referèndum d'autodeterminació anunciat per al pròxim 1 d'octubre. Alguna cosa deuen haver après alguns polítics i periodistes famosos després de l'enorme ridícul que van deixar per a la història quan per pur interès partidista van intentar vincular ETA amb els atemptats dels trens a Atocha.

Terrorisme i sobiranisme

Ara, excepte alguns insensats intents de barrejar l'amenaça terrorista amb les reivindicacions sobiranistes, les autoritats polítiques han sabut deslligar una qüestió de l'altra. Les víctimes i els que s'han sentit sacsejats per la brutalitat desencadenada dijous a Barcelona ho agrairan. També alguns mitjans de comunicació haurien de prendre nota d'aquesta manera madura d'afrontar una crisi com aquesta.

@JuanchoDumall

Després de l'atemptat de Barcelona

Units en el dolor i en la resposta

Prevenir, combatre i erradicar el terrorisme gihadista ha de ser la prioritat per sobre de les diferències

MARIANO
Rajoy

La lluminosa Barcelona, l'acollidora, la vibrant; la protagonista de tantes històries de la nostra literatura, de tantes obres del nostre art i de tantes pàgines de la nostra història; la ciutat de **Gaudí** i dels millors Jocs de la història; la «flor de les belles ciutats del món» avui s'alça adolorida, però sencera, després del brutal atac del terrorisme gihadista de dijous passat.

És molt difícil trobar paraules de consol per al dolor que sentim, per explicar-se la falta d'humanitat que retraten els atemptats de Barcelona i Cambrils. Hem perdut moltes vides innocents amb la crueltat que només pot incubar el fanatisme assassí i no és fàcil trobar algun alleujament davant una tragèdia de tanta magnitud.

Al mateix temps, en moments tan durs, hem tornat a descobrir els gestos, les actituds i la temperància que retraten una societat solidària i madura. Comportaments amb un coratge i humanitat que ens reconforten. Penso en el civisme exemplar i en la viva solidaritat que –des del primer instant– hem vist sorgir, tant a Barcelona com a Cambrils o entre els veïns d'Alcanar. Són comportaments, en moltes ocasions heroics, que han fet la volta al món, igual que el crit unànime que, al costat de **Felip**, el president **Puigdemont** i l'alcalde de Barcelona, vam poder sentir tots junts a la plaça de Catalunya: «No tinc por, no tenim por».

Dolor compartit

Al mateix temps, resulta no menys emocionant constatar l'onada d'afecte que arriba a Catalunya i a Espanya des de l'últim racó del globus. Tots els espanyols compartim avui el mateix dolor dels catalans, i agraïm sincerament la mateixa solidaritat que ens arriba de tants països amics, especialment dels nostres socis europeus. Perquè qualsevol de nosaltres sap que Barcelona, autèntica capital del Mediterrani, és una de les ciutats més vitals i obertes d'Espanya i d'Europa. I si el fanatisme i el terror la van escollir com a objectiu de la seva bogeria irracional és perquè el bullici dels seus carrers i la seva alegria encarnen tots els valors, drets i llibertats que el gihadisme detesta.

Llocs tan simbòlics com la Rambla o el passeig marítim de Cam-

brils, transitats per persones de les nacionalitats més diverses, parlen del país tolerant, obert i acollidor que som i que, tot i la barbàrie dels terroristes, seguirem sent.

Encara queden incògnites per aclarir i encara queden, en primer lloc, criminals per detenir i posar a disposició de la Justícia perquè sobre ells recaigui tot el pes de la llei. Sens dubte pagaran pels seus crims tard o d'hora. Vull reiterar el meu suport més ferm tant als Mossos d'Esquadra, la Guàrdia Urbana, a totes les policies locals, així com a la Guàrdia Civil i la Policia Nacional. Els espanyols els estem agraïts i som conscients de comptar amb

Estem cridats a lluitar junts contra la barbàrie del fanatisme, l'odi i el terror

En moments durs, hem tornat a descobrir una societat solidària i madura

uns serveis de seguretat que es troben entre els millors del món. De la mateixa manera és necessari reconèixer el paper de tots els membres del sistema de salut i Protecció Civil en la seva fonamental tasca d'assistència als ferits. A ells vull reiterar el suport i el reconeixement del Govern.

Hem de ser conscients de la magnitud de la tasca que afrontem. Abans de Barcelona i Cambrils hem patit atemptats a Madrid, a París, a Londres, a Brussel·les, a Niça i a molts altres llocs. El terrorisme gihadista és la principal preocupació dels ciutadans europeus i, per tant, prevenir-lo, combatre'l i erradicar-lo ha de ser la prioritat absoluta dels que tenim l'encàrrec dels ciutadans de gestionar els assumptes que són comuns a tot hom. Tinguem les idees que tinguem, votem a qui votem, i discrepem en el que discrepem, els que creiem en la democràcia i en les societats lliures i obertes estem cridats a seguir units en la defensa del llegat de la civilització contra la barbàrie del fanatisme, l'odi i el terror. Aquest és el tema del nostre temps. I estem obligats a guanyar aquesta batalla.

Valors i unitat

El terrorisme que avui afrontem és de caràcter global. És una amenaça conjunta que ens exigeix una resposta conjunta. No existeixen ni la seguretat absoluta ni el risc zero, com tràgicament hem pogut comprovar. Però si volem ser veritablement eficaços contra el terrorisme, hem d'estar units no només en el dolor sinó, com hem fet aquests dies, també en la resposta. Per això estic convençut que les diferents institucions i forces polítiques seguirem estant a l'alçada de la responsabilitat a què estem obligats. Estic convençut que veurem reforçats aquests valors i aquesta unitat en el que és fonamental durant la reunió del Pacte Antiterrorista que aquest matí se celebra a Madrid.

Mai oblidarem les víctimes d'aquests atemptats ni el dolor que sentim, però tampoc les escenes de solidaritat, d'emoció i de grandesa que hem viscut tots aquests dies. Barcelona, Cambrils i tot Espanya tornaran a somriure perquè l'alegria i les ganes de celebrar la vida en plena llibertat formen part de la identitat de Barcelona, Catalunya i d'Espanya. Recuperarem la nostra vida, en llibertat i concòrdia, perquè aquest és el millor homenatge que podem fer als que avui ja no són amb nosaltres. ≡

La clau

Sense teories de la conspiració

JUANCHO
Dumall

Així que s'han anat coneixent detalls de la investigació dels atemptats de Barcelona i Cambrils, s'han subratllat algunes coincidències entre l'acció terrorista que s'acaba de perpetrar a Catalunya i la que va desencadenar l'horror als trens de Madrid l'11 de març del 2004. En efecte, la utilització d'una casa a Alcanar per preparar una explosió de grans proporcions, el nombre de terroristes participants en l'organització dels atemptats (12, possiblement, a Catalunya) i el temps de planificació de l'acció donen idea que ara, com en l'11-M, no estem davant llops solitaris, sinó davant un comando organitzat i amb infraestructura sofisticada.

Però on no hi ha paral·lelisme possible entre els atemptats de Catalunya i de Madrid és en la gestió de les autoritats després del cop terrorista. Per fortuna, després dels atacs de la Rambla i de Cambrils hem tingut una informació raonable, dins de les comprensibles dificultats, per part dels investigadors, sense que en cap moment s'hagi donat pàbul a versions alternatives ni a teories conspiratives.

La informació dels tècnics ha sigut unànimement respectada i cap grup polític ha intentat instrumentalitzar el dolor. I tot això, malgrat la duresa del pols que mantenen els governs de Catalunya i d'Espanya a propòsit del referèndum d'autodeterminació anunciat per al pròxim 1 d'octubre. Alguna cosa deuen haver après alguns polítics i periodistes famosos després de l'enorme ridícul que van deixar per a la història quan per pur interès partidista van intentar vincular ETA amb els atemptats dels trens a Atocha.

Terrorisme i sobiranisme

Ara, excepte alguns insensats intents de barrejar l'amenaça terrorista amb les reivindicacions sobiranistes, les autoritats polítiques han sabut deslligar una qüestió de l'altra. Les víctimes i els que s'han sentit sacsejats per la brutalitat desencadenada dijous a Barcelona ho agrairan. També alguns mitjans de comunicació haurien de prendre nota d'aquesta manera madura d'afrontar una crisi com aquesta.

@JuanchoDumall

BCN

Mesures de seguretat

Itàlia sembla de bol·lards les zones més icòniques

Reforça la seguretat en ciutats com Milà, Roma i Nàpols

El govern opta per no augmentar la presència policial als carrers

ROSSEND DOMÈNECH
ROMA

Bollards a la cèntrica Galleria Vittorio Emanuele de Milà, lloc de passeig i de compres, i altres barreres físiques a la plaça de la catedral i les zones d'oci i ambient, com Navigli i Darsena. Bollards i portatestos de ciment al passeig de mar de Nàpols i en els accessos als embarcaments cap a les illes, com Capri i Ischia. Després dels atemptats de Barcelona, Itàlia ha reforçat la seva seguretat als punts més emblemàtics.

Amenaçada de ser «el pròxim objectiu» de l'Estat Islàmic, Itàlia va reunir dissabte passat el seu Comitè Nacional per a l'Ordre Públic i la Seguretat, després dels atemptats de Barcelona i Cambrils. Hi eren presents dos funcionaris espanyols. La conclusió de la petita cimera és que Itàlia no augmentarà el nombre d'agents pels carrers, però sí la vigilància a les anomenades «zones sensibles», que coincideixen amb aquelles de més afluència.

Amb caràcter urgent, el cap nacional de la policia ha enviat una carta dels delegats del govern i comisaris en cap del país perquè, a través dels alcaldes, prenguin les mesures que siguin necessàries per protegir els llocs que corren més risc d'atemptats.

«El nivell d'amenaça no canvia per a Itàlia», ha informat el Ministeri d'Interior, Marco Minniti. El nivell d'atenció «ja és altíssim», ha remarcat a Barcelona el ministre d'Exteriors, Angelino Alfano, repetint que el risc zero «no existeix».

EL CENTRE DE ROMA // També s'han extremat les mesures a la cèntrica Via del Corso, plena de persones els caps de setmana, que ja estava tancada a l'altura de Piazza del Popolo i pel costat de Piazza Venezia, amb vehicles blindats que poden tancar el carrer en un tres i no res. En l'accés als fòrums i al Coliseu, parcialment de vianants des de fa uns anys, ja funciona des dels atemptats de Niça, Estocolm i Berlín un punt de control.

La pujada al Capitoli, un lloc simbòlic del centre de la Roma Imperial i seu de l'ajuntament, serà tancada als furgons de distribució i proveïdors, que fins ara podien accedir a la plaça remodelada per Miquel Àngel.

Des dels atemptats de Barcelona, han sigut tancats els passeigs de mar d'Anzio i Nettuno, localitats freqüentades pels romans.

El nivell d'alerta al país és de dos respecte a un tres, que significa que hi ha un atac en curs. Des de començament d'any, Roma ha expulsat

Barreres a l'entrada de la Galleria Vittorio Emanuele de Milà, dissabte.

El nivell d'alerta del país és de dos respecte a tres, que significa que hi ha un atac en curs

del país, confiant-les a les policies dels seus països d'origen, 67 persones, considerades radicalitzades. I des del mes de gener se n'han controlat 190.909. Van ser 77.691 l'any passat.

Un dels objectius marcats per la propaganda extremista és el Vaticà, on el «passadís» amb controls policials del Jubileu del 2015 s'ha mantingut fins ara i s'ha reforçat des de divendres. L'accés a la plaça de Sant Pere ja havia sigut tancat amb una lleugera reixa d'un metre d'altura, que deixa dos passos per als pelegrins. En tots els accessos a la plaça funcionen els detectors de

metalls instal·lats poc després de l'atemptat contra Joan Pau II, l'any 1981.

BLINDATGE PREVENTIU // A Roma, apareixeran bollards, portatestos i els blocs de ciment coneguts com a New Jersey en els accessos a la zona d'oci i turisme de Trastevere, Pignetto i Piazza Trilussa, amb unes graderies que abarroten centenars de joves tot l'any. Les oficines de cotxes i furgonetes de lloguer hauran d'assenyalar qualsevol anomalia que registren, mentre que hi ha agents anti-terroristes des de fa alguns anys infiltrats en mesquites de tot Itàlia,

CREIX LA ISLAMOFÒBIA

CARLES PLANAS BOU
BERLÍN

Just l'endemà de l'atemptat terrorista de Barcelona que ha deixat 15 morts i més d'un centenar de ferits, una vintena de militants de la ultradreta es van concentrar a la Rambla al crit d'«Espanya cristiana i no musulmana». Les seves proclames racistes no van trigar a quedar ofegades per una contramanifestació antifeixista amb centenars de persones demanant pau i tolerància. Barcelona va silenciar per un moment la islamofòbia oportunista, però a la resta

Esquer per a ultres

Les formacions ultranacionalistes i xenòfobes europees aprofiten els atemptats de BCN i Cambrils per reivindicar la seva agenda contra els musulmans

del món la massacre ja ha sigut utilitzada com a arma ultra contra la comunitat musulmana.

A Alemanya, la cancellera Angela Merkel ha acordat amb els altres partits polítics ser implacables con-

tra el terrorisme i no aprofitar la tragèdia amb fins electorals. No obstant, la formació ultradretana Alternativa per a Alemanya (AfD) no ha volgut deixar passar una oportunitat tan sucosa per relançar el seu

missatge en un moment en què lluita per ser la tercera força més votada del país. «**L'atemptat de Barcelona demostra que hi ha una política fallida d'obertura de fronteres i una política migratòria feble**», ha criticat la

seva candidata, Alice Weidel.

D'aquesta manera, el partit islamòfob espera treure'n profit de cara a les eleccions generals del 24 de setembre vinent. Fins ara, AfD ha sigut el partit que millor ha sabut capitalitzar la por després dels atemptats. Si després de l'atac del desembre a Berlín l'ala més radical va assegurar que les víctimes eren «els morts de Merkel», ara han acusat la cancellera de defensar un islam contra el qual han centrat la seva campanya electoral. Tot i ser el focus de les crítiques, la Unió Demòcrata Cristiana (CDU) que presideix Merkel també ha utilitzat, en me-

EFE / MATTEO BAZZI

que són menys que les que hi ha només a Catalunya.

En l'època coneguda com *els anys de plom* (1969-1982) del terrorisme intern, Itàlia va madurar la seva particular estratègia de la seguretat visible. El famós cavall agonitzant de Francesco Messina, que presideix la porta de la seu central de la RAI, està des d'aleshores envoltat de reixes que en aquell moment van semblar una abominació estètica. Tots els bancs compten amb portes detectores de metalls. En uns anys el país ha elaborat una llarga experiència sobre el que alguns ja han anomenat l'«estètica de la seguretat». ≡

Quan es produeix una tragèdia com la que va tenir lloc dijous a Barcelona, un terrible atemptat terrorista que ha causat 13 morts –14 amb la víctima de Cambrils–, solen aparèixer aquells que aprofiten l'ocasió per criticar els periodistes i el tractament que els mitjans de comunicació donen a la notícia. Els elogis es reserven, amb raó, per a l'actuació diligent de les forces de seguretat i per a la reacció cívica i solidària dels ciutadans.

Els mitjans, no obstant, pràcticament sempre es mereixen crítiques de part d'aquests presumptes defensors de l'ètica i la majoria de les vegades aquests retrets es refereixen al tractament de les imatges de la tragèdia. Les xarxes socials, naturalment, han elevat a l'enèsima potència la intensitat de les crítiques i dels insults, moltes vegades anònims.

En aquest cas, no és casualitat que els que s'esquincen hipòcritament les vestidures siguin destacats representants de l'independentisme i que llancin els seus dards cap a dos mitjans de comunicació que fa bastant de temps que són en la diana d'aquests sectors. Un conegut excantant i actual diputat de Junts pel Sí ha assegurat en un tuit que no tornarà a llegir mai més EL PERIÓDICO, al qual ja va qualificar temps enre de d'«unionisme verinós», mentre no canviï el seu director.

Imatges i pintades

Un periodista que era conegut no fa tant temps pels seus espais humorístics, en els quals manipulava i treia de context declaracions de polítics per fer broma, convertit ara en adalid del procés, ha arribat a afirmar que no s'asseurà mai amb els periodistes que critica i que si un dia se'ls troba en un acte o en un bar s'aixecarà i se'n anirà per no compartir l'aire que respiren.

En el primer cas, l'escàndol es produeix, segons sembla, per la fotografia de portada d'aquest diari, una imatge publicada en

Anàlisi

José A. Sorolla

PERIODISTA

¿Lliçons de periodisme?

AFP / JAVIER SORIANO

Un lector amb un exemplar d'EL PERIÓDICO, divendres passat.

molts diaris espanyols i internacionals, i en què es veu l'escenari de la tragèdia, però en la qual no es pot identificar cap víctima perquè no apareix cap cara ni cap primer pla. En el segon cas, els retrets es refereixen a un article del director d'*El País* a Barcelona en el qual es comenten les instruccions donades, abans dels atemptats, pels càrrecs polítics dels Mossos sobre el compliment de les lleis i en què es relacionen els atacs terroristes amb aquells que han qualificat de terroristes els turistes en pintades públiques.

Ètica no, posicionament

És molt clar que aquesta onada de presumpta indignació d'aquells que manipulen cada dia informacions sobre el procés, per exemple, no té res a veure en realitat amb l'ètica periodística, sinó amb la postura d'aquests dos mitjans en el procés polític que viu Catalunya. Una postura, a més a més, que no és ni de bon tros la mateixa, però el que importa és que no és la seva, la dels censors.

La fúria dels censors contra certs mitjans no és per ètica sinó per la postura en el procés

Pot ser discutible si una imatge ha de ser publicada o no. És etern el debat sobre si s'ha d'ocultar la realitat per no ferir sensibilitats o publicar l'horror –sempre amb certs límits, això sí– per combatre'l millor.

Hi ha un cert consens a no publicar fotografies de la cara de persones mortes –cosa que no es va respectar l'11-M, per cert–, però les altres línies vermelles són discutibles. Es recorda sempre que en l'11-S dels Estats Units no vam veure imatges de morts. Però vam veure fotografies de vius que es llançaven al buit des de les Torres Besones uns segons abans de morir. ¿Què era més ètic? ¿On és la frontera que no es pot traspasar? La discussió està oberta, però de lliçons de periodisme de certs opinadors, i menys amb l'acarnissament amb què ho fan, cap. ≡

nor grau, la por al terrorisme amb fins electoralistes.

Controls més agressius

Marine Le Pen, la cara més visible de la ultradreta europea, no ha trigat a assenyalar l'islam com a culpable de l'atac i a demanar la reintroducció de controls més agressius a les fronteres, agilitzar les deportacions i vincular l'arribada de terroristes a «un flux d'immigrants sense sentit». Aquest focus etnacionalista en la seguretat i la criminalització d'altres religions també ha sigut adoptat per altres figures

polítiques com el president hongarès Viktor Orbán o el líder de la ultradreta austríaca Heinz Christian Strache, que ha demanat «prohibir l'islam polític».

Des de l'Haia, el líder xenòfob Geert Wilders, una de les veus més ferotges contra l'islam a tot Europa, ha aprofitat per demanar al parlament holandès que debati sobre l'atac i les mesures antiterroristes als Països Baixos. «**No més islam. Ja n'hi ha prou**», va tuitejar poques hores després de l'atac a Barcelona. Divendres també va utilitzar el seu compte personal per subratllar que tres dels quatre detin-

«Les nostres fronteres són més fortes que mai abans», proclama Trump

guts per la policia catalana són de nacionalitat marroquina. Després de l'atac del mes de desembre passat a Berlín, Wilders ja va penjar una imatge de la cancellera alemanya Angela Merkel tenyida de sang per assenyalar els refugiats com a culpables.

A l'altre costat de l'Atlàntic, el president nord-americà, Donald Trump, no ha sigut menys. Immers en una altra greu polèmica per la seva falta de condemna a les accions violentes de grups supremacistes blancs i neonazis, el magnat ha volgut tornar a centrar l'atenció en la seguretat i a assenyalar el ter-

rorisme i el radicalisme islàmic com a enemic. «**Les nostres fronteres estan més fortes que mai abans**», ha dit al seu compte de Twitter.

Però una de les imatges més clares de com la ultradreta està intentant aprofitar aquest moment de commoció en el món occidental per relançar el seu discurs racista s'ha vist a Austràlia. Reunida al Parlament, la senadora Pauline Hanson ha aparegut vestida amb burca per denunciar aquesta peça de roba i demanar la il·legalització sobre qualsevol tipus de vestimenta islàmica. ≡

BCN

Les víctimes

EL PERIÓDICO
BARCELONA

La Conselleria d'Interior va confirmar ahir que el nen Julian Cadman, de 7 anys, amb doble nacionalitat britànica i australiana –la recerca del qual va mobilitzar internautes de tot el món després d'una desesperada crida del seu avi per internet– forma part de les víctimes mortals de l'atemptat de Barcelona. Interior el va tenir localitzat en tot moment, però ha esperat que el seu pare arribés d'Austràlia per divulgar la notícia. La conselleria ha identificat 12 dels 13 morts de la Rambla, així com la dona que va morir a Cambrils. En total, en hospitals de Barcelona i Tarragona continuen ingressats 51 ferits, 10 en estat crític i 13 amb ferides greus. Aquesta és una breu biografia de les 15 víctimes mortals, inclosos l'home que segons sembla va ser assassinat per un dels terroristes en la seva fugida.

PACO LÓPEZ I XAVI MARTÍNEZ

57 i 3 ANYS ▶ Francisco López Rodríguez, Paco, va néixer fa 57 anys a Lanteira, Granada. Era torner fresador i havia patit en carn pròpia els rigors de la crisi, encara que des de fa uns anys encadenava una bona ratxa.

Interior confirma la mort del nen de 7 anys australià

EL PERIÓDICO publica les biografies de les 15 persones mortes en els atemptats de Barcelona i Cambrils

Era el petit de tres germans i vivia a Catalunya des de nen. Era veí de Rubí. Dijous passejava en família per la Rambla: ell, la seva dona Roser, la neboda d'aquesta i els seus dos nens. Ell empenyia el cotxet on viatjava Xavi, de 3 anys, que va morir al caure a terra i donar-se un cop al cap. Les dues dones van resultar ferides.

PEPITA CODINA

75 ANYS ▶ Va viure a Barcelona, al barri de Sant Andreu, però en els últims

anys s'havia instal·lat a Sant Hipòlit de Voltregà (Osona), d'on era el seu marit. Conservava el pis a la capital catalana i s'hi desplaçava amb certa freqüència, i dijous en concret havia vingut de compres amb la seva filla Elisabeth, que va resultar ferida lleu. Li agradava passejar, encara que arrossegava molèsties en una cama. Després de l'atropellament, va arribar amb vida a l'Hospital del Mar, però els metges no van poder salvar-la. Els seus veïns la recorden com una dona simpàtica i discreta, amb debilitat per jugar al bingo.

ANA MARÍA SUÁREZ

67 ANYS ▶ És l'única víctima mortal de l'atemptat a Cambrils: va morir al ser atropellada per l'Audi dels cinc terroristes que van ser abatuts posteriorment pels Mossos al passeig marítim del poble. El seu marit, Roque Oriol, havia fet 69 anys el dia anterior i havien sortit a celebrar-ho amb amics. Acabaven de sopar i feien una volta a la qual es va sumar la seva germana, Alicia Suárez. La família havia posposat un dia la celebració pel partit de Supercopa que havien ju-

gat el Barça i el Reial Madrid dimecres a la nit. Ana María, nascuda a Saragossa, havia superat recentment un càncer.

PAU PÉREZ

34 ANYS ▶ Va ser assassinat amb arma blanca poc després de l'atemptat de la Rambla, segons sembla per un terrorista que va utilitzar el seu cotxe per fugir. Pau vivia a Vilafranca del Penedès i treballava en una empresa vinícola a Barcelona. Enginyer electrònic de la UPC, apassionat del futbol, havia jugat quatre anys a l'Atlètic Vilafranca i havia militat en el primer equip del Moja. Va estar com a cooperant a Haití i havia viscut temporades a l'Argentina i França.

SILVINA ALEJANDRA PEREYRA

40 ANYS ▶ Filla de bolivians, nascuda a l'Argentina, Silvina Pereyra feia una dècada que vivia a Barcelona. La seva vida laboral va estar estretament lligada a la Boqueria: durant cinc anys va treballar a la parada de fruita seca Vidal Pons, i des de feia un temps es dedicava a la neteja nocturna de les parades del mercat. És l'única víctima mortal de l'atemptat a Barcelona que vivia a la ciu-

Solidaritat ciutadana

MISSA SOLEMNE. Autoritats i públic a l'acte de la Sagrada Família.

DOLOR. Mostres ciutadanes de suport i solidaritat a la via barcelonina.

CRISTINA SAVALL
BARCELONA

Oracions i cants a la basílica de la Sagrada Família, condolences als llibres habilitats amb aquesta finalitat al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona, espelmes enceses, pancartes i missatges escrits amb guix al paviment de la Rambla sobre les mateixes rajoles en què van perdre la vida 13 persones arran de l'atroç atemptat.

Els barcelonins i els visitants de la ciutat necessiten expressar el dolor, la tristesa i l'angoixa que senten, implicar-se d'alguna manera perquè els familiars de les víctimes sàpiguen que no estan sols, perquè se sentin recol-

Missatges de guix, cants i oracions

La Rambla es converteix en un mural del dol i la Sagrada Família ret homenatge a les víctimes

zats. «**No deixem que l'odi ens guanyi**», firma María, en una de les pàgines en blanc dels llibres del Saló de Cent, on, en només dos dies, un total de 7.700 ciutadans hi han anat per mostrar el seu pesar i intentar mitigar el patiment. El silenci parla per si mateix en aquella estança que compta amb psicòlegs i metges de la Creu Roja en previsió d'atacs d'ansietat i de desmaís.

No hi ha hagut cap incident, però poques vegades tanta gent ha intentat evitar les llàgrimes en un mateix lloc. «**Treballem perquè la violència desaparegui i els nostres fills puguin viure en un món millor**», proposa la Montse, en nom de l'associació de pares d'una escola. A la Rambla, els

escrits són més espontanis. Molts decideixen deixar missatges una vegada presencien els altars plens de flors, les escorces dels arbres amb paraules escrites amb retolador i les notes dipositades a cada cantonada en què hi va haver víctimes de l'atropellament massiu. «**Julian, descansa en pau. Ets un àngel. No t'oblidarem**», redacta en un paper una noia commoguda, després que se certifiqués la mort del nen australià de set anys que la seva família va donar per desaparegut.

Algú ha deixat folis i cinta adhesiva perquè qui vulgui pengi frases de condol i afecte a la paret de vidre d'un quiosc, o sobre fanals, bústies i fonts. Les paraules de guix són les més ef-

tat. La seva companya de pis –vivia a prop del mercat, al carrer de Sant Rafael– la descriu com una persona amb debilitat per la cuina i pels animals i «sempre disposada a ajudar».

JULIAN CADMAN

7 ANYS ► Nascut a Turnbridge, al comtat de Kent (Regne Unit), des de fa tres anys vivia a Austràlia. Era a Barcelona amb la seva mare, Jumarie Cadman, d'origen filipí, per anar a un casament familiar, i dijous havien sortit a passejar per la Rambla quan els va atropellar la furgoneta. La mare va resultar ferida i va ser traslladada a un hospital. Els seus familiars l'han descrit a internet com un nen «amorós i dolç» a qui li encantava ballar.

BRUNO GULOTTA

35 ANYS ► Veí de Legnano, a 30 quilòmetres de Milà, era el responsable de mercadeig de Tom's Hardware, una web d'origen nord-americà especialitzada en tecnologia que va posar en marxa la seva filial italiana el 2003. Gulotta passejava per la Rambla en companyia de la seva dona, Martina, de 28 anys, i dels seus dos fills: Alessandro, de 6, i Aria, de 7 mesos. Per intentar salvar el seu fill de la furgoneta, Bru-

no el va protegir amb el seu cos i va morir. En el text d'homenatge que el seu company Roberto Buonanno va publicar a la web el descriu com un home amable i professional, perfeccionista i, en el terreny personal, «un àvid lector».

LUCA RUSSO

25 ANYS ► Natural de Bassano del Grappa (regió del Vèneto), Russo s'havia graduat fa un any com a enginyer energètic de la Universitat de Pàdua i feia poc havia trobat feina en una empresa de refrigeració. En el moment de l'atemptat passejava per la Rambla amb la seva nòvia, Marta Scmazzone, que va resultar ferida lleu. A Bassano, segons els mitjans italians, tots dos feien treball voluntari per a la Creu Verda. En declaracions a *Il mattino di Padova*, la germana de Luca, Chiara, el va recordar així: «Era intel·ligent i agradable, i hauria sigut un pare perfecte».

ELKE VANBOCKRIJCK

44 ANYS ► Nascuda a Tongeren, a la regió flamenca de Bèlgica, estava de vacances a Barcelona amb el seu marit i els seus dos fills, Vic, d'11 anys, i Gus, de 14. Era caixera d'un banc. «Treballava a la finestreta del Bank van de

Interior el va tenir localitzat en tot moment i va esperar l'arribada del seu pare per donar la notícia

En hospitals de Barcelona i Tarragona segueixen ingressats 51 ferits, 10 d'ells en estat crític

Post, on soc client», va escriure un veí. «El meu condol més sincer per a la família i els amics». Havien viatjat en cotxe i tenien previst passar una setmana a Barcelona. A la Rambla, el pare i els fills van ser arrossegats per la multitud fora del passeig central. Llavors van perdre de vista la dona. Després van saber que havia mort.

CARMEN LOPARDO

80 ANYS ► Nascuda a Sasso di Castalda, al sud d'Itàlia, Carmen Lopardo va formar part del vast moviment migratori que va tenir lloc d'Itàlia a l'Argentina després de la guerra: tenia 5 anys quan va arribar a Buenos Aires el 1950. «L'àvia italiana que vivia a l'Argentina», explica el portal argentí *Todo Noticias*, «els últims dies havia decidit convertir l'hivern americà en l'estiu europeu». El tipus de canvi del peso argentí permet viatjar a Europa a un preu assequible, i molts argentins ho fan en aquesta època per fugir de l'hivern.

JARED TUCKER

42 ANYS ► Tucker i Heidi Nunes van contraure matrimoni fa un any, però fins a aquest estiu no van poder fer el seu viatge de nuvis. Eren veïns de Wal-

nut Creek, als suburbis de San Francisco (EUA), però era a la petita ciutat de Martínez on ell portava el seu negoci de piscines. La seva viuda és mestra d'escola. Barcelona era la tercera parada d'un recorregut de dues setmanes per Europa que havia començat per París i Venècia.

IAN MOORE WILSON

«El meu pare, Ian Moore Wilson, era un amorós marit, pare, germà i avi que va viure una vida saludable i activa al costat de la seva parella de 53 anys, la meua mare, Valerie», va escriure la sergenta de la policia de Vancouver Fiona Wilson al saber que el seu pare havia mort a la Rambla de Barcelona. «Era compassiu, generós, aventurer i sempre disposat a una bona conversa, un bon llibre, conèixer nous llocs i prendre's una bona pinta». Wilson estava de vacances a Barcelona amb la seva dona, el seu gendre i el seu net de 14 anys.

DUES DONES PORTUGUESES

74 I 20 ANYS ► El Govern de Portugal ha confirmat la mort de dues dones d'aquell país a la Rambla de Barcelona, però no s'han divulgat els seus noms. Es tracta d'una dona gran i la seva neta. ≡

JORDI COTRINA

CARLOS MONTAÑÉS

CONSOL. Una noia escriu un missatge en un dels plàtans de la Rambla.

REPULSA. Protesta de la comunitat musulmana de Barcelona, ahir a la Rambla.

meres, de seguida s'esborren, però no desapareixen en les centenars de fotografies que capten els telèfons mòbils. Hi ha turistes que només escriuen el nom del seu país: Itàlia, Bèlgica o Dinamarca, per expressar que Barcelona no està sola en aquesta desgràcia.

Al matí, els reis Felip i Letizia, amb el president espanyol Mariano Rajoy i el president de Portugal, Marcelo Rebelo de Sousa, van presidir la missa solemne per la pau i en memòria de les víctimes de l'atemptat terrorista. A la cerimònia catòlica pels morts i ferits en mans de gihadistes també hi van assistir representants de diferents comunitats musulmanes, en un intent d'apagar

els brots d'islamofòbia i no criminalitzar els que professen aquesta religió. «No s'havia vist mai una missa solemne amb tantes autoritats civils», informa un portaveu de l'Arquebisbat de Barcelona.

Hi van assistir Carles Puigdemont, president de la Generalitat, les alcaldesses de Barcelona, Ada Colau, de Cambrils (Tarragona), Camí Mendoza, i de Madrid, Manuela Carmena; el primer ministre portuguès, António Costa; la presidenta del Congrés dels Diputats, Ana Pastor; la vicepresidenta del Govern central, Soraya Sáenz de Santamaría; la ministra de Sanitat, Dolors Montserrat; el vicepresident de la Generalitat, Oriol

L'alcaldesa de Madrid viatja a BCN per solidaritzar-se amb la ciutat commocionada

Més de 7.700 persones ja han escrit al llibre de condolences de l'ajuntament

Junqueras, la consellera de Governació, Meritxell Borràs, el d'Interior, Joaquim Forn, i el delegat del Govern a Catalunya, Enric Millo. Tots van ser rebuts per més d'un centenar de persones que darrere del cordó de seguretat cridaven: «No tenim por!». Les mesures de seguretat van ser molt estrictes, ningú va poder entrar al temple una vegada començada la cerimònia, i el trànsit es va tancar a tots els carrers col·laterals a la basílica.

Sebastià Taltavull, bisbe auxiliar de Barcelona, va recordar que han sigut dies de llàgrimes, però sobretot de molta «humanitat». Per al religiós, la missa solemne va ser un gest d'unitat. «És una crida a viure la ple-

na comunió d'un poble que no té por i vol gaudir del do de la pau». «El dolor és de tothom», va comentar una noia musulmana envoltada d'aquell bosc de pedra que convida a l'oració al temple que va acollir més de 1.800 persones, més de la meitat de l'aforament.

Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona, va comentar que disabte passat el papa Francesc li va trucar per telèfon per dir-li: «Vull personalment acompanyar-lo, d'una manera especial, en la missa que celebrarà amb tot el poble. Soc a prop seu en aquest moment dolorós. Els acompanyo molt. Que Déu els beneeixi. Reso per vostès i vostès resin per mi». ≡

BCN

Les víctimes

EL PERIÓDICO
BARCELONA

La Conselleria d'Interior va confirmar ahir que el nen Julian Cadman, de 7 anys, amb doble nacionalitat britànica i australiana –la recerca del qual va mobilitzar internautes de tot el món després d'una desesperada crida del seu avi per internet– forma part de les víctimes mortals de l'atemptat de Barcelona. Interior el va tenir localitzat en tot moment, però ha esperat que el seu pare arribés d'Austràlia per divulgar la notícia. La conselleria ha identificat 12 dels 13 morts de la Rambla, així com la dona que va morir a Cambrils. En total, en hospitals de Barcelona i Tarragona continuen ingressats 51 ferits, 10 en estat crític i 13 amb ferides greus. Aquesta és una breu biografia de les 15 víctimes mortals, inclòs l'home que segons sembla va ser assassinat per un dels terroristes en la seva fugida.

PACO LÓPEZ I XAVI MARTÍNEZ

57 i 3 ANYS ▶ Francisco López Rodríguez, Paco, va néixer fa 57 anys a Lanteira, Granada. Era torner fresador i havia patit en carn pròpia els rigors de la crisi, encara que des de fa uns anys encadenava una bona ratxa.

Interior confirma la mort del nen de 7 anys australià

EL PERIÓDICO publica les biografies de les 15 persones mortes en els atemptats de Barcelona i Cambrils

Era el petit de tres germans i vivia a Catalunya des de nen. Era veí de Rubí. Dijous passejava en família per la Rambla: ell, la seva dona Roser, la neboda d'aquesta i els seus dos nens. Ell empenyia el cotxet on viatjava Xavi, de 3 anys, que va morir al caure a terra i donar-se un cop al cap. Les dues dones van resultar ferides.

PEPITA CODINA

75 ANYS ▶ Va viure a Barcelona, al barri de Sant Andreu, però en els últims

anys s'havia instal·lat a Sant Hipòlit de Voltregà (Osona), d'on era el seu marit. Conservava el pis a la capital catalana i s'hi desplaçava amb certa freqüència, i dijous en concret havia vingut de compres amb la seva filla Elisabeth, que va resultar ferida lleu. Li agradava passejar, encara que arrossegava molèsties en una cama. Després de l'atropellament, va arribar amb vida a l'Hospital del Mar, però els metges no van poder salvar-la. Els seus veïns la recorden com una dona simpàtica i discreta, amb debilitat per jugar al bingo.

ANA MARÍA SUÁREZ

67 ANYS ▶ És l'única víctima mortal de l'atemptat a Cambrils: va morir al ser atropellada per l'Audi dels cinc terroristes que van ser abatuts posteriorment pels Mossos al passeig marítim del poble. El seu marit, Roque Oriol, havia fet 69 anys el dia anterior i havien sortit a celebrar-ho amb amics. Acabaven de sopar i feien una volta a la qual es va sumar la seva germana, Alicia Suárez. La família havia posposat un dia la celebració pel partit de Supercopa que havien ju-

gat el Barça i el Reial Madrid dimecres a la nit. Ana María, nascuda a Saragossa, havia superat recentment un càncer.

PAU PÉREZ

34 ANYS ▶ Va ser assassinat amb arma blanca poc després de l'atemptat de la Rambla, segons sembla per un terrorista que va utilitzar el seu cotxe per fugir. Pau vivia a Vilafranca del Penedès i treballava en una empresa vinícola a Barcelona. Enginyer electrònic de la UPC, apassionat del futbol, havia jugat quatre anys a l'Atlètic Vilafranca i havia militat en el primer equip del Moja. Va estar com a cooperant a Haití i havia viscut temporades a l'Argentina i França.

SILVINA ALEJANDRA PEREYRA

40 ANYS ▶ Filla de bolivians, nascuda a l'Argentina, Silvina Pereyra feia una dècada que vivia a Barcelona. La seva vida laboral va estar estretament lligada a la Boqueria: durant cinc anys va treballar a la parada de fruita seca Vidal Pons, i des de feia un temps es dedicava a la neteja nocturna de les parades del mercat. És l'única víctima mortal de l'atemptat a Barcelona que vivia a la ciu-

Solidaritat ciutadana

MISSA SOLEMNE. Autoritats i públic a l'acte de la Sagrada Família.

DOLOR. Mostres ciutadanes de suport i solidaritat a la via barcelonina.

CRISTINA SAVALL
BARCELONA

Oracions i cants a la basílica de la Sagrada Família, condolences als llibres habilitats amb aquesta finalitat al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona, espelmes enceses, pancartes i missatges escrits amb guix al paviment de la Rambla sobre les mateixes rajoles en què van perdre la vida 13 persones arran de l'atroç atemptat.

Els barcelonins i els visitants de la ciutat necessiten expressar el dolor, la tristesa i l'angoixa que senten, implicar-se d'alguna manera perquè els familiars de les víctimes sàpiguin que no estan sols, perquè se sentin recol-

Missatges de guix, cants i oracions

La Rambla es converteix en un mural del dol i la Sagrada Família ret homenatge a les víctimes

zats. «**No deixem que l'odi ens guanyi**», firma María, en una de les pàgines en blanc dels llibres del Saló de Cent, on, en només dos dies, un total de 7.700 ciutadans hi han anat per mostrar el seu pesar i intentar mitigar el patiment. El silenci parla per si mateix en aquella estança que compta amb psicòlegs i metges de la Creu Roja en previsió d'atacs d'ansietat i de desmaís.

No hi ha hagut cap incident, però poques vegades tanta gent ha intentat evitar les llàgrimes en un mateix lloc. «**Treballem perquè la violència desaparegui i els nostres fills puguin viure en un món millor**», proposa la Montse, en nom de l'associació de pares d'una escola. A la Rambla, els

escrits són més espontanis. Molts decideixen deixar missatges una vegada presencien els altars plens de flors, les escorces dels arbres amb paraules escrites amb retolador i les notes dipositades a cada cantonada en què hi va haver víctimes de l'atropellament massiu. «**Julian, descansa en pau. Ets un àngel. No t'oblidarem**», redacta en un paper una noia commoguda, després que se certifiqués la mort del nen australià de set anys que la seva família va donar per desaparegut.

Algú ha deixat folis i cinta adhesiva perquè qui vulgui pengi frases de condol i afecte a la paret de vidre d'un quiosc, o sobre fanals, bústies i fonts. Les paraules de guix són les més effi-

tat. La seva companya de pis –vivia a prop del mercat, al carrer de Sant Rafael– la descriu com una persona amb debilitat per la cuina i pels animals i «sempre disposada a ajudar».

JULIAN CADMAN

7 ANYS ► Nascut a Turnbridge, al comtat de Kent (Regne Unit), des de fa tres anys vivia a Austràlia. Era a Barcelona amb la seva mare, Jumarie Cadman, d'origen filipí, per anar a un casament familiar, i dijous havien sortit a passejar per la Rambla quan els va atropellar la furgoneta. La mare va resultar ferida i va ser traslladada a un hospital. Els seus familiars l'han descrit a internet com un nen «amorós i dolç» a qui li encantava ballar.

BRUNO GULOTTA

35 ANYS ► Veí de Legnano, a 30 quilòmetres de Milà, era el responsable de mercadeig de Tom's Hardware, una web d'origen nord-americà especialitzada en tecnologia que va posar en marxa la seva filial italiana el 2003. Gulotta passejava per la Rambla en companyia de la seva dona, Martina, de 28 anys, i dels seus dos fills: Alessandro, de 6, i Aria, de 7 mesos. Per intentar salvar el seu fill de la furgoneta, Bru-

no el va protegir amb el seu cos i va morir. En el text d'homenatge que el seu company Roberto Buonanno va publicar a la web el descriu com un home amable i professional, perfeccionista i, en el terreny personal, «un àvid lector».

LUCA RUSSO

25 ANYS ► Natural de Bassano del Grappa (regió del Vèneto), Russo s'havia graduat fa un any com a enginyer energètic de la Universitat de Pàdua i feia poc havia trobat feina en una empresa de refrigeració. En el moment de l'atemptat passejava per la Rambla amb la seva nòvia, Marta Scmazzone, que va resultar ferida lleu. A Bassano, segons els mitjans italians, tots dos feien treball voluntari per a la Creu Verda. En declaracions a *Il mattino di Padova*, la germana de Luca, Chiara, el va recordar així: «Era intel·ligent i agradable, i hauria sigut un pare perfecte».

ELKE VANBOCKRIJCK

44 ANYS ► Nascuda a Tongeren, a la regió flamenca de Bèlgica, estava de vacances a Barcelona amb el seu marit i els seus dos fills, Vic, d'11 anys, i Gus, de 14. Era caixera d'un banc. «Treballava a la finestreta del Bank van de

Interior el va tenir localitzat en tot moment i va esperar l'arribada del seu pare per donar la notícia

En hospitals de Barcelona i Tarragona segueixen ingressats 51 ferits, 10 d'ells en estat crític

Post, on soc client», va escriure un veí. «El meu condol més sincer per a la família i els amics». Havien viatjat en cotxe i tenien previst passar una setmana a Barcelona. A la Rambla, el pare i els fills van ser arrossegats per la multitud fora del passeig central. Llavors van perdre de vista la dona. Després van saber que havia mort.

CARMEN LOPARDO

80 ANYS ► Nascuda a Sasso di Castalda, al sud d'Itàlia, Carmen Lopardo va formar part del vast moviment migratori que va tenir lloc d'Itàlia a l'Argentina després de la guerra: tenia 5 anys quan va arribar a Buenos Aires el 1950. «L'àvia italiana que vivia a l'Argentina», explica el portal argentí *Todo Noticias*, «els últims dies havia decidit convertir l'hivern americà en l'estiu europeu». El tipus de canvi del peso argentí permet viatjar a Europa a un preu assequible, i molts argentins ho fan en aquesta època per fugir de l'hivern.

JARED TUCKER

42 ANYS ► Tucker i Heidi Nunes van contraure matrimoni fa un any, però fins a aquest estiu no van poder fer el seu viatge de nuvis. Eren veïns de Wal-

nut Creek, als suburbis de San Francisco (EUA), però era a la petita ciutat de Martínez on ell portava el seu negoci de piscines. La seva viuda és mestra d'escola. Barcelona era la tercera parada d'un recorregut de dues setmanes per Europa que havia començat per París i Venècia.

IAN MOORE WILSON

«El meu pare, Ian Moore Wilson, era un amorós marit, pare, germà i avi que va viure una vida saludable i activa al costat de la seva parella de 53 anys, la meua mare, Valerie», va escriure la sergenta de la policia de Vancouver Fiona Wilson al saber que el seu pare havia mort a la Rambla de Barcelona. «Era compassiu, generós, aventurer i sempre disposat a una bona conversa, un bon llibre, conèixer nous llocs i prendre's una bona pinta». Wilson estava de vacances a Barcelona amb la seva dona, el seu gendre i el seu net de 14 anys.

DUES DONES PORTUGUESES

74 I 20 ANYS ► El Govern de Portugal ha confirmat la mort de dues dones d'aquell país a la Rambla de Barcelona, però no s'han divulgat els seus noms. Es tracta d'una dona gran i la seva neta. ≡

JORDI COTRINA

CARLOS MONTAÑÉS

CONSOL. Una noia escriu un missatge en un dels plàtans de la Rambla.

REPULSA. Protesta de la comunitat musulmana de Barcelona, ahir a la Rambla.

meres, de seguida s'esborren, però no desapareixen en les centenars de fotografies que capten els telèfons mòbils. Hi ha turistes que només escriuen el nom del seu país: Itàlia, Bèlgica o Dinamarca, per expressar que Barcelona no està sola en aquesta desgràcia.

Al matí, els reis Felip i Letizia, amb el president espanyol Mariano Rajoy i el president de Portugal, Marcelo Rebelo de Sousa, van presidir la missa solemne per la pau i en memòria de les víctimes de l'atemptat terrorista. A la cerimònia catòlica pels morts i ferits en mans de gihadistes també hi van assistir representants de diferents comunitats musulmanes, en un intent d'apagar

els brots d'islamofòbia i no criminalitzar els que professen aquesta religió. «No s'havia vist mai una missa solemne amb tantes autoritats civils», informa un portaveu de l'Arquebisbat de Barcelona.

Hi van assistir Carles Puigdemont, president de la Generalitat, les alcaldesses de Barcelona, Ada Colau, de Cambrils (Tarragona), Camí Mendoza, i de Madrid, Manuela Carmena; el primer ministre portuguès, António Costa; la presidenta del Congrés dels Diputats, Ana Pastor; la vicepresidenta del Govern central, Soraya Sáenz de Santamaría; la ministra de Sanitat, Dolors Montserrat; el vicepresident de la Generalitat, Oriol

L'alcaldesa de Madrid viatja a BCN per solidaritzar-se amb la ciutat commocionada

Més de 7.700 persones ja han escrit al llibre de condolences de l'ajuntament

Junqueras, la consellera de Governació, Meritxell Borràs, el d'Interior, Joaquim Forn, i el delegat del Govern a Catalunya, Enric Millo. Tots van ser rebuts per més d'un centenar de persones que darrere del cordó de seguretat cridaven: «No tenim por!». Les mesures de seguretat van ser molt estrictes, ningú va poder entrar al temple una vegada començada la cerimònia, i el trànsit es va tancar a tots els carrers col·laterals a la basílica.

Sebastià Taltavull, bisbe auxiliar de Barcelona, va recordar que han sigut dies de llàgrimes, però sobretot de molta «humanitat». Per al religiós, la missa solemne va ser un gest d'unitat. «És una crida a viure la ple-

na comunió d'un poble que no té por i vol gaudir del do de la pau». «El dolor és de tothom», va comentar una noia musulmana envoltada d'aquell bosc de pedra que convida a l'oració al temple que va acollir més de 1.800 persones, més de la meitat de l'aforament.

Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona, va comentar que disabte passat el papa Francesc li va trucar per telèfon per dir-li: «Vull personalment acompanyar-lo, d'una manera especial, en la missa que celebrarà amb tot el poble. Soc a prop seu en aquest moment dolorós. Els acompanyo molt. Que Déu els beneeixi. Reso per vostès i vostès resin per mi». ≡

REUTERS / ALBERT GEA / YOUSSEF BOUDLAL

El grup preparava atemptats amb bombes a Barcelona per al 17-A

► L'explosió d'Alcanar va frustrar els plans i els va empènyer a l'atropellament massiu

GUILLEM SÀNCHEZ
BARCELONA

Els terroristes que van atemptar a Barcelona i a Cambrils (Baix Camp) «haviem planificat portar a terme un o més atacs» a la capital catalana amb els explosius que estaven preparant a la casa d'Alcanar (Montsià). El major dels Mossos d'Esquadra, Josep Lluís Trapero, va subratllar ahir que «probablement» pensaven actuar «amb voluntat de fer molt més mal encara». També va dir que ho haurien fet el mateix dijous 17 d'agost.

Van canviar de plans durant la matinada de dimecres a dijous, perquè les bombes casolanes que ultimaven van esclatar. L'explosió en va matar dos o tres. Els terroristes «van

reorientar» llavors els seus plans per cometre l'atropellament massiu a la Rambla i després l'atac a Cambrils. Precisament en aquesta localitat de la Costa Daurada van ser captats per la càmera d'un peatge el 10 d'agost dos dels terroristes, un amb la furgoneta de l'atemptat de Barcelona i l'altre amb l'Audi de l'atac a Cambrils. L'Audi A3 és propietat del detingut Mohamed Aallaa, germà del mort a Cambrils Said Aallaa. La furgoneta Fiat de l'empresa Telefurgó, amb matrícula 7086 JWD, va ser llogada amb el passaport del detingut Driss Oukabir, germà gran de Moussa, mort en el tiroteig del port nàutic de Cambrils.

TOTA LA CÈLLULA // Trapero va fer, durant una roda de premsa exclusiva-ment per a periodistes estrangers, el recompte de tots els membres de la cèl·lula gihadista, i va assenyalar que tots 12 estan identificats. Cinc van morir a Cambrils. Dels altres set, dos correspondrien a les restes mortals de dues persones trobades

l'explosiu

‘LA MARE DE SATAN’

PERÒXID D'ACETAT

Entre la runa de la casa de la urbanització d'Alcanar (Montsià) derruïda per una explosió, els Mossos d'Esquadra han trobat els «ingredients» per al component que habitualment utilitza l'Estat Islàmic o Al-Qaida per preparar bombes de fabricació casolana. Es tracta del peròxid d'acetona (TATP), substància batejada amb el sobrenom de *La mare de Satan*. Les nombroses bombones de butà que hi havia al xalet eren per amplificar la virulència de la trampa mortal que volien posar els terroristes gihadistes a la ciutat de Barcelona.

a Alcanar, quatre estan detinguts i un altre està fugit. L'imam Abdelbaki Es Satty, presumiblement, serà un d'aquests dos morts volatilitzats. També hi ha la possibilitat que aparegui un tercer cadàver entre les runes.

IMAM TRAFICANT // El major va assegurar que cap dels membres de la cèl·lula tenia antecedents per terrorisme. L'imam de Ripoll en tenia, però per traficar amb haixix, un delictes pel qual va complir pena de presó a Castelló. Segons va explicar Trapero, en els interrogatoris als detinguts, part d'ells han aportat informació d'interès que els investigadors han de contrastar.

El president català, Carles Puigdemont, durant la compareixença d'ahir va fer una crida a la participació en la manifestació que la Generalitat i l'Ajuntament de Barcelona han convocat per dissabte que ve, dia 26, a les sis de la tarda, des dels Jardins de Gràcia fins a la plaça de Catalunya. ≡

IMPACTE AL BRESSOL DELS ATEMPTATS

Convivència esquerdada

Els veïns no musulmans de Ripoll preveuen una difícil reconstrucció del clima de respecte entre comunitats ≡ «**Farà falta** molt de temps»

VÍCTOR VARGAS LLAMAS
RIPOLL

La gran majoria dels veïns de Ripoll que s'avenen a parlar sobre el drama que viu la localitat, bressol dels atacs terroristes de Barcelona i Cambrils, prefereixen quedar-se en l'anonimat o que ens referim a ells recorrent a un nom fictici. «**És un poble petit, aquí ens coneixem tots; bé, o això ens pensàvem...**», es justifica una senyora gran. Aquest mateix anonimat és el que també els agradaria que es mantingués per al poble que porten al cor. Que seguis sent conegut pels forasters com un bell paratge natural prepirinenc o com la població que acull un dels monestirs romànics de referència a Catalunya i Espanya. Però no, tots els detalls de la quotidianitat a Ripoll els mantenen immersos en una crua ressaca que «**promet durar setmanes, si no mesos**», afegeix aquesta mateixa dona.

«**Tornar a la normalitat com la vivíem des de sempre serà un repte més que difícil entre nosaltres. La gent està molt tocada. Pensa que hi havia dos extrems, dues comunitats, que amb el pas dels anys havien acostat postures fins a tal punt que compartien un clima de mutu**

respecte i convivència. Però aquesta sensació ha saltat pels aires. Els extrems s'han separat de cop i farà falta molt temps i molta paciència per tapar aquesta ferida», descriu la Maria, bona coneixedora del teixit social com a dependenta de la localitat.

A tots ells els agradaria que el resguard del poble seguis venint de part de les frondoses muntanyes que el flanquegen. Però no, des de dijous és una legió dels Mossos d'Esquadra la que blindi els accessos a la població. Cues quilomètriques, fins a 45 minuts de lenta marxa per complir amb l'escrupolós control policial de l'operació Gàbia, com mostra la televisió d'un dels bars de la localitat. «**¿I per a què tant control aquí? ¿Que potser es pensen que de tots els llocs que té on anar [Younes Abouyaaqoub, el gihadista que segueix fugitiu] hauria de tornar precisament aquí?**», deixa anar una dona. Les seves paraules sonen més a frustració i impotència que a retret pel desplegament policial d'excepció.

Agents, periodistes, curiosos... Res ajuda perquè Ripoll comenci a recompondre's, a enfilarse sense tants llastos l'àrdua tasca de girar

«**Aquí hi havia dos extrems que amb el pas dels anys s'havien respectat. Això ha esclatat**»

«**Les famílies no en tenen la culpa, però segur que hi haurà veïns que no ho veuran així**»

full. «**¡Collons, és que ha tocat aquí! ¡Si això és l'indret més tranquil que et pots trobar!**», s'exclama l'Antoni. Allunyat d'ell, en la distància, que no en el pensament, l'Eduard diu que se sent «**molt desubicat**», mentre comparteix cigarret i xerra amb un col·lega a la terrassa d'un bar. «**Però si aquí, per no haver-hi, no hi ha ni suïcidis. T'ho pots esperar a Barcelona, que no és el Bronx, però de tant en tant passen crims i notícies tan macabres, ¿però aquí?**», afirma l'Eduard. Tan tranquil és el lloc «que no fan

[o feien] **falta mediadors**» entre comunitats, com sí que es necessiten «**en poblacions com Manlleu** (Osona)», explica la Laura, veïna de Campdevàrol, però veterana treballadora en un comerç de Ripoll. «**A Manlleu hi ha guetos en llocs com els pisos de Can García, encara que un d'aquests edificis ja l'han enderrocat. Però aquí no hi havia problemes de convivència, res feia dubtar d'ells ni de ningú**», diu la Laura.

Temps aturat

El temps sembla haver-se aturat a Ripoll, però aquesta vegada, desafortunadament, no per l'habitual quietud d'aquest enclavament. «**La mala sort és que, a sobre, ha passat a l'agost, amb tot al ralenti. Aquí el que falta és que passin els dies ràpid, que arribi el setembre i es recuperi la rutina per anar superant tot això, a poc a poc**», desitja l'Eduard. Un retorn progressiu a la normalitat que també necessiten les famílies dels gihadistes. «**Estan esperant que els tornin els cossos per emportar-se'ls al Marroc i seguir allà el seu ritual. Rarament els enterren aquí**», diu una amiga d'una de les famílies..

«**D'aquesta no se'n recuperen mai. I ningú hauria d'oblidar que ells no tenen culpa deres-exposa-. Però estic segura que hi ha veïns que no ho veuran així. I em temo que els familiars hauran de marxar d'aquí. Mudar-se a un altre lloc, mirar de començar de zero, si és que és possible**». ≡

ment les comarques de Girona i Tarragona on menys integrats estan els joves immigrants, on l'alteritat és més elevada, encara més en pobles petits.

PROMOURE LA PARTICIPACIÓ // «És lògic que això passi en municipis petits, on la xarxa pública i d'entitats compta amb menys recursos. A Barcelona, per exemple, un jove, qualsevol jove, té més possibilitats per a la participació o per al ús de serveis i equipaments públics», reflexiona el sociòleg. La solució, continua, passa per la intervenció de les administracions superiors, que haurien de destinar recursos per promoure la participació d'aquests joves en activitats col·lectives.

Amb tot, aclareix Martínez-Celorio, la no integració no necessàriament implica la radicalització. Aquest és un procés en el qual intervenen altres elements no controlables per les famílies (de vegades internet, de vegades personatges de referència per als nois). «Encara que els joves de Ripoll implicats en els atemptats donessin mostres d'integració, n'hi va haver prou amb l'aparició d'una figura com l'imam per arrossegar-los cap a postures radicalitzades», assenyala l'investigador. «Van ser carn de canó», lamenta. ≡

eF

Tema del dia

BCN

Pàgines 2 a 11

LA RECERCA DEL TERRORISTA

Prioritat màxima: caçar Younes

Els Mossos allarguen les jornades de tots els agents fins a la seva captura

El presumpte autor de la matança de la Rambla és l'únic gihadista fugit

GUILLEM SÀNCHEZ
BARCELONA

Younes Abouyaaqoub, després dels atemptats de Barcelona i Cambrils, s'ha convertit en l'home més buscada a Espanya. Els Mossos d'Esquadra han penjat una ordre de detenció internacional encara que, de moment, no existeix cap evidència que aquest jove de Ripoll hagi aconseguit travessar la frontera amb França, on per cert sí que va estar l'Audi propietat de Mohamed Aallaa amb el qual es va cometre l'atac de Cambrils: un radar de velocitat el va captar a París una setmana abans dels atemptats, segons revela el diari *Le Parisien*. Els policies busquen Younes a Catalunya, i per això mantenen actiu el dispositiu *Cronos* que, a través d'una resolu-

ció aprovada pel director general de la policia catalana, Pere Soler, permet allargar l'horari laboral de tots els agents. Fins avui, els Mossos mai havien desplegat un dispositiu tan gran ni durant tant de temps. No són dies normals.

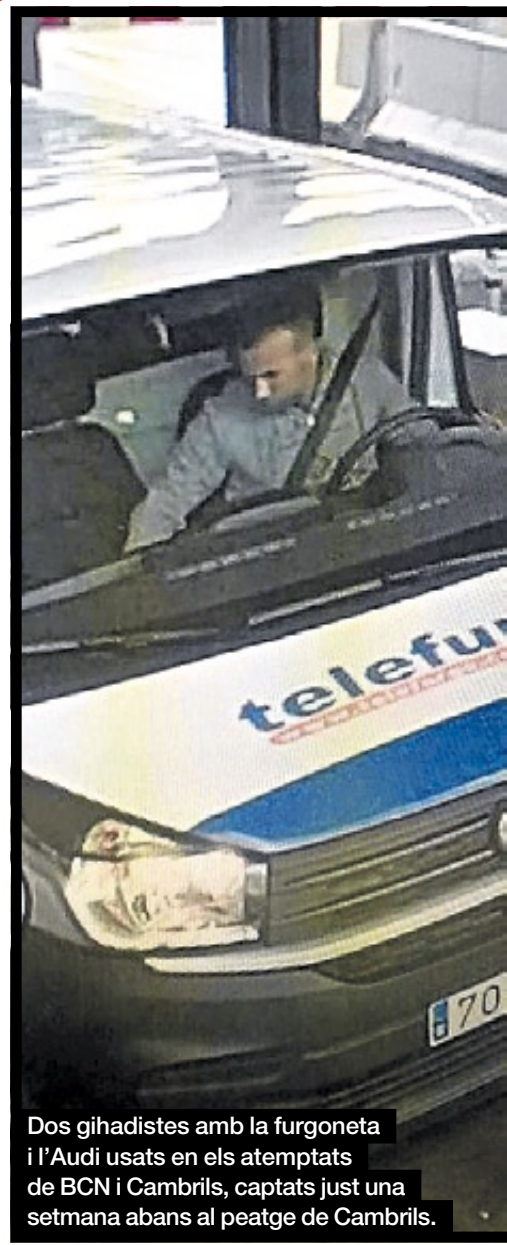
Entre les tasques de protecció i les de recerca d'Abouyaaqoub, de 22 anys, s'ha arribat a triplicar el nombre de policies que habitualment estan actius en un dia normal. Per assegurar el territori català, i després de confirmar que l'atac de Barcelona era de naturalesa terrorista, es van muntar gairebé 800 punts de control. Això va permetre desarborar la massacre que intentaven perpetrar els cinc gihadistes a Cambrils. L'agent que en va matar quatre d'ells integrava un d'aquests

punts a prop del club nàutic de la localitat. La majoria dels policies han estat fent aquests dies jornades de 12 hores. La previsió és que, a partir d'avui, es consolidin aquests horaris de 12 hores i que es distribueixin en torns de dia, nit i descans, alternativament. Caçar Abouyaaqoub és la prioritat.

ESPERANT AL LABORATORI // La policia catalana segueix esperant els resultats del laboratori per poder acreditar amb evidències científiques el que sospiten fa dies: que aquest jove, l'únic integrant dels 12 de la cèl·lula gihadista de Ripoll que segueix viu i en parador desconegut, és el conductor que va assassinar 13 persones a la Rambla i també el mateix que va aconseguir burlar el disposi-

tiu *Gàbia* saltant-se el control de l'avinguda Diagonal. Aquesta fugida només ha sigut possible gràcies al fet que -desafortunadament- diversos factors es van aliar amb ell i no amb els policies que intentaven capturar-lo.

Quan el Ford Focus es va saltar el control policial a la Diagonal, ho va fer accelerant sense miraments i atropellant una agent a qui va trencar el fèmur. El company d'aquesta agent va disparar contra el cotxe, amb tota la complexitat que comportava obrir foc dins d'una zona urbana tan infestada de ciutadans com la Diagonal. El que va passar a continuació va ser que el conductor fugitiu, al volant del Ford Focus, va arribar fins a Sant Just Desvern i va abandonar el vehicle prop de l'edi-

Dos gihadistes amb la furgoneta i l'Audi usats en els atemptats de BCN i Cambrils, captats just una setmana abans al peatge de Cambrils.

Feb. 2017 Dimecres, 16 d'agost Dijous, 17 d'agost

Algun membre de la cèl·lula gihadista lloga una casa en una urbanització d'Alcanar (Montsià)

23.30 h
Deflagració a la casa d'Alcanar

Al matí
Els Mossos informen que a la casa hi havia desenes de bombones de butà

Primera hora de la tarda
Segona explosió a les runes de la casa d'Alcanar

16.50 hores
Atemptat de la Rambla, presumptament comès per Younes Abouyaaqoub

19.20 hores (aprox)
Un Ford Focus trenca un control dels Mossos de l'operació Gàbia per blindar la ciutat

20.00 hores (aprox)
Els Mossos localitzen el Ford Focus amb un cadàver apunyalat a dins que resulta ser el del propietari

23.00 hores
Josep Lluís Traperó relaciona l'explosió d'Alcanar amb l'atac de la Rambla i desvincula el cotxe de Sant Just Desvern de l'atac. Diver els Mossos van tornar a negar que hi hagu

Josep Lluís Traperó, major dels Mossos

ELS INTEGRANTS DE LA CÈL·LULA TERRORISTA

FUGIT

Younes Abouyaaqoub
22 anys

- Nascut al Marroc. Resident a Ripoll
- Presumpte autor material de l'atropellament a la Rambla de Barcelona

MORTS A CAMBRILS

Moussa Oukabir
Menor d'edat

- Nascut a Ripoll
- Va utilitzar la documentació del seu germà per llogar les furgonetes

Mohamed Hychami
24 anys

- Nascut al Marroc. Resident a Ripoll
- Implicat en el lloguer dels vehicles

Omar Hychami
Menor d'edat

- Resident a Ripoll
- Germà de Mohamed

Said Aallaa
19 anys

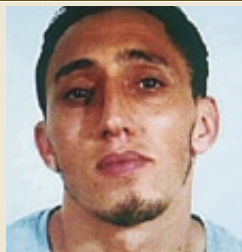
- Nascut al Marroc. Res. a Ribes de Freser
- La seva targeta de crèdit apareix en una furgoneta abandonada

Houssaine Abouyaaqoub
Menor d'edat

- Nascut al Marroc. Resident a Ripoll
- Germà de Younes (conductor de la furgoneta de la Rambla)

DETINGUTS

Driss Oukabir
28 anys

- Germà gran de Moussa
- Diu que el seu germà li va robar la documentació

Mohamed Aallaa

- Propietari de l'Audi gris que va participar en l'atac de Cambrils

ACCIONS
DAVANT LA
VIOLENCIA

1 El pacte contra el terrorisme
gihadista se cita avui a Madrid
ampliat amb partits observadors

2 A la plaça de Catalunya, 50
entitats musulmanes fan avui a les
19.00 hores un acte de condemna

3 La Junta de Seguretat de BCN
es reuneix dimecres, amb Forn i
Colau, per avaluar més mesures

COLPISA

fici Walden. Els Mossos van arribar en segons al lloc on era el cotxe i van observar que hi havia un home al seu interior. Algun policia explicaria més tard que també va veure algú que corria a prop del cotxe. El context d'alerta terrorista va obligar a aproximar-se al vehicle sota supervisió dels especialistes en explosius.

Quan els agents van descartar que hi hagués un explosiu, van constatar que l'home estava estirat entre els dos seients davanters, reclinat sobre el posterior. El seu cos presentava ferides sagnants. La lògica indicava que es tractava d'orificis de bala causats per l'agent que va obrir foc quan el cotxe es va saltar el control.

LA REVELACIÓ DEL FORENSE // El cadàver es va enviar a l'institut de medicina legal i allà el forense va donar la veu d'alarma: el cos no presentava cap ferida de bala, havia mort apunyalat. Els policies del control de la Diagonal van certificar també que la cara del cadàver no es corresponia amb el conductor que els havia atropellat. El mort, en realitat la víctima número 15 d'aquests atemptats, era Pablo Pérez Villán, un enginyer de 35 anys.

La revelació significava que el verdader fugitiu havia aconseguit fugir. I ja estava lluny de Sant Just. Quatre dies després, Abouyaaqoub segueix desaparegut. ≡

L'imam de Ripoll, possible enllaç de la cèl·lula amb el gihadisme belga

► Abdelbaki Es Satty, presumpte cervell de la cèl·lula, va residir a Vilvoorde el 2016

► Els Mossos investiguen les connexions del grup a l'exterior

|| **ÁNGELES VÁZQUEZ**
MADRID

A Bèlgica va fugir un dels condemnats per l'11-M després dels atemptats de Madrid, i de Bèlgica van sortir els autors dels de París. Abdelbaki Es Satty, l'imam de Ripoll considerat el cervell de la cèl·lula gihadista que ha comès els atemptats de Barcelona i Cambrils, tenia relació amb aquest país. Va estar tres mesos vivint a Vilvoorde, localitat considerada una de les meques gihadistes de Bèlgica perquè d'ella van sortir el 2014 una trentena de joves per lluitar a Síria.

Es Satty va residir de forma estable a Vilvoorde entre el gener i el març del 2016, segons ha confirmat l'alcalde de la població, Hans Bonte, a la televisió flamenca VRT News, encara que les autoritats belgues d'immigració descarten haver registrat algú amb aquest nom, informen webs belgues.

El president de la Comunitat Islàmica Annour de Ripoll, Ali Yassine, també ha comentat que aquest home «solitari, molt callat» havia dit a alguns dels fidels que «havia estat o viatjat a Bèlgica». Però va afegir que mai va viatjar allà «mentre va ser imam de Ripoll», qüestió que haurà de ser confirmada per la investigació oberta després dels atemptats, perquè les dates no coincideixen.

Tant el ministre de l'Interior, Juan Ignacio Zoido, com el major dels Mossos, Josep Lluís Traperó, s'han referit als contactes que es mantenen amb els serveis d'intel·ligència i els cossos policials d'altres països per determinar les connexions i el suport que els membres de la cèl·lula poden tenir a l'exterior, cosa que permetrà desentranyar tota la xarxa.

A Bèlgica va fugir un dels condemnats per l'11-M i d'aquest país van sortir els autors dels atemptats de París

En aquella sentència després anul·lada s'esmenta Es Satty, que va complir quatre anys de presó per tràfic d'haixix (una forma habitual de finançament del gihadisme), però no tenia antecedents per terrorisme, igual que els altres 11 membres de la cèl·lula que va cometre els atemptats de Barcelona i Cambrils. La resolució el cita, a petició de la defensa de Mohamed Mrabet Fashi, perquè una fotocòpia de la seva documentació va aparèixer en el domicili d'aquest acusat juntament amb la d'altres 16 persones. Amb això mirava de negar que ell ajudés a arribar a l'Iraq Bellil Belgacem, que es va suïcidar matant 19 soldats italians i 9 d'iraquians.

La resolució (després anul·lada pel Suprem) va absoldre un cosí d'Es Satty, que va ser imam de Ripoll des del 2015 fins fa uns mesos i al qual es considera responsable de radicalitzar en un temps rècord uns joves que semblaven ben integrats a la localitat. La investigació encara ha de determinar si va ser ell qui va manipular l'explosiu que va fer saltar pels aires la casa d'Alcanar. ≡

Divendres, 18 d'agost

01.00 hores (aprox)
A Cambrils, un Audi enverteix un control dels Mossos. Els 5 gihadistes són abatuts a trets després d'atropellar diversos vianants i apunyalen una dona que va morir

CAMBRILS
Avinguda de la Diputació
Club Nàutic
Platja del Reguerol
Port
LLOCS DELS TIROTEJOS

Dissabte, 19 d'agost

Al matí
Els Mossos escorcollen la casa a Ripoll d'Abdelbaki Es Satty, imam de la mesquita de Ripoll. L'home està desaparegut i es creu que va ser qui va radicalitzar els joves

Migdia
Els Mossos admeten a aquest diari que treballen amb la hipòtesi que el conductor de l'atropellament massiu a la Rambla és qui va robar el Ford Focus que es va saltar el control i qui en va assassinar l'ocupant

Tarda
Se sap que l'imam havia sigut condemnat per tràfic de drogues i es va passar dos anys a la presó de Castelló

Nit
Se sap que l'imam tenia relació amb un condemnat i després absolt en una operació antigihadista posterior a l'11-M, però malgrat això no estava en el radar antiterrorista

Alcanar
Peníscola
CASTELLÓ
Presó Castelló-1
25 KM

Mohamed Houli Chemlal

■ Ferit durant l'explosió d'Alcanar, continua hospitalitzat

Sahl el Karim

■ Regenta un locutori a Ripoll

¿Abdelbaki Es Satty?

42 anys

■ Imam de Ripoll
■ Presumpte líder de la cèl·lula

Cadàver sense identificar

LES RESTES BIOLÒGIQUES TROBADES A LES RUNES DE LA CASA D'ALCANAR INDUEN LA PRESENCIA D'UN O DOS MORTS MÉS

¿Tercer cadàver?

udi
cipar

El central català del Dortmund, després d'anotar el gol al camp del Wolfsburg.

BUNDESLIGA

Bartra dedica un golàs a les víctimes de l'atemptat

«Va per tu, Barcelona i Cambrils», escriu arran de la seva gran actuació

EL PERIÓDICO
BERLÍN

El defensa Marc Bartra va ser protagonista en la jornada inaugural de la Bundesliga al firmar un preciós gol davant el Wolfsburg que immediatament va dedicar a les víctimes dels atemptats terroristes de Barcelona i Cambrils. «De tot cor, va per tu Barcelona i Cambrils. ¡No tenim por!», va escriure l'exblaugrana a Twitter després del partit. En la celebració del gol, Bartra va mostrar el seu braçalel negre al públic mentre

s'abraçava als seus companys, i després va mirar al cel en senyal de respecte a les víctimes del mortal atropellament a la Rambla i el posterior atac terrorista a Cambrils.

El gest de Bartra va tenir una especial connotació. El defensa català va resultar ferit l'abril passat quan diverses explosions van sorprendre l'autobús del Borussia Dortmund, que anava camí del seu estadi per disputar el partit de quarts de final de la Lliga de Campions davant el Mònaco. El defensa va haver de ser

intervingut per una fractura al canell dret, a més a més de patir un ensurt terrible. El defensa es va recuperar molt bé.

El gol d'ahir de Bartra, un impecable xut amb l'interior de la seva bota dreta que es va colar per l'escaire, va fer pujar el seu equip fins al liderat provisional de la Bundesliga (0-3). Pulisic i Aubameyang van completar la golejada de l'equip de Peter Bosz, que no va notar l'absència del francès Dembélé, pretès pel Barça. ≡

SÈRIE A

El Juventus debuta amb golejada (3-0)

EL PERIÓDICO
TORÍ

El Juventus va debutar ahir amb peu ferm a la Sèrie A, on busca el seu setè ceptre consecutiu. El conjunt de Massimiliano Allegri va superar sense problemes el seu duel davant el Cagliari (3-0) gràcies als gols de Mandzukic, Dybala i Higuaín. El partit a l'Allianz Stadium, nou nom del fins ara Juventus Stadium, va ser rodó per als torinesos ja que fins i tot el veterà Buffon (39 anys) va aturar un penal amb 1-0 al marcador.

Després de perdre la Supercopa italiana diumenge passat contra el Lazio, el Juventus va imposar la seva llei i va golejar un Cagliari valent. La

parella Higuaín-Dybala, anomenada HD a Itàlia per les inicials dels dos futbolistes, va començar l'any de la millor manera, després d'acabar l'anterior amb 32 i 19 dianes, respectivament.

El Milan, que debuta avui al camp del modest Crotone, somia tornar a dalt de tot després d'haver-se reforçat amb noms de la talla de Leonardo Bonucci o Lucas Biglia i d'haver-se gastat més de 100 milions d'euros. El Roma es posa en marxa al camp de l'Atalanta. Els capitalins esperen, aquesta temporada, explotar l'ull clínic de Monchi per tractar de tu a tu els favorits. El Nàpols va jugar ahir a la nit el seu partit de debut. ≡

PREMIER

El United no té pietat del Swansea

EL PERIÓDICO
LONDRES

El Manchester United s'ha situat a dalt de tot de la lliga anglesa després de dues jornades en què no ha tingut pietat dels rivals. Els homes de Mourinho es van passejar ahir pel camp del Swansea (0-4) i ja tenen un balanç de vuit gols a favor i cap en contra en les dues primeres jornades.

Els reds es van avançar ja quasi al descans amb un gol de Bailly, però no va ser fins al minut 80 quan es va segellar la golejada visitant. Van ser quatre minuts brillants del United, del 80 al 84, lapse en què van veure

porteria Lukaku, Pogba i Martial.

Menys sort va tenir l'Arsenal, que va sortir derrotat de la seva visita al camp de l'Stoke City (1-0), víctima d'un gol de l'espanyol Jesé. El Liverpool, que no va comptar amb Coutinho pels seus problemes a l'esquena, va guanyar per la mínima el Crystal Palace (1-0). Per una altra part, els dos gols del Chicharito no van evitar la derrota del West Ham a casa del Southampton (3-2).

El partit de la jornada d'avui el protagonitzaran el Tottenham i el Chelsea. El Manchester City de Guardiola rebrà demà l'Everton. ≡

tusoluciónhipotecaria

900 802 400
www.tusolucionhipotecaria.com

¿Vas a pedir una hipoteca sin consultarnos?

Mejor hipoteca garantizada. Análisis gratuito y sin compromiso. Viabilidad en 48h.

ENTRE TOTS

Podeu llegir més cartes de lectors i publicar els vostres articles a **entretots.elperiodico.cat**
Contacte: cartalector@elperiodico.com | @Epentretots

El Periódico de Catalunya, SL, editora del diari EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, s'oposa expressament a la reproducció comercial dels continguts d'aquest diari, en la modalitat de revistes o recopilacions de premsa (press-clipping), sense comptar amb l'autorització escrita de la seva editora, als efectes del que estableix l'article 32.1, paràgraf segon, de la Llei de Propietat Intelectual.

ATAC TERRORISTA A CATALUNYA

Celebrem la vida

Concepción Mostazo
Sant Joan Despí

Dijous em vaig despertar contenta. «Un dia com avui vaig donar a llum per segona vegada», em vaig dir. Aquell agost de 1985 va ser xafigós, com tots els estius a Lleida, però tranquil i esperançat. Vivíem en una Catalunya en pau, en una Espanya ja gairebé acostumada a la democràcia. No coneixíem les paraules gihadisme ni radicalisme. Avui, 32 anys després, la calor s'ha transformat en indignació, consternació, tristesa. Al matí vaig abraçar la meua filla i la vaig felicitar. A la tarda hauria volgut abraçar tots els pares i mares que pateixen el dolor més gran que es pot sentir. Vides fragmentades, omeses per alguns que, llavors, ni tan sols havien nascut. Encara que quan ho van fer, van deixar de veure la llum en algun punt del camí i van passar de ser fills, germans o nets ¿a què? Demà miraré al cel per celebrar la vida, per seguir sense por. I no oblidaré que allà hi ha més àngels que no bufaran més espelmes.

Terror i covardia

Jesús Asensi
Algemesí (València)

La indignació sorgeix del nostre interior, gairebé sense pensar-ho, davant els cossos inerts estirats pels carrers de Barcelona. El cor se'ns trenca del tot al veure nens entre les víctimes mortals. ¿Com és possible que algú sigui capaç d'atropellar de forma indiscriminada tot aquell que se li posi al davant? La majoria dels transeünts de la Rambla van reaccionar de forma instintiva i van córrer a refugiar-se on van poder. Tant és així que el terrorista va poder baixar de la furgoneta i fugir sense problemes aprofitant la confusió. ¿Retraurem a algun dels presents que no plantés cara al terrorista? És clar que no. Només es pot resar per les víctimes i les seves famílies i esperar que es faci justícia, no la que la nostra passió dictaria sinó la que regeix en el nostre Estat de dret. L'ull per ull no pot ser la nostra norma de conducta, i afirmar que tot musulmà és un terrorista en potència és injust i cruel.

No ens guanyaran

Jordi Querol
Barcelona

De petits, ens divertíem sense parar als carrers de l'Eixample de Barcelona. Sempre sabíem a què jugàvem i contra qui. Així vam créixer felïços. Ara, després de les meves vacances, el terror ha tornat a Barcelona i la meua ment es bloqueja

No va d'islamistes contra catòlics

Abatut. És curiós que aquest sigui el terme que més seguretat et dona després d'un atemptat i a la vegada serveixi per expressar com ens sentim tots. Una altra vegada a Europa, a la meua estimada Barcelona. Arriba un grup de fanàtics, lloga una furgoneta i acaba amb la vida de 13 persones, en fereix desenes i deixa enfonsats tots els altres. I llavors sents reflexions que poden fer molt més mal, reflexions islamòfobes, racistes i totalment fora de lloc: «Ja ho vaig dir jo, massa ajudes i subvencions als musulmans». I tots els esforços per integrar en la nostra societat la multiculturalitat i els valors de la diversitat se'n van al carall.

Doncs no, això no va de moros contra cristians, ni d'islamistes

La solució és escoltar, cooperar, l'educació en la diversitat i el respecte

contra catòlics, ni d'Orient contra Occident. Això va de gent que malinterpreta un llibre, gent fanàtica, radical, sense cap coneixement de causa ni conseqüència. No es pot expulsar tots els musulmans com segles enrere, perquè la comunitat musulmana és un altre dels motors de la nostra societat i també condemna aquest tipus d'actes. Perquè no és la comunitat musulmana la culpable. Siguem coherents. La solució

és escoltar, cooperar junts, la inclusió, l'educació en la diversitat, l'educació en el respecte, l'empatia, l'amor.

Tornaré a la Rambla i passejaré de nou. Aquell que diu que ho farà sense por, us menteix. La por existeix, però jo, quan camino per la vida, prefereixo l'orgull. Sentir-me orgullós de la meua gent, de Barcelona, de la multiculturalitat, de la meua llibertat. Perquè va costar molts anys i moltes vides poder passejar pel carrer sentint-te lliure.

José A. Sobrino

Coordinador esportiu.
Barcelona

Ofrenes al Pla de l'Os de la Rambla, poc abans de l'alba ahir.

JORDI COTRINA

Des del dolor, jo us maleeixo

No és bo parlar ni escriure des de l'odi. De fet, no és bo sentir odi, consumeix massa energia i et fa prendre decisions equivocades. Però l'atemptat de la Rambla de Barcelona no em deixa indiferent. Per més que un vulgui controlar els seus sentiments, només pot sentir ràbia, impotència i odi. Odi contra els fanàtics que llegeixen llibres sagrats com si fossin un manual d'instruccions. Que obvien els missatges d'amor dels profetes i només llegeixen i entenen el que els interessa. I fa que, en el meu cas, el meu respecte per les religions sigui cada dia menor. No veig manera de perdonar fanàtics com aquests que taquen de sang la meua ciutat i es creuen amb dret i just

Per més que vulguis controlar els teus sentiments, només sents ràbia i odi

tificació per treure la vida a un munt d'homes, nens, dones, de Barcelona o de qualsevol part del món. A partir d'avui, quan passegi per la Rambla, no podré oblidar que un descerebrat va decidir *honrar* el seu fanatisme religiós matant un munt de gent que ni coneixia ni li importava perquè matar *infidels* és un privilegi de la seva cultura. No podré deixar d'associar un barri en què m'encanta perdre'm, amb un

atemptat salvatge que marcarà per sempre la meua ciutat i els nostres cors. De manera que avui em permeto odiar i menysprear els que han matat tanta gent innocent a Barcelona, París, Iemen, Iraq, Londres..., en qualsevol lloc del món. Els odio, els menyspreo i els condemno a no formar part mai de la meua vida. Les cicatrius quedaran per sempre, per recordar-me que, simplement, hi ha gent malvada que vol fer mal indiscriminadament. Jo us maleixo, miserables.

Fernando de la Torre

Músic.
Barcelona

ja davant una gegantina reguera de sang perquè en el fons no entenc el que ha succeït. Al passar una cosa tan summament infernal, la majoria sentim dolor, ràbia, impotència i indignació, però no ho comprenem i és llavors quan apareix al nostre interior un immens odi, perquè patim al saber de la mort de nens innocents, gent que passejava felïç per Barcelona i, per culpa de la crueltat i la bogeria de l'Estat Islàmic han resultat lesionades. Odiem els agressors malvats perquè sabem que són criatures monstruoses que assassinen sense saber (ni els importa) qui són els que moren. Vull dir a El que no ens guanyaran. Barcelona, Catalunya, Espanya i Europa sempre han encarat el futur amb energia, intel·ligència i esperança.

Tots som BCN

Juan Antonio Valero
Cambrils

El terrorisme, sigui del signe que sigui, neix com a llavor de l'odi, es basa en el menyspreu del valor de la vida i és un autèntic crim sense justificació. La finalitat del terrorisme no és únicament matar de forma indiscriminada sinó que, a més, amb els seus salvatges actes llancen un missatge que pretén desestabilitzar l'enemic. Ja que els terroristes, amb els seus cruels i irracionals atemptats, intenten modificar el nostre comportament provocant la por, la incertesa i la divisió en la societat a la qual agredeixen. És, en conseqüència, una guerra psicològica. Convé, doncs, no deixar-los ni deixar-nos vèncer. Avui, més que mai, és necessari que tots siguem barcelonins i ens sentim catalans.

Lament per la Rambla

Carlos Oyague
Cornellà de Llobregat

La ruleta que giren els canalles va apuntar aquesta vegada a Barcelona, amb la ràbia i la sang amb què abona la seva demència, la pesta sense valor. Innocents aliens a batalles, contra l'odi mortal que no raona, van trobar la mort, com un lladre de passejades, per ports i muralles. Espanya plora la seva Rambla adolorida en la tarda de blau mediterrani que la nit va cobrir amb negre dol. Però del dol sortirà la nova vida a vèncer la bogeria del forà que profana amb sang la nostra terra.

Fe d'errates

►►L'autor de les dues fotografies de la portada especial de l'edició del diari d'ahir és Ferran Nadeu.

Editorials

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Un terrorisme amb arrels internes

A mesura que anem coneixent detalls sobre els components de la cèl·lula terrorista que va cometre els atemptats de Barcelona i Cambrils s'obre la necessitat de fer-nos algunes preguntes incòmodes. No estem, com ha passat en altres països europeus, davant d'un problema exterior sinó davant d'un assumpte intern. Es tracta de joves que han anat a les nostres escoles, que teòricament s'han educat en els nostres valors i que en un moment determinat han abraçat la versió fanàtica d'una religió que practicaven poc, en aquest cas l'islam, i s'han integrat en un grup terrorista que els proporciona poca cosa més que una franquícia i una mica de formació. Fins on sabem, ni tan sols han anat a Síria sinó que n'han tingut prou amb el contacte amb un imam radicalitzat per abraçar una forma de violència irracional contra la qual és molt difícil lluitar perquè utilitza objectes de la nostra vida

quotidiana, en aquest cas furgonetes i ganyets, per segar la vida de persones innocents.

Aquesta crua realitat no ens pot portar en cap cas a la islamofòbia. La barbàrie no és patrimoni de cap religió ni de cap ideologia, sinó de ments perverses que de manera malaltissa acaben amb la vida dels seus congèneres. Tampoc ens pot conduir a la frivolitat. Parlar d'una suposada voluntat del nacionalisme català de primar la immigració magribina davant de la llatinoamericana és no te-

Els autors dels atemptats de Barcelona i Cambrils van anar a les nostres escoles i van rebre els nostres valors

nir ni idea dels fluxos migratoris i de les competències de les diverses administracions en la seva regulació. És, senzillament, un despropòsit. Cal tenir el cap fred i buscar, en primer lloc, la complicitat de la mateixa comunitat musulmana en la lluita antiterrorista. Les condemnes que ha emès aquests dies haurien de ser un bon punt de partida. I juntament amb aquesta és necessari lluitar contra la penetració de determinats corrents de l'islam a Catalunya i a Espanya. El salafisme arriba en massa ocasions de la mà de països que són els nostres socis comercials, com l'Aràbia Saudita o Qatar, amb els quals mantenim relacions excessivament cordials. En aquest punt no ens hauria de tremolar el pols per primar unes versions de l'islam davant d'altres i uns imams davant d'altres. Moltes vegades és millor autoritzar un oratori d'una modesta comunitat local que encoratjar la instal·lació de grans mesquites finançades pels salafistes.

El nivell de seguretat no admet discussió

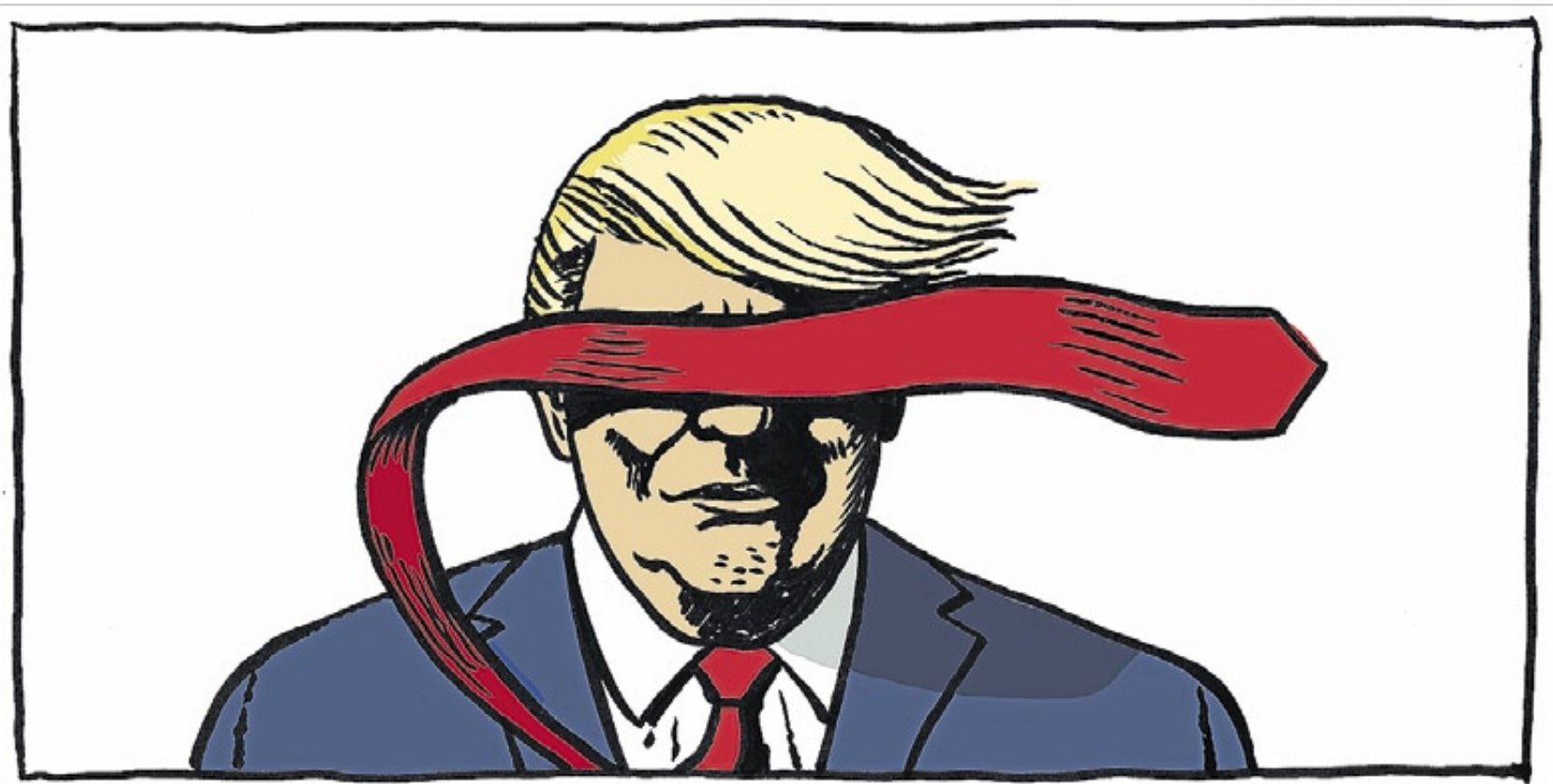
La coordinació i l'intercanvi d'informació entre els cossos policials ha sigut un dels elements destacats de la situació de crisi derivada de l'atac de dijous. No hauria de sorprendre que fos així, perquè el lògic i normal és que aquells que, fins i tot vestint diferents uniformes, tenen encomanada la protecció de la seguretat dels ciutadans col·laborin en pro d'aquest objectiu comú. Però les friccions entre l'Estat i la Generalitat han deparat en el passat també al-

gunas disfuncions entre els Mossos i els cossos policials que depenen del Govern. Per això cal felicitar-se que aquests dies traumàtics no hagi passat res extemporani en aquest terreny. I s'ha de tallar tota polèmica que intenti alimentar els maximalistes d'un i un altre signe, com la que ahir es va entreveure a propòsit de si després de 17-A barceloní s'ha de mantenir a Espanya l'alerta antiterrorista al nivell 4 o augmentar-la al 5, que és el màxim. Atès que aquest nivell pot implicar la presència de militars al car-

rer, i atesa la proximitat del 1-O, les especulacions polítiques interessades sobre la imatge de soldats patrullant a Barcelona van estar servides. El Ministeri de l'Interior, amb el vistiplau dels Mossos, ha mantingut el nivell 4 però reforçat. La prudència i el respecte a les decisions dels experts són més necessaris que mai en aquests moments, i intentar enfangar les mesures de seguretat que han de sospesar i adoptar els poders públics és, en el millor dels casos, recargolat.

Aftersun

Leonard Beard

Noms propis

David **Armengou** Marcela **Miret**
Fotògrafs
★★★★☆

El tàndem autor de la foto que ha explicat millor al món l'horror de l'atac de la Rambla va actuar amb rigor i va descartar altres imatges més crues i morboses. ►Pàg. 14

Recep Tayyip **Erdogan**
President de Turquia
★★★★☆

La pulsió totalitària del règim d'Ankara s'ha manifestat una altra vegada: l'escriptor alemany nascut a Turquia Dogan Akhanli ha sigut detingut a Granada a petició del Govern turc. El també escriptor Hamza Yalçın va ser detingut fa 10 dies a Barcelona. ►Pàg. 22

Pablo **Machín**
Entrenador del Girona
★★★★☆

L'equip català va dominar durant gairebé tot el partit contra l'Atlètic, però al final va empatar en el seu debut a Primera. Un resultat que permet mantenir la confiança i la il·lusió del conjunt que dirigeix el tècnic de Sòria. ►Pàg. 7 d'Estiu'

Marc **Bartra**
Jugador de futbol
★★★★☆

El defensa català del Borussia Dortmund, que a l'abril va ser ferit a l'atac de la Rambla, i després va reforçar el bonic gest amb un text a Twitter. ►Pàg. 9 d'Estiu'

Stephen **King**
Escriptor
★★★★☆

El celebrat autor nord-americà és, entre els vius, el que ha vist les seves obres adaptades al cine i la televisió més vegades. Les 70 ocasions en què això ha tingut lloc s'amplien contínuament, fet que reflecteix el seu gran èxit. ►Pàg. 12 d'Estiu'

La clau

Diàriament em vacuno contra les meves pròpies certeses. Les preguntes m'enriqueixen. Encara que són font d'incertesa, ho són més de coneixement. Em pregunto sobre la realitat, sobre l'experiència, sobre les dades però també sobre els valors. Els que m'envolten més íntimament em modelen perquè em qüestionen: la parella, els fills, els amics, els companys de feina i ara també els lectors m'han fet canviar algunes de les meves certeses. M'enriqueixen.

La certesa absoluta condueix en el seu grau més intens al fanatisme. A estavellar una furgoneta contra centenars de persones a la Torre de Londres o a la Rambla de Barcelona. Però la certesa també destorba la

Certeses

ALBERT
Sáez
ADJUNT AL
DIRECTOR

convivència. Els superbs deixen de parlar als que els qüestionen les seves certeses, al carrer o a les xarxes. Deixen de llegir allò que els remou els seus esquemes. Els covards dic-

ten sentència sense escoltar les raons dels acusats. Els atrevits desafien els dissidents a la mínima oportunitat, quan els presumeixen febles.

La vida és grisa

El dubte enriqueix. La vida és grisa encara que els relats hagin de ser en blanc i negre. De manera que seguiré escrivint i dialogant, als papers i a les xarxes. La certesa d'alguns no em dissuadirà de seguir dubtant, aprenent. I mai se m'acudirà desitjar als que no pensen com jo que se'n vagin a l'atur, o que siguin silenciats, censurats o bloquejats. No tindran la meva certesa absoluta. No seré un fanàtic.

La immediata és avui el gran

repte de la informació. Afavoreix la difusió de testimonis en temps real, habitualment reflectits en documents audiovisuals. El treball periodístic ara no comença a les fonts oficials sinó en les espontànies. La verificació és avui el fonament del periodisme. S'ha de verificar el que han publicat els usuaris a les xarxes. Sense que sembli que hi ha intents d'ocultació o manipulació. Però també l'opinió està sotmesa als dictats de la immediata. Núvols d'idees circulen a velocitat digital fins a convertir-se en certeses absolutes, sense admetre preguntes, plenes de fanatisme contra «l'altre» o sigui contra tots nosaltres.

@albertsaez

Resistent Rajoy

La llegenda del president ficus

a que es preveu que serà l'etapa més intensa del procés independentista posarà a prova la llegenda de **Mariano Rajoy** i la seva impassible forma de procedir. Va ser elegit president gairebé per accident. Després de dos intents frustrats d'assalt a la Moncloa. Bastants anys passats des d'una nominació a dit que al seu dia va recaure en ell contra la major part de pronòstics. I com a relleu d'un **Zapatero** socarrimat per una crisi econòmica sense precedents. Però ell era allà, i va guanyar, malgrat que encara el 2011 pocs el consideraven el líder abans discutit i ara elogiat per tothom.

El relat del trempat servidor públic que és allà com podria ser en un altre lloc, i a qui tot sembla relliscar-li bastant, apunta certes mostres de cansament. Però de moment li ha funcionat a la perfecció, fins i tot en circumstàncies crítiques, tot i que ara el cas català el posarà a prova definitivament. Haurà de reaccionar, actuar, mostrar iniciativa i desmentir la llegenda de *rei estaquirot* que li critiquen alguns dels seus detractors. S'haurà de treure de sobre la confortable màscara de cínic suficient, però aquesta ja li deu haver servit per arribar on és, una vegada més, amb opcions d'èxit.

AQUEST curs 2016-17 va superar, per exemple, la moció de censura de **Pablo Iglesias**, que va deixar per a la posteritat (sobretot per a la immediata de les xarxes socials) el mem del president parlant de «cuanto peor, mejor» i el «beneficio el suyo». Però va aconseguir, en aquell desafiament, que la major part del temps passés com si allò no anés amb ell. Té el seu partit fet pols amb la corrupció, però ens hem passat bona part del temps parlant dels problemes del PSOE i de la tornada de **Pedro Sánchez**. I **Rajoy** mirant-s'ho a una distància prudencial. Igual com va fer davant el jutge, contemplant en bona part de la seva declaració com parlaven més els lletrats i el magistrat que aquell primer president del Govern d'Espanya en exercici que desfilava davant un jutge. I **Rajoy** allà, de fons, mirant-s'ho com un ficus (però no), confonent-se amb el paisatge. Aquest estiu potser s'acaba la funció. ≡

Després de l'atemptat de la Rambla

L'assignatura de l'endemà

Més enllà de la unitat de moments com aquest, Barcelona i Catalunya necessiten més cohesió política

JOAN
Tapia

Barcelona va patir dijous a la Rambla –un dels passejos més diversos del món– un horrible atemptat. Una camioneta va recórrer 500 metres buscant matar o ferir el nombre més elevat de persones. L'ISIS el va reivindicar i hi ha víctimes de més de 30 països.

El que va passar fa un any a Niça –un camió, arma homicida en mans d'un xòfer fonamentalista, ajudat per altres fanàtics i amb un objectiu d'impacte mediàtic– ja s'ha estès a vuit ciutats, com Berlín, Londres, París... i ara Barcelona. No era imprevisible, perquè des dels Jocs Olímpics impulsats per l'alcalde **Maragall** de fa 25 anys Barcelona s'ha convertit en una capital mundial apreciada per la seva modernitat, tolerància i cosmopolitisme. A més, hi ha el gran èxit turístic dels últims anys. I la presència de molts immigrants, alguns de radicalitzats, ja havia fet que els Mossos i altres cossos de seguretat extremessin la vigilància.

PERÒ –com bé ha dit l'alcalde **Colau**– la seguretat al 100% és impossible en una ciutat oberta. Dijous a la tarda la ciutat va quedar commocionada, però el mateix divendres es va recuperar no la normalitat –impossible– però sí la vida. I Barcelona, cridant que no té por de seguir sent oberta, s'ha agradat. La gran assistència al minut de silenci de la plaça de Catalunya, amb la presència de **Felip VI** i els presidents **Ra-**

TRINO

joy i Puigdemont, indica que s'ha reaccionat amb més seny que després de l'atemptat d'Atocha del 2004. El comitè de crisi posterior i la roda de premsa conjunta de **Rajoy i Puigdemont** –cosa que ja hauria d'haver passat el dia abans– ho corroboren. La bandera de la UE i d'Espanya a mig pal al Parlament Europeu és emblemàtica i una de les grans mostres de solidaritat rebudes.

Però ja és l'endemà. El primer que hem d'assumir és que –segons les informacions policials– l'atemptat hauria sigut pitjor sense la fortuïta explosió d'Alcanar. El segon, que el que ha passat no és cap assegurança de futur. Barcelona vol seguir sent una ciutat oberta, però haurà d'incrementar la seva seguretat. Ja va passar a París. El tercer és que el bon nom –la marca Barcelona– és part substancial del nostre actiu i benestar. El turisme –que s'ha d'ordenar, com el trànsit o la indústria– és gairebé un 15% de la nostra riquesa i no se'n pot escapar. I tenim pendent la candidatura a ser seu de l'Agència Europea del Medicament,

que es decidirà d'aquí poques setmanes i la consecució de la qual ara seria molt rellevant.

¿Què hem de fer? Tothom parla d'unitat, però la unitat total és gairebé impossible més enllà de certs moments. Però és indubtable que Barcelona i Catalunya –un país petit que en part pivota sobre la capital– necessiten més cohesió. Potser

La ciutat ha reaccionat bé i s'ha agradat cridant que vol seguir sent oberta

l'èxit ens ha permès unes fractures basades més en les idees i els instints bàsics que en els interessos.

¿És bo que l'ajuntament, amb 41 regidors, estigui governat només per 11 (15 després de la incorporació de **Collboni** i el **PSC**) que a vegades parlen com els únics legítims i es miren la resta com una cosa espúria? ¿No seria millor afrontar aques-

ta difícil etapa –París ha patit després dels atemptats i el *Financial Times* apuntava als desastres de **Trump** i a la por als atemptats després de Barcelona com a causa de la caiguda de Wall Street– amb un govern majoritari i més fort? La incorporació ràpida del PDECat al govern municipal no seria fàcil. Toca l'amor propi de comuns i convergents i l'orgull d'**Ada Colau** i **Xavier Trias**, però avui podria con-

FA MOLTS anys, els primers 70, algun organisme que no recordo em va convidar a Anvers. Allà, a l'ajuntament la coalició entre democristians i socialistes era un dogma. Sorprès, vaig preguntar per què, i la resposta va ser contundent: incrementar el trànsit del port la feia inevitable. Aquí va passar una cosa semblant amb **Samaranch** en època dels Jocs.

¿I Catalunya? **Puigdemont** diu que barrejar independentisme i terrorisme és de miserables. Té tota la raó. Però seria d'estúpids deixar de valorar les circumstàncies. Relativitzem les grans causes, de les quals no es menja. ¿És intel·ligent, després de l'atemptat i quan l'última enquesta del CEO diu que el 49% dels catalans, contra el 42%, no volen la independència, anar a un xoc intern? ¿I amb Espanya i la Unió Europea?

Potser seria més útil suspendre les línies vermelles. També **Rajoy** la línia vermella de la Constitució. Sí, la Constitució existeix –més que Terol–, però no és sagrada sinó un pacte polític molt solemne que es pot canviar. Ho va dir **Marx (Groucho)**. ≡ **Periodista.**

manté «sorprenentment dins de la normalitat».

Els hotels, òbviament, van patir anul·lacions i sortides anticipades el mateix dia de l'atemptat al centre de la ciutat, per la mateixa logística d'accedir-hi, i alguns de la Rambla, el centre i l'entorn del passeig de Gràcia consultats per aquest diari parlen d'entre un 10% i un 15% de cancel·lacions per a aquest cap de setmana. En general, consideren que la imatge de fortlesa que ha transmès la ciutat és determinant perquè s'imposi aquella anhelada normalitat. El president de la patronal, Jordi Clos, assenyala que les reserves cancel·lades han sigut mínimes però que fins d'aquí unes quantes setmanes no es podrà valorar realment l'efecte que han tingut els atacs gihadistes.

De manera totalment espontània, molts restaurants del barri de Ciutat Vella no van obrir la nit del succés, tant en senyal de respecte com perquè el seu personal no tenia prou ànims per fer-ho. Fonts del Gremi de Restauració rebutgen avaluar les afectacions en l'activitat,

arran d'uns fets «tan greus» després dels quals l'única cosa que compta és «la recuperació dels ferits i el dol pels que han perdut la vida».

La sempre concorreguda zona d'oci del litoral, per exemple, manté aquests dies moltes reserves de dinars i sopars de viatgers allotjats en hotels que forçosament s'alimenten en restaurants, però les seves pistes de ball han sigut gairebé un desert durant dues nits.

EFFECTES MÍNIMS A CAMBRILS // A Cambrils, l'altra ciutat triada pels terroristes per atemptar, els responsables del sector turístic sostenen que l'impacte ha sigut mínim i que, en cas de produir-se cancel·lacions, seran limitades en el temps. Els carrers de Cambrils ofereixen un aspecte de plena normalitat, d'aquí ve que els responsables municipals de turisme confiïn que la temporada es tancarà amb xifres d'ocupació equivalents a les d'abans de la crisi econòmica. ≡

Puigdemont i Colau convoquen una marxa de repulsa el dia 26

EL PERIÓDICO
BARCELONA

L'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat de Catalunya han convocat de manera conjunta per dissabte que ve, dia 26 d'agost, una manifestació en contra dels atemptats terroristes a les ciutats de Barcelona i Cambrils de dijous passat. El lema de la marxa serà el mateix que van corejar espontàniament centenars de persones després del minut de silenci que es va fer a la plaça de Catalunya i que ja s'ha convertit en un emblema: *No tinc por*.

La manifestació, que va ser anunciada ahir per l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, i pel president de la Generalitat, Carles Puigdemont, després de firmar al llibre de condols del consistori, sortirà a les sis de la tarda dels Jardins de Gràcia i baixarà pel passeig de Gràcia fins a la plaça de Catalunya.

«El lema ens el va dir la mateixa gent de manera espontània l'altre dia. S'ha entès a tot el món i mitjans de la premsa internacional se n'han fet ressò», va explicar Puigdemont

El lema de la manifestació per condemnar els atacs terroristes serà 'No tinc por'

en una compareixença conjunta amb Colau. Tots dos van fer una crida a les administracions, entitats i col·lectius a sumar-se a la convocatòria de repulsa.

Per la seva part, l'alcalde va manifestar que l'objectiu de la marxa és «condemnar els atacs bàrbars» i reafirmar-se «en els valors de pau, convivència i diversitat». Colau va convidar els ciutadans a secundar massivament la convocatòria «per deixar sense aire i sense espai» els terroristes.

«Ens volien agenollats a la Rambla i ens hem aixecat i ens hem posat drets amb més forces, amb un crit de 'no tinc por' que s'ha sentit a tot el món i que ens agermana», va dir el president abans de reivindicar que Catalunya és «un país de diversitat» i vol continuar sent-ho. ≡

David Armengou, que ha corregut perill, molt de perill, que s'ha jugat la vida en determinats moments treballant gratuïtament per a molts, col·labora assíduament amb la Fundació Vicente Ferrer (de qui va rebre una oferta ferma per treballar) i un munt d'oïenagés des de fa anys. El David creu que retindrà durant tota la seva vida, no el que va fotografiar i no ha volgut veure ni utilitzar, sinó la manera com van accedir, enmig del caos, de les carreres i la desesperació, al centre de la Rambla.

El menys feridor possible

Ja no pensa en l'exposició que li estan preparant entre Madrid, Barcelona i Còrdova. Ja no pensa en aquella primera empena, important, fonamental, que la Fundació Antoni Gaudí li va donar a l'oferir-li treballar per a ells al veure les seves fotos a Instagram, només pensa que ell i la Marcela, la Marcela i ell, han intentat plasmar «amb respecte, sense ferir, amb una imatge àmplia, oberta, un pla general, no detallista, ni morbós, o així ho creiem nosaltres i respectem totes les opinions, el que va ser, el que és, la tragèdia que hem viscut a la Rambla». El David i la Marcela pensen que van

fer la seva feina de la manera més decent i menys feridora que van saber, respectant com respecten l'opinió de tothom sobre el seu treball.

El David i la Marcela van trigar molt de temps a decidir què feien amb les seves imatges i, hi insisteixo, ni tan sols les han volgut veure totes. Ni han volgut, ni s'hi han atrevit. Ni les veuran. Però sí que van considerar que, de la mateixa manera que tots els presents feien la seva feina, ells, fotògrafs, havien de fer la seva. El David i la Marcela creuen que la seva manera d'explicar el que va passar allà és amb la imatge i que, de la mateixa manera que si hagués sigut allà un reporter, un *ploma*, hauria intentat plasmar aquell horror, aquell dolor, això sí amb el màxim tacte possible, però en un text, sens dubte, punyent, ells en cap moment es van centrar en el morbo, malgrat que les seves targetes digitals el registren. Per això el David i la Marcela van oferir a l'agència Efe, la més generalista de totes, una imatge oberta, un pla general, en què es descriu, com ha sigut reconegut per la immensa majoria d'editors gràfics, no tan sols d'Espanya sinó del món sencer, el que va passar a la Rambla. ≡

¡Aprovecha que no nos vamos de vacaciones!

— 20 UNIDADES NUEVO SUV —
PEUGEOT 5008
— CON NAVEGADOR, DESDE —
23.800€*

No sólo no nos vamos de vacaciones, sino que tenemos para ti 20 unidades del Nuevo 5008 a un precio excepcional. Si no te marchas, aprovecha. Y si te vas, no esperes, ¡hazlo en un Peugeot 5008!

* Precio sujeto a financiación con PSA Finance. Consulta condiciones. Hasta final de stock. Consulta precios para otras versiones. El modelo mostrado podría no coincidir con el ofertado.

Peugeot PSA Retail Badal

Rambla Badal 81 · Barcelona · 93 227 45 60 · Abierto por vacaciones

La víctima barcelonina morta treballava a la Boqueria

► El popular mercat, que va reobrir ahir, va viure un commovedor minut de silenci

► Hi ha 53 persones ingressades, algunes de molt greus, i 97 han sigut donades d'alta

CRISTINA SAVALL
BARCELONA

Silvina Pereyra Cabrera. Així es deia una de les 13 víctimes mortals de l'atemptat gihadista a la Rambla. De tots els morts, és l'única víctima que residia a la ciutat. Era barcelonina d'adopció. Tenia doble nacionalitat, espanyola i argentina. De 40 anys, treballava a la Boqueria. El mercat va reobrir ahir les portes, amb la seva absència in-

esperada. Durant dos dies, les seves amigues no en van tenir cap notícia. Amb els llums apagats, hi va haver un commovedor minut de silenci per les víctimes del terror gihadista. Hi van assistir Ada Colau, l'alcalde de Barcelona; Gala Pin, la regidora del districte de Ciutat Vella, i Jaume Collboni, segon tinent d'alcalde. Colau va recórrer el mercat parlant amb els botiguers, als quals amb freqüència se'ls escapaven les llàgrimes. A l'alcalde

li costava força contenir-les. «L'atemptat ha fet sortir el millor de Barcelona», va dir Colau, en referència a l'espontània onada de solidaritat que va recórrer la ciutat després de l'atac terrorista.

Silvina, filla de bolivians nascuda a l'Argentina, treballava actualment netejant parades de la Boqueria de nit. Anteriorment havia treballat a la icònica parada del mercat Vidal Pons, d'irresistible aspecte i dedicada a la fruita seca i els dolços. Maria Martínez, la seva companya de pis, al carrer de Sant Rafael, al Raval, encara hi treballa. La seva amiga va explicar que la noia era una apassionada dels animals, li encantava cuinar i era una persona «sempre disposada a aju-

dar». Amb Silvina, les identitats de les persones que dijous van morir a la Rambla es va completant a poc a poc. De manera oficial, Protecció Civil tan sols admet haver finalitzat aquest procés en vuit casos. Mostra un escrupolós respecte pels familiars i d'aquesta manera evita el més mínim error en les identifications.

RECOMpte oficial // No obstant, ja només a través de les informacions facilitades per les ambaixades es dona per fet que són 13 de 15 les víctimes (incloses, per tant, Ana María Suárez de Cambrils i el Pau, l'home apunyalat a Barcelona) de les quals ha transcendit la identitat: la mare belga Elke Vanbockrijck, els infor-

màtics italians Bruno Gulotta i Luca Russo, el nord-americà Jared Tucker (que celebrava el primer any de casats amb la seva dona), la jubilada argentina Carmen Lopardo, el canadenc Ian Moore Wilson, i els espanyols Francisco López i Xavi, el seu renebot de tot just tres anys.

Pel que fa als ferits, 53 persones continuen estant hospitalitzades, algunes de molta gravetat, la majoria d'elles, 14, a l'Hospital del Mar, i 79 han sigut donades d'alta. Fins i tot el cas aparentment més desconcertant, el del Julian, el nen australià de set anys que es donava per desaparegut, se suposa que està sota control per part de Protecció Civil. Segons informa Europa Press, que cita fonts policials, el nen «sempre ha estat localitzat». El menor era a la Rambla en companyia de la seva mare, també ferida, motiu pel qual, segons sembla, s'està a l'espera que arribi el pare a Barcelona, en vol des d'Austràlia, per poder donar-ne a conèixer definitivament la seva situació. ≡

REUTERS

JORDI COTRINA

VISITA. Felip i Letizia amb un dels ferits, ahir a l'Hospital del Mar.

SOLIDARITAT. Condol dels ciutadans a l'ajuntament.

Màxima unitat institucional en l'homenatge als afectats

► «No tenim por ni en tindrem mai», afirma el rei Felip VI

EL PERIÓDICO
BARCELONA

Les autoritats van oferir ahir una nova mostra d'unitat en els diferents actes que van protagonitzar en record de les víctimes mortals i en suport dels ferits dels atemptats de Barcelona i Cambrils. El punt culminant va ser a la tarda al lloc en el qual la furgoneta va acabar el seu macabre recorregut per la Ram-

bla, al mosaic de Miró, sobre el qual els ciutadans han anat col·locant espontàniament espelmes, flors, peluixos i missatges per honrar la memòria dels morts.

Els Reis, acompanyats de la vicepresidenta del Govern central, Soraya Saénz de Santamaría; el president de la Generalitat, Carles Puigdemont; el delegat del Govern, Enric Millo, i l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, van dipositar un ram de flors i una espelma sobre el mosaic. Després de l'ofrena, Felip i Letizia es van traslladar en cotxe a l'ajuntament per firmar

al llibre de condol, un acte que també van fer la resta d'autoritats en diferents moments al llarg de la jornada.

«No tenim por, no ens doblegarem, la nostra convivència pacífica i democràtica (...) és infinitament més forta», va escriure el Monarca, fent-se seu el lema corejat per centenars de persones al final del minut de silenci fet a la plaça de Catalunya divendres passat. En termes semblants es va expressar Puigdemont: «Els hem dit alt, clar i junts que no tenim por», mentre que la vicepresidenta Santamaría

va destacar el «coratge serè» dels barcelonins, que «han demostrat que la societat és lliure si no permet que ningú li faci sentir por».

VISITA ALS FERITS // Felip ja havia verbalitzat el lema algunes hores abans, durant la visita que va fer amb la reina Letizia als ferits que continuen ingressats a l'Hospital del Mar i al de Sant Pau: «No tenim por ni en tindrem mai». «Aquest atemptat vil, covard, aquest assassinat que ha matat i ferit tantes persones i que ens ha commocionat a tots no pot i no podrà amb nosaltres, ni amb els nostres valors, ni amb la nostra convivència, ni amb la nostra democràcia o el nostre aprecí pels drets humans», va indicar, al mateix temps que va assenyalar que Barcelona «no ha estat sola ni ho estarà». Felip va expres-

sar que tant ell com la Reina volien fer als afectats «l'abraçada de tots els espanyols, de tots els catalans, de tots els barcelonins i de tot el món», ja que les víctimes i els ferits procedeixen de 34 països.

Així mateix, també va destacar l'«exemple de solidaritat» i l'«impuls solidari» dels barcelonins i els espanyols en «situacions crítiques». Avui diumenge tornarà a tenir lloc una nova mostra de la unitat institucional, en la missa que se celebrarà a la Sagrada Família en record de les víctimes dels atemptats. Està previst que assisteixin a la cerimònia els Reis, el president del Govern central, Mariano Rajoy; la vicepresidenta Santamaría, així com el president Puigdemont, l'alcalde Colau i l'alcalde de Cambrils, Camí Mendoza, entre altres autoritats. ≡

La víctima barcelonina morta treballava a la Boqueria

► El popular mercat, que va reobrir ahir, va viure un commovedor minut de silenci

► Hi ha 53 persones ingressades, algunes de molt greus, i 97 han sigut donades d'alta

CRISTINA SAVALL
BARCELONA

Silvina Pereyra Cabrera. Així es deia una de les 13 víctimes mortals de l'atemptat gihadista a la Rambla. De tots els morts, és l'única víctima que residia a la ciutat. Era barcelonina d'adopció. Tenia doble nacionalitat, espanyola i argentina. De 40 anys, treballava a la Boqueria. El mercat va reobrir ahir les portes, amb la seva absència in-

esperada. Durant dos dies, les seves amigues no en van tenir cap notícia. Amb els llums apagats, hi va haver un commovedor minut de silenci per les víctimes del terror gihadista. Hi van assistir Ada Colau, l'alcalde de Barcelona; Gala Pin, la regidora del districte de Ciutat Vella, i Jaume Collboni, segon tinent d'alcalde. Colau va recórrer el mercat parlant amb els botiguers, als quals amb freqüència se'ls escapaven les llàgrimes. A l'alcalde

li costava força contenir-les. «L'atemptat ha fet sortir el millor de Barcelona», va dir Colau, en referència a l'espontània onada de solidaritat que va recórrer la ciutat després de l'atac terrorista.

Silvina, filla de bolivians nascuda a l'Argentina, treballava actualment netejant parades de la Boqueria de nit. Anteriorment havia treballat a la icònica parada del mercat Vidal Pons, d'irresistible aspecte i dedicada a la fruita seca i els dolços. Maria Martínez, la seva companya de pis, al carrer de Sant Rafael, al Raval, encara hi treballa. La seva amiga va explicar que la noia era una apassionada dels animals, li encantava cuinar i era una persona «sempre disposada a aju-

dar». Amb Silvina, les identitats de les persones que dijous van morir a la Rambla es va completant a poc a poc. De manera oficial, Protecció Civil tan sols admet haver finalitzat aquest procés en vuit casos. Mostra un escrupolós respecte pels familiars i d'aquesta manera evita el més mínim error en les identifications.

RECOMpte oficial // No obstant, ja només a través de les informacions facilitades per les ambaixades es dona per fet que són 13 de 15 les víctimes (incloses, per tant, Ana María Suárez de Cambrils i el Pau, l'home apunyalat a Barcelona) de les quals ha transcendit la identitat: la mare belga Elke Vanbockrijck, els infor-

màtics italians Bruno Gulotta i Luca Russo, el nord-americà Jared Tucker (que celebrava el primer any de casats amb la seva dona), la jubilada argentina Carmen Lopardo, el canadenc Ian Moore Wilson, i els espanyols Francisco López i Xavi, el seu renebot de tot just tres anys.

Pel que fa als ferits, 53 persones continuen estant hospitalitzades, algunes de molta gravetat, la majoria d'elles, 14, a l'Hospital del Mar, i 79 han sigut donades d'alta. Fins i tot el cas aparentment més desconcertant, el del Julian, el nen australià de set anys que es donava per desaparegut, se suposa que està sota control per part de Protecció Civil. Segons informa Europa Press, que cita fonts policials, el nen «sempre ha estat localitzat». El menor era a la Rambla en companyia de la seva mare, també ferida, motiu pel qual, segons sembla, s'està a l'espera que arribi el pare a Barcelona, en vol des d'Austràlia, per poder donar-ne a conèixer definitivament la seva situació. ≡

REUTERS

JORDI COTRINA

VISITA. Felip i Letizia amb un dels ferits, ahir a l'Hospital del Mar.

SOLIDARITAT. Condol dels ciutadans a l'ajuntament.

Màxima unitat institucional en l'homenatge als afectats

► «No tenim por ni en tindrem mai», afirma el rei Felip VI

EL PERIÓDICO
BARCELONA

Les autoritats van oferir ahir una nova mostra d'unitat en els diferents actes que van protagonitzar en record de les víctimes mortals i en suport dels ferits dels atemptats de Barcelona i Cambrils. El punt culminant va ser a la tarda al lloc en el qual la furgoneta va acabar el seu macabre recorregut per la Ram-

bla, al mosaic de Miró, sobre el qual els ciutadans han anat col·locant espontàniament espelmes, flors, peluixos i missatges per honrar la memòria dels morts.

Els Reis, acompanyats de la vicepresidenta del Govern central, Soraya Saénz de Santamaría; el president de la Generalitat, Carles Puigdemont; el delegat del Govern, Enric Millo, i l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, van dipositar un ram de flors i una espelma sobre el mosaic. Després de l'ofrena, Felip i Letizia es van traslladar en cotxe a l'ajuntament per firmar

al llibre de condol, un acte que també van fer la resta d'autoritats en diferents moments al llarg de la jornada.

«No tenim por, no ens doblegarem, la nostra convivència pacífica i democràtica (...) és infinitament més forta», va escriure el Monarca, fent-se seu el lema corejat per centenars de persones al final del minut de silenci fet a la plaça de Catalunya divendres passat. En termes semblants es va expressar Puigdemont: «Els hem dit alt, clar i junts que no tenim por», mentre que la vicepresidenta Santamaría

va destacar el «coratge serè» dels barcelonins, que «han demostrat que la societat és lliure si no permet que ningú li faci sentir por».

VISITA ALS FERITS // Felip ja havia verbalitzat el lema algunes hores abans, durant la visita que va fer amb la reina Letizia als ferits que continuen ingressats a l'Hospital del Mar i al de Sant Pau: «No tenim por ni en tindrem mai». «Aquest atemptat vil, covard, aquest assassinat que ha matat i ferit tantes persones i que ens ha commocionat a tots no pot i no podrà amb nosaltres, ni amb els nostres valors, ni amb la nostra convivència, ni amb la nostra democràcia o el nostre aprecí pels drets humans», va indicar, al mateix temps que va assenyalar que Barcelona «no ha estat sola ni ho estarà». Felip va expres-

sar que tant ell com la Reina volien fer als afectats «l'abraçada de tots els espanyols, de tots els catalans, de tots els barcelonins i de tot el món», ja que les víctimes i els ferits procedeixen de 34 països.

Així mateix, també va destacar l'«exemple de solidaritat» i l'«impuls solidari» dels barcelonins i els espanyols en «situacions crítiques». Avui diumenge tornarà a tenir lloc una nova mostra de la unitat institucional, en la missa que se celebrarà a la Sagrada Família en record de les víctimes dels atemptats. Està previst que assisteixin a la cerimònia els Reis, el president del Govern central, Mariano Rajoy; la vicepresidenta Santamaría, així com el president Puigdemont, l'alcalde Colau i l'alcalde de Cambrils, Camí Mendoza, entre altres autoritats. ≡

Una cèl·lula singular

Els atemptats de Barcelona i Cambrils presenten particularitats respecte a altres atacs recents a Europa ≡ **L'anàlisi d'aquestes diferències** serà clau per a la futura lluita antiterrorista

ANTONIO BAQUERO
BARCELONA

Un vehicle que envesteix la multitud en un lloc molt concorregut. A primera vista, el que ha passat a Barcelona i Cambrils recorda recents atacs terroristes com els de Niça, Berlín o Londres. No obstant, tot i que la investigació està en curs i encara queda molt per aclarir, una anàlisi més profunda mostra que els atemptats de dijous són més diferents del que sembla dels que hi ha hagut fins ara i perfilen com marcan la pauta del terrorisme que ve.

UN GRUP MOLT NOMBRÓS

MEMBRES DEL COMANDO ► El primer element que destaca d'aquests atacs és la dimensió de la cèl·lula terrorista. La policia parla d'una xifra d'entre 10 i 12 integrants. Això el converteix en el comando més gran que ha atemptat a Europa des de la massacre del novembre del 2015 a París, quan va actuar un grup d'una desena de persones. En l'atac de Brussel·les del març del 2016 hi van participar quatre terroristes. A Niça i Berlín, un. En els de Londres, un i tres.

Fins ara, quan a Europa actuaven grans comandos gihadistes era per executar plans molt ambiciosos dissenyats per Al-Qaida (Madrid el 2004; Londres el 2005) o l'Estat Islàmic (París el 2015) i que comptaven amb la presència d'almenys un o dos individus amb experiència en combat. Dijous va ser la primera vegada que un comando tan nombrós de persones que s'ha radicalitzat de forma autònoma actuava a Europa. Una de les claus de la investigació serà determinar si aquesta cèl·lula

La furgoneta que van utilitzar els terroristes, dijous a la nit a la Rambla.

va rebre ordres de l'EI o assessorament terrorista i si ho va fer per mitjà d'internet o per serveis de missatgeria instantània com Telegram.

TERRORISTES MOLT JOVES

RADICALITZACIÓ EXPRÉS ► Un altre element que crida l'atenció és la joventut dels terroristes. Les identitats que es coneixen són de nois de 17, 19, 21, 22 i 24 anys. Això confirma que la propaganda gihadista ha complert el seu objectiu d'arribar a gent que acaba de sortir de l'adolescència.

Dels identificats, cap estava catalogat pels serveis policials com a sospitós de simpatitzar amb el gihadisme. Això ha sigut el que els ha

permès passar sota el radar policial sense cridar l'atenció. Mostra també que els processos de radicalització cada vegada són més ràpids, fet que obligarà a reavaluar l'estratègia de lluita policial.

Conèixer com s'ha gestat aquest grup i com ha evolucionat fins a convertir-se en una cèl·lula terrorista és capital per a totes les policies europees a fi d'intentar determinar quins indicadors passen a ser clau per poder detectar grups així.

PENSA EN GRAN

FURGONETES BOMBA ► *Think big (Pensa en gran).* És un dels lemes de Donald Trump. I el grup que va come-

tre els atacs de Barcelona i Cambrils ha aplicat aquesta lògica. Els atemptats de dijous no eren els que pretenia cometre el comando. Aquesta cèl·lula aspirava a fer una cosa molt més gran, a un atemptat amb furgonetes bomba en què morissin centenars de persones. Volien perpetrar un atac de l'estil dels que aquests últims anys han arrasat ciutats com Bagdad i per als quals l'EI ha desenvolupat una autèntica tecnologia del terror. A Europa, els gihadistes mai havien fet atacs d'aquest estil. L'ús d'explosius en els seus atemptats en ciutats europees sempre s'ha reduït fins ara a cinturons o motxilles bomba.

Pels perfils dels seus integrants –joves sense experiència en combat, sense coneixement en la fabricació d'explosius i sense armes de foc–, aquest comando estava destinat a cometre un atac de menor calat. Atropellaments i apunyalaments. Va ser el que van acabar fent, però no perquè volguessin, sinó perquè l'explosió a Alcanar va desbaratar el seu pla original.

Aquest pla tan ambiciós pot obeir a dues coses: a un grup que imbuït de fervor es creu capaç de cometre un atemptat que excedeix les seves possibilitats; o bé que la cèl·lula estava en contacte d'alguna manera amb algun expert de l'EI que guiava els seus passos.

NO SÓN RETORNATS

SENSE VIATGES A L'EI ► Potser el factor més preocupant dels atacs de dijous és el fet que, fa dos anys, joves com aquests, enfervorits pel desig de portar a terme la guerra santa, s'haurien desplaçat a Síria i l'Iraq per sumar-se a les tropes de l'Ei i lluitar allà. No obstant, el califat dels gihadistes, després de perdre grans ciutats com Mossul, està a punt d'ensorrar-se, i per tant ja ha deixat de ser un destí interessant. Així doncs, sense califat on anar a combatre, aquests joves han focalitzat el seu fanatisme a actuar aquí.

Encara que el focus policial estava posat en l'arribada de retornats de Síria i l'Iraq, l'amenaça resideix també en tots aquests joves residents a Europa que es fanatitzaran i que rebran la consigna d'actuar en els seus països.

NOU LEMA DE L'EI

EL QUE PERDURA ► Els atacs de dijous són els primers que s'usen per fer propaganda del nou lema de l'Ei: *Al Daula A l'Islamuya Baqiya*, que vol dir: «L'Estat Islàmic perdura». Fins i tot alguns ja es refereixen a l'Ei només amb el terme de *Baqiya* (*El que perdura*). Amb aquest lema llancen el missatge que les derrotes sobre el terreny a l'Iraq i Síria no suposaran la desaparició d'aquest grup. ≡

AGEN
DA PÚB
LICA

Objectiu *tou*, espai públic de concentració de masses, víctimes indiscriminades i materials de fàcil accés: es repeteix el patró dels atacs terroristes a Europa els dos últims anys. A Espanya, es temia un atemptat com el perpetrat dijous passat. La lluita contra ETA i les lliçons apreses després de l'11-M van permetre a les agències de seguretat i intel·ligència tenir el «saber com» per evitar el pitjor dels escenaris durant aquests anys.

Partint de la premissa que l'estratègia terrorista mira sempre més enllà de l'objectiu específic atacat, ja que es busca un dany moral i simbòlic públic molt més gran que les conseqüències físiques directes, es poden assenyalar diversos factors que ajudin a respondre la pregun-

Anàlisi

Alberto Bueno

INVESTIGADOR DE LA UNIVERSITAT DE GRANADA

BCN, objectiu estratègic

ta de per què Barcelona. Però s'han d'entendre alguns punts clau del context internacional, espanyol i, en particular, barceloní.

En primer lloc, Espanya forma part de la coalició internacional que combat l'Estat Islàmic, compta amb tropes desplegades en altres països amb presència de grups terroristes com AQMI i és soci compromès amb altres països occidentals

també sota l'espiall del terrorisme global. Aquestes circumstàncies són una constant en la propaganda gihadista, imbuïda de la retòrica fanàtica del *nosaltres* contra *ells*. Per un altre costat, i mirant al pasat, el somni de recuperar el suposat paradís perdut d'al-Àndalus, així com les proclames per reconquistar les ciutats de Ceuta i Melilla, són també un argument habitual del gi-

hadisme internacional ja anterior a qualsevol implicació militar espanyola a l'exterior –incloent-hi la guerra de l'Iraq del 2003– o suport a aliats.

Grupuscles salafistes

En segon lloc, factors particulars –encara que no exclusius– a Catalunya: per un costat, la presència de grupuscles salafistes, les posicions radicals dels quals poden facilitar el pas dels seus militants de l'extremisme a la violència. Per un altre, una segona generació d'immigrants, ciutadans de ple dret, la falta d'integració dels quals o la recerca d'una identitat perduda poden catalitzar el procés de radicalització i l'adhesió a una causa per la qual matar i morir. En els últims anys, s'han desarticulat importants

xarxes i complots gihadistes, també amb vincles amb trames internacionals, i el nombre de radicals detinguts és el més gran d'Espanya –juntament amb Ceuta i Melilla–.

Per últim, el caràcter internacional de Barcelona. Com qualsevol altra gran ciutat europea, atemptar contra Barcelona és garantir una ressonància mundial immediata i multiplicar l'impacte mediàtic i psicològic de l'atac. A més, com a destí turístic de primer nivell, el dany contra aquest sector principal de l'economia espanyola pot ser greu. Per més que espanti el fanatisme, els terroristes sempre segueixen una estratègia racional i persegueixen també el cop econòmic, social i polític. Per totes aquestes raons, l'atac terrorista gihadista a Barcelona tenia un fonamental component estratègic. ≡

LES
PRÒXIMES
CITES

1 Avui a les deu se celebra una missa solemne per la pau a la basílica de la Sagrada Família

2 El Pacte Antiterrorista es reunirà demà per confirmar la unitat de les forces parlamentàries

3 Puigdemont i Colau convoquen una marxa de repulsa a Barcelona dissabte que ve 26

AP/ FRANCISCO SECO

aquella sentència, Nakhcha va donar a Belhad el passaport que aquest va usar per fugir. També el va visitar a Anvers per recomanar-li que fugís a l'Iraq.

Durant el judici, entre la desena de persones que s'asseien al banc dels acusats hi havia un cosí de l'imam de Ripoll, que finalment va ser absolt ja que en les seves conclusions definitives, la fiscalia va retirar l'acusació que pesava sobre ell.

VOLATILITZAT A ALCANAR // La sentència de l'Audiència Nacional es va dictar el 2010 i el Tribunal Suprem la va anul·lar un any després. Des d'aleshores ha plogut tant que el 2012 Abdelbaki Es Satty va sortir de presó després de complir condemna per tràfic de drogues i ara se'l relaciona amb els atemptats de Barcelona i Cambrils. Malgrat tots aquests antecedents, estava fora del radar antiterrorista.

Entre la runa de la casa d'Alcanar han aparegut restes biològiques de dos cadàvers. Podrien ser fins i tot tres. Els Mossos creuen que els resultats del laboratori confirmaran que les mostres d'un d'ells són les de l'imam Abdelbaki Es Satty. De fet, a partir de la informació de què disposen, que no passés així seria una cosa inesperada. Per això oficialment només han explicat que estan centrant tots els esforços a localitzar un únic fugat, Younes Abouyaaqoub, el principal sospitós d'estar al volant de la furgoneta de la Rambla.

Ahir a la nit van entrar a la casa de l'imam precisament per buscar restes biològiques que els permetin comparar-les amb les mostres que estan recollint entre la runa de la casa que va saltar pels aires a Alcanar, on els terroristes preparaven ex-

la cèl·lula

MORTS A CAMBRILS

MOUSSA OUKABIR

► Nascut a Ripoll fa 17 anys, primer es va sospitar que havia sigut el conductor de la Rambla. El seu germà va denunciar que li havia robat la documentació.

SAID AALLAA

► De 19 anys i originari de Naour (Marroc), també vivia a la capital del Ripollès. La seva targeta de crèdit va ser trobada en una furgoneta abandonada a Cambrils.

MOHAMED HYCHAMI

► Nascut fa 24 anys a Mrirt (Marroc) i veí també de Ripoll. Va prendre part en el lloguer dels vehicles.

EL HOUSSAINE ABOUYAQOUB

► Oriünd de la mateixa localitat marroquina i veí de Ripoll. De 22 anys. Germà del fugit Younes Abouyaaqoub.

OMAR HYCHAMI ► Germà menor de Mohamed Hychami.

MORTS A ALCANAR

¿ABDELBAKI ES SATTY? ► De 42 anys, l'imam de Ripoll podria ser un dels morts a la 'fabrica de bombes' gihadista. Va mantenir relació amb detinguts de l'11-M. Va estar a la presó per una infracció de la llei d'estrangeria. És el presumpte líder de la cèl·lula terrorista.

¿? ► Les restes biològiques trobades apunten que hi podria haver fins a dos morts més.

DETINGUTS

DRISS OUKABIR

► De 28 anys. Germà gran de Moussa Oukabir.

MOHAMED HOULI ► Ferit durant l'explosió d'Alcanar, continua hospitalitzat.

MOHAMED AALLAA ► Amo de l'Audi que van fer servir els terroristes a Cambrils. Germà d'un dels morts en aquesta població.

SAHL EL KARIM ► Regenta un locutori a Ripoll.

FUGIT

YOUNES ABOUYAAQOUB

► 22 anys. Conduïa presumptament la furgoneta de la Rambla i podria haver segrestat el cotxe que es va saltar un control policial i el propietari del qual va ser assassinat.

plosius per atemptar a Catalunya. Aquesta operació no és gens senzilla, ja que es tracta d'unes runes encara molt inestables.

Alí Yassine, president de la Comunitat Islàmica Annour de Ripoll, de la qual Abdelbaki Es Satty era l'imam, es va mostrar ahir poc precís sobre qui fins fa poc era líder del col·lectiu. «No parlava gaire. És un home solitari, molt callat. A algunes persones els va dir que tenia nou fills al Marroc». «Mai hem detectat res d'estrany a la mesquita, cap mala influència –va afegir–. Però podem parlar de portes endins de la mesquita. El que passés fora és molt difícil de controlar».

LA 'MAREDESATAN' // Alxalet d'Alcanar, els terroristes estaven preparant bombes de fabricació casolana amb més de 100 bombones de gas i amb acetona. Els agents han trobat restes d'aquest producte químic, un indicatiu que apunta que preparaven peròxid d'acetona (TAPT). Coneguda amb el sobrenom de la *mare de Satan*, aquesta substància és un explosiu vinculat amb diversos atemptats d'Estat Islàmic i d'Al-Qaida. Fonts consultades per aquest diari indiquen que el pla A d'aquesta cèl·lula era preparar una bomba que multiplicaria la seva virulència gràcies a la càrrega de les bombones de butà.

El major dels Mossos, Josep Lluís Traperó, ja va remarcar ahir que la voluntat dels terroristes era perpetrar una massacre que va avortar l'explosió d'Alcanar. Els atacs de la Rambla i Cambrils van ser en realitat temptatives a la desesperada. Si haguessin pogut col·locar els explosius amb què treballaven, la xifra de morts hauria sigut molt superior. ≡

Patricia, mare d'un dels antics companys de l'equip de futbol sala de Moussa Oukabir, també abatut a Cambrils, es refereix a ell com una persona «disciplinada, d'aquells xavals que fan pinya».

«El meu fill em diu que no bevien alcohol, que mai el veia a ell i els altres de festa, suposo que per la religió. Els xavals del barri els feien bromes a Moussa i a altres nois [d'ascendència magribina] sobre si els demanaven un bocata de llem, per això de no poder menjar porc», manifesta Patricia, que demana mantenir en l'anonimat la seva identitat i desconeix si eren assidus a la mesquita.

«Impactats, destrossats»

Una amiga de la família de Moussa i el seu germà Driss, detingut, aporta una mica de llum sobre la situació a l'afirmar que els neòfits en qüestions islàmiques no disposen de gaire informació d'un món «tan hermètic». «Sí que sé que acostumaven a anar a la mesquita els divendres, però poca cosa més», afegeix.

El testimoni d'aquestes dues do-

nes i els d'altres veïns reforcen la tesi dels investigadors que el procés de radicalització del grup va ser extraordinàriament ràpid: «Algú amb carisma, amb moltíssima habilitat, ha sabut interpretar que fossin nois tan joves, més fàcils d'influenciar, per transformar-los d'una manera tan inexplicable», relata Patricia.

«Estem sorpresos, impactats, destrossats. ¡Era gent que es relacionava tan bé! Tinc amics que m'explicaven ahir que havien dormit a casa d'algun d'ells i em donaven detalls de com els havien tractat de bé. No s'ho expliquen, cap de nosaltres s'ho explica», detalla un xaval que prefereix ser identificat com a Fèlix. «Costa, i molt, restablir la normalitat amb què convienien les nostres dues cultures, si és que s'aconsegueix. No eren amics, però hi havia bon rotllo, una certa confiança. I és clar que la majoria d'ells són bona gent –raona Fèlix–, però no em veig relacionant-me amb ells com ho feia abans. Almenys ara no. Aquesta tragèdia ho canvia tot». ≡

eF Tema del diumenge **BCN**

EL PRESUMpte CERVELL DEL GRUP

L'imam, relacionat amb un investigat per gihadisme de l'11-M

El religiós va captar a Ripoll els terroristes i hauria mort en l'explosió d'Alcanar

El clergue, que estava fora del radar policial, va estar a la presó el 2012 per narcotràfic

G. SÀNCHEZ // A. BAQUERO // Á. VÁZQUEZ
BARCELONA // MADRID

¿Qui li ha escalfat el cap a Moussa [Oukabir]?, de 17 anys i un dels cinc terroristes abatuts a Cambrils divendres a la matinada, es preguntava aquell mateix dia una veïna seva a Ripoll, on residia, com la majoria dels integrants de la cèl·lula gihadista que ha sembrat el terror a Barcelona i a la població de la Costa Daurada. La resposta va arribar ahir: Abdelbaki Es Satty, imam d'una mesquita de Ripoll. Ell va ser probablement qui va radicalitzar i va portar a l'acció terrorista els 11 joves del comando. Els Mossos han registrat casa seva.

Abdelbaki Es Satty ha sigut l'imam d'una mesquita de Ripoll des del 2015 fins fa només dos mesos. Un interval de temps durant

el qual també s'ha absentat en alguns períodes per viatjar a Bèlgica. La principal hipòtesi amb què treballa ara la policia catalana és que durant aquest temps aquest home de 42 anys hauria radicalitzat un grup de joves de Ripoll que fins ara semblaven estar ben arrelats a la població.

El nom d'Abdelbaki Es Satty apareixia en una de les operacions gihadistes que es van realitzar a Espanya després dels atemptats de l'11-M. Era quan es parlava d'Al-Qaida i no d'Estat Islàmic i els seus membres eren jutjats per traslladar el que llavors es denominava *mujahidins* a zones de conflicte.

En una d'elles, l'operació Xacal, la documentació d'Abdelbaki Es Satty va aparèixer fotocopiada en el domicili d'un dels principals acusats, Mohamed Mrabet Fhassi, un carnisser de Vilanova i la Geltrú que va

ser condemnat per l'Audiència Nacional –i més tard absolt pel Tribunal Suprem– per reclutar terroristes, entre ells, Bellil Belgacem, que, després de marxar a l'Iraq, el 2003 es va suïcidar assassinant 19 soldats italians i 9 d'iraquians a Nasiria.

La sentència de l'Audiència, després anul·lada pel Suprem, va declarar provat que Mrabet formava part d'una cèl·lula que operava a Santa Coloma de Gramenet, que va ajudar a fugir d'Espanya Mohamed Belhad després dels atemptats de l'11-M i el va estar mantenint econòmicament. Belhad després va ser condemnat a 12 anys de presó pels atemptats de Madrid i, després de la seva expulsió al Marroc, a 8 més.

La sentència de l'operació Xacal, a més de Mrabet, va condemnar Omar Nakhcha, que al seu torn formava part de la cèl·lula Tigris i freqüentava Santa Coloma. Segons

EL CAU Aspecte del pis on vivia l'imam a Ripoll, ahir.

SORPRESA ENTRE ELS VEÏNS

De delegat a assassí

Un dels terroristes abatuts a Cambrils va ser elegit pels seus companys representant de la classe a l'institut ≡ **Coneguts** del grup de Ripoll detallen una convivència sense problemes

VÍCTOR VARGAS LLAMAS
RIPOLL

«Recordo que a vegades parlaven entre ells en àrab. I llavors els deïem 'jeh, en català, que ens n'assabentem tots!', però sempre en to de broma, perquè mai ens van donar cap motiu de desconfiança, tot al contrari. Eren uns companys més de classe en aquell moment. Però ara no pots evitar preguntar-te de què dimonis podrien estar parlant, veient la barbaritat que tothom diu que han fet». Qui així parla prefereix ser identificat com a Jan, antic col·lega de pupitre a l'institut d'Omar Hychami i El Houssain Abouyaaqoub, abatuts per la policia en l'atac terrorista de Cambrils, i de Mohamed Hou-

«¿Qui arriba a ser delegat si no té ascendència sobre els altres alumnes?»

«No em veig relacionant-me amb els islàmics com abans. Almenys ara no»

li, detingut després de resultar ferit en l'explosió de la casa d'Alcanar on els gihadistes preparaven explosius per atemptar a Catalunya i que va precipitar l'atropellament massiu de la Rambla.

La seva presència resultava tan natural que fins i tot Omar va arribar a ser delegat de classe, com relata una font. «¿Qui arriba a ser delegat si no té la confiança i una certa ascendència sobre els seus companys?», subratlla. «Ningú que hagi tractat amb aquests xavals s'explica què els ha passat, com els han rentat el cervell d'aquesta manera tan bèstia», afegeix aquesta mateixa font. També Driss Oukabir, més gran que ells i que va ser detingut el mateix dia dels atacs, destacava

en clau positiva, «per la seva habilitat per manipular circuits electrònics», com recorden dos companys de classe d'un grau mitjà que va cursar.

Tampoc Said Aallaa, que va morir a Cambrils, estudiant a Ripoll i a la localitat veïna de Ribes de Freser, portava una vida que permetés despertar el menor recel, si s'atén al relat d'una veïna a la qual anomenarem Puri.

«Era un xaval correcte, que portava sempre els deures a punt i que encaixava perfectament a la classe, jugant al carrer, fent qualsevol cosa. Parlava un català impecable, perquè era nascut aquí, com la majoria dels morts i arrestats», manifesta.

A PRIMÀRIA. Said Aallaa, sense pixelar.

LES
PRÒXIMES
CITES

1 Avui a les deu se celebra una missa solemne per la pau a la basílica de la Sagrada Família

2 El Pacte Antiterrorista es reunirà demà per confirmar la unitat de les forces parlamentàries

3 Puigdemont i Colau convoquen una marxa de repulsa a Barcelona dissabte que ve 26

AP/ FRANCISCO SECO

aquella sentència, Nakhcha va donar a Belhad el passaport que aquest va usar per fugir. També el va visitar a Anvers per recomanar-li que fugís a l'Iraq.

Durant el judici, entre la desena de persones que s'asseien al banc dels acusats hi havia un cosí de l'imam de Ripoll, que finalment va ser absolt ja que en les seves conclusions definitives, la fiscalia va retirar l'acusació que pesava sobre ell.

VOLATILITZAT A ALCANAR // La sentència de l'Audiència Nacional es va dictar el 2010 i el Tribunal Suprem la va anul·lar un any després. Des d'aleshores ha plogut tant que el 2012 Abdelbaki Es Satty va sortir de presó després de complir condemna per tràfic de drogues i ara se'l relaciona amb els atemptats de Barcelona i Cambrils. Malgrat tots aquests antecedents, estava fora del radar antiterrorista.

Entre la runa de la casa d'Alcanar han aparegut restes biològiques de dos cadàvers. Podrien ser fins i tot tres. Els Mossos creuen que els resultats del laboratori confirmaran que les mostres d'un d'ells són les de l'imam Abdelbaki Es Satty. De fet, a partir de la informació de què disposen, que no passés així seria una cosa inesperada. Per això oficialment només han explicat que estan centrant tots els esforços a localitzar un únic fugat, Younes Abouyaaqoub, el principal sospitós d'estar al volant de la furgoneta de la Rambla.

Ahir a la nit van entrar a la casa de l'imam precisament per buscar restes biològiques que els permetin comparar-les amb les mostres que estan recollint entre la runa de la casa que va saltar pels aires a Alcanar, on els terroristes preparaven ex-

la cèl·lula

MORTS A CAMBRILS

MOUSSA OUKABIR

► Nascut a Ripoll fa 17 anys, primer es va sospitar que havia sigut el conductor de la Rambla. El seu germà va denunciar que li havia robat la documentació.

SAID AALLAA

► De 19 anys i originari de Naour (Marroc), també vivia a la capital del Ripollès. La seva targeta de crèdit va ser trobada en una furgoneta abandonada a Cambrils.

MOHAMED HYCHAMI

► Nascut fa 24 anys a Mrirt (Marroc) i veí també de Ripoll. Va prendre part en el lloguer dels vehicles.

EL HOUSSAINE ABOUYAQOUB

► Oriünd de la mateixa localitat marroquina i veí de Ripoll. De 22 anys. Germà del fugit Younes Abouyaaqoub.

OMAR HYCHAMI ► Germà menor de Mohamed Hychami.

MORTS A ALCANAR

¿ABDELBAKI ES SATTY? ► De 42 anys, l'imam de Ripoll podria ser un dels morts a la 'fabrica de bombes' gihadista. Va mantenir relació amb detinguts de l'11-M. Va estar a la presó per una infracció de la llei d'estrangeria. És el presumpte líder de la cèl·lula terrorista.

¿? ► Les restes biològiques trobades apunten que hi podria haver fins a dos morts més.

DETINGUTS

DRISS OUKABIR

► De 28 anys. Germà gran de Moussa Oukabir.

MOHAMED HOULI ► Ferit durant l'explosió d'Alcanar, continua hospitalitzat.

MOHAMED AALLAA ► Amo de l'Audi que van fer servir els terroristes a Cambrils. Germà d'un dels morts en aquesta població.

SAHL EL KARIM ► Regenta un locutori a Ripoll.

FUGIT

YOUNES ABOUYAAQOUB

► 22 anys. Conduïa presumptament la furgoneta de la Rambla i podria haver segrestat el cotxe que es va saltar un control policial i el propietari del qual va ser assassinat.

plosius per atemptar a Catalunya. Aquesta operació no és gens senzilla, ja que es tracta d'unes runes encara molt inestables.

Alí Yassine, president de la Comunitat Islàmica Annour de Ripoll, de la qual Abdelbaki Es Satty era l'imam, es va mostrar ahir poc precís sobre qui fins fa poc era líder del col·lectiu. «No parlava gaire. És un home solitari, molt callat. A algunes persones els va dir que tenia nou fills al Marroc». «Mai hem detectat res d'estrany a la mesquita, cap mala influència –va afegir–. Però podem parlar de portes endins de la mesquita. El que passés fora és molt difícil de controlar».

LA 'MAREDESATAN' // Alxalet d'Alcanar, els terroristes estaven preparant bombes de fabricació casolana amb més de 100 bombones de gas i amb acetona. Els agents han trobat restes d'aquest producte químic, un indicatiu que apunta que preparaven peròxid d'acetona (TAPT). Coneguda amb el sobrenom de la *mare de Satan*, aquesta substància és un explosiu vinculat amb diversos atemptats d'Estat Islàmic i d'Al-Qaida. Fonts consultades per aquest diari indiquen que el pla A d'aquesta cèl·lula era preparar una bomba que multiplicaria la seva virulència gràcies a la càrrega de les bombones de butà.

El major dels Mossos, Josep Lluís Traperó, ja va remarcar ahir que la voluntat dels terroristes era perpetrar una massacre que va avortar l'explosió d'Alcanar. Els atacs de la Rambla i Cambrils van ser en realitat temptatives a la desesperada. Si haguessin pogut col·locar els explosius amb què treballaven, la xifra de morts hauria sigut molt superior. ≡

nes i els d'altres veïns reforcen la tesi dels investigadors que el procés de radicalització del grup va ser extraordinàriament ràpid: «**Algú amb carisma, amb moltíssima habilitat, ha sabut interpretar que fossin nois tan joves, més fàcils d'influenciar, per transformar-los d'una manera tan inexplicable**», relata Patricia.

«**Estem sorpresos, impactats, destrossats. ¡Era gent que es relacionava tan bé! Tinc amics que m'explicaven ahir que havien dormit a casa d'algun d'ells i em donaven detalls de com els havien tractat de bé. No s'ho expliquen, cap de nosaltres s'ho explica**», detalla un xaval que prefereix ser identificat com a Fèlix. «**Costarrà, i molt, restablir la normalitat amb què convien les nostres dues cultures, si és que s'aconsegueix. No eren amics, però hi havia bon rotllo, una certa confiança. I és clar que la majoria d'ells són bona gent –raona Fèlix–, però no em veig relacionant-me amb ells com ho feia abans. Almenys ara no. Aquesta tragèdia ho canvia tot**». ≡

Patricia, mare d'un dels antics companys de l'equip de futbol sala de Moussa Oukabir, també abatut a Cambrils, es refereix a ell com una persona «disciplinada, d'aquells xavals que fan pinya».

«El meu fill em diu que no bevien alcohol, que mai el veia a ell i els altres de festa, suposo que per la religió. Els xavals del barri els feien bromes a Moussa i a altres nois [d'ascendència magribina] sobre si els demanaven un bocata de llem, per això de no poder menjar porc», manifesta Patricia, que demana mantenir en l'anonimat la seva identitat i desconeix si eren assidus a la mesquita.

«Impactats, destrossats»

Una amiga de la família de Moussa i el seu germà Driss, detingut, aporta una mica de llum sobre la situació a l'afirmar que els neòfits en qüestions islàmiques no disposen de gaire informació d'un món «tan hermètic». «Sí que sé que acostumaven a anar a la mesquita els divendres, però poca cosa més», afegeix.

El testimoni d'aquestes dues do-

Editorial

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

Sense por, sense divisions

Contra la pitjor cara del gènere humà que va aparèixer dijous a la Rambla i a Cambrils, ahir va sortir al carrer la millor. Començant pels veïns de l'artèria barcelonina que es van aixecar donant la cara sense por i van intentar fins on van poder recuperar la normalitat, seguint pels milers de manifestants que van omplir els carrers, a la mateixa Barcelona –al centre i als barris–, a la resta de Catalunya, a tot Espanya i en molts altres països. Sense por, és a dir, sense donar als terroristes allò que pretenen aconseguir amb una matança com la d'aquella furgoneta que va recórrer 500 metres fent el màxim mal possible. La ciutadania els va tornar a donar ahir una lliçó: de contenció, de serenitat, de rotunditat, d'unitat i de tolerància, malgrat la immensa ràbia i desolació per les 14 morts, que encara podrien elevar-se al llarg dels pròxims dies, i per les desenes de ferits, dels quals anem coneixent a poc a poc les nacionalitats –fins a un total de 36–, i els seus familiars les identitats.

LES FORCES POLICIALES van seguir també sense por investigant l'autoria dels atemptats. Tot apunta a una cèl·lula d'aproximadament una desena d'activistes que feia temps que es preparava a la casa d'Alcanar. L'explosió provocada per la manipulació d'explosius dijous a la matinada els va portar a una actuació a la desesperada, primer a la Rambla i ja divendres a la matinada a Cambrils. Sense explosius i sense armes, van atemptar amb el que van poder, on van poder, fent el màxim mal possible amb els pocs elements

que tenien: les furgonetes i diversos objectes punxants. L'actuació professional d'un mosso va permetre abatre'ls quan intentaven un altre atropellament al passeig de la localitat tarragonina. Les policies, sense por i sota la direcció del jutge que dirigeix la investigació des de l'Audiència Nacional, van actuar una vegada més coordinadament, sense fer cas del soroll polític que els acompanya massa sovint. Tot indica que aquesta cèl·lula pot estar a punt de ser totalment desarticulada, si no ho ha sigut

Ciudadans, policies i polítics van negar ahir als terroristes el que buscaven: la por i la divisió

Rajoy i Puigdemont van transmetre una imatge d'unitat a l'altura del comportament cívic

ja, en el moment del tancament d'aquesta edició. Quan sigui una realitat, serà el moment de parlar del perfil d'aquests terroristes, que tot indica que tampoc van arribar de muntanyes llunyanes.

LES FORCES POLÍTIQUES també van estar ahir a l'altura de les circumstàncies. Hi ha dues imatges especialment significatives. La primera, la de Felip

VI, Rajoy, Puigdemont i Colau compartint el minut de silenci amb la ciutadania a la plaça de Catalunya. I amb ells tota la resta de partits, els dels governs i els de l'oposició. La segona, la del president del Govern dirigint al costat del president de la Generalitat la reunió del gabinet de crisi al departament d'Interior. Una reunió que alguns reclamaven amb raó des de dijous a la nit. Sigui com sigui, el que van fer i el que van dir és altament significatiu. Cooperació, col·laboració, lleialtat no tan sols entre els cossos policials sinó també en els nivells polítics. Van estar a l'altura dels ciutadans.

LES FORCES SOCIALS van saber ahir igualment evitar les divisions estèrils. Davant una agressió com la de dijous, tothom, excepte alguns exaltats, té clar qui té al davant i qui té al costat. La unitat no ha de significar en cap cas renunciar a la pluralitat, i això serveix per escollir les banderes que un llueix per expressar el seu dol, en qui confia el govern o com selecciona les imatges per explicar la tragèdia. Davant de la barbàrie s'ha d'actuar des de la humilitat, sabent que algú es pot equivocar en una declaració fora de lloc, en un comentari a les xarxes socials o dissenyar d'una manera d'explicar-se. Però la resposta a la discrepància no pot significar mai la destrucció de l'altre, ni la seva eliminació, ni el foment de l'odi o el menyspreu. Res satisfà més els ideòlegs del terrorisme que deixar de ser el centre de les crítiques per passar a ser-ho dels debats a favor de determinades operacions de màrqueting.

Noms propis

Jordi Sacasas
Capellà

★★★★☆

L'església de Santa Maria del Pi, de la qual Sacasas és arxiver, va protagonitzar dijous una de les nombroses iniciatives per acollir les persones que van fugir espantades de la Rambla i van quedar bloquejades al Raval pels cordons de l'operació policial.

► Pàg. 5

Josep Lluís Trapero
Major dels Mossos

★★★★☆

El cos policial català està actuant amb absoluta entrega en les operacions que s'han derivat de la matança de la Rambla i dels fets de Cambrils i Alcanar. Els integrants d'aquest cos estan portant a terme un gran esforç en pro de la seguretat ciutadana.

► Pàg. 6

Fernando Andreu
Jutge de l'Audiència Nacional

★★★★☆

El magistrat és l'encarregat de dirigir la investigació judicial del 17-A barceloní, i el mateix dijous a la nit ja va acudir al lloc dels fets. Els sospitosos detinguts passaran a la seva presència probablement dimarts que ve.

► Pàg. 10

Jordi Martori
Psicòleg

★★★★☆

El dispositiu d'atenció psicosocial que la Creu Roja presta a ferits i familiars de les víctimes de l'atac, que està coordinat per Martori, compleix una funció essencial en aquests moments de xoc posttraumàtic.

► Pàg. 13

Mohamed Iqbal
Dirigent islàmic català

★★★★☆

El vicepresident del Centre Cultural Islàmic Camí de la Pau ha alertat del risc d'estigmatització dels musulmans, als quals ha cridat a no caure en les provocacions de què puguin ser objecte arran de l'atac de dijous.

► Pàg. 15

AfterSun

Leonard Beard

Pioners del terror 'low cost'

Sorgit d'ultres dels EUA, el rol de llop solitari ha sigut adoptat pels gihadistes

XAVIER
Casals

Els actuals atemptats gihadistes a Occident els cometen individus (els anomenats llops solitaris) o cèl·lules reduïdes que actuen de manera autònoma en nom d'una entitat, com podria ser el cas de Barcelona. Això minimitza riscos de detecció policial (no hi ha cadenes clares de comandament darrere els autors que portin a organitzacions), atorga gran marge de maniobra als terroristes i permet perpetrar accions mortíferes *low cost* en qualsevol lloc. Paradoxalment, aquesta estratègia coneguda com a «**resistència sense lideratge**» la van desenvolupar originalment ultradretans nord-americans supremacistes o oposats a un Estat denunciat com a opressor.

El seu embrió, segons l'historiador Jeffrey Kaplan, va radicar en el minúscul Front d'Alliberament Nacional Socialista. Cons-

McVeigh a Oklahoma i Breivik a Utoya també van usar aquesta estratègia

tituït el 1974, va voler contrarestar l'ascendent de la *nova esquerra* i els seus grups armats en campus universitaris. Així, va intentar imitar les guerrilles urbanes d'esquerra i va considerar que les accions contra l'Estat les havia de promoure una reduïda avantguarda activa. No obstant, només quatre dels seus 43 membres van perpetrar actes individuals violents irrellevants i el grup va acabar el seu camí al ser assassinat el 1975 el seu líder, Joseph Tommasi. Però per Kaplan va plasmar per primera vegada el concepte de «resistència sense lideratge» sense rebre aquest nom.

La Germandat Silenciosa

A principis dels 80 un altre col·lectiu supremacista i antisemita violent va marcar una fita en la radicalització de la ultradreta: La Germandat Silenciosa, també anomenada L'Orde. Liderada per Robert J. Mathews, va efectuar

els seus crims amb individus o cèl·lules que –segons un exmembre– havien de fer els «**esforços de resistència [...] que se sentin capaços d'instituir**». Per l'FBI, va ser l'amenaça terrorista interna més perillosa, desarticulada al morir Mathews l'any 1984 en un enfrontament.

Els sectors extremistes impactats per la seva acció van ser galvanitzats pel que –als seus ulls– van esdevenir successives ofenses d'un Estat opressor: el 1989 es va celebrar un judici per sedició a Arkansas contra figures prominents de la ultradreta; el 1992 l'FBI va matar en un enfrontament la dona i el fill d'un radical, Randy Weaver; i el 1993 les tropes federals van assaltar un ranxo de la secta d'Adventistes del Setè Dia a Waco (Texas) amb 80 morts. En aquest marc, adverteix Kaplan, es va difondre el concepte de «resistència sense lideratge», que el supremacista Louis R. Beam ja havia plasmat el 1983. Aquest va adoptar les tesis que un coronel d'intel·ligència –Ulius Louis Amoss– va concebre el 1962 per lluitar amb guerrilles davant una eventual invasió comunista dels EUA. D'aquesta manera, va argüir que s'havia de combatre amb iniciatives individuals o «cèl·lules fantasma» alienes a organitzacions, sempre infiltrables.

L'islamisme, el 2005

Van contribuir a popularitzar aquesta estratègia novel·les com *Hunter* (Caçador, 1989), de William L. Pierce, que narra l'actuació d'un «llop solitari». Aparentment la van adoptar activistes d'aquest espectre polític, encara que és difícil establir fins a quin punt ho van fer conscientment. Ho reflecteixen casos com els de Timothy McVeigh a l'atemptar el 1995 contra l'edifici del Govern Federal a Oklahoma i matar 168 persones (en resposta «a l'atac nord-americà contra un edifici governamental a Sèrbia, l'Iraq o altres nacions») o el del noruec Anders Behring Breivik, autor de la massacre d'Utoya el 2011 amb 69 morts de joves socialistes.

No obstant, el criminòleg Travis Morris remarca que també ho van fer dues organitzacions d'extrema esquerra: el Front d'Alliberament de la Terra i el Front d'Alliberament Animal. Finalment, l'hauria incorporat el gihadisme possiblement a través d'Abu-Musab al-Suri el 2005, i la va assumir Al-Qaida primer i després l'ISI. ≡

RÚSSIA El periodista de la televisió pública russa mostra la portada d'EL PERIÓDICO, ahir.

La premsa mundial s'estremeix amb Barcelona

► El cop gihadista a la Rambla copa les portades de mitjans de tot el planeta

EL PERIÓDICO
BARCELONA

El fet que la urpada gihadista a Catalunya hagi unit en el seu terror ciutadans de 34 nacionalitats diferents va sumir ahir en el dolor la premsa de tot el món. Barcelona va ser el destí precipitat d'un bon nombre de periodistes estrangers per informar *in situ* de les reaccions i la investigació de la massacre de dijous. Les imatges de les víctimes de l'atemptat esteses a la Rambla van ser la primera pàgina de les capçaleres internacionals més prestigioses.

Els rotatius britànics, país d'on procedeixen la majoria de turistes estrangers que visiten Espanya, van subratllar que «el terror sacseja el

► Les capçaleres recalquen les múltiples nacionalitats de les víctimes de l'atemptat

cor de Barcelona», com va titular *The Guardian*, i van descriure, en el cas de *The Times*, com «una passejada relaxada sota el sol es convertia en un malson a la Rambla en un moment en què l'avinguda, que és per a Barcelona el que els Camps Elisis són per a París o el Covent Garden per a Londres, estava més abarrotada que mai».

El diari francès *Le Monde* va destacar que els 26 ciutadans d'aquell país que es troben entre les víctimes dels atacs han rebut un exhaustiu seguiment per part de totes les cadenes de televisió gal·les.

Els atacs també van acaparar les primeres pàgines dels principals diaris nord-americans i les grans cadenes de televisió, com la CNN, van fer un seguiment continu dels suc-

cessos de la Rambla i de Cambrils i el posterior operatiu policial. Fins i tot entrada la matinada als Estats Units, la cadena aparcava l'enèsima polèmica sobre el president Donald Trump i connectava en directe amb els seus enviats especials a Barcelona.

RÚSSIA, LA XINA I EL MÓN ÀRAB // També la televisió pública russa va desplaçar un equip a la capital catalana i va il·lustrar una de les seves cròniques amb la portada d'EL PERIÓDICO. Des de la Xina, l'agència oficial Xinhua i la televisió estatal CCTV van informar puntualment dels atemptats, i van emfatitzar les condemnes de tota la comunitat internacional i que almenys un dels ferits és de nacionalitat xinesa (un turista de Hong Kong).

Encara que molts diaris àrabs també van publicar a les portades els atemptats a Espanya, alguns rotatius com l'oficialista egipci *Al Ahrām* no van esmentar la tragèdia de Barcelona. ≡

ALBERT BERTRAN

BCN

L'amença a casa

Pàgines 2 a 20 >>>

EFE / DAVID ARMENGOU

Efectius policials atenen una de les víctimes de l'atemptat a la Rambla, dijous a la tarda.

En l'epicentre gihadista

Catalunya concentra un terç de les detencions a Espanya relacionades amb l'extremisme islamista **≡ L'activisme al país** es caracteritza per «la descentralització» dels terroristes

MARC

Marginedas

Catalunya és l'epicentre del gihadisme a Espanya. Any rere any, les dades recollides pels cossos policials i les anàlisis realitzades per centres especialitzats i fonts estrangeres així ho corroboren. «**L'alta immigració, tant legal com il·legal, des del nord d'Àfrica** [Marroc, Tunísia i Algèria] **així com del Pakistan i Bangla Desh, fa d'aquesta regió un imant per reclutar terroristes**», segons apuntava un informe secret de l'Ambaixada dels Estats Units a Espanya donat a conèixer per la premsa el 2010.

Des de començament d'any, al voltant d'un terç dels detinguts en casos relacionats per extremisme islàmic –és a dir, 18 de 55– ho han sigut en aquesta comunitat autònoma. És una xifra que es repeteix amb sorprenent exactitud en els últims exercicis. Segons un informe del Reial Institut Elcano elaborat per Fernando Reinares i Carola García-Calvo, del nombre total d'individus condemnats per ofenses terroristes entre el 1996 i el

2013, un 33,3% van ser arrestats a Catalunya i un 30,6% eren residents a la comunitat autònoma. La província de Barcelona, com es podia esperar, es posiciona al capdavant en aquest rànquing particular, amb un 28,6% dels detinguts i un 23,5% dels residents.

Durant els últims anys, aquesta tendència ha anat augmentant, i segons apunta el Reial Institut Elcano, en l'actualitat gairebé es pot certificar que «**quatre de cada 10 individus condemnats**» per gihadisme estan «vinculats» a Catalunya, en particular a Barcelona i la seva àrea metropolitana.

La guerra civil a Algèria

La presència de gihadistes a Catalunya es remunta als anys de la guerra civil a Algèria als anys 90, encara que també va ser detectada des de principis de segle. Se sap que el juliol del 2001, dos mesos abans dels atemptats de l'11-S, Mohammad Atta, el líder dels terroristes suïcides que van estavellar els avions a Nova York i Washington, i el iemenita Ramzi Bin al-Xibh, encarregat de la coordinació entre el lideratge d'Al-Qaida i la cèl·lula terrorista, es van reunir en territori català –concreta-

ment a Cambrils i a Salou– per fixar els detalls finals.

Tot plegat no ha passat desapercbut a l'exterior. El 2010, en uns cables secrets de l'Ambaixada dels EUA a Espanya donats a conèixer per la premsa es constata aquesta realitat, per la qual cosa se suggeria la creació d'un centre d'espionatge al consolat de Barcelona. «**L'amença [gihadista] a Catalunya és evident; EUA ha de saber qui i què circula a través de l'àrea que va des d'Algèria, Tunísia i Rabat i el sud de França**», destaca el text, abans de llançar la idea: «**El consolat de Barcelona seria la plataforma ideal per a la central perquè té prou espai, comunicacions segures i bona localització**», es deia en el document secret.

Una de les característiques destacables del gihadisme en territori espanyol, que a més sembla encaixar amb les dades que s'han anat coneixent de la cèl·lula responsable dels atemptats de Barcelona i Cambrils, és la tendència «**a la descentralització**», segons un altre document secret de la legació nord-americana. Els integrants de les cèl·lules extremistes al nostre país «**col·laboren en missions ad hoc**» i estan units «**més per amistat**», «**vincles familiars**» o «**lleialtat a la causa del gihad global**»

Criminals de l'11-S es van reunir a Cambrils i Salou dos mesos abans dels atemptats

Els grups radicals estan liderats per individus d'origen magribí

que «**per la seva pertinença a un grup o a un altre**».

Són ciutadans marroquins, o espanyols d'origen magribí, els que s'han col·locat al capdavant dels grups gihadistes a Catalunya. Es tracta, segons un document secret dels EUA del 2005, de persones «**amb ingressos baixos i en la majoria involucrats amb l'activitat criminal**». Sense anar més lluny, el mes de maig passat va ser desmantellada una suposada cèl·lula terrorista composta per tres integrants, amb detencions a Salou, Badalona i Tànger. Segons el Ministeri de l'Interior marroquí, tots tres havien mantingut contactes estrets amb membres de l'Estat Islàmic, tant a l'Iraq com a Síria. La cooperació policial amb el Marroc és fonamental per a Espanya, com reiteren fonts governamentals del nostre país.

Incidents reveladors

Tot plegat es produeix en un marc en el qual els musulmans més radicalitzats a Catalunya mostren més assertivitat per expressar de manera pública les seves creences. El 2009, una dona va ser segrestada per nou militants salafistes, la van jutjar per adulteri segons la llei islàmica i la van condemnar a mort, encara que va aconseguir escapar-se'n abans de l'execució per denunciar els seus captors davant la policia.

El novembre del 2010, un imam a Cunit (Tarragona) va ser condemnat a un any de presó per pressionar, assetjar i intentar obligar una dona, Fatima Ghailan, a tapar-se el cap amb un vel. ≡

BCN La reflexió

El brutal atemptat terrorista, que ha semblat de cadàvers i pànic els carrers de Barcelona i Cambrils, ha tingut un seguiment extraordinari a les xarxes socials. Barcelona amplia la tràgica llista de ciutats que han patit atemptats similars recentment. Però el d'ahir té elements singulars que han provocat un seguiment a les xarxes diferent.

La Rambla representa l'esperit de la ciutat: el seu cosmopolitisme internacional, la seva diversitat cultural, la seva identitat popular. És el carrer més antagònic al fonamentalisme. No hi ha cap altre carrer com aquest al món. Atemptar a la Rambla és, a més de buscar un dolor amb acarnissament inimaginable, un acte contra la diversitat humana i la seva convivència. La Rambla és un espectacle, sempre, d'una riquesa social única. És el poder del vianant que es fusiona amb l'entorn fins a fer de l'espai públic un espai fonamentalment humà. Colonitzada avui pels turistes, és un dels carrers més fotografiats de Barcelona. Aquestes serien algunes de les claus de la reacció a les xarxes.

Anàlisi

Antoni Gutiérrez-Rubí
ASSESSOR DE COMUNICACIÓ

La reacció digital davant el terror

► **Presència internacional.** La Rambla és avui un caòtic passeig ocupat per personatges extravagants, famílies amb nens, alegres grups de joves *low cost* i jubilats creueristes amb bermudes. Un atemptat a la Rambla és un atemptat que afectaria moltíssims turistes de nacionalitats diferents. L'impacte mundial estaria garantit. Al carrer més popular, més turístic i més internacional de la ciutat. La llista de víctimes i ferits reflectirà, molt probablement, una diversitat excepcional. Els terroristes ho sabien: terror als carrers, commoció a les xarxes globals.

► **Fotografies i vídeos garantits.** La Rambla és un plató permanent per als *selfies* i per al safari fotogràfic de records estereotipats. Un atemptat aquí garantia una repercussió a les xarxes instantània, incontenible, com així va ser. Lamentablement, moltes persones van captar imatges de la tragèdia i altres les van compartir de manera irresponsable a les seves xarxes. La viralitat estava garantida, el morbo depredador provocaria el segon terror, aquesta vegada digital. Encara que la reacció cívica i la repulsa a compartir continguts de la tragèdia està creixent entre els usuaris. Malgrat la tragèdia, és el millor.

► **Passió per Barcelona.** En els últims 25 anys, des dels Jocs fins a l'actualitat, la ciutat s'ha projectat al món com mai, malgrat les seves dues exposicions internacionals el 1888 i el 1929. És la ciutat preferida pels turistes internacionals. Tothom vol venir a la nostra ciutat, i moltes persones ja tenen un record inesborrable del seu pas per la ciutat. L'atemptat ha impactat íntimament en l'experiència viscuda o desitjada. Les xarxes han reflectit aquesta passió per Barcelona, i han generat molts continguts de forta vinculació personal. Això ha sigut determinant per a l'impacte a les xarxes.

► **La marca Barcelona.** La resposta solidària amb la ciutat ha sigut immediata, però ha demostrat, una vegada més, que Barcelona no té una marca visual inequívoca. Durant moltes hores la gràfica del *time line* ha combinat variacions *kitsch* de mosaics amb imatges turístiques, també diversos i anodins *sky lines* de la ciutat, passant per tota mena de logotips de BCN amb crespens, fins a una versió remasteritzada de l'immortal logo d'I love NY de Milton Glaser, però amb el

nostre panot de la rosa de Barcelona dissenyat per Josep Puig i Cadafalch. Barcelona no té un símbol clar, però ha afavorit la creativitat dels usuaris. Aquí tenim, sens dubte, una gran mineria d'idees i percepcions.

► **Les policies digitals.** Una vegada més, la Policia Nacional, la Guàrdia Civil i els Mossos d'Esquadra han sigut els comptes més compartits a les xarxes socials. No només pel caràcter útil de la seva informació, sinó per la qualitat dels seus continguts i la seva comprensió del que significa la cultura digital. L'agraïment, també, per la seva feina a les xarxes hauria de ser unànime. En dies com ahir es comprèn com, per exemple, el compte de Twitter de la Policia Nacional és el més valorat del món.

Barcelona és una ciutat estimada com poques. Dir Barcelona és somriure. Durant molts dies plorarem. Però, de nou, recuperarem la nostra identitat. La font de Canaletes farà honor a la seva tradició perquè tornin tots els que han vingut, els que se n'han anat terroritzats o pensen a visitar-nos. Els esperem. Amics per sempre. Això sí que s'ha de compartir. ≡

ALBERT BERTRAN

Milers de persones van anar ahir a la Rambla, l'endemà de la matança.

Amb poques hores de diferència s'han viscut a Barcelona i Cambrils dos atemptats amb atropellament massiu i tot apunta que podem mostrar satisfacció perquè als terroristes els va explotar, mentre la manipulaven, una bomba que, segur, no tenia cap mena de propòsit benèfic.

A aquestes altures ja tots tenim clara, per desgràcia, una de les màximes de la seguretat: «La seguretat absoluta no existeix», o el que és el mateix, hem de conviure sempre amb un cert marge de risc; molt o poc, però una mica. L'única manera d'aconseguir que un risc desaparegui és actuant proactivament; és a dir, actuant sobre les causes que el provoquen. Si som capaços d'alterar-les, l'amenaça derivada d'elles no naixerà. Es tractaria, per exemple, d'actuar sobre els elements que

Anàlisi

Rafa Martínez
CATEDRÀTIC DE CIÈNCIA POLÍTICA (UB)

Que no ens canviïn els hàbits

provoquen una malaltia. Si els trobem i els tallem el risc desapareix.

No obstant, la seguretat proactiva, fins i tot sent el mecanisme més eficaç d'eliminació d'amenaces és, com es pot imaginar, el més complex. Per això, el més comú és treballar sota la idea que no per previsible un risc és evitable i, per tant,

s'ha de valorar quant mal ens provocaran els diferents riscos a l'activar-se. Per això la seguretat preventiva i la reactiva són les més utilitzades. La primera s'anteposa a l'activitat de l'agent amenaçant i estableix barreres que ens garanteixen que encara que l'impacte es produeixi sigui tan poc nociu com sigui pos-

sible. L'exemple més gràfic és el cinturó de seguretat dels cotxes. La seguretat reactiva, en canvi, s'executa quan l'amenaça ens ha castigat i ens està generant danys; és l'extintor davant el foc.

La seguretat proactiva té l'avantatge que impedeix que la nostra quotidianitat es trenqui; en canvi, la preventiva i la reactiva no ho aconsegueixen i això ens situa davant un repte no menor: la tornada a la normalitat, la resiliència. La recuperació de la confiança, no deixar-se influir per les pors, vèncer tots els recels; en definitiva, ser capaç de tornar a realitzar aquella activitat sota la qual un risc es va activar i ens va causar danys (pujar al cotxe, sortir de nit, menjar marisc...).

Els atemptats terroristes són immunes a la seguretat proactiva i salten les barreres de prevenció; per

tant, causen perjudicis i reaccionem. Però anhelan dos terrors: l'immediat i el mediat. La primera batalla sempre la tenen guanyada. Buscaven el terror i el caos a les ciutats, primeres pàgines de diaris, obrir els telediaris, que se'n parli, de l'amenaça que suposen i del que propugnen. Això ja ho han aconseguit.

La derrota més greu és la que pretenen sempre en el mitjà termini. Per un costat, busquen encomanar-nos el seu odi, perquè això els legitima davant les seves hosts. Per un altre, inocular-nos la por i mediatitzar les nostres rutines. Per tant, toca negar-s'hi i ser resilients. Ni odis, ni pors. És dolorós recuperar la normalitat, però és imprescindible perquè els terroristes no se surtin amb la seva. Les societats madures s'enforqueixen amb l'adversitat i la nostra ho és. ≡

BCN

Els damnificats

Identificades 13 de les 14 víctimes mortals dels atacs

► Entre els morts hi ha cinc espanyols, dos d'ells membres d'una mateixa família

► Les autoritats han comptabilitzat persones afectades de 34 nacionalitats

ANNA JOSA MARRÓN // HELENA LÓPEZ
BARCELONA

La varietat d'origens de les víctimes de l'atemptat és un fidel reflex del que és i vol seguir sent Barcelona. Una ciutat «oberta i lliure» amb un passeig, la Rambla, que vol estar ple de flors que celebrin la vida, no

que recordin la mort. 34 nacionalitats entre els 14 morts i els 126 ferits, 15 en estat crític, als quals ahir la ciutat va plorar com si fossin els seus fills.

Del total de ferits, 59 continuen ingressats en diversos hospitals de la ciutat i 67 han sigut donats d'alta. Els familiars de les

nombroses víctimes que no residien a la ciutat aniran arribant en les pròximes hores a l'aeroport del Prat, on s'ha instal·lat el servei d'assistència psicològica, que els rep a peu de pista i els acompanya en tot moment. Ahir divendres al matí van arribar les primeres tres famílies a un aeroport en què es respirava una normalitat que posava els pèls de punta. A més dels cinc espanyols, entre les víctimes mortals hi ha un americà, dos italians, tres alemanys, una dona belga i una altra de portuguesa. Entre els espanyols hi ha dos veïns

de Rubí: Francisco López, natural de Lanteira (Granada), de 65 anys, i el seu renebot, un nen de tres anys. A la Rambla també van morir dos espanyols més; un d'ells, una dona de 75 anys de Sant Hipòlit de Voltregà. La cinquena víctima espanyola és una dona de Saragossa que va resultar ferida a Cambrils.

El Ministeri d'Exteriors d'Itàlia va confirmar que les dues víctimes mortals italianes són Bruno Gullotta, de 35 anys, que estava de vacances amb la seva família, i Luca Rosso, un enginyer de 25 anys. La televisió pública alemanya ZDF

va confirmar que entre les víctimes mortals hi ha tres alemanys. Per una altra banda, el Ministeri d'Exteriors de Bèlgica va assegurar que una víctima mortal és una dona del seu país. També es va confirmar que una víctima mortal portuguesa, una dona de 74 anys, es troba entre les persones mortes en l'atemptat. La seva neta, una noia de 20 anys, es troba en parador desconegut.

ADOLESCENTS I NENS // Entre els ferits, molts menors d'edat, 33 orígens: Alemanya, Algèria, l'Argentina, Austràlia, Àustria, Bèlgica, el Marroc, el Canadà, la Xina, Colòmbia, Romania, Veneçuela, Cuba, l'Equador, Egipte, els Estats Units, les Filipines, França, el Regne Unit, Grècia, Holanda, Taiwan, Hondures, Hongria, Irlanda, Itàlia, Kuwait, Macedònia, Mauritània, el Pakistan, el Perú, la República Dominicana i Turquia. Hi ha un grup

TESTIMONIS DEL COP

DOLOR. Cristina Roldán, propietària de l'hostal Parisien, a la Rambla, plora, ahir, durant el minut de silenci per l'atropellament.

«L'atemptat era previsible»

Veïns de la Rambla opinen que era possible des de feia temps un atac terrorista a la zona, tan plena de turistes **La majoria no té por**, però segueix estant consternada

BEATRIZ PÉREZ
BARCELONA

Cristina Roldán, propietària de l'hostal Parisien a la Rambla, dijous feia la migdiada quan el seu marit la va despertar a crits. «**Està passant alguna cosa molt forta a la Rambla!**», va exclamar l'home. «**I ara recordo com, mentre ell deia això, jo sentia cops secs i creia que eren trets**», explica la dona visiblement emocionada.

Quan va sortir al balcó de l'edifici es va trobar amb un panorama desolador. «**Gent corrent, amb les mans al cap. I cossos escampats per terra**». Molts dels hostes del seu hostel eren en altres punts de la ciutat. Però els que hi havia a dins, igual que la família de Roldán, van quedar totalment «consternats».

«**Va ser horrible. De sobte la Rambla es va silenciar. Vaig deixar pujar a l'hostal una parella de japonesos**

que s'havien assegut a les escales. No vaig poder dormir fins a les quatre de la matinada», afegeix. Segons la dona, tant ella com el seu marit sospitaven que hi hauria un atemptat. «**Era previsible. La Rambla és molt vulnerable, era un lloc molt propici. Però s'ha de fer vida normal**», diu.

Una cosa similar opina Miguel, quiosquer de la primera parada de la Rambla. «**Vaig veure la furgoneta a la cruïlla [amb la plaça de Catalunya]**

«Em va deixar en xoc veure la Rambla buida. Sents que t'has quedat sol al món»

a 80 quilòmetres per hora cap avall. I quan va xocar contra aquell quiosc, vaig pensar: 'Això és el que jo vaig parlar amb el meu company'. Perquè tots dos, assegura Miguel, també esperaven que hi hagués un atemptat en aquesta zona del cor de Barcelona.

«**No tinc por. A la Rambla ja hi he vist de tot: celebracions del Barça, robatoris, drogues. Però això ha sigut el màxim**», lamenta.

José Gaona viu al carrer de Sant Ramon, paral·lel a la Rambla. Ell i la seva família travessen cada dia aquest via per anar a treballar. «**Vaig passar per allà 10 minuts abans de l'atemptat. Era molt previsible**». Segons ell, la Rambla és «un caramellet a la porta d'una escola», perquè hi ha molts turistes i no hi ha obstacles per al trànsit de vehicles. Però diu que «**s'ha de seguir vivint**» i que «**això és una loteria**».

Solidaritat

Tot i el xoc, amb l'atemptat van aflorar gestos solidaris. Va ser el cas de Melissa Corredor, veïna del Raval que era en una botiga del passeig de Gràcia aquella tarda quan algú va començar a abaixar la persiana.

«**Hi vam estar fins a les vuit. Jo no volia anar caminant al Raval, així que una parella que es va refugiar amb mi a la botiga, que no coneixia de res, em va convidar a dormir amb ells a casa seva, a la Monumental**», explica aquesta noia. La mateixa parella la va portar ahir al matí en cotxe al seu barri per recollir unes coses i després la va portar a la feina.

El Raval, adjacent a la Rambla, es va llevar ahir amb tranquil·litat. Al migdia va recuperar el seu ritme habitual. El treballador d'una botiga de *souvenirs* molt a prop del punt on es va estavellar la furgoneta recorda bé dijous a la tarda: «**Al principi no sabia si era una vaga o un atemptat. El que més em va commocionar va ser veure la Rambla buida, només restes de gent. Sents que t'has quedat sol al món**». ≡

Els escenaris tarragonins

Pàgines 2 a 20 >>>

«¿Com em podia imaginar que l'enemic eren els meus veïns?»

► Els residents a la urbanització d'Alcanar es mostren consternats

► Un policia va abatre a trets quatre dels cinc terroristes morts a Cambrils

SÍLVIA BERBÍS // ESTHER CELMA
ALCANAR // CAMBRILS

Va comprar el xalet fa 25 anys. La urbanització Montecarlo, d'Alcanar (Montsià), on els terroristes preparaven, des de feia mesos, els atemptats amb artefactes explosius, té poc a veure amb el luxe que evoca el seu nom, però aquesta tranquil·litat, a la falda del Montsià, a tan sols uns metres del mar, compensa fins i tot el fet de tenir una planta cimetanera impactant en el paisatge. Ni la falta de clavegueram, xarxa pública d'aigua i carrers asfaltats eren inconvenients que contrarestessin la calma de passar-hi els caps de setmana i dies de vacances. Lolita, com altres residents, alguns de fixos i altres de pas, no es preocupava de la vida que portessin els seus conveïns. Ara, no pot calmar el seu desassossec. «Estava molt tranquil·la, qui havia de pensar que l'enemic era el meu veí», afirma.

Al pròxim Hotel Montecarlo, a tot just 150 metres, hi regna una pau intranquil·la, poc habitual en ple agost. La piscina està buida i exposats al taulell del bar, alguns fragments de paret que van

caure a la terrassa amb l'explosió. «Aquí tenim molt d'ensurt i molta por, alguns inquilins se n'han anat», explica trista Cristina Bolz, propietària de l'establiment.

També ha abandonat el seu xalet Mari Carmen Mitjavila, que estava amb la seva família al costat de l'immoble derruït. Va arribar fa 15 dies, temps suficient per fixar-se en el moviment de persones que freqüentaven la casa que va explotar, encara que no va donar importància al tràfec dels seus veïns: «Entraven i sortien diversos vehicles. En pocs dies vaig veure bastant moviment, però si hagués sospitat alguna cosa hauria avisat la policia».

HEROI // «Pensava que aquest era el lloc més tranquil del món, i ara em sento impotent, però a la vegada forta, no me n'aniré, aguantaré el que faci falta», afirma Núria Gil, una altra veïna. Sovint, no obstant, plora per desfogar-se. «Estic bé però alguna vegada m'ensorro, penso que això és la guerra», lamenta mentre recull un tros de runa del jardí.

A Cambrils (Baix Camp), un mosso és, a desgrat seu, un heroi després d'abatre quatre dels cinc terroristes

CAMBRILS L'Audi bolcat dels cinc gihadistes abatuts ahir a la matinada.

ALCANAR Vista aèria del solar on hi ha el xalet arrasat.

EL PERIÓDICO

que van envestir un control davant el Club Nàutic. Rubén Campos, del restaurant del club, té clar que «van anar a xocar amb els Mossos», encara amb el so de les rodes derrapant-li dins el cap. Tot va anar tan ràpid que amb prou feines va poder processar el so dels trets ni encertar a identificar que «els cossos que es veien disseminats no eren de policies».

Hi ha tanta confusió que no està confirmat quina trajectòria van seguir els terroristes. La hipòtesi que cobra més força és que baixessin pel carrer de Jaume I, gressin cap al port i agafessin la rotonda en sentit invers fins a envestir la patrulla. No obstant, altres testimonis han dit que venien per l'avinguda de la Diputació, van atropellar diverses persones i van acabar amb la vida d'una veïna de Saragossa de 61 anys que va morir ahir a l'Hospital Joan XXIII de Tarragona. ≡

LA INSTRUCCIÓ JUDICIAL

Una Rambla «sense vida»

El jutge i el fiscal van reproduir dijous a la nit el macabre recorregut de la furgoneta

ÁNGELES VÁZQUEZ
MADRID

Tristesia. Silenci. «Com si la vida de la ciutat s'hagués aturat». Amb aquestes paraules descriuen el que van sentir els que van reproduir dijous a la nit el macabre recorregut de la furgoneta que va envair la vorera central de la Rambla, de Barcelona, i va causar la mort de 13 persones i ferides a més d'un centenar. El jutge de l'Audiència Nacional Fernando Andreu i el fiscal en cap d'aquesta seu judicial, Jesús Alonso, van arribar a les onze de la nit tocades a la ciutat i, acompanyats pels Mossos, van fer el recor-

regut invers al de l'assassí.

Fonts presents en la diligència van afirmar que tant el magistrat com el responsable del ministeri públic van recórrer la Rambla des d'on el terrorista va abandonar el vehicle fins a la plaça de Catalunya. De camí, les restes de la massacre: sang, sabates, motxilles, parades dels quioscos trencades, roderes... I envoltant-ho tot, una sensació de tristesia i un silenci que contrasta amb la vida que caracteritza habitualment aquest passeig.

Amb aquesta inspecció ocular van aconseguir fer-se una idea més real de com van tenir lloc els fets i va

resultar molt útil de cara a la investigació que portarà a la presó els que van participar en el pla assassí. Per això Andreu i Alonso van viatjar a Barcelona. Cap a les quatre de la matinada van tornar a l'Audiència Nacional, des d'on van seguir l'avanç de les investigacions, que continuen contra rellotge per intentar identificar tots els integrants de la cèl·lula que va cometre els atemptats.

Una vegada comprovat que els quatre detinguts no tenien antecedents per terrorisme és crucial conèixer les relacions que tant ells com els cinc terroristes morts a trets tenien amb altres persones

Els detinguts, una vegada interrogats pels Mossos, declararan a l'Audiència dilluns

per arribar a tots els autors de la massacre i els seus col·laboradors.

A més de revisar els seus telèfons i ordinadors, els arrestats són interrogats pels Mossos. En els casos de terrorisme la detenció es pot prolongar fins a cinc dies. I seran els agents els que determinaran el temps que necessiten abans de conduir-los a l'Audiència Nacional, cosa que fonts jurídiques calculen que passarà a principis de la pròxima setmana.

De la identificació de les víctimes —de 34 nacionalitats, sumades les de Barcelona i Cambrils—, se n'encarrega l'Institut de Medicina Legal de Barcelona. A mesura que s'acabi s'informarà les seves famílies a través de les delegacions diplomàtiques corresponents. S'espera que el procés només duri un parell de dies, perquè el de l'11-M, amb moltes més víctimes, va durar tot just una setmana. ≡

BCN

Les indagacions policials

Pàgines 2 a 20 ►►

→ definitivament les proves d'ADN que es prendran a les restes biològiques recollides entre la runa. Així doncs, en aquesta població van resultar morts dos terroristes i un tercer va resultar ferit. En realitat aquest és el primer dels quatre detinguts perquè quan els policies van descobrir entre la runa que l'explosió d'Alcanar estava connectada amb l'atropellament de la Rambla, van anar a l'hospital a interrogar-lo i ell es va negar a declarar, li van posar les manilles i el van encadenar a la llitera.

Els Mossos també han detingut Driss, el germà de Moussa, i dos homes més de Ripoll. Els veïns d'aquest poble, el lloc on s'ha creat la cèl·lula gihadista que ha protagonitzat el primer atac islamista a Barcelona, els han escridassat quan els policies els han tret del seu domicili detinguts.

Els Mossos treballen amb la hipòtesi que **la cèl·lula està desarticulada** de facto amb els 7 morts i 4 arrestats

El balanç és de 7 terroristes morts –2 a Alcanar i 5 a Cambrils– i 4 més detinguts. Els noms dels integrants de la cèl·lula que han transcendit són, a més dels germans Oukabir, els de Said Aallaa (18 anys, de Ribes de Freser), Mohamed Hychami (24 anys, de Ripoll) i Younes Abaoua-qoub (22 anys, de Ripoll). Aallaa i Hychami, igual que Moussa, van ser abatuts a Cambrils.

Abaoua-qoub és l'únic que segueix fugit. Una possibilitat que està guanyant punts amb el pas de les hores és que sigui aquest home el que conduïa la furgoneta que va provocar la matança a la Rambla i va aconseguir fugir. Traperó, no obstant, va apuntar que una altra opció és que si Abaoua-qoub no ha sigut encara identificat es deu al fet que va morir i són seves les restes biològiques detectades entre la runa d'Alcanar. Si aquest fos el cas, hi hauria un terrorista desconegut fugat.

Entre els dos atemptats han mort un total de 14 persones, 13 a Barcelona i 1 dona de 61 anys atropellada a Cambrils. També han mort 7 terroristes. Hi ha una quinzena de persones que segueixen ingressades en estat molt greu en hospitals de Barcelona. Si el xalet d'Alcanar no hagués saltat pels aires, si la cèl·lula gihadista que van crear un grup de marroquins residents a Ripoll hagués aconseguit portar a terme el seu pla a, possiblement aquest malson seria fins i tot més gran. ≡

INVESTIGACIÓ Un jove sospitós és detingut i emmanillat pels Mossos a Ripoll. ahir.

La mutació de Moussa

Veïns d'un terrorista abatut i del seu germà Driss, detingut, estupefactes per la deriva dels nois ≡ **Almenys** tres activistes morts i diversos arrestats són de la capital del Ripollès

VÍCTOR VARGAS LLAMAS
RIPOLL

«¿Qui li ha escalfat el cap al petit? ¿Qui ha enverinat Moussa Oukabir amb idees tan dolentes? A ell, tan trempat com és, sempre somrient, sempre agradable amb tothom». Aquesta és la pregunta que no deixa de ressonar al cap d'algú a qui anomenarem Rocío, una veïna de Moussa que prefereix mantenir-se en l'anonimat, des que va veure la cara d'aquest noi als mitjans de comunicació. La Rocío mira de posar relació entre el jove que acumulava anys d'«impecable convivència» a la seva mateixa escala i el terrorista abatut a Cambrils (Baix Camp) i un dels sospitosos de conduir la furgoneta de la massacre de la Rambla. «No s'ho esperava ningú. Jo estic trencada, les seves germanes i la seva mare estan destrossades. ¿Qui s'ho havia d'esperar d'un noi de 17 anys que era un exemple d'integració?», descriu.

Tampoc la Rosa podria esperar que si Moussa cridés l'atenció fos per un assumpte tan macabre. «Fa poques setmanes, la seva germana Hafi em deia plena d'orgull que el xaval era un 10 en tot. Al l'escola, on treia molt bones notes, al carrer amb els amics, a casa...», explica. Tenen menys experiència amb Driss, el seu germà, detingut, que

viu en un altre pis a Ripoll «i va més al seu aire».

La Rosa recorda com no fa tant Moussa i la seva germana petita, d'uns 15 o 16 anys en l'actualitat, compraven gelats al restaurant on treballava Hafida, llavors tutora legal del xaval davant les dificultats amb l'idioma de la seva mare. «Ha jugat a pilota amb el meu net un munt de vegades, es portaven tan bé...», diu. Per això no s'explica «un canvi tan radical». «I ha d'haver sigut en poc temps, que algú li hagi rentat el cervell, perquè sempre l'he tingut per bon noi, com a tota la seva família. Si ell i els seus germans van estudiar en col·legis de monges...», diu.

«L'autèntic islam»

Tampoc veuen explicació a la deriva membres significats del col·lectiu àrab. Ali Yassine, president de la Comunitat Islàmica Annour de Ripoll, diu que coneix alguns dels detinguts a la ciutat i dels gihadistes abatuts a Cambrils, almenys tres de la capital del Ripollès, però sosté haver tingut poc contacte amb ells. «No eren gaire assidus a la mesquita. Ens saludàvem i poc més. Alguns ni saben quin és el color de l'alfombra de l'oratori», explica. «Si haguessin vingut més sabrien que el que han fet, si és que ho

Una germana del noi, de 17 anys, parlava orgullosa de les seves notes i el seu comportament

La comunitat islàmica de Ripoll nega que els gihadistes anessin a l'oratori

han fet, no té res a veure amb l'islam», assegura.

Yassine assenyala que ja s'ha reunit amb l'ajuntament per unir esforços i col·laborar. «També perquè en els pròxims dies puguem anar a la tele, la ràdio i els mitjans locals a explicar bé a la gent del poble que res d'això té a veure amb l'autèntic islam», avança. «La nostra comunitat condemna totalment aquest tipus d'accions i ens solidaritzem amb les víctimes i les seves famílies», destaca. Sap que venen «dies difícils» per a tots, però mostra la seva fe que segueixi la convivència.

Una concòrdia que, malgrat el cop, sembla garantida a l'escaltar la majoria dels habitants consul-

tats. «Hi ha grups de WhatsApp en què llegeixes barbaritats, però tots coneixem nois àrabs amb una integració indiscutible», explica el Raül.

Respecte i civisme com a tònic general, però sense poder treure's de sobre un pòsit d'angoixa. Ho il·lustra algú a qui anomenarem Carles, veí de Moussa, la viva imatge de la impotència. «Encara estàvem mirant de recuperar-nos de l'ensurt de dijous i ahir al matí d'hora van arribar un munt de mossos per realitzar detencions. ¡Però és que són els nostres veïns! Semblava gent normal», explica. «Estem commocionats, tenim molta por. Serà molt difícil tornar a confiar en un estrany si ja et passa això amb un veí que semblava exemplar», indica.

Res serà fàcil ara, però Pilar té clar que és millor encarar-ho amb optimisme i solidaritat. «Ara s'ha de donar suport a les víctimes, però també a la família de Driss i de Moussa. Pateixen com nosaltres», diu. Ella donaria el que fos per tornar als plàcids dies en què els germans li tocaven el timbre per vendre-li cireres –«¿qui sap si les agafaven ells o eren del súper?, però les comprava gustosa», diu–. La Pilar i tot Ripoll volen, necessiten, recuperar l'essència d'aquests records. ≡

AFP / PAU BARRENA

Les indagacions policials

L'únic gihadista fugit seria qui va atemptar a BCN

Younes Abouyaaqoub, de 22 anys i de Ripoll, podria ser el conductor assassí

La deflagració d'Alcanar va impedir als terroristes atemptar amb explosius

GUILLEM SÀNCHEZ // J. G. ALBALAT
BARCELONA

Els autors dels atemptats de la Rambla de Barcelona i del passeig marítim de Cambrils mantenen entre si una estreta relació que, en alguns casos, és fins i tot de parentiu. Són tots joves, d'entre 17 i 34 anys. Són magribins i resideixen a Catalunya des de fa anys. La seva radicalització ha sigut ràpida, prou com per no ser detectada a temps pels radars que la Comissaria General d'Informació dels Mossos d'Esquadra dispersa per tot el territori català.

El major dels Mossos, Josep Lluís Traperó, va explicar que s'havien constituït en una cèl·lula gihadista que feia «mesos» que preparava una massacre a Catalunya, probablement a Barcelona.

Per portar a terme el seu pla havien llogat tres furgonetes i estaven preparant explosius al soterrani d'una casa d'Alcanar (Montsià), on també acumulaven un centenar de bombones de butà. Alguns dels productes trobats, com l'acetilè, són els que fa servir habitualment l'Estat Islàmic (EI).

Però durant els preparatius, van cometre un error i la casa sencera va saltar pels aires dimecres a la nit. De la vivenda unifamiliar, només en va quedar runa. Aquesta deflagració els va obligar a improvisar un pla b a la desesperada, explica Traperó.

EL PLA B // Un membre de la cèl·lula va agafar una de les furgonetes llogades i va posar rumb a Barcelona. A les 16.50 hores va pujar a la zona de vianants de la Rambla i va envestir un centenar de vianants. Va conduir a gran velocitat i ho va fer maniobrant per atropellar el nombre més alt de víctimes possible. Va matar 13 persones i en va ferir més de 80. Va recórrer 600 metres i va frenar o va quedar frenat davant del Liceu. Va baixar del cotxe i va desaparèixer.

Els Mossos van confirmar al cap de pocs minuts que el que havia succeït a la Rambla era un atemptat terrorista. Es va procedir a activar simultàniament els dispositius Gàbia i Cronos, per pentinar

la investigació

L'ALTRA VÍCTIMA

El mort a Sant Just va ser apunyalat

Els Mossos investiguen si un dels gihadistes vinculats a l'atemptat de la Rambla és la persona que va apunyalat el propietari del Ford Focus trobat mort a l'interior del seu vehicle a Sant Just Desvern, després d'haver-se saltat un control policial a la Diagonal de Barcelona. De moment, però, no hi han trobat cap relació. La víctima es deia Pablo, tenia 35 anys, era veí de Vilafranca del Penedès, encara que treballava a la capital catalana, i havia sigut cooperant en diversos països, entre ells Haití. El terrorista hauria robat el vehicle a punta de ganivet amb el propietari a dins. Pertant, la mort es va produir per l'agressió del terrorista i no pels trets dels agents que estaven en el control de l'operatiu desplegat per donar caça a l'autor de l'atropellament massiu.

La víctima mortal era el propietari del vehicle i no va participar en l'atemptat. Seria, pertant, una víctima més del succés. La policia considera la hipòtesi que la persona morta no conduís el vehicle i que el conductor pogués ser l'autor de la massacre fugit. Està provat que al cotxe hi havia dues persones. L'home mort va ser trobat dins del cotxe entre el seient del darrere i els dos davanters. Els Mossos no van treure el cadàver fins que van comprovar que al vehicle no hi havia explosius.

«El propietari del vehicle és la persona morta i hi hauria un individu més que podria estar vinculat amb el cotxe i que podria ser el que va atemptar» a la Rambla, va assegurar el conseller d'Interior, Joaquim Forn, a RAC-1, encara que, a la vegada, va deixar oberta la possibilitat que el succés estigués desvinculat de l'atemptat de la Rambla.

Barcelona a la recerca del conductor –el primer– i per reforçar la seguretat a tot el territori català –el segon–.

Després del macabre atemptat del conductor assassí, la resta de membres de la cèl·lula van decidir aprofitar el caos desencadenat a Barcelona per llançar un segon atemptat, a Cambrils. A les 01.00 hores, cinc d'ells es van armar amb ganivets i cinturons explosius simulats –com ja van fer els terroristes fa pocs mesos a Londres– i van conduir fins a la zona d'oci nocturn de la població turística tarragonina.

No hi van poder entrar perquè es van topiar amb un punt de control integrat dins del dispositiu Cronos. Se'l van saltar, atropellant una agent dels Mossos. El seu company, empujant una arma llarga, va disparar contra el cotxe fins a forçar-lo a bolcar i, després, va abatre a trets quatre dels cinc terroristes. El cinquè agressor va morir cosit a trets per agents de paisà que es van cansar de demanar-li que es rendís i s'estirés a terra.

MOUSSA, ENTRE ELS MORTS // El nom de Moussa Oukabir, un jove marroquí de 17 anys de Ripoll, germà de Driss, amb el nom del qual es van llogar les tres furgonetes amb què es pretenia portar a terme el pla a, va ser el primer que es va vincular amb l'atemptat de la Rambla. Moussa és un dels terroristes que van morir intentant atacar Cambrils i, cada vegada, sembla una possibilitat més llunyana que també fos ell qui conduís la furgoneta a Barcelona i, després, aconseguís escapar dels dispositius Gàbia i Cronos, i sumar-se a l'esquadró que va desbarbarar un mossos en solitari. De fet, segons Traperó, que l'autor de l'atemptat de Barcelona fos un dels cinc abatuts a Cambrils és cada vegada menys probable.

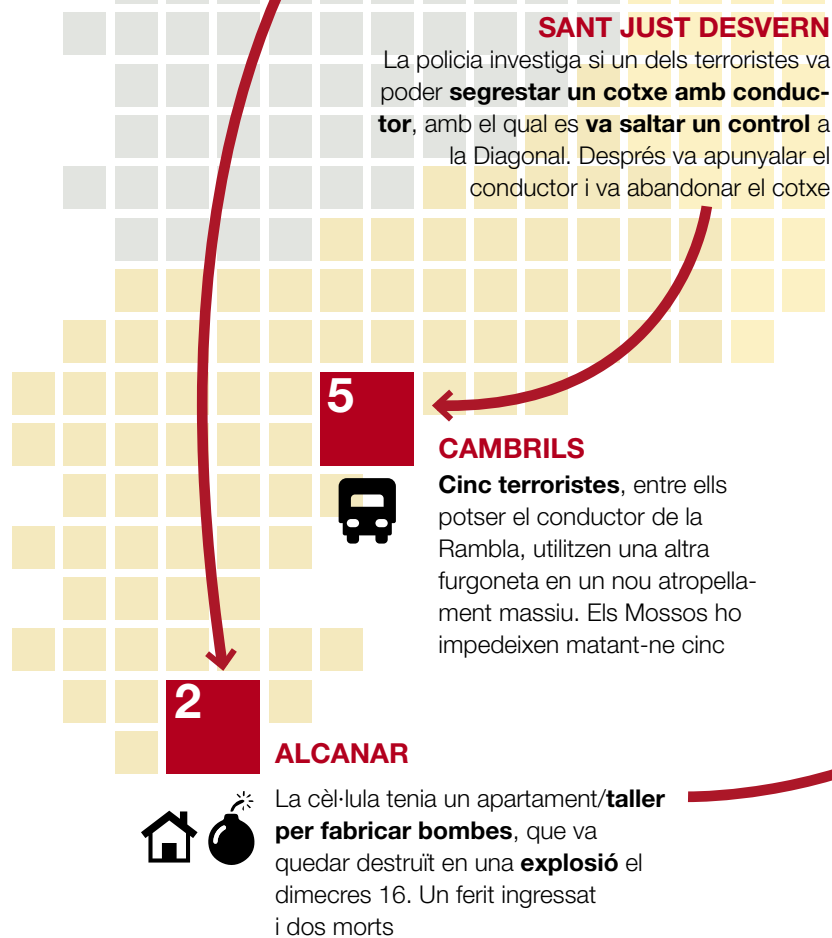
Oficialment els Mossos només insisteixen en el fet que encara desconeixen la identitat de l'home que estava al volant de la furgoneta.

Els Mossos van confirmar ahir que en l'explosió d'Alcanar no hi va morir un únic terrorista. Han aparegut restes d'un segon cadàver, cosa que confirmaran

LES HIPÒTESIS SOBRE LA TRAMA

El material

- Furgoneta de Barcelona**
Utilitzada en l'atropellament massiu
- Furgoneta de Vic**
Possible vehicle de fugida
- Audi negre de Cambrils**
Utilitzat en l'atemptat
- Furgoneta de Cambrils**
Contenia destrals i ganivets
- Explosius d'Alcanar**
Entre la runa hi havia bombones de butà i restes d'explosius casolans

L'ATEMPTAT DE CAMBRILS

1 Un Audi negre es va saltar un control policial i va ferir una mossos d'Esquadra

2 Un altre mossos va perseguir i va disparar al cotxe, que va pujar a la vorera i va atropellar uns quants vianants

BCN Les indagacions policials

L'únic gihadista fugit seria qui va atemptar a BCN

Younes Abouyaaqoub, de 22 anys i de Ripoll, podria ser el conductor assassí

La deflagració d'Alcanar va impedir als terroristes atemptar amb explosius

GUILLEM SÀNCHEZ // J. G. ALBALAT
BARCELONA

Els autors dels atemptats de la Rambla de Barcelona i del passeig marítim de Cambrils mantenen entre si una estreta relació que, en alguns casos, és fins i tot de parentiu. Són tots joves, d'entre 17 i 34 anys. Són magribins i resideixen a Catalunya des de fa anys. La seva radicalització ha sigut ràpida, prou com per no ser detectada a temps pels radars que la Comissaria General d'Informació dels Mossos d'Esquadra dispersa per tot el territori català.

El major dels Mossos, Josep Lluís Traperó, va explicar que s'havien constituït en una cèl·lula gihadista que feia «mesos» que preparava una massacre a Catalunya, probablement a Barcelona.

Per portar a terme el seu pla havien llogat tres furgonetes i estaven preparant explosius al soterrani d'una casa d'Alcanar (Montsià), on també acumulaven un centenar de bombones de butà. Alguns dels productes trobats, com l'acetilè, són els que fa servir habitualment l'Estat Islàmic (EI).

Però durant els preparatius, van cometre un error i la casa sencera va saltar pels aires dimecres a la nit. De la vivenda unifamiliar, només en va quedar runa. Aquesta deflagració els va obligar a improvisar un pla b a la desesperada, explica Traperó.

EL PLA B // Un membre de la cèl·lula va agafar una de les furgonetes llogades i va posar rumb a Barcelona. A les 16.50 hores va pujar a la zona de vianants de la Rambla i va envestir un centenar de vianants. Va conduir a gran velocitat i ho va fer maniobrant per atropellar el nombre més alt de víctimes possible. Va matar 13 persones i en va ferir més de 80. Va recórrer 600 metres i va frenar o va quedar frenat davant del Liceu. Va baixar del cotxe i va desaparèixer.

Els Mossos van confirmar al cap de pocs minuts que el que havia succeït a la Rambla era un atemptat terrorista. Es va procedir a activar simultàniament els dispositius Gàbia i Cronos, per pentinar

la investigació

L'ALTRA VÍCTIMA

El mort a Sant Just va ser apunyalat

Els Mossos investiguen si un dels gihadistes vinculats a l'atemptat de la Rambla és la persona que va apunyalat el propietari del Ford Focus trobat mort a l'interior del seu vehicle a Sant Just Desvern, després d'haver-se saltat un control policial a la Diagonal de Barcelona. De moment, però, no hi han trobat cap relació. La víctima es deia Pablo, tenia 35 anys, era veí de Vilafranca del Penedès, encara que treballava a la capital catalana, i havia sigut cooperant en diversos països, entre ells Haití. El terrorista hauria robat el vehicle a punta de ganivet amb el propietari a dins. Pertant, la mort es va produir per l'agressió del terrorista i no pels trets dels agents que estaven en el control de l'operatiu desplegat per donar caça a l'autor de l'atropellament massiu.

La víctima mortal era el propietari del vehicle i no va participar en l'atemptat. Seria, pertant, una víctima més del succés. La policia considera la hipòtesi que la persona morta no conduís el vehicle i que el conductor pogués ser l'autor de la massacre fugit. Està provat que al cotxe hi havia dues persones. L'home mort va ser trobat dins del cotxe entre el seient del darrere i els dos davanters. Els Mossos no van treure el cadàver fins que van comprovar que al vehicle no hi havia explosius.

«El propietari del vehicle és la persona morta i hi hauria un individu més que podria estar vinculat amb el cotxe i que podria ser el que va atemptar» a la Rambla, va assegurar el conseller d'Interior, Joaquim Forn, a RAC-1, encara que, a la vegada, va deixar oberta la possibilitat que el succés estigués desvinculat de l'atemptat de la Rambla.

Barcelona a la recerca del conductor –el primer– i per reforçar la seguretat a tot el territori català –el segon–.

Després del macabre atemptat del conductor assassí, la resta de membres de la cèl·lula van decidir aprofitar el caos desencadenat a Barcelona per llançar un segon atemptat, a Cambrils. A les 01.00 hores, cinc d'ells es van armar amb ganivets i cinturons explosius simulats –com ja van fer els terroristes fa pocs mesos a Londres– i van conduir fins a la zona d'oci nocturn de la població turística tarragonina.

No hi van poder entrar perquè es van topiar amb un punt de control integrat dins del dispositiu Cronos. Se'l van saltar, atropellant una agent dels Mossos. El seu company, empunyant una arma llarga, va disparar contra el cotxe fins a forçar-lo a bolcar i, després, va abatre a trets quatre dels cinc terroristes. El cinquè agressor va morir cosit a trets per agents de paisà que es van cansar de demanar-li que es rendís i s'estirés a terra.

MOUSSA, ENTRE ELS MORTS // El nom de Moussa Oukabir, un jove marroquí de 17 anys de Ripoll, germà de Driss, amb el nom del qual es van llogar les tres furgonetes amb què es pretenia portar a terme el pla a, va ser el primer que es va vincular amb l'atemptat de la Rambla. Moussa és un dels terroristes que van morir intentant atacar Cambrils i, cada vegada, sembla una possibilitat més llunyana que també fos ell qui conduís la furgoneta a Barcelona i, després, aconseguís escapar dels dispositius Gàbia i Cronos, i sumar-se a l'esquadró que va desbarbarar un mossos en solitari. De fet, segons Traperó, que l'autor de l'atemptat de Barcelona fos un dels cinc abatuts a Cambrils és cada vegada menys probable.

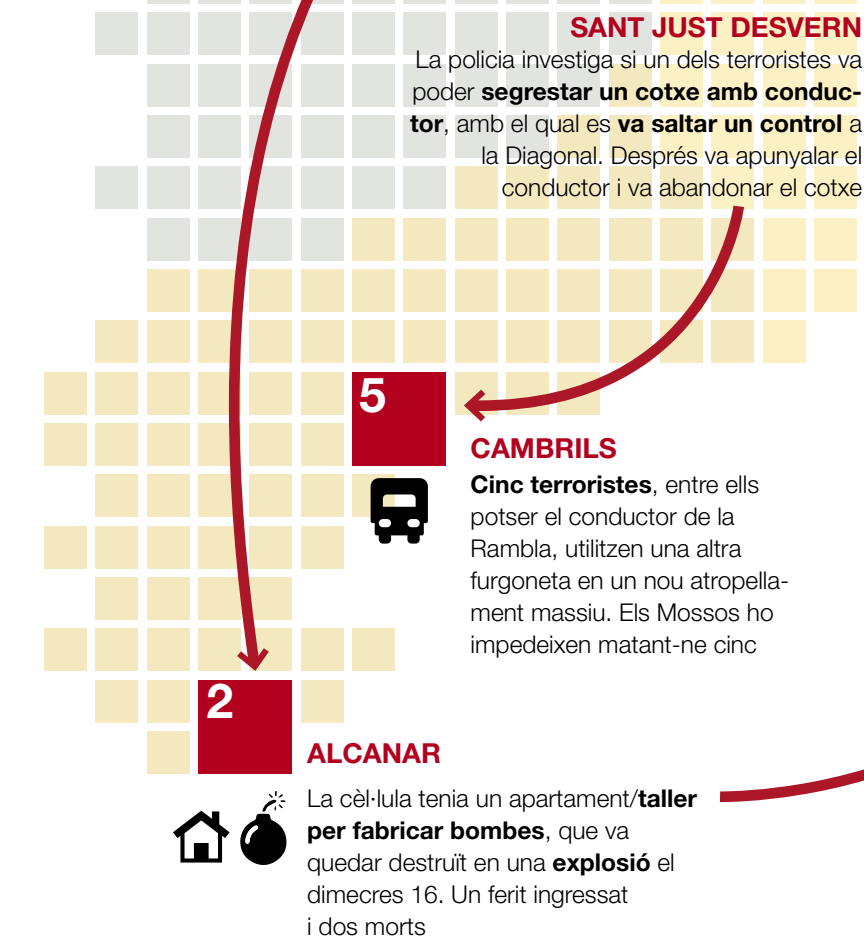
Oficialment els Mossos només insisteixen en el fet que encara desconeixen la identitat de l'home que estava al volant de la furgoneta.

Els Mossos van confirmar ahir que en l'explosió d'Alcanar no hi va morir un únic terrorista. Han aparegut restes d'un segon cadàver, cosa que confirmaran

LES HIPÒTESIS SOBRE LA TRAMA

El material

- Furgoneta de Barcelona**
Utilitzada en l'atropellament massiu
- Furgoneta de Vic**
Possible vehicle de fugida
- Audi negre de Cambrils**
Utilitzat en l'atemptat
- Furgoneta de Cambrils**
Contenia destrals i ganivets
- Explosius d'Alcanar**
Entre la runa hi havia bombones de butà i restes d'explosius casolans

L'ATEMPTAT DE CAMBRILS

- 1 Un Audi negre es va saltar un control policial i va ferir una mossos d'Esquadra
- 2 Un altre mossos va perseguir i va disparar al cotxe, que va pujar a la vorera i va atropellar uns quants vianants

eP

Tema del dia

BCN

Pàgines 2 a 20

El Rei, Rajoy, Puigdemont, Colau i altres autoritats i milers de ciutadans, durant el minut de silenci a la plaça de Catalunya.

LA RESPOSTA DE LA CIUTAT A LA MATANÇA

Solidaritat global amb BCN

30.000 persones trenquen l'eixordador silenci de la plaça Catalunya al crit de «¡No tenim por!»

La fraternitat amb les víctimes i l'aplaudiment als Mossos s'erigeixen com a eixos del dol pel 17-A

XABI BARRENA
BARCELONA

La por és una de les sis sensacions primàries de la ment humana. L'única que permet la supervivència. De les sis, només l'alegria s'ha absentat de Barcelona des de dijous, poc més tard de les 17 hores. Els barcelonins han viscut des d'aleshores en un trànsit no lineal entre la sorpresa, la ira, la tristesa, el fàstic, i, sí, la por. Mark Twain va dir que la valentia no és l'absència de la por, sinó la resistència a ella per, després, dominar-la. Tenint en compte el comportament dels barcelonins cal concloure que els terroristes van fracassar. Van

aconseguir desencadenar la por entesa com una reacció instintiva, però han fallat en el seu intent per estendre aquesta reacció a un comportament col·lectiu social. «¡No tenim por!»

La història de Barcelona no és única. També novaïorquesos, madrilenys, parisencs i londinencs, per dir només alguns gentilicis del mapa maleït del terrorisme gihadista, van dominar la por. Mapa del terror al qual ahir tristament es va unir la ciutat finlandesa de Turku, amb dos morts i sis ferits en una sèrie d'apunyalaments que la policia investiga si responen al gihad.

Això significa que cada vegada

Els terroristes han fracassat **en el seu intent d'aconseguir** que la por s'instal·li en l'ADN dels barcelonins

són més els que se sobreposen a l'instint. I com abans els barcelonins, són ara aquests ciutadans, juntament amb molts altres de Catalunya, Espanya i el món que ara es bolquen en Barcelona i en qui l'habita.

Tot això va ser palpable en l'acte d'ahir al migdia a la plaça de Catalunya. Més de 30.000 persones de manera espontània van triar un lema de la resistència barcelonina sabent que això és el que més mal fa als bàrbars. 30.000 persones van cridar «¡No tenim por!» després d'un commovedor minut de silenci en què tan sols es va sentir el brunzit dels generadors elèctrics.

També es va poder percebre el

desafiament al propi instint en la solidaritat amb les víctimes. Les directes de l'atemptat, i les seves famílies, amb cues per donar sang i recerca d'espontanis traductors, i les indirectes, amb aquells que d'estada passatgera a Barcelona es van quedar sense poder accedir al seu allotjament. També amb els mateixos barcelonins que van haver de suportar cues de diverses hores a causa dels controls policials i a qui els veïns, per exemple, de la Meridiana avituallaven amb aigua i menjar.

Solidaritat, reconeixement i homenatge també als Mossos d'Esquadra. Un cos que va camí de simbolit-

LES
MESURES

1 La direcció de la lluita antiterrorista estudia avui si apuja o manté el nivell d'alerta

2 Els Reis visitaran avui als hospitals del Mar i de Sant Pau els ferits en l'atemptat

3 El Pacte Antiterrorista es reunirà dilluns per confirmar la unitat de les forces parlamentàries

ALBERT BERTRAN

La plaça de Catalunya, durant la concentració en record de les víctimes de Barcelona i Cambrils.

La Cibeles madrilenya llueix, ahir a la nit, els colors de Barcelona.

AJUNTAMENT DE MADRID

Banderes a mig pal a la seu de la Comissió Europea, a Brussel·les.

EFE

zar en aquest 17-A el que la policia i els bombers de Nova York van suposar en l'11-S i els serveis d'emergència madrilenys en l'11-M.

Perquè els agents també reaccionen amb por. Verbigràcia, quan veuen que un vehicle els envesteix per saltar-se un control o quan detecten que els sospitosos es dirigeixen amb funestes intencions al passeig marítim de Cambrils. I també ells, els i les agents, acaben per dominar la seva por i actuen contra els bàrbars en un crucial *o ells o els ciutadans*. I els abaten a trets, a tots cinc, quan es disposaven a cometre una nova massacre. Set terroristes morts, quatre detinguts i un més fugit, possiblement l'autor de l'atemptat a la Rambla.

ALLEUJAMENT, PERÒ NO CONSOL // Són hores en què no hi ha cap consol, però sí algun alleujament. Com descobrir que el pla original de la cèl·lula llargament preparat pels seus integrants, tots residents a Catalunya, era cometre un gran atemptat amb explosius per multiplicar els estralls. Unes intencions que van resultar frustrades per la deflagració en una casa d'Alcanar, el lloc on els terroris-

tes preparaven presumiblement els explosius.

El control de la por és signe de maduresa. Maduresa d'una societat que distingeix l'islam del gihadisme. Que no fa cas dels que, com els terroristes, només busquen atiar la por i convertir-la en odi.

Maduresa d'una classe política que ha aparcat per uns dies les seves disputes, centrades en el procés, per unir-se davant la barbàrie. Una unitat que van exhibir Mariano Rajoy i Carles Puigdemont tant en la concentració de la plaça de Catalunya, al costat del rei Felip i l'alcalde Ada Colau, com en les reunions posteriors de coordinació policial entre els diferents cossos.

Això sí, ja s'entrevéu, en un horitzó no gaire llunyà, la reaparició del procés amb tota la seva virulència dialèctica entre trinxeres. Segurament els faedors del discurs polític de cada bàndol ja deuen estar esbossant la modulació del missatge adaptat al nou element viscut, l'atemptat. O això, o Puigdemont actua de manera preventiva quan qualifica de «miserables» els que barregin independentisme amb eficiència antiterrorista.

Hi va haver solidaritat amb les víctimes i els seus familiars, i **també amb els que** es van quedar atrapats en els embussos

El lema de l'era Maragall **'BCN més que mai'** encaixa com un guant en el sentiment d'una ciutat trista però no derrotada

El «iNo tenim por!» pot significar, a més, una espècie de propòsit d'esmena dels barcelonins amb la seva artèria més famosa. Una Rambla de la qual, de mica en mica, s'han anat apartant des que el 1992 es convertís en el carrer major dels Jocs. Caldria girar la vista molt enrere per descobrir tants barcelonins explicant les seves anècdotes, llocs favorits i històries de l'antic curs del torrent que baixava de Collserola.

ORGULL DE BARCELONITAT // Un propòsit d'esmena que potser està relacionat amb l'incipient rebrot de cert orgull de barcelonitat percebut aquests dies, un sentiment que va liderar la ciutat en els 80 i que també estava en parador desconegut des de ja fa lustres. Potser només és una voluntat de no ficar-se en camisa d'onze vares a l'acompanyar el nom de la ciutat d'una ensenya nacional.

O potser és que el vell lema de la Barcelona maragalliana, el *Barcelona més que mai*, amb aquella *B* tricolor mironiana en blau, vermell i groc encaixa més bé que mai en aquesta ciutat que ha fet una cosa més important que no tenir por: conquistar-la. ≡

Un accident dels terroristes

La policia mata 4 gihadistes a Cambrils i frustra una massacre

EL RECORREGUT DE LA FURGONETA

Hora de l'atemptat
16.50 h

►► Dos dels gihadistes abatuts aquesta matinada a Cambrils.

►► Bombers i policies examinen el lloc de l'explosió a Alcanar, ahir al matí.

► Diversos vianants van resultar ferits en l'intent d'atropellament massiu de la localitat

► Els Mossos relacionen la gran explosió d'Alcanar amb els atemptats

GUILLEM SÀNCHEZ // J. G. ALBALAT
BARCELONA

Una jornada de terror i caos viscuda ahir a Barcelona deparava encara més terror i més caos.

Per un costat, el comissari cap dels Mossos d'Esquadra, Josep Lluís Traperó, va revelar poc abans de la mitjanit que l'atemptat terrorista de la Rambla de la capital catalana està connectat amb l'explosió dimecres a la nit del a la urbanització Montecarlo d'Alcanar Plat-

ja, a Alcanar (Montsià). En aquesta deflagració una persona va morir mentre, segons sembla, manipulava bombones de butà. Els agents que han inspeccionat les ruïnes han trobat més de 20 bombones. En l'explosió va resultar ferida una segona persona que ocupava la vivenda, hospitalitzada a l'Hospital Verge de la Cinta.

Per un altre costat, a la una de la matinada es va produir un nou atropellament massiu a prop del port de Cambrils, al Baix Camp. Però, pel que sembla, la furgoneta va bolcar i agents dels Mossos van poder abatre a trets els cinc ocupants. Quatre d'ells van morir durant el tiroteig i un cinquè va poder ser detingut, ferit.

Els atacants portaven també cinturons explosius que, aparentment, eren falsos. Entre els ciutadans atropellats a Cambrils no es compta cap víctima mortal. Encara que sí que hi ha diversos ferits. Les autoritats van demanar a la població que es confinés a casa per mo-

tius de seguretat.

Vint-i-quatre hores abans, a Alcanar s'havia registrat l'explosió que havia destruït un xalet. Documents trobats entre la runa de la vivenda que va patir l'explosió van permetre establir la connexió entre el que tramaven els inquilins de la casa d'Alcanar amb la matança de Barcelona. Al descobrir-ho, agents dels Mossos es van desplaçar immediatament a l'hospital en què es trobava ingressat el ferit, un home originari de Melilla. Aquest, no obstant, es va negar a respondre a les preguntes dels policies, que van decidir detenir-ho.

La troballa documental va permetre també establir una segona connexió, amb Driss Oukabir, un home marroquí resident a Ripoll. Tot apunta que la furgoneta amb la qual es va perpetrar l'atropellament massiu va ser llogada al seu nom.

Cap dels dos, per tant, conduïa la furgoneta a la Rambla de Barcelona. El principal sospitós anava sol i, després d'atropellar inclementment un centenar de ciutadans, va aturar el vehicle a l'altura del Liceu i va fugir a peu, sense mostrar cap arma.

SEGONA EXPLOSIÓ // L'acció de la retroexcavadora, al remoure la runa a Alcanar, va provocar una segona explosió. Segons l'alcalde, Alfons Montserrat, hi havia una cambra de gas que va esclatar a causa d'una espurna sorgida per un cop de la pala de la màquina. Els ferits en aquesta segona explosió, que es va produir dijous a la tarda, són sis agents dels Mossos d'Esquadra que es trobaven al lloc –un d'ells greu–, dos bombers –ferits lleus– i l'operari de la retroexcavadora.

Montserrat va explicar, sobre la primera explosió, que la principal hipòtesi és que els dos inquilins de la vivenda estaven manipulant bombones de gas. Altres informacions obtingudes per aquest diari, però, apunten que aquesta cambra de gas podria tractar-se en realitat d'un zulo en què es guardava una substància, diferent del gas butà, que ha provocat la deflagració.

Segons els veïns d'Alcanar, en aquesta casa hi vivien dos germans d'origen magribí. En les dues explosions, en total, ha mort un home i han resultat ferides 16 persones.

CAÇA AL TERRORISTA // La descripció del conductor de la furgoneta de la Rambla parlava d'un home d'1,70 centímetres que vestia una samarreta blanca i blava. Els Mossos i la Guàrdia Urbana van desembarcar totes les unitats disponibles al casc antic de Barcelona per donar-li ca-

eP

Tema del dia

BCN

Pàgines 2 a 19

La furgoneta utilitzada per perpetrar la matança al fons.

MATANÇA AL CENTRE DE LA CIUTAT

El terror gihadista sega la vida de 13 persones al cor de Barcelona

Una furgoneta irromp a alta velocitat a l'artèria barcelonina i causa més de 100 ferits

L'autor de l'atemptat, reivindicat per l'Estat Islàmic, segueix fugit però hi ha dos detinguts

GUILLEM SÀNCHEZ
BARCELONA

El terrorisme gihadista va atacar ahir, dijous 17 d'agost, el cor de Barcelona. Una furgoneta va envair a alta velocitat la zona de vianants de la Rambla poc abans de les 17.00 hores amb la intenció de matar tanta gent com li fos possible. Els Mossos d'Esquadra confirmaven que havia sigut un atemptat terrorista, que es va atribuir hores després l'Estat Islàmic (EI). L'acció va matar 13 persones i va deixar més de 100 ferits, alguns d'ells molt greus. És el pitjor atac terrorista que s'ha viscut a Espanya des de l'11-M del 2004, quan diverses explosions van sega la vida de gairebé 200 persones que viatjaven en trens de rodalies de Madrid. Barcelona aca-

bava de recordar els 30 anys de l'atemptat d'Hipercor, en què van morir 21 persones.

De matinada, un atropellament massiu a Cambrils es va saldar amb quatre terroristes morts a trets i un de ferit. En aquest segon atemptat van resultar ferits diversos passejants.

El macabre atropellament va provocar a l'instant que el telèfon d'emergències del 112 entrés en buïllició. Els que hi trucaven, en estat de xoc, descrivien com podien la seqüència d'un vehicle gran que havia envaït la zona de vianants del passeig més famós de Barcelona envestint sense clemència tots els que hi passejaven. Parlaven de característiques idèntiques a alguns dels atemptats gihadistes patits en ciutats com

Un atemptat de matinada a Cambrils es va saldar amb quatre terroristes morts i diversos passejants ferits

Niça, Berlín o Londres recentment.

L'atropellament va deixar molts cossos estesos a la Rambla, al llarg de 600 metres. La furgoneta va envestir amb molta violència els ciutadans fins al punt que alguns van sortir literalment volant. L'estat de salut de 15 de les persones traslladades a hospitals amb vida és molt greu.

Quan les primeres patrulles policials van atendre l'emergència van localitzar una furgoneta a la Rambla gairebé a l'altura del Liceu. Estava buida. No hi havia ningú al seu interior. El conductor, que viatjava sol, va abandonar el vehicle desarmat i va fugir a peu. Al tancament d'aquesta edició, continuava estant fugat.

En aquell instant el Sistema d'Emergències Mèdiques estava enviant totes les ambulàncies disponi-

bles per inundar d'auxili mèdic la zona. Els Mossos d'Esquadra, en col·laboració amb la Guàrdia Urbana de Barcelona, van activar un dispositiu policial per buscar el conductor.

EL CAOS DESEMBARCA A BCN // Els policies havien de simultaniejar la tasca d'obrir un perímetre de seguretat tan gran com fos possible mentre buscaven el terrorista. Hi havia agents corrent en totes direccions, alguns amb la pistola a la mà. Altres demanaven a crits a la gent que controlés la curiositat que sentia i que se n'anés perquè corria «perill».

El dispositiu policial Gàbia va buidar la Rambla en escassos minuts. A poc a poc la zona de seguretat es va expandir als dos costats de l'artèria barcelonina, de manera que va enva-

MOSTRES
DE DOLOR

1 L'Ajuntament de BCN convoca per avui un minut de silenci a la plaça de Catalunya

2 El Govern i la Generalitat han declarat tres dies de dol a Espanya i Catalunya, respectivament

3 Els consolats estan col·laborant en la identificació de les víctimes mortals i els ferits

FERRAN NADEU

FERRAN NADEU / DAVID ARMENGOU / CHIQUI

Tres joves, a la Rambla, davant la furgoneta utilitzada per a l'atemptat.

Un dels ferits és atès 'in situ'.

ir els carrers adjacents del barri del Raval i del Gòtic. Eren instants tan confusos que qualsevol crit, qualsevol soroll desconegut, provocava una estampida perquè la por s'encomanava entre els ciutadans.

CONNEXIÓ AMB ALCANAR // El major dels Mossos, Josep Lluís Traperó, va revelar tocades les 23.00 hores que vinculaven l'explosió de dimecres a la matinalada a Alcanar amb els autors de l'atemptat. La connexió es va establir gràcies a una documentació recuperada durant la investigació d'una deflagració que va reduir a runa la vivenda d'aquesta població i va matar una persona i en va ferir greument una altra. Després de la troballa, els Mossos es van dirigir a l'hospital per interrogar el ferit, un home de Melilla. Aquest es va negar a declarar i va quedar detingut.

L'altre arrestat és Driss Oukabir, un home marroquí a nom de qui s'havia llogat la furgoneta amb la qual es va perpetrar la matança a la Rambla de Barcelona. Aquest home compta amb antecedents penals i va estar intern a la presó de Figueres, durant un mes, per un delicte d'abusos sexuals.

UN MORT A SANT JUST // Paral·lelament, els Mossos van abatre a Sant Just Desvern el conductor d'un Ford Focus blanc que s'havia saltat un control policial a l'avinguda Diagonal

Arrestat a Ripoll

Els Mossos afirmen que Driss Oukabir va ser interceptat per una patrulla i desmenteixen la versió que el jove s'havia entregat

SALVADOR SABRIÀ // J. G. ALBALAT
BARCELONA

Driss Oukabir, de nacionalitat marroquina, és un dels detinguts pels Mossos per la seva possible vinculació amb l'atemptat de la Rambla, segons va confirmar el major de la policia autonòmica, Josep Lluís Traperó. El jove va ser arrestat a Ripoll després de ser identificat per una patrulla de seguretat ciutadana.

El comandament policial va desmentir la versió oferta a la tarda que Driss s'havia presentat a la comissaria de Ripoll al veure la seva foto a la televisió per desvincular-se totalment de l'atropellament. Per la seva part, l'alcalde de Ripoll, Jordi Munell, va afirmar a TV-3 que el sospitós havia sigut interceptat pels Mossos quan anava a denunciar que li havien robat la documentació. Segons aquesta versió, Oukabir volia deixar constància que era en aquesta localitat quan va tenir lloc l'atropellament. Traperó va evitar detallar la vinculació d'aquest jove amb l'atemptat, però va deixar clar que

►► Driss Oukabir.

no és la persona que conduïa la furgoneta que va causar la matança.

Segons van explicar altres membres de l'ajuntament de Ripoll, a Oukabir li havien robat la documentació fa uns dies i ahir aquesta va aparèixer al lloc de l'atemptat. Algunes fonts, com l'exalcaldessa de Ripoll Teresa Jordà, van apuntar que el

mateix jove havia declarat que l'autor del robatori era el seu germà petit, Moussa Oukabir, de 18 anys, i que s'assembla molt a ell.

A la xarxa social Kiwi, una persona que s'identifica com a Moussa Oukabir havia publicat fa dos anys missatges com un que deia que «matar els infidels» seria el primer que faria se li preguntessin què faria en el seu primer dia «com a rei absolut del món».

Els dos germans viuen des de fa anys a Ripoll, on han estudiat i són bastant coneguts.

Les sospites inicials de la policia es van veure reforçades pel fet que Driss Oukabir va estar pres durant un any a la presó de Figueres, de la qual va sortir el 2012 per un delicte que no té res a veure amb accions relacionades amb el terrorisme. Poques hores després de fer-se pública la seva identitat, el jove va ser durament atacat a les xarxes socials. Després, el seu perfil a Facebook va ser esborrat i el seu compte a Instagram va quedar desactivat. ■

de Barcelona. L'home, espanyol, va atropellar dos agents i va ser interceptat poc després. Va morir a causa dels trets que es van disparar per aturar el vehicle. Aquest incident, de moment, no té cap relació amb l'atemptat.

CIUTAT BUIDA // El dispositiu de seguretat va obligar a tancar bars i comerços. El desplegament policial va atrapar molts clients que s'havien refugiat als bars. Els Mossos van anar entrant d'un en un, armats amb subfusells d'assalt i amb la cara encaputxada, a comprovar que el conductor assassí no s'hagués amagat allà dins. Una vegada s'assegurava un establiment, els agents els acompanyaven fins a l'exterior del perímetre de seguretat de l'operació Gàbia. Més d'un, al travessar el cordó policial, trencava a plorar.

L'atac terrorista va desencadenar una onada de solidaritat. Voluntaris que van anar a donar sang, veïns que oferien casa seva, centenars de professionals dels serveis públics que van interrompre les vacances per donar un cop de mà.

En els grups de WhatsApp es van viure recomptes virtuals entre comunitats d'amics. «¿Esteu tots bé?»

Al barri de Gràcia, no tan sols les festes havien sigut cancel·lades, sinó que el barri havia quedat silenciós com una tomba. Igual que tota la ciutat. ■